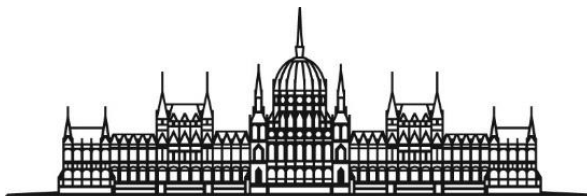

Országgyűlési Napló

*Kövér László, Dúró Dóra, Jakab István,
dr. Latorcai János, Lezsák Sándor és dr. Oláh Lajos*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Hiszékeny Dezső, Szabó Sándor,
dr. Szűcs Lajos, dr. Vinnai Győző*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	14369
Megemlékezés elhunyt volt országgyűlési képviselőkről és egy volt szószólóról.....	14369
Napirend előtti felszólalások:	
Orbán Viktor miniszterelnök	14370
Tordai Bence (Párbeszéd)	14373
Bedő Dávid (Momentum).....	14374
Ungár Péter (LMP).....	14376
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	14377
Toroczkai László (Mi Hazánk)	14379
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	14381
Dr. Simicskó István (KDNP).....	14383
Gyurcsány Ferenc (DK)	14385
Kocsis Máté (Fidesz).....	14387
Orbán Viktor miniszterelnök	14389
Kanász-Nagy Máté (LMP).....	14391
Dr. Koncz Zsófia energiaügyi minisztériumi államtitkár	14393
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd).....	14395
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	14396
Novák Előd (Mi Hazánk).....	14397
Menczer Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	14399
Dr. Brenner Koloman (Jobbik).....	14401
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	14403
Komjáthi Imre (MSZP)	14404
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	14406
Orosz Anna (Momentum).....	14408
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	14409
Nacsa Lőrinc (KDNP).....	14411
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	14413
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz).....	14414
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	14416
Grexa Liliána nemzetiségi szószóló	14418
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	14419
2024. évi tavaszi ülészak munkarendjének elfogadása	14421
Döntés előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalásáról	14422
Döntés időkeretben történő tárgyalásról:	
Hiszékeny Dezső jegyző	14422
Döntések az ülés napirendjének kiegészítéséről	14423
Az ülés napirendjének elfogadása	14424
A köztársasági elnök lemondásának elfogadásáról történő döntés	14424
Dr. Szűcs Lajos jegyző	14424
Hiszékeny Dezső jegyző	14425
Az Országgyűlés elnökének feladatait ellátó alelnök kijelöléséről történő döntés.....	14425
Dr. Szűcs Lajos jegyző	14425
A Svéd Királyságnak az Észak-atlanti Szerződéshez való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	14425
Döntések előterjesztések bizottsági megtárgyalásáról és döntéshozataláról	14426
Mentelmi ügy:	
Dr. Hargitai János , a Mentelmi Bizottság elnöke	14426

Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tagjainak és tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 11/2022. (V. 2.) OGY határozat módosításáról történő határozathozatal	14428
Hiszékeny Dezső jegyző	14428

Magyarország köztársasági elnökének megválasztása	14429
A titkos szavazás menetének és szabályainak ismertetése:	
Dr. Szűcs Lajos jegyző	14430
A titkos szavazás elrendelése	14430
A titkos szavazás eredményének bejelentése	14431
Az országgyűlési határozat ismertetése	14431
Eskü:	
Dr. Sulyok Tamás köztársasági elnök	14432

A köztársasági elnök beszéde:	
Dr. Sulyok Tamás köztársasági elnök	14432

Interpellációk

Arató Gergely (DK) - a miniszterelnökhöz - „Hány gyereket védtek meg?” címmel	14436
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	14437
Viszontválasz:	
Arató Gergely (DK)	14438

Lőcsei Lajos (Momentum) - az igazságügyi miniszterhez - „Elhallgathatja-e az igazságügyi miniszter az igazságot a magyar emberek előtt?” címmel	14439
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	14439
Viszontválasz:	
Lőcsei Lajos (Momentum)	14440

Dr. Gurmai Zita (MSZP) - a belügyminiszterhez - „Ki az igazi felelős a kegyelmi ügyben? Tett-e egyébként bármilyen érdemi intézkedést a kormány a gyermekek védelmében a bicskei pedofilbotrány 8, illetve 12 évvel ezelőtti kirobbanása óta?” címmel	14441
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	14442
Viszontválasz:	
Dr. Gurmai Zita (MSZP)	14444

Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mikor vesszük vissza azt, ami a magyar adófizetőké?” címmel	14444
Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	14446
Viszontválasz:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	14447

Dócs Dávid (Mi Hazánk) - az agrárminiszterhez - „Felmérték-e, hogy milyen hátrányok érik a hazai méhészeket a beömlő ukrán méznek köszönhetően?” címmel	14447
Dr. Nagy István agrárminiszter	14448
Viszontválasz:	
Dócs Dávid (Mi Hazánk)	14450

Tordai Bence (Párbeszéd) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mit tesz a kormány az illegális akkuhulladék-lerakás megakadályozása érdekében?” címmel	14451
Dr. Koncz Zsófia energiaügyi minisztériumi államtitkár	14452
Viszontválasz:	
Tordai Bence (Párbeszéd)	14453

Csárdi Antal (LMP) - az építési és közlekedési miniszterhez - „Miért tart a magyar állampolgárok véleményétől, Miniszter Úr?” címmel	14454
Lázár János építési és közlekedési miniszter	14455
Viszontválasz:	
Csárdi Antal (LMP)	14456

Bánki Erik (Fidesz) - az építési és közlekedési miniszterhez - „Hogyan segíti a közösségi közlekedést a tarifarendszer átalakítása?” címmel	14457
Lázár János építési és közlekedési miniszter	14458
Viszontválasz:	
Bánki Erik (Fidesz)	14459
Földi László (KDNP) - a kultúráért és innovációért felelős miniszterhez - „Mit tesz a Kormány a szakképzésben dolgozók béremelése érdekében?” címmel	14460
Vitályos Eszter kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár	14461
Viszontválasz:	
Földi László (KDNP)	14462
Barkóczy Balázs (DK) - a belügyminiszterhez - „Miért?” címmel	14462
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	14463
Viszontválasz:	
Barkóczy Balázs (DK)	14465
Ander Balázs (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Valódi gyermekvédelmet!” címmel	14466
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	14467
Viszontválasz:	
Ander Balázs (Jobbik)	14468

Azonnali kérdések és válaszok órája

Kálmán Olga (DK) - a miniszterelnöknek - „Hogyan lehetséges?” címmel	14468
Orbán Viktor miniszterelnök	14469
Viszontválasz:	
Kálmán Olga (DK)	14470
Orbán Viktor miniszterelnök	14470
Tompos Márton Kristóf (Momentum) - a miniszterelnöknek - „Kérem, válaszoljon, Miniszterelnök Úr!” címmel	14471
Orbán Viktor miniszterelnök	14471
Viszontválasz:	
Tompos Márton Kristóf (Momentum)	14472
Orbán Viktor miniszterelnök	14472
Dr. Tóth Bertalan (MSZP) - a miniszterelnöknek - „Hogy is van ez Miniszterelnök Úr?” címmel	14473
Orbán Viktor miniszterelnök	14473
Viszontválasz:	
Dr. Tóth Bertalan (MSZP)	14473
Orbán Viktor miniszterelnök	14473
Ander Balázs (Jobbik) - a miniszterelnöknek - „Mit gondol erről, Miniszterelnök úr?” címmel	14474
Orbán Viktor miniszterelnök	14474
Viszontválasz:	
Ander Balázs (Jobbik)	14475
Orbán Viktor miniszterelnök	14475
Toroczkai László (Mi Hazánk) - a miniszterelnöknek - „Miért halad rossz irányba, miniszterelnök úr?” címmel	14476
Orbán Viktor miniszterelnök	14477
Viszontválasz:	
Toroczkai László (Mi Hazánk)	14477
Orbán Viktor miniszterelnök	14478
Jámbor András Imre (Párbeszéd) - a miniszterelnöknek - „Mi folyik itt?” címmel	14478
Orbán Viktor miniszterelnök	14479
Viszontválasz:	
Jámbor András Imre (Párbeszéd)	14480
Orbán Viktor miniszterelnök	14480

Dr. Keresztes László Lóránt (LMP) - a miniszterelnöknek - „Mit gondol erről, Miniszterelnök Úr?” címmel.....	14481
Orbán Viktor miniszterelnök.....	14482
Viszonzás:	
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP).....	14482
Orbán Viktor miniszterelnök.....	14483
Dr. Ferencz Orsolya (Fidesz) - a belügyminiszternek - „Kik szítják az erőszakot a fővárosban?” címmel.....	14484
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár.....	14485
Viszonzás:	
Dr. Ferencz Orsolya (Fidesz).....	14486
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár.....	14486
Hollik István (KDNP) - az igazságügyi miniszternek - „Mire képes a dollárbaloldal a hatalomért?” címmel.....	14487
Tuzson Bence igazságügyi miniszter.....	14487
Viszonzás:	
Hollik István (KDNP).....	14488
Tuzson Bence igazságügyi miniszter.....	14488
Varga Zoltán (DK) - a belügyminiszternek - „Miért gondolja azt, hogy aki szegény, az hazudik?” címmel.....	14489
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár.....	14490
Viszonzás:	
Varga Zoltán (DK).....	14491
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár.....	14491
Az életvégi döntésekről címmel benyújtott politikai vita.....	14492
Dr. Vinnai Győző jegyző.....	14492
Szabó Sándor jegyző.....	14493
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	14493
Dr. Takács Péter belügyminisztériumi államtitkár.....	14494
Szabó Rebeka (Párbeszéd), a napirendi pont előadója.....	14497
Bedő Dávid (Momentum), a napirendi pont előadója.....	14502
Felszólalók:	
Dr. Pesti Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	14503
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről.....	14505
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	14507
Bedő Dávid , a Momentum képviselőcsoportja részéről.....	14509
Kunhalmi Ágnes , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	14509
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	14512
Szabadi István (Mi Hazánk).....	14514
Szabó Timea , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	14517
Csárdi Antal , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	14520
Bányai Gábor (Fidesz).....	14522
Dr. Komáromi Zoltán (DK).....	14526
Csárdi Antal (LMP).....	14529
Bedő Dávid (Momentum).....	14530
Szabó Timea (Párbeszéd).....	14531
Bányai Gábor (Fidesz).....	14531
Csárdi Antal (LMP).....	14532
Szabó Timea (Párbeszéd) előterjesztői válasza.....	14533
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	14535
Napirend utáni felszólalás:	
Földi Judit (DK).....	14536
Az ülésnap bezárása	14538

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, DR. PANYI MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, FARKAS SÁNDOR államtitkár, DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter, RÉTVÁRI BENCE államtitkár, LANTOS LAJOS CSABA energiaügyi miniszter, DR. KONCZ ZSÓFIA államtitkár, LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter, ÁGH PÉTER államtitkár, DR. BÓKA JÁNOS európai uniós ügyekért felelős miniszter, DR. ZSIGMOND BARNA PÁL államtitkár, SZALAY-BOBROVNICZKY KRISTÓF honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, TUZSON BENCE igazságügyi miniszter, DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár, DR. NAVRACSICS TIBOR közigazgatási és területfejlesztési miniszter, DR. LATORCAI CSABA JÁNOS államtitkár, CSÁK JÁNOS kultúráért és innovációért felelős miniszter, VITÁLYOS ESZTER államtitkár, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, MAGYAR LEVENTE államtitkár, MENCZER TAMÁS államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT nemzetpolitikáért, nemzetiségpolitikáért, egyházpolitikáért és egyház-diplomáciáért felelős miniszter, DR. ORBÁN BALÁZS, a miniszterelnök politikai igazgatója.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakának
1. ülésnapja

2024. február 26-án, hétfőn

(13.10 óra - Elnök: Kövér László)

Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A Momentum képviselőcsoportjának tagjai egyforma rövid ujjú felsőben érkeznek az ülés-terembe, laptopjaikon a felirat: „STOP Pedofidesz!” - A felsőn látható felirat: „Ki a valódi felelős?” - Novák Előd laptopján a következő felirat látható: „A legférfiasabb dolog az apaság. A gyermek áldás!” - A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés tavaszi ülészakának 1. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy valamennyi képviselő és szószóló leadta saját, illetve hozzátartozói vagyonyilatkozatát. A vagyonyilatkozatok a képviselők és a szószólók esetében nyilvánosak, és az Országgyűlés honlapján megtekinthetők. Bejelentem, hogy az Országgyűlés valamennyi tagja és a szószólók gyakorolhatják jogukat.

Bejelentem továbbá, hogy a határozati házsza-bály 3. §-a és 12. § (3) bekezdése alapján a Momentum képviselőcsoportja Bedő Dávid urat 2024. január (sic!) 26-ától a képviselőcsoport vezetőjének megválasztotta. Megköszönöm Gelencsér Ferenc frakcióve-zető úr eddigi munkáját *(Novák Előd: Hajrá, Svédor-szág!)*, és az Országgyűlés nevében Bedő Dávid frak-cióvezető úrnak eredményes munkát és sok sikert kí-vánok. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

Tisztelt Ház! Szomorú kötelességemnek kell is-mét eleget tennem azzal, hogy bejelentem, az elmúlt időszakban három **volt képviselőtársunk és egy volt szószóló hunyt el.** Czoma Kálmán az 1994-es országgyűlési választásokon a Független Kisgazda-párt Zala megyei területi listájáról szerzett mandá-tumot, és 2001-ig volt a frakció tagja. Ezt követően a ciklus végéig független képviselőként tevékenykedett. Megbízatása alatt a Gazdasági Bizottság, az Emberi Jogi, Kisebbségi és Vallásügyi Bizottság, valamint a Társadalmi Szervezetek Bizottsága munkájában is részt vett. Politikai pályája mellett a mezőgazdaság-ban dolgozott. Életének 88. évében hunyt el.

Tóth Gyula a 2002-es országgyűlési választáso-kon Tolna megye 1. számú választókerületében az MSZP jelöltjeként szerzett mandátumot, és két ciklu-son keresztül volt tagja az Országgyűlésnek. Megbíza-tása alatt az Emberi Jogi, Kisebbségi és Vallásügyi Bi-zottságban, a Kulturális és Sajtóbizottságban, vala-mint az Önkormányzati Bizottságban tevékenykedett, valamint az Országgyűlés munkáját jegyzőként is se-gítette. Az országos megbízatása mellett Dombóvár

város képviselő-testületének is tagja volt. Életének 76. évében hunyt el.

Tamássy István 1994-től 1998-ig, egy cikluson keresztül volt az Országgyűlés tagja, az SZDSZ színei-ben Nógrád megye területi listájáról szerzett mandá-tumot. Megbízatása alatt a Környezetvédelmi Bizott-ság tagja volt. Politikai tevékenysége mellett építész-mérnöként dolgozott, a műemlékvédelem és a tele-pülésfejlesztés elismert szakértője volt. 85 évet élt.

Turgyán Tamás nemzetiségi szószólóként első al-kalommal képviselte az örmény nemzetiséget az Or-szággyűlésben 2014 és 2018 között. Megbízatása alatt a Magyarországi Nemzetiségek Bizottságának tagja és a magyar parlamenti imacsoport főtitkára volt. Parla-menti megbízatása mellett állatorvosként dolgozott, újságíróként és műsorvezetőként is tevékenykedett. Életének 72. évében hunyt el.

Kérem önöket, hogy az elhunytak emléke előtt néma felállással tisztelegjünk. *(A teremben lévők fel-állva adóznak az elhunytak emlékének.)* Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napi rend előtti felszólalásra** jelentkezett Orbán Viktor mi-niszterelnök úr. Megadom a szót. Parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Sűrű nap áll előt-tünk: a mai napon elfogadjuk az elnök asszony lemondását, megválasztjuk az új köztársasági elnököt, és jó-váhagyjuk Svédország NATO-csatlakozását is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A távozó elnök asz-szony munkáját tisztelettel megköszönöm. Az elnök asszony lemondásának oka egy olyan kegyelmi döntés volt, amelyben csak egyféleképpen lehetett volna dön-teni, el kellett volna utasítani. Nem ez történt, ezért a lemondás helyes volt. Magyarországon a gyermekvé-delem ügyében zéró tolerancia uralkodik. A gyermek abszolút, teljes körű védelmet élvez. Az elkövetőt meg kell büntetni, a büntetést pedig le kell tölteni. Nincs kibúvó, nincs kedvezmény, nincs feltételes szabadság, nincs kegyelem. Aki nevelőként nem a gyermek párt-ját fogja, annak nincs mentsége, és nem számíthat ke-gyelemre Magyarországon. Úgy tűnik, az emberi ítél-lőképesség itt nem elegendő, ezért a jogszabályoknak is garantálniuk kell, hogy ilyen még egyszer ne fordul-hasson elő. Ezért fontos a hatályban lévő szabályok áttekintése, ideértve az alkotmány nyújtotta garanci-ákat is.

A kegyelmi ügyön túl megoldandó feladat az is, hogy pedofilügyekben elítélt bűnöző ne legyen felté-telesen szabadlábra helyezhető semmilyen indokkal. Magyarországon ez a kapu nincs bezárva. Arra kérem képviselőtársaimat, hogy kezdjünk hozzá, a bírósá-gokat pedig tisztelettel arra kérem, hogy a folyamat-ban lévő ügyekben erre tekintettel hozzák meg dön-téseiket.

A bicskei gyermekotthonban elkövetett bűncse-lekmények a kegyelmi ügytől függetlenül is súlyos ag-gályokat vetnek fel. Miért csak a második kísérletre sikerült elítélni egy pedofil gyermekotthon-vezetőt? Ennek a végére kell járni, ezért vizsgálatot rendeltem

el, amely minden gyermekvédelmi intézmény vezetőjére vonatkozik. *(Dr. Vadai Ágnes: A katolikusra is?)* Átvilágítunk mindenkit, mert az alkalmassági feltételeknek egy gyermekvédelmi intézmény élén mindenre, az életvitelre, a szexuális devianciára és a pszichológiai megfelelésre is ki kell terjednie. A gyermekek sérelmére elkövetett bűncselekmények mindenkit felzaklatnak, erős indulatokat váltanak ki belőlünk, hiszen mindannyian azonnal a saját gyermekeinkre gondolunk. *(Szabó Szabolcs: Akkor miért kapott kegyelmet?)* Ezért joggal várjuk el a hatóságoktól, hogy a legteljesebb és legalaposabb vizsgálatokat végezzék el.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ma egy napon dönthetünk az elnök asszony lemondásáról és az új elnök megválasztásáról. Magyarország erős és stabil ország, egy köztársaságielnök-váltást úgy kell megoldania, hogy még átmeneti zavar se keletkezzen az ország életében *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: A lopásban!)*, elvégre ezért választottak meg bennünket az emberek. Ennek a kötelességünknek úgy tudunk eleget tenni, ha az új elnököt haladéktalanul megválasztjuk. Köszönöm a Fidesz és a KDNP-frakciónak, hogy ennek szellemében jártak el, és ismét megmutatták, hogy méltók a választók bizalmára. *(Néhány ellenzéki képviselő felnevet.)*

Sulyok Tamás, az Alkotmánybíróság elnöke; óriási tapasztalat, tiszteletre méltó tudás és vitathatatlan tekintély. *(Moraj az ellenzéki padsorokból.)* Az Alkotmánybíróság döntései a legfontosabb kérdésekben világos utat mutattak az elmúlt években, és ezek a döntések a jogászok és az emberek egyetértésével is találkoztak.

(13.20)

Úgy vélem, Magyarországnak most ilyen elnökre van szüksége. Az Alkotmánybíróság elnökének köszönöm, hogy elvállalta a felkérést, képviselőtársaimat pedig arra kérem, hogy támogassák őt.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország Kormánya a képviselők elé terjesztette Svédország NATO-csatlakozását. Támogatjuk, hogy a csatlakozás megtörténjen. A NATO védelmi szövetség. Arra szövetkezünk, hogy külső támadás esetén kölcsönösen megvédjük egymást. Nincs ennél súlyosabb kötelezettségvállalás. Éppen ezért fontos, hogy mielőtt beengedünk egy új tagot ebbe a szövetségbe, először rendezük a vitáinkat. *(Kálmán Olga: Vegyünk Gripeneket!)* Hosszú és számos vitával színesített kapcsolatunk van a skandináv országokkal. A vitáink rendezése többen is megpróbálták kívülről beavatkozni, ez azonban nem segítette, hanem hátráltatta az ügyet. Magyarország szuverén ország, nem tűri, hogy mások diktáljanak neki *(Gyurcsány Ferenc: Csak Putyin! - Szászfalvi László: Totó kutya!)*, legyen szó a döntések tartalmáról vagy időzítéséről. Magyarország és Svédország két, hosszú múlttal rendelkező ország Európában, tudjuk, hogyan rendezzük a vitás ügyeinket, mások kéretlen gyámságára erőszakos, ráadásul

tiszteletlen beavatkozására nincs szükségünk. Ne csodálkozzanak, ha hoppon maradnak!

A svéd miniszterelnök pénteki látogatása sikerrel járult hozzá a két ország közötti fair és tiszteletteljes viszonyhoz. Maradnak, és lesznek is véleménykülönbségek, hiszen mi svédek és magyarok nem vagyunk egyformák, de megértéssel tekintünk a különbségeinkre, ahogyan az komoly nemzetekhez illik. *(Szabó Szabolcs: Ezt Bayer Zsolt is tudja?)* Tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy Ulf Kristersson miniszterelnök úrral a két ország számára kölcsönösen előnyös megállapodásokat is tető alá hoztunk. *(Kálmán Olga: De jó!)* Ezek erősítik mindkét ország biztonságát. Katonai és hadiipari együttműködés eddig is volt a két ország között, ezt még az első kormányom idején indítottuk el számos NATO-tagállam ellenzése mellett, mert akkor Svédország még semleges ország volt. Ezt erősítettük meg, és bővítettük ki most. *(Dr. Vadai Ágnes: Mennyibe kerül?)*

Magyarország légvédelmi és légi támadó képességét svéd gyártmányú vadászgépek biztosítják. A vadászgépekről szóló korábbi szerződést meghosszabbítjuk, és négy új vadászgépet vásárolunk. Ezzel a magyar légierő az ország területén kívül is képes lesz NATO-feladatok ellátására a saját nemzeti hadrendünkben tartott vadászgépekkel. A légvédelmi rendszerhez logisztikai szolgáltatások is kapcsolódnak, ezt a szerződést is meghosszabbítottuk, és kiterjesztettük a kiképzésre is. *(Dr. Vadai Ágnes: Bicskéig!)*

Továbbá megállapodtunk arról, hogy a NATO-nyelvezetben kiválóságának nevezett kutatóközpont nyit a svéd hadiipari vállalat és a Védelmi Innovációs Kutatóintézet, magyarul: megkezdődik az együttműködés a kutatás-fejlesztés területén is.

A svéd-magyar hadiipari együttműködés és Svédország NATO-csatlakozása erősíti Magyarország biztonságát, így kérem képviselőtársaimat, a mai napon szavazzák meg a Svédország NATO-csatlakozásáról szóló országgyűlési határozatot.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország védelmi képességeit azért is indokolt megerősítenünk, mert a szomszédunkban borzalmas háború zajlik immár két éve. Két éve támadta meg Oroszország Ukrajnát, két éve tart az öldöklés és a pusztítás, százerek haltak meg, milliók menekültek el a szülőföldjükről, a pusztítás mértéke felfoghatatlan. Magyarország gyászolja a háború áldozatait, együtt érez az özvegygé és árvává tett százakkal. Segítséget nyújtunk Ukrajnának a sérültek ápolásában és a háborús rokkantak ellátásában. A magyar történelem legnagyobb humanitárius segélyprogramjával támogatjuk a földönfutóvá és menekültté tett milliókat. Hozzájárulunk Ukrajna energiaellátásához, illetve annak újjáépítéséhez.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mi, magyarok kezdetől fogva tudjuk és mondjuk: ennek a konfliktusnak nincsen katonai megoldása. A háborút nem mélyíteni és szélesíteni kellene, hanem véget vetni neki. *(Sebők Éva: Ruszlik, haza!)* Magyarország ezért a háború

évfordulóján újra azonnali tűzszünetet és béketárgyalásokat szorgalmaz *(Dr. Vadai Ágnes: Fel kell hívni Moszkvát!)*, erre hívja fel a harcoló feleket, és erre biztatjuk a háborút támogató európai uniós és NATO-szövetségeseinket is. Nem akarunk egy végtelenül elhúzódó, számunkra is veszélyes háború szomszédságában élni. Meggyőződésünk, hogy a béke az európaiak, az ukránok és az oroszok érdeke is. Tűzszünetért és békéért fogunk dolgozni a nemzetközi politikában, mert csak egy újabb békefolyamat tudja visszahozni a biztonságot Európába és a szomszédságunkba.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés legutóbbi ülése óta számos fontos döntést hozott a kormány. Önök ezeket az intézkedéseket ismerik, az otthonteremtési támogatás kibővítésétől a béremeléseken keresztül a zöldenergia-termelés és -tárolás fejlesztéséig. Kérem önöket, hogy ezek ismeretétől a sűrű nap miatt tekintsenek el. Adódik még erre lehetőség bőségesen a későbbiekben.

Figyelmüket megköszönöm, az előttünk álló ülészak munkájához mindannyiuknak sok sikert kívánok. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Ház! Most a képviselőcsoportok reagálása következik öt-öt perces időkeretben. Először Tordai Bencének adom meg a szót, a Párbeszéd részéről.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Orbán Viktort hallhattuk most 13 percen keresztül magyarázkodni, terelni, csúsztatni és időnként vaskosakat hazudni *(Felzúdulás a kormánypártok padsoraiban.)*, de most nem azzal fogok foglalkozni, amit elmondott, hanem azzal, amiről nem beszélt. Először is szeretném, hogyha már a kormány nem érezte felelősségének - ellentétben az Európai Unió minden más tagállamának kormányával -, szóval, ha már a kormány ezt nem érezte a dolgának, legalább az Országgyűlés megemlékezzen valakiről, aki fontos példát mutatott mindazoknak, akik a demokráciáért, az elnyomás ellen, a korrupció ellen harcolnak szerte a világon. Alekszej Navalnijról van szó, aki életével, munkásságával és halálával is példát adott arról, hogy hogyan lehet megfelelni egy nép szabadságvágyának és demokrácia iránti igényének.

Kérem kedves képviselőtársaimat, hogy az Országgyűlés egy perc néma felállással emlékezzen meg Alekszej Navalnijról. *(A Párbeszéd, az LMP, az MSZP, a Momentum, a DK és a Jobbik képviselői, valamint Grexa Liliána feláll. - Rövid szünet.)* Köszönöm szépen. *(Közbeszólás az ellenzék soraiból: Szégyen! - Szászfalvi László: Vörös provokátor!)*

(13.30)

Nagyon sajnálom, hogy a szuverén Fidesz-KDNP-frakciónak Putyin zsoldjában állva nem sikerült kifejeznie a tiszteletét Navalnij emléke előtt. Ez szégyen az önök fejére.

De van még itt szégyenteljes dolog, amiről a miniszterelnök úr nem méltóztatott szót ejteni, mégpedig a Fidesz pedofilügyében az áldozatok kérdése. A mai napig hiába várjuk, hogy valaki az önök oldaláról, a végrehajtó hatalom részéről a felelősök közül bocsánatot kérjen az áldozatoktól; a bicskei gyermekotthonban sérült áldozatoktól, akik közül valakinek az életét tette tönkre, valakinek pedig az életét vette el egy pedofil bűnelkövető, akit maguk védenek, s mindazoktól az áldozatoktól, akik a magyar gyermekvédelemben vagy máshol úgy szenvednek, hogy ezek a szenvedések megelőzhetők lennének. Önök nem kértek tőlük bocsánatot. A kormány nevében, a kormány helyett mi ezt nyilván nem tehetjük meg, de a törvényalkotó hatalom tagjaként, az Országgyűlés jóérzésű tagjainak nevében én bocsánatot kérek az áldozatoktól, a legmélyebb alázattal szeretném őket megkövetni és az elnézésüket kérni.

Orbán úr nem beszélt továbbá arról sem, hogy hogyan lesz ebben az országban egy működő gyermekvédelmi rendszer. Az, hogy a saját volt köztársasági elnöküket megalázva milyen olcsó jogászkodással próbálnak kimenekülni ebből az önök által kommunikációs csapdahelyzetnek érzett problémából, az önöket minősíti, de az is, hogy érdemi, a gyermekvédelem és általában a szociális ellátórendszer helyzetét javító megoldásokat a mai napig nem látunk önöktől. És azt sem látjuk, hogy támogatnák azokat az ellenzéki kezdeményezéseket, amelyek a gyermekvédelmi ellátórendszer, a szociális védelem javításáról szólnának.

S nem látunk még egy dolgot: nem látjuk a felelősségvállalást. Az igazságügy-miniszter azzal a javaslatlaltal továbbította a köztársasági elnöküknek a kegyelmi kérvényt, hogy azt ne támogassa, majd miután azóta is megmagyarázatlan és megmagyarázhatatlan módon Novák Katalin mégiscsak kegyelmet adott ennek a pedofilsegítő bűnelkövetőnek, az önök minisztere, az ön minisztere, Orbán úr, ellenjegyezte ezt a kegyelmi kérvényt. Amikor egy ilyen súlyos ügyben a köztársasági elnök és a kormány között elment a feszültség, higgyük el azt, hogy az ön véleményét, az ön döntését nem kérték ki, amikor ön pontosan arról híres, hogy a felcsúti csapat kezdő 11-étől kezdve mindenről maga határoz? Higgyük el azt, hogy Varga Judit személyes döntéseként ment szembe Novák Katalinnal? Miniszterelnök úr... *(Közbeszólások: Letelt az idő! - Az elnök kikapcsolja a szónok mikrofonját. - Taps a Párbeszéd, a DK, a Momentum, az MSZP és az LMP soraiban. - Zaj a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Most Bedő Dávidnak adom meg a szót.

BEDŐ DÁVID (Momentum): Köszönöm. Miniszterelnök úr, maga szokás szerint mindenről beszélt, csak a lényegről nem. Lassan egy hónapja robbant ki a kegyelmi botrány, két hete mondott le a köztársasági elnök és a volt igazságügyi miniszter, de magyarázatot továbbra sem kaptunk. Egy ország várja a választ arra,

hogy miért kapott kegyelmet egy pedofilnak a bűnsegédje. Ahogy arra sem kapunk választ, hogy ki a valódi felelős. *(Novák Előd: Milyen állampolgár vagy te?)* Magyarázat és válaszok helyett azzal van elfoglalva, hogy mindenki másra kenje egy pedofilsegítő kegyelmét. Maga azt gondolta, hogy el van intézve annyival az ügy, hogy belökte a busz alá Novák Katalint és Varga Juditot? Köztársasági elnöknek, volt miniszternek és parlamenti képviselőnek kell buknia azért, hogy maga ne bukjon meg. Mindenki beáldozható, csak magának ne kelljen felelősséget vállalni, bocsánatot kérnie és magyarázkodni.

Maga tényleg azt állítsa *(Nacsá Lőrinc: Állítsa hát! - Derűtség a kormánypárti oldalon.)*, hogy nem tudott semmiről, mindenki a saját szakállára cselekedett? Miniszterelnök úr, ez az, amit az égvilágon senki nem hisz el, még a sajátjaik sem. Mindenki pontosan tudja, hogy ebben az országban semmi nem történik anélkül, hogy a milliárdokból felújított Karmelitában ne bólintana rá maga vagy az ugyanolyan erkölcstelen jobbkeze, Rogán Antal. Egy teljesen érdektelen közleményt sem adnak ki a maguk rábólintása nélkül. Pedig most szükség lenne egyre, amivel megmagyarázza, hogy miért kapott kegyelmet egy pedofilsegítő.

Sőt, arról is ideje lenne beszélni, hogyan fordulhatott elő, hogy maga egy pedofilnak kampányolt Bicskén 2002-ben. Hogyan fordulhatott elő, hogy a Fidesz főpolgármestere, Tarlós István kitüntette ugyanezt a pedofil? Hogyan fordulhatott elő, hogy a Fidesz köztársasági elnöke ugyanennek a pedofilnak a szülőfalujában nyaralt? Hogyan fordulhatott elő, hogy miközben Áder János húga, Áder Annamária tudott arról, hogy volt vizsgálat és volt gyanú a bicskei pedofilal szemben, Áder János akkori fideszes államfő jóváhagyta, hogy a pedofiliaért elítélt igazgatót Magyar Bronz Érdemkereszttel tüntessék ki? Megkérdezem újra: ki a valódi felelős?

Nem elég, hogy nem kapunk válaszokat ezekre a kérdésekre, nem kapunk magyarázatot erre az egész gusztustalan ügyre. Tudja, miniszterelnök úr, melyik az a szó, amely nem hagyta el a maga száját az elmúlt két hétben? A bocsánat. Annyira nem volt képes, hogy bocsánatot kérjen az áldozatoktól, azoktól a gyerekektől, akiket szexuálisan bántalmaztak a maguk kitarottjai. Mert az az igazság, hogy az önmagát családbarátnak hazudó kormány gyermekvédelmi intézményeiben a gyerekek kiszolgáltatottabbak, mint bárhol máshol. Maguknak a gyermekvédelem egy üres frázis, egy álszent hazugság, ami csak addig fontos, amíg óriásplakátokra lehet tenni. Most pedig minden bizonyos, majd jön egy újabb gyűlöletkeltő, homofób és aljas törvény, amely valódi megoldások helyett csak egy politikai termék lesz. Ismét elköltenek közpénzmilliárdokat gyermekvédelmi kampányra és kamukonzultációra ahelyett, hogy a szociális rendszert finanszíroznák. Huzugságok helyett gyökeres változásra van szükség!

A Momentum a kisebbségek üldözése helyett egy valódi gyermekvédelmi reformcsomagot fog benyújtani, amely a szakemberek és az érintettek véleményére támaszkodik. Mi egy olyan rendszerben hiszünk,

ahol a gyermekek biztonságban érezhetik magukat, és ha már olyan szomorú élethelyzetbe kerültek, hogy gyermekotthonban nevelkednek, akkor kapjanak meg mindent ahhoz, hogy egy boldog és sikeres életet éljenek. Pontosan tudom, miniszterelnök úr, hogy valódi változást maguk nem fognak eszközölni. Ahogyan azt is tudom, hogy ma sem fognak magától válaszokat kapni.

Ma sem fogja elárulni, hogy miért kapott kegyelmet egy pedofilsegítő. Ma sem fog felelősséget vállalni. De legalább annyit tegyen meg, hogy bocsánatot kér az áldozatoktól a kormány nevében, ha már a maga kormánya adott kegyelmet. Köszönöm. *(Taps a Momentum, a DK, az MSZP, a Párbeszéd és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Most Ungár Péter következik, az LMP frakcióvezetője. Megadom a szót.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Sokat beszélünk mostanában a gyermekvédelem ügyéről, és egy számmal szeretném kezdeni azt, hogy erről beszéljünk: 282 625 forintot keres öt év gyakorlattal egy 39 éves gyermekvédelmi dolgozó egy dunántúli városi intézményben. Nagyon egyszerű a helyzet: ha nem sikerül végre-valahára egyszer a gyermekvédelmi dolgozók bérét érdemben növelni, akkor nem tesznek semmit a gyermekvédelem érdekében. Több mint 80 szociális intézményben voltam az elmúlt években, és több gyermekvédelmi intézményben. Ha megkérdeznék bármilyen intézményvezetőt, azokat az intézményvezetőket is, akiket önök neveznek ki, akiknek nagyon nagy hitük van a Fideszben, ők is azt fogják mondani, hogy nem találunk új kollégákat, mert olyan a bérszínvonal a gyermekvédelmi rendszerben, hogy az a csőd szélén áll.

(13.40)

A gyermekvédelmi dolgozók nagy része csodálatos munkát végez. Szomorú az - érthető, de szomorú -, hogy amikor tragikus és rettenetes dolgok történnek, akkor kerülnek be a hírekbe, de a gyermekvédelemben dolgozókat akkor tudjuk valójában megbecsülni, ha a rettenetes egészségügyi bérszínvonal 50 százaléka helyett végre érdemi béremelést adnak önök nekik. Nagyon egyszerűen fogják tudni a választópolgárok, hogy komolyan gondolják-e az új gyermekvédelmi törvényt: ha benne van a béremelés, akkor komolyan gondolják, ha nincs benne, akkor egy üres frázis.

A helyzet az, hogy a gyermekvédelem mellett, bár itt is említette, évértekelőjében sokat beszélt arról, hogy milyen zöldátállás volt Magyarországon. Sokat beszélt a zöldátállásról, és most engedje meg, hogy ne soroljam végig az összes mondatot, amit önök mondtak, a korábbi államtitkár azt mondta, hogy a napenergia nem kell Magyarországnak, mert éjjel is akarunk világosságot, vagy mondjuk Szijjártó Péter azt

mondta, hogy mindig fontosabb lesz az autóipar érdeke, mint az, hogy milyen klímacélok vannak, de az mindenesetre biztos, hogy amit önök zöldátállás néven művelnek, az semmi más, mint a kínai és a német tőke kiszolgálása; mint az, hogy Magyarországból akkumulátorgyarmatot csináljanak. Sós-kúton az emberek fellázadtak a tervezett gyár ellen, és ahelyett, hogy önök hagyták volna, hogy helyi népszavazáson kinyilvánítsák a véleményüket, helyette Szijjártó miniszter úr egy kiemelt kormányzati beruházással elvette tőlük a jogot, hogy beleszóljanak a saját lakóhelyük kérdésébe. Ugyanezt teszik országszerte mindenhol, és, miniszterelnök úr, attól, hogy ön nem mondja ki az „akkumulátorgyár” szót azért, hogy átnevezze másképp, hogy hátha meg tudja nyerni ezt a politikai meccset, attól még tudja, hogy a magyar emberek többsége már nem ért egyet azzal, hogy a termőföldjeinket, hogy a vizeinket elszennyezzük a külföldi tőke érdekében.

Amit ön a vízről mondott az évértékelőjében, amire itt utalt, az nagyon egyszerűen egy szintiszta hazugság - szerintem ezt ön is tudja. A helyzet az Magyarországon, hogy ha az összes tervezett akkumulátorgyár megépül, akkor 15 százalékkal több lesz az ország víz-igénye, mint eddig. Ha nem hiszi azt, hogy a víz egy nagyon fontos kincs, akkor arra szeretném kérni, hogy hívja fel jó barátját, Áder Jánost, ő nagyon sok podcastban beszélt erről hosszan, bár viszonylag mindenféle valódi cselekedet nélkül, és meg tudja önt győzni arról, hogy a víz egy olyan kincs, amit egyszer tudunk elpocsékolni, és önök most éppen erre készülnek.

Végezetül pedig arra szeretnék reagálni, hogy a mi politikai oldalunkról nagyon sokan becsmerlően beszéltek azokkal az emberekkel, akik 2022-ben önt választották Márki-Zay Péter helyett. Én azt szeretném mondani nekik, hogy az ország köszönettel tartozik azoknak a szavazóknak, akik korábban a Fideszre szavaztak, mert egy telefonos közvéleménykutatással megbuktattak egy köztársasági elnököt meg egy igazságügy-minisztert. Nem Gyurcsány Ferenc tette ezt, nem én, nem ön, ezt azok a szavazók tették, akiket önök fideszesnek tartottak, akik nem dőltek be az Origo propagandájának, akik önmaguk hoztak véleményt, és akiknek júniusban olyan alternatívájuk lesz, amivel vissza fogják tudni hozni a valódságot a fideszes gépezetnek a mélységéből. Olyan emberek lázadtak most fel ez ellen a döntés ellen, akikről korábban mi is mondtunk kritikai megjegyzéseket, és akikről önök korábban mindig azt gondolták, hogy mindenben támogatják önöket. Ez nem így van, a magyar emberek mindig képesek az önálló véleményalkotásra, és ebben is képesek voltak arra. *(Ballá György: Ez a baloldal! - Közbeszólások a kormánypartok soraiban. - Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Most a Jobbik képviselője, Lukács László György következik. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszterelnök Úr! A köztársasági elnök asszony döntésével kapcsolatosan

szerintem mindannyian egyetértünk abban, hogy ez volt az egyetlen és helyes döntés, amelyet meghozott; talán egy kicsit hamarabb meg lehetett volna hozni a döntést. Ezzel kész helyzet elé állította az országot is és az Országgyűlést is, és ami igazán fontos és következik ebből a lemondásból, az maguknak a gyermekvédelmi szabályoknak vagy akár az egész gyermekvédelmi intézkedéscsomagnak vagy a felállt intézményeknek az áttekintése.

A Jobbik-Konzervatívok volt az - és ez talán önök előtt nem titok -, amely az elmúlt ciklusban is mindig támogatta a gyermekvédelmi törvény különböző szigorításait, ez ezt követően is így lesz. Mi hiszünk abban, hogy ezen a téren még rendkívül sok tennivaló van. Megfogalmaztunk saját javaslatot is, de önöknek azt javasoljuk, hogy a szakmával egyeztetve, a szakmai szervezetekkel közösen hozzák meg a döntéseket, illetve az előkészítés ekként legyen, hiszen akkor van ennek egyáltalán értelme. Ebben vár ránk egy munka, ebben a Jobbik-Konzervatívok elkötelezett.

Azonban maga a köztársasági elnök asszony körüli botrány is rámutatott arra, hogy az a berendezkedés, hatalmi berendezkedés, amelyet ön választott, fenntarthatatlan, és az, amilyen irányba most a köztársaságielnök-választással megyünk, szintén fenntarthatatlan. Ugyanis jobboldali, konzervatív gondolkodók úgy tartják, hogy a mai világban nem a hatalomnak a koncentrációjára, hanem annak a relokálására van szükség, azaz a hatalomnak az áthelyezésére például a Karmelitától az emberek közösségéhez, a legkisebb közösséghez. Ez van az önkormányzati választásoknál, ez van akkor, amikor hagyunk köztársasági elnököt közvetlenül választani, és ez van azokban az esetekben, amikor fontos témákban népszavazás útján dönthetnek az emberek. Így hát a Jobbik-Konzervatívok úgy látja, hogy ebben közvetlen köztársaságielnök-választásra van szükség, hiszen annyira erodálódott és annyira csökkent most ez iránt a tisztesség iránt a társadalom bizalma, hogy csak úgy lehet helyreállítani, ha ismételten az emberek legszélesebb körét kérdezzük meg ebben.

Ami a svéd csatlakozást illeti, nos, mégiscsak úgy néz ki a helyzet, hogy azért, hogy a svédek csatlakozhassanak, mi veszünk repülőket, illetve harci gépeket, nem tudom tehát, hogy mennyire sikerült jól ez az alku, hogy mi úgy engedjük be őket, hogy még mi vásárolunk tőlük. Valójában azt vártuk el, hogy ez egy tisztességes megegyezés legyen, amellyel már régóta tartoztunk a svédeknek, amellyel régóta tartoztunk már a NATO szövetségesi közösségének, hiszen hiszünk abban, hogy nekünk azok a szövetségeseink, a biztonságunk, akik jelenleg is a NATO-ban vannak, és a NATO képes hadi értelemben, illetve külbiztonsági értelemben az ország biztonságát garantálni.

A másik ilyen kardinális pont pedig az, hogy az Európai Közösséggel milyen a viszonyunk. Közismert, hogy önöknek ővelük is igazán rossz a viszonyuk. Mi hiszünk abban, hogy nekünk a NATO mellett Európa a biztonságunk, és az Európai Közösség képes megadni az embereknek azt, amire igazán szükség van,

például az európai bérekre. Ezért is mondjuk, hogy Magyarországon valójában egy bérfelzárkóztatásra van szükség, és én azt tapasztalom, hogy jelenleg ebben a politikai közegben Róna Péter, a Jobbik-Konzervatívok európai parlamenti képviselőjelöltje, listavezetője az egyedüli, aki azt képviseli, hogy a magyar emberek igenis tisztességes bért érdemelnek.

Ami a háborút illeti, világos az álláspont: miniszterelnök úr mindig kifejejt, hogy igazságos békére van szükség, az igazságos békének a feltételeit pedig úgy lehet elérni, hogy az orosz felet rá kell bírni arra, hogy hagyja el azokat a területeket, amelyek Ukrajnához tartoznak, enélkül ennek a háborúnak a lezárására nincs lehetőség, csak az igazságos békével lehet ezt elérni - ezt már rengetegszer megvitattuk.

Viszont van egy másik olyan, ha úgy tetszik, háborús terület, amely számunkra igazán fontos, ez pedig a magyar munkahelyekért folytatott háború. Ugyanis azt látjuk, hogy ebben külső erők legfőképp keletről érkeznek, tömegével jönnek Magyarországra olcsó ázsiai migránsmunkások, hogy elvegyék a magyar emberektől a munkát, hogy a béreket alacsonyan tartásuk, hogy a magyar embereknek ne legyen más választásuk, mint hogy elhagyják a munkahelyeiket, és ha úgy hozza az élet, akár Kelet-Magyarországról Nyugat-Magyarországra vagy külföldre menjenek. Szerintünk ez fenntarthatatlan. Magyarországon ki kell mondani és meg kell mondani azoknak a befektető vállalkozásoknak, amelyek ide akarnak érkezni, hogy migránsmunkásokkal nem lehet feltölteni ezeket a munkahelyeket, magyar emberekkel kell, akiket tisztességes bérért kell foglalkoztatni - hiszen ez mindig elmaradt -, és miniszterelnök úr, hiába bólogat, ön is azt képviselte, hogy a magyar munkaerőt az olcsó bérrel, a rugalmas munka törvénykönyvével szolgáltatja ki ezeknek a vállalkozásoknak. Hozzáteszem azt, ha ilyen tőkét és ilyen vállalkozásokat hoz be, mint a mérgező akkumulátorgyárak, ez valójában egy liberális gazdaságpolitika, amit folytat. Nem az ország belső tartalékaira épít, nem az országban meglévő versenyképességet növeli, hanem azoknak a vállalkozásoknak a kiszolgálójává válik, amelyek például Gödön mérgezik a magyar jövőt, mérgezik a magyar gyermekeket és mérgezik a magyar környezetet. Olyan vállalkozásoknak az Alföldre és a nagy települések környékére való telepítése, amelyek nem bánnak tisztességesen a magyar emberekkel, a magyar dolgozókkal, elfogadhatatlan. *(Az elnök csenget.)* Mi tisztességes béreket követelünk a magyar embereknek, és arra kérjük önöket, hogy ilyen gazdaságpolitikát folytassanak. Köszönöm. *(Taps a Jobbik, a Párbeszéd és az MSZP sorai-ban.)*

ELNÖK: Most a Mi Hazánk frakcióvezetője, Toroczkai László képviselő úr következik. *(Szabó Szabolcs: Fidelitas, nem Mi Hazánk!)* Parancsoljon!

TOROCZKAI LÁSZLÓ (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Miniszterelnök Úr! Az a baj, hogy egyre nehezebb komolyan venni azt, amit mond, ugyanis

most már sokadjára bizonyítják be azt, hogy egészen mást cselekszenek, mint amit mondanak, és ami a bicskei ügyet illeti, most már az egész ország számára közsímet az, hogy milyen képmutató rendszert sikerült önnek felépítenie, hiszen azok az érintett személyek, akiknek a neve most már nyilvánosságra került, mind az ön emberei, ön választotta ki őket.

Viszont szeretnék öt olyan területet mondani ebben az öt percben, amelyen keresztül még be tudjuk azt bizonyítani, hogy önök rendkívül képmutatóak, és egészen mást cselekszenek, mint amit ön is el szokott mondani.

(13.50)

Ezt az öt területet azért emeltem ki ebben a kevés öt percben, mert tipikusan olyan területek, ahol ráadásul egy gyékényen árulnak a balliberálisokkal, tehát kevesebbet hangzik el, legalábbis hiteles szájából ezzel kapcsolatban néhány információ. Én azért néhány adatot összegyűjtöttem, ez a gazdaságpolitika, a vendégmunkások, a Covid-oltások, a NATO-csatlakozás és Ukrajna.

Nézzük először a gazdaságpolitikájukat! Miközben önök azt mondják, hogy önök nemzetiek, és a magyar emberek érdeke mindennél fontosabb, ehhez képest, mondjuk, az elmúlt 14 esztendőben több mint háromszor annyi pénzzel támogatták a globális nagyvállalatokat, a multikat, mint az elődeik, a 2010 előtt kormányzó, szintén globális gazdaságpolitikát folytató balliberális kormányok.

Látjuk ennek az eredményét, az önök és a balliberális gazdaságpolitikájának az eredményét: 2005-ben a bukaresti kilencek közül még csak a csehek voltak előttünk a mediánjövedelmek összehasonlításában, 2022-ben már szinte mindenki előttünk van. Tehát elénk kerültek az észtek, a litvánok, a lettek, a lengyelek, a szlovákok. Akikkel még versenyben vagyunk mediánjövedelmek tekintetében, azok a románok, és akik még biztosan mögöttünk vannak, azok pedig a bolgárok. Ez az ön gazdaságpolitikájának és a balliberális kormányok gazdaságpolitikájának az eredménye.

Ezzel szemben a Mi Hazánk Mozgalom tényleg a magyar vállalkozásokra, a magyar értékekre, a magyar adottságokra, a magyar dolgozókra figyelne oda, és akkor például mi nem engednénk be az ukrain mézet Magyarországra akkor, amikor önök 25 ezer, méhészetből élő magyar családot magára hagytak, nem segítik, nem piacot keres a külgazdasági miniszter, hanem beengedik inkább még az ukrán mézet is.

De nézzük a gazdaságpolitikájuk kapcsán a MOL helyzetét! Miközben Magyarországon 600-700 forintos üzemanyagárral szembesülnek a magyarok, Spanyolországban 460 forintos üzemanyagárról beszélünk. Ennek többek között az az oka, hogy a jövedéki adót, ami eddig is magas volt, most még emelik, de arra még rájön a 27 százalékos áfa, tehát önök még az adót is megadóztatják, és látjuk, hogy az ebből keletkező gigantikus nyereséget az elmúlt két évben –

ugye, 500-600 milliárd forintról beszélünk - hova viszik. Mutatok egy-két példát: például az ön politikai igazgatójához tartozó, tehát Orbán Balázshoz tartozó Mathias Corvinus Collegiumhoz, vagy például a 10,49 százalékos részvényes MOL-Új Európa Alapítvány kuratóriumi tagjaihoz - Schmidt Mária és Demeter Szilárd -, ide megy az a rengeteg pénz, amit a magyar emberektől önök bevasálnak.

Aztán nézzük a vendégmunkásokat! Ugye, önök azt mondták, hogy nem akarnak népességcserét. A Mi Hazánk Mozgalom sem akar, épp ezért mi a vendégmunkások előtt nem akarjuk megnyitni a határokat - önök megnyitották. Öt percbe nem fér bele, de azért nézzünk egy-két konkrét példát! A német MAHLE-cég balassagyarmati üzemében indonézekre cserélték a magyarokat. A gyöngyösi Braun-cég negyven embert elbocsátott, a helyükre filippínókat hoz. Az ételfutárcegeknél, a Woltnál vagy a Foodpandánál a magyarokat pakisztániakra, indiaiakra cserélik, a salgótarjáni Bumchun dél-koreai cég vietnámiakra cseréli a magyar munkásokat, és a legjobb, amit szintén nekünk kellett leleplezni, napvilágra hozni, hogy még a Nagy-Magyarország Parkban is indiai vendégmunkásokat állomásoztatnak.

Bayer Zsolt, az önök alapítója, megmondóemberrel ezzel kapcsolatban elmondta, hogy semmi baj a vendégmunkásokkal, hiszen jó, hogy itt vannak. Abban a videóban, ahol lelepleztük ezt az esetet, például elmondja maga az indiai vendégmunkás, hogy természetesen két év után nem akar hazamenni, hosszú távra tervez, majd a családját is el fogja hozni.

Aztán a NATO-csatlakozás: ugye, önök itt mindenkit átverték a szokásos színjátékkal. Elmondták azt, hogy megosztott a Fidesz-frakció, és hogy nem biztos, hogy megszavazzák Svédország NATO-csatlakozását. Most végül is nyilvánvalóan meg fogják szavazni - ezt az első pillanatban tudtuk -, és arra hivatkoznak, hogy négy Gripenet fogunk kapni. Hát, nem kapjuk! Kérem miniszterelnök urat, hogy mondja el, hogy mennyi pénzbe fog kerülni a magyar adófizetőknek a négy Gripen, és tegyük hozzá, hogy már egy évvel ezelőtt arról beszéltek, hogy jön a négy Gripen. Az önök államtitkárai mondták ezt el, tehát ez megint egy óriási bábszínház az embereknek.

Aztán az oltások káros mellékhatásaival kapcsolatban számos országban nyomoznak, Magyarországon semmi nem történik. Ukrajna csatlakozása és támogatása, finanszírozása pedig magáért beszél, hiszen tudjuk, hogy ott is ön jóváhagyta, hozzájárult ahhoz, hogy finanszírozzák Ukrajnát. Köszönöm. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Most az MSZP képviselőcsoportjának vezetője, Tóth Bertalan következik. Megadom a szót.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Miniszterelnök Úr! Néhány hete valószínűleg nem ilyen ülészakakezdő beszédre készült, éppen ezért érdemes megnézni a kiindulópontot, hogy most hol tartunk.

Ön és a kormánya Magyarországot gazdasági válságba sodorta; gazdasági válságba, hiszen a GDP nem pozitív nulla lett, hanem inkább mínusz 1. Csökkent a foglalkoztatottság, növekedett a munkanélküliség, drasztikusan visszaesett a fogyasztás. *(Semjén Zsolt: Melyik országban? - Dr. Vadai Ágnes: Nem ott, ahol vadászni tetszik helikopterről!)* Egy kutatás szerint tízből hét magyar - kereső, családfenntartó magyar - nem jön ki hó végén a fizetéséből. Az egészségügy romokban, a szociális ellátórendszer romokban. Azt gondolom, hogy nemcsak gazdasági, hanem szociális válságba is kormányozta Magyarországot.

Aztán itt van a bizalmi válság, amit a nemzetközi porondon sikerült elérnie, szégyenkezünk is önök miatt. A szövetségeseink szemében biztosan bizalmi válság van, hiszen a szövetséget értékalapon szökték kötni, a kupecskedés pedig inkább érdekalapú. Valóban várjuk, hogy ebben a svéd NATO-csatlakozásban ki járt jól, azok, akik eladták a Gripeneket nekünk sok pénzért, vagy mi, akiknek ezért fizetni kell.

És most, az elmúlt hetekben morális válságba sodorták Magyarországot. Azt gondolom, hogy ez a morális válság odavezetett, hogy önök nem méltóak arra, hogy Magyarországot képviseljék, mert önök szerint nem az a valódi probléma, hogy pedofil-bűncselekmények történtek egy állami fenntartású gyermekotthonban évekig, hanem az, hogy ez kiderült.

Önök szerint nem az a baj, hogy képmutató módon beszélnek családról, gyermekvédelemről, miközben a valóságban gyermekeket szexuálisan molesztáló bűnözőket mentetnek, leépítik a gyermekvédelem intézményét, hanem az, hogy leleplezték az önök pedofilsegítő tevékenységét. Nem véletlenül mondják most önökre, hogy „pedofidesz”. *(Hangok a kormánypárti sorokból, köztük: Jaj!)*

Ez azonban még sincs rendben, ahogy az sem, hogy ön ezt a kegyelmi ügyet hibának nevezi. Ez egy súlyos erkölcsi bűn volt. Pedofilvédő, pedofilmentesítő, -támogató politikusoknak nincs helyük a közéletben. Ön azt mondta, Novák Katalin és Varga Judit lemondása megerősíti önöket. Nos, ha ez így van, akkor azt javaslom, hogy végezzenek még néhány hasonló erősítő gyakorlatot *(Derültség az MSZP sorából.)*, ráfér önökre, mert azt az egyet senki - még egyszer mondom, senki - nem hiszi el, hogy a bicskei pedofil igazgató büntársának kegyelmét önállóan döntötte el Novák Katalin.

Azt pedig végképp nem hiszi el senki, hogy önállóan, kizárólag saját döntése alapján vállalta át a kormány nevében a politikai felelősséget Varga Judit. Nincs az az ember ma Magyarországon, aki elhiszi, hogy ön egy ilyen ügyről nem tudott, sőt nemcsak hogy nem tudott, de ne döntött volna ebben a kérdésben.

Úgyhogy tisztelettel felteszem önnek a legfontosabb kérdéseket, kérem, hogy a válaszában erre térjen ki. Ön adta ki a parancsot, hogy Varga Judit változtassa meg a korábbi véleményét, és ellenjegyezze Novák Katalin kegyelmi döntését? Igen, vagy nem?

Ha nem, akkor ki adott Varga Juditnak az ön környezetéből ilyen javaslatot, utasítást? Amíg ezekre a kérdésekre nincs válasz, és az, aki ebben részt vett, nem távozik a közéletből, vagy bármilyen köze van ehhez a gyalázatos döntéshez, azt gondolom, addig kormánya, pártja minden erkölcsi alapot elvesztett, hogy ezt az országot vezesse.

Tisztelt Országgyűlés! Az a botrány, ami rámutatott az Orbán-kormány és a Fidesz morális válságára, csak tünet, tünete a rendszerhibának, amelyben élünk. Tünete annak, hogy nem működik ma Magyarországon az intézményrendszer, a hatalmi ágak nem töltik ki a funkciójukat, mert mindent a Karmelitából irányítanak. Tünete annak, hogy nem működik a szociális ellátórendszer, mert ilyen bűncselekményeknek korábban is ki kellett volna derülniük. Tünete annak, hogy nem működik megfelelően a gyermekvédelmi rendszer, és innen üzenném a leendő köztársasági elnöknek, Sulyok Tamásnak, hogy a gyermekvédelmi, gyermekjogi rendszer működésével kapcsolatban alapvető problémák vannak, miközben ő 2019-ben még úgy fogalmazott, hogy mivel az Alkotmánybírósághoz ilyen ügyek nem kerültek, ezért rendszerhiba sincs. Üzenem neki, hogy van.

Tisztelt Képviselőtársaim! A mai válság a Fidesz-rezsim válsága, ami miatt egész Magyarország szenved és szegyenkezik. Lehet összeesküvés-elméleteket gyártani, hogy nem önök tehetnek erről, hanem a háború, a migránsok, Brüsszel, Soros, a vasorrú bába. Ezekről önök tehetnek, Orbán Viktor és a Fidesz. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most a KDNP frakcióvezetőjéé, Simicskó Istváné a szó.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönjük szépen a miniszterelnök úr tájékoztatását. Engedjék meg, hogy zárójelben jegyezzem meg, hogy ez egy olyan műfaj, amikor a miniszterelnök úr rendszeresen tájékoztat minket az adott és aktuális helyzetről, és őszintén elmondja a problémákat, és nem eltakarva ezt *(Moraj és derűltég az ellenzéki pártok soraiban.)*, és megoldási javaslatokat is felvázol. Erre a frakcióvezetőknek, a frakcióknak az a lehetőség adatik, hogy reagáljanak rá.

(14.00)

Én itt most végighallgattam a baloldali képviselők reakcióit, és nagyon sok esetben nem a miniszterelnökre reagáltak, hanem az üzemanyagártól kezdve mindenre, előre megírt, megfontolt, eltervezett, sok esetben kellően tiszteletlen stílusban elmondva - gondolok itt többek között Bedő képviselő úrra, aki egy szál pólóban bejön ide, nem adva meg a tiszteletet a Háznak sem. Ennek a helynek van egy szellemisége *(Moraj az ellenzéki pártok soraiban. - Dr. Vadai Ágnes: Most adta oda a Máté a papírt, hogy mit mondjal!)*, ez a magyar Országgyűlés, tisztelt képviselő úr.

Azt kell mondjam, hogy figyeljen oda erre legközelebb, jó? *(Taps a kormánypártok soraiban. - Arató Gergely közbeszól.)*

Hogy milyen stílust enged meg önmagának a miniszterelnökkel szemben, meg a hellyel szemben, azzal önmagát minősíti. Zárójelben hadd jegyezzem meg, hogy Gelencsér képviselő úr legalább egy kicsit visszafogottabb volt ebben a kérdéskörben, nem azért mondom, mert zakó is van rajta, de az biztos, hogy talán egy picit más stílust vitt. De hát ez az önök dolga, hogy ki a frakcióvezetőjük, és milyen stílusban szólal fel, csak az idősebb jogán elmondom önnek, hogy illik viselkedni egy ilyen Házban. *(Arató Gergely: Most reagálsz a miniszterelnök úr beszédére?)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Térjünk a lényegre! Gyermekünk védelme - erről szolt a miniszterelnök úr - mindennél fontosabb. Azt hiszem, hogy az, amikor 2021-ben, Kocsis Máté előterjesztésében Európában a legszigorúbb gyermekvédelmi törvényt hoztuk be a Ház falai közé, akkor önök ezt nem szavazták meg. Nézzenek önmagukba! S amikor elhangzik, hogy milyen kritika érheti a kormányt ezen a területen *(Novák Előd: L. Simon László! Szájer József!)*, azért hadd mondjam el - és erről Kocsis Máté is beszélt már korábban egy sajtótájékoztató alkalmával -, hogy igenis önök nevezték ki, Demszky Gábor nevezte ki a bicskei gyermekotthon vezetőjét, sőt meg is hosszabították a mandátumát ennek a személynek. Miről beszélnek, tisztelt képviselőtársaim? Nem beszélve az áldozatsegítő központokról *(Sebők Éva: Tök üresek! Azt is elcsesztétek!)*, amelyekben Tuzson Bence igazságügy-miniszter úr karöltve, többek között Király Nórát miniszteri megbízottként kinevezve látja el ezt a fontos tevékenységet.

Tehát ami most előttünk áll, az egy még szigorúbb törvénynek az elfogadása. Nagyon-nagyon kíváncsi vagyok, hogy önök hogy fognak majd szavazni. Úgyhogy ezt mindenképpen fontos szerintem tisztáznunk, ha már itt mindenféle kritikát megfogalmaznak.

Szerintem nagyon fontos, amit miniszterelnök úr elmondott, az átvilágítás kérdésköre. A különböző gyermekvédelmi és szociális intézmények vezetői, munkatársai nagyon komoly feladatot látnak el, de mégiscsak fontos, hiszen gyermekeink védelméről van szó, hogy tiszta erkölcsű, feddhetetlen emberek legyenek a vezetőik. Ez az átvilágítás megkezdődött.

Az új köztársasági elnök támogatásának kérdésköre. Valóban, a KDNP frakciója egyöntetűen és egyhangúlag támogatja Sulyok Tamás köztársasági elnökké történő választását. Sulyok Tamás egy komoly ember, jogász ember, életútja feddhetetlen. Ez minden esélyt megad arra, hogy a nemzet egységét megpróbálja ismét megteremteni és létrehozni. Ebben számíthat a KDNP-frakció támogatására.

Tisztelt Képviselőtársaim! Svédország NATO-csatlakozása. Igen, ebben voltak vitáink, belső vitáink is voltak, ezt sem titkoltuk el, hiszen nagyon-nagyon

sok alaptalan támadás érte Magyarországot Brüsszelben is és máshol is, az Európai Unióban is svéd barátaink részéről, többségében svéd baloldali politikusok részéről.

Üdvözlöttük azt, hogy a svéd miniszterelnök eljön ide, megteszi ezt a gesztust. Elment Törökországba, és igen, elvártuk, hogy jöjjön el Magyarországra is, és tárgyaljon Orbán Viktor miniszterelnökkel. Ez következett. Ez a tárgyalás eredményes volt, és erősödik a magyar légtérvédelem újabb négy Gripennel. Többek között egyébként Magyarország imázsa, országszáma is erősödik, szövetségi kötelezettségének még jobban eleget tud tenni, hiszen nemcsak a magyar légtérteret védelmezi, hanem sok esetben a balti légtérteret, a szlovák légtérteret és a szlovén légtérteret is. Ez példa értékű a NATO-n belül, elismerésre méltó. Úgyhogy bíznunk benne, hogy ez az együttműködés még tovább erősödik, és komoly politikai és gazdasági hasznot hoz Magyarországnak számára.

Azonban szeretném megjegyezni, hogy nem tűrtük el, és a jövőben sem fogjuk eltűrni azt, hogy mások mondják meg, hogy mit tegyünk, mások diktáljanak. (Dr. Vadai Ágnes: *Dehogynem! - Közbeszólás az ellenzéki pártok soraiból: Putyin!*) Önök eltűrik és elfogadják ezt, mi láttuk az elmúlt időszakban már, kedves Vadai képviselő asszony.

Az ukrán nép segítése sem külső nyomásra történt, hanem őszinte keresztényi szeretetből. (Felzúdulás az ellenzéki pártok soraiban. - Dr. Vadai Ágnes: *Keresztényi szeretet? Miről beszélsz?*) Igenis támogatjuk az elesetteket. Az ukrán gyerekek, akik itt tanulnak magyar iskolákban, több százan, több ezren, ez mind-mind a magyar kormánynak önként vállalt döntése volt, és nagyon helyes döntése volt, hiszen szolidárisak vagyunk a háborúval sújtott emberekkel.

Végezetül pedig hadd zárjam azzal, hogy bár Gyurcsány Ferenc most utánam nyomott gombot, de hallgattuk a beszédét, és a keresztény hívek nevében szeretném visszautasítani azt, hogy sértő megjegyzéseket tett a keresztény hívek társadalmára, közösségére, a keresztény Magyarországra. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (Taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Vadai Ágnes: *Csak a pedofil papokra!* - Arató Gergely közbeszól.)

ELNÖK: Most Gyurcsány Ferenc következik.

GYURCSÁNY FERENC (DK): Vannak dolgok, amelyektől undorodunk. (Moraj a kormánypártok soraiban. - Nacsa Lőrinc: *Például te! Te vagy az!*) Egyik ember például a póktól, a másik meg mondjuk, a békától. (Közbeszólás a Fidesz soraiból: A DK-tól!)

De vannak dolgok, amiktől minden egészséges ember undorodik. (Novák Előd: *...részeg vagy!*) Ilyen például az, ha egy felnőtt férfi egy ártatlan kisgyermek bugyijában turkál. És undorodunk azoktól is, akik ezt az ocsmány dolgot, ezt a borzasztó pedofiiliát elnézik, segítik, mentegetik.

Ha már kereszténység. Mert, ahogy a példabeszédek könyve szerint az Úr (Moraj a kormánypártok

soraiban.), úgy mi is utálatosnak tartjuk, ki a bűnt menti, ki az istentelent igaznak mondja.

Rá hallgatva mondom, hogy itt ül velünk szemben Magyarország első pedofilbarát miniszterelnöke. (Felzúdulás a kormánypártok soraiban.) Az imént ugyan beszélt valamiről, de ez már nem fontos. Már érdektelen. Már undorodunk tőle. Undorodunk tőle, mert lehetővé tette, mert felépítette, mert kinevezte, mert tudta, mert mégis csendben maradt, mert csak annyit mondott, hogy hiba történt. Hiba? Ha már isteneskednek nap mint nap, ha már közszemlére teszik hitüket mint sarki lányok a testüket, akkor forduljunk magához a teremtő Úrhoz eligazításért. Az írást fogom idézni. (Moraj a kormánypártok soraiban.) „Özvegyet vagy árvát ne nyomorgassátok. Ha sanyargatjátok őket, hozzájuk kiáltanak. Én meghallgatom kiáltásukat, felhívom haragom, és megöllek titeket karddal, úgyhogy feleségeitek özvegyekké lesznek, és a fiaitok árvákká.” Azért ez szerintünk is túlzás lenne. Majd könyörgünk az Úrhoz, hogy ezt már ne. De a kormányfőnek tudnia kell, hogy állítólagos hite szerint sincs üdvözülés bűnbocsánat nélkül, és nincs bűnbocsánat bűnbánat nélkül. (Közbeszólás a Fidesz soraiból: *Ülj le!*)

Önök hallottak bűnbánatot? Én nem. Hallották, hogy akár csak egyszer bármelyikük is azt mondta volna, hogy bocsánatot kérünk a gyerekektől, mert bűnt követtünk el ellenük (Szászfalvi László: *Apósd kitől kért bocsánatot?*); bocsánatot kérünk, mert a bűnös oldalra álltunk a megerőszkolt gyerekekkel szemben; bocsánatot kérünk, mert olyan rendszert építettünk fel, ahol az istenre való hivatkozás a bűn leplezését jelenti; bocsánatot kérünk, mert mocskossá lettünk, mert undorítóak lettünk? Nem, nem hallottunk ehhez foghatót, még csak hasonlót sem. Ki se ejtették a megerőszkolt gyermekek nevét. A 133 úgymond bátor ember és gazdájuk egy szót se szólt. A gyerekekhez, akiknek neve van, élete van és fájdalma van. A kormányfőnek és rendszerének meg vége van.

Valamely politikával lehet egyetérteni és lehet egyet nem érteni. Egyik vagy másik politikust lehet kedvelni, és mi tagadás, lehet utálni. De ha valakitől emberként undorodnak, miniszterelnök úr, akkor annak vége. (Moraj, derűtség a kormánypártok soraiban.) És most ez történik magukkal. Mostantól másféleképp néznek magukra az emberek. Undorodva. Nem akarnak önökkel lenni, mert félnek, hogy maguk is mocskosak lesznek. Önök és a rendszerük a politikai támogatásnál sokkal többet veszítettek most el. A lehetőséget, hogy önöknek érvényes szava lehessen közös dolgainkról.

Biztosan olvasták a Bűn és bűnhődés, a bűntől mocskossá lett Raszkolnyikov történetét. A bűn pár napját a véget nem érő szenvedés követi: a gyötrődés, az álmatlanság, a szégyen, az önfelmentés, a félelem, az önvád egymást követő fázisai. Önökre is ez vár. Forgolódni fognak, higgyék el. Önök elfogytak. (Szászfalvi László: *2006-ban mit csináltál?*) Már a

köztársasági elnököt is csak puccsal merik megválasztani. Megpuccsolják saját megmaradt alkotmányos nézeteiket is.

Ma úgy kellene elnököt választanunk, hogy egy kérdésünk nem lehetne a jelölthöz, hogy egy mondatot nem mond a jelölt, hogy milyen elnök lenne. Elég annyi, hogy egy, a közvélemény számára ismeretlen emberre rábökött Orbán Viktor? Ennyi elég? Önöknek elég ennyi a köztársasági elnökké váláshoz? Úgy tűnik, hogy igen. *(Szászfalvi László: ...mint Árpi bácsinál.)*

Most már értik, ugye, hogy miért Orbán Viktor a felelős a pedofilbotrányért is, a pedofilhálózatért is? Ugye értik, hogy miért undorító ő is és a rendszere is: mert ilyené lett, mert ilyené tette. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok sorában. - Szászfalvi László: Kár, hogy bezárták a Lipótmézőt!)*

(14.10)

ELNÖK: *(Rövid szünetet követően:)* Elnézést, képviselő urak, hölgyek, csak meg kellett várni, míg a Házhoz illő méltósággal tudok szót adni *(Dr. Vadai Ágnes: Mi várunk rá! - Arató Gergely: Mi évek óta várunk rá, hogy ez történjen!)* Kocsis Máténak, és megtakarítsam az időt és az energiát, hogy kommentáljam mindazt, amit az előző felszólaló elmondott. De azért azt tudom mondani, hogy róla ebben a Házban, minden bűn ellenére, amit egymásra halmozott, senki ilyen tónusban nem beszélt *(Dr. Vadai Ágnes: Tényleg? Na, ne!)*, és remélem, ez a jövőben is így lesz. Parancsoljon! *(Nagy taps a kormánypárti padsorokban.)*

KOCSIS MÁTÉ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Igyekszem eleget tenni az előbbi kérésének. Nem vállalok rá garanciát, ugyanis anélkül, hogy minősíteném azt az egyperces néma felállást, amit önök megtettek: önök egy orosz állampolgárról megemlékeztek ma. Van magyar állampolgár is, aki harcosan kiállt a demokrácia eszméje mellett, ő Nagy László, akinek az az ember kilövette a szemét *(Tuzson Bence: Undorító! - Közbeszólások az ellenzéki padsorokból: Hazugság! - Kálmán Olga: Ez nem igaz!)*, majd nemcsak a szeme világát veszítette el ez a demokráciáért kiálló ember, hanem a munkáját, a családját, az élete is tönkrement, majd 2022-ben meghalt. Az ő emlékére nem álltak fel egy percre, és ezt én szégyellem. *(Többek az ellenzéki sorokból: Jaj, ne! - Dr. Vadai Ágnes: Hazudtok! - Taps a kormánypárti padsorokból.)*

Ami az előbbi felszólalásokat illeti, azon tűnődünk az elmúlt jó néhány percben itt többedmagunkkal, hogy azért önöknek van bőr az arcukon, az biztos. Serpenyógyártó cégek könyörögnek a technológiáért, abban biztos vagyok. *(Derülség a kormánypárti sorokban. - Szabó Szabolcs: Kérjél inkább bocsnatot!)* Ugyanis, tisztelt képviselők, elmondom önöknek, mi az, amit önök sosem tartottak fontosnak.

2021-ben volt nekünk egy pedofilelles és gyermekvédelmi törvényünk; ebben döntöttünk arról, hogy a súlyos, minősített esetű pedofil-bűncselekmények ne évüljenek el. Ezt önök nem támogatták. *(Dr. Vadai Ágnes: Nem támogattátok a Megan-listát, a pedofil-listát!) Nem támogatták... (Nagy zaj, folyamatos közbeszólások az ellenzéki oldalon.)* Elnök úr, a horda nem nyugszik, elnézést kérek, csak... *(Felzúdulás az ellenzéki oldalon, derülség a kormánypárti oldalon. - Dr. Vadai Ágnes: Minek képezed te magad, hogy így beszélsz velünk?!)*

Másrészt a megítélés... *(Nagy zaj, az elnök csenget.)* Tisztelt Képviselőtársak! Önök 2021-ben azt sem támogatták, hogy essenek egy megítélés alá a pedofil-bűncselekmények súlyosabb esetei az emberöléssel. Azt sem szavazták meg, hogy ne dolgozhassanak gyermekek közelében újra a pedofil bűnelkövetők. Önöknek ez nem volt fontos. *(Moraj az ellenzéki oldalon. - Arató Gergely: Ti adtatok kegyelmet!) Azt sem szavazták meg, hogy kereshető legyen a magyar pedofil-nyilvántartás. (Dr. Vadai Ágnes: Nem igaz! Én támogattam a Megan-listát, és ti nem támogattátok! Ne hazudj!) Ezt sem szavazták meg. (Folyamatos közbeszólások, nagy zaj az ellenzéki oldalon.)* Mindet elleneztek. Úgy, ahogy a gyermekvédelmi népszavazás ellen is hergelték.

De nem új keletű ez, nem 2021-ben kezdődött, képviselőtársak! Ez 2016-ban már létezett, sőt 2013-ban. Önök 2013-ban nem szavazták meg azt, hogy akik gyermekek sérelmére követnek el súlyos bűncselekményeket, azok ne végezhesenek a gyermekek felügyeletével, gondozásával, gyógykezelésével kapcsolatos tevékenységet. *(Dr. Vadai Ágnes: Répássy Róbert ellenezte a listát, amit mi támogattunk! Nem támogattátok, hogy a katolikus egyházon belül legyen vizsgálat a pedofil-bűncselekmények ellen! Miről beszéltek?)* A gyermekbarát igazságszolgáltatásra vonatkozó javaslatot sem szavazták meg, és 2016-ban sem szavazták meg a gyermekvédelmi jelzőrendszer kialakítására vonatkozó javaslatot. *(Dr. Vadai Ágnes: Pedig ez az igazság! Nem támogattátok!)* Sőt, azt sem szavazták meg, hogy megtiltsuk a kiskorúak esetében a háziorvosi ellátás visszautasítását; köteles mindenki gyermekeket ellátni. Önöknek nem volt fontos '13-ban, '16-ban és '21-ben sem. *(Közbeszólás az ellenzék soraiból: Jaj, ne!)*

De ami a vádakat illeti. Tisztelt Képviselőtársak! Nagyvonalúan elhallgatják, hogy a bicskei gyermekotthon igazgatóját 1990-ben Demszky Gáborék nevezték ki, és húsz évig - húsz évig! - élvezte a bizalmukat. *(Kálmán Olga: És ki tüntette ki?)* Négyyszer erősítették meg a tisztségében. *(Folyamatos zaj, közbeszólások az ellenzéki oldalon.)* Négyyszer erősítették meg a tisztségében a balliberális városvezetők - és önök most Tarlós István-oznak? Tarlós István főpolgármesterségének utolsó időszakában kezdeményezte minden kitüntetésének a visszavonását *(Dr. Vadai Ágnes: De ki tüntette ki? Arról beszéljete!)*, annak a kitüntetésnek, amelyet Karácsony Gergely is megszavazott, hiszen a döntés pillanatában - ne legyünk szűk látókörűek! - nem tudta

senki, hogy ez az ember milyen életet él. De ez az önök embere volt húsz évig! *(Felzúdulás az ellenzéki oldalon. - Tordai Bence: '11 óta tudjátok! - Bedő Dávid: A Fidesz jelöltje volt 2002-ben! A miniszterelnök kampányolt neki!)*

Mindezzel együtt még egy dolgot szeretnék hangsúlyozni. Novák Katalin és Varga Judit vállalták a tetteik következményét. *(Felzúdulás az ellenzéki oldalon. - Bedő Dávid: Egy év után! Miután kiderült!)* Vállalták, azért nem ülnek most itt. Nyugalom, elvtársak, még nincs vége! Most jön a nehéz rész! De ki az, aki nem vállalja a tetteinek a következményét? *(Közbeszólások az ellenzéki oldalról: Orbán Viktor!)* Az a Varju László, aki most kalimpál, aki félrebeszél *(Nagy felzúdulás az ellenzéki oldalon.)*, azt mondja, hogy őt dularodásért ítélték el. Nem! Őt választási csalásért ítélték el, mert azt mondta Horváth Imrének, hogy majd okosba' elrendezik a pénzügyeket a választási visszalépése után. *(Közbeszólások a kormánypárti oldalról: Úgy van!)* Ön egy bűnöző, Varju elvtárs! *(Nagy taps a kormánypárti padosorokban.)* Az a helyzet, Varju elvtárs, nem fogjuk tudni önt... *(Dr. Vadai Ágnes: Nem fogjátok tudni! Így igaz! Nem fogjátok tudni!)*, nem fogjuk tudni önt megkímélni attól, hogy folyamatosan szembesítsük. Vagy itt van Fekete-Győr András, aki, hát, füstgránát „hajításka” történt - hogy igazán momentumos legyenek. Az a helyzet, hogy hivatalos személy elleni erőszakot követett el. *(Folyamatos zaj az ellenzéki oldalon.)*

Képviselő Úr! Önök mikor látják már be végre, hogy a tetteknek van következményük? Az önök vezére vezette be a baloldalon, hogy semminek nincs következménye. Miért várjuk el, hogy Varju lemondjon *(Az elnök csenget. - Nagy zaj az ellenzéki oldalon.)*, amikor a főnöke sokkal nagyobb bűnökért sem mondott le? Szégyelljék magukat! *(Nagy taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Viszonválaszra megadom a szót miniszterelnök úrnak. Parancsoljon! *(Arató Gergely: Halljuk! Még nem késő lemondani! - Többen az ellenzéki padosorokból: Vagy bocsánatot kérni!)*

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen a kormánypárti frakcióknak, hogy a Navalnij-ügyben megőrizték a hidegvérüket. *(Dr. Vadai Ágnes: Tényleg? Ez...?)* Sovinistáknak a magyar parlamentben nem jár tisztelet, és aki a grúz-orosz háború idején patkánynak nevezte a grúzokat, annak a tiszteletére mi nem állunk föl. Ennyit erről. *(Dr. Vadai Ágnes: Nem volt taps, maradjunk ennyiben! - Közbeszólás az ellenzéki oldalról: ...a Gulágon ölték meg...)* Egyébként pedig nyugodjon békében! *(Dr. Vadai Ágnes: Egyébként?! Hát, ez mi?! - Közbeszólás az ellenzéki oldalról: Szégyen!)*

Ungár Péter azt mondta, hogy a gyermekvédelmi intézmények nincsenek jó állapotban. Ebben sok igazság van, még akkor is, hogyha - mondom a

számokat: - 2010-ben szociális, gyermekvédelmi és gyermekjóléti szolgáltatásokra a baloldali kormány 325 milliárd forintot költött, 2024-ben pedig 1463 milliárd forintot költünk. *(Dr. Vadai Ágnes: Közben meg volt az infláció, meg amit elloptatok!)* Négyzeresére... *(Nagy zaj, közbeszólások.)*

ELNÖK: Mi lenne, ha most a miniszterelnök úr...

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: A tények kedvéért mondom: négyzeresére növeltük az erre a területre fordított összeget. *(Arató Gergely: A családi pótlék egy fillérrel sem emelkedett!)*

A bérek sincsenek jó állapotban, de a valósághoz hozzátartozik, hogy 2022-2024 között a szociális és gyermekvédelmi területen átlagosan 46,2 százalékos béremelést hajtottunk végre a '21-es bérekhez képest. *(Arató Gergely: Adjuk hozzá az inflációt! 50 százalék!)* Ennyit a valóságról. Ezt csak a tények kedvéért mondtam el, mert meggyőződésem szerint a gyermekvédelmi intézményekben dolgozók bérének semmilyen összefüggése nincs a pedofil-bűncselekményekkel. Ezt az összefüggést nem látom ebben a pillanatban.

A gyermekvédelmi intézményben dolgozóknak a munkáját tisztelettel megköszönjük. A pedofil-bűncselekményeket elkövetőket pedig börtönbe fogjuk zárni, úgy, ahogyan korábban is tettük. *(Közbeszólások az ellenzéki oldalról: Kiengeditek őket! - Kálmán Olga: Nem kell kiengedni!)*

Ungár képviselőtársam azt is mondta, hogy Magyarország polgárai képesek az önálló véleményalkotásra. Szerintem ez így van; sőt, önálló döntésre is képesek. Ezért ilyen a magyar parlament összetétele, amilyen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

Akik most a jobboldalt támadják, illetve a kormánykoalíciós frakciókat támadják ebben az ügyben, a pedofilkegyelem ügyében, azoknak szeretném fölhívni a figyelmét az alapvető tényre: a pedofil bűnelkövetőt mi zártuk börtönbe. *(Közbeszólás az ellenzéki oldalról: És ti is engedtétek ki!)* Azért kellett nekünk börtönbe zárni, mert önök nem zárták be. *(Felzúdulás az ellenzéki oldalon.)* Még egyszer megismétlem: a pedofil-bűncselekményt elkövető gyermekotthon-vezetőt önök húsz évig a helyén hagyták, vele szemben semmilyen vizsgálatot, de legalábbis következménnyel járó vizsgálatot nem végeztek, és önök a helyén hagyták. Ezzel az emberrel szemben 2011-ben már megindítottuk az első rendőrségi eljárást... *(Közbeszólás az ellenzéki oldalról: És? És? - Tordai Bence: És le is zártátok!)*, amit a mostani vizsgálat föl is tár majd, hogy miért nem vezetett sikerre. Majd nem törődtünk bele ebbe, és másodjára is megindítottuk a vizsgálatot *(Dr. Vadai Ágnes: Nem igaz! Nem indítottátok meg! A gyerekek indították meg! A gyerekek voltak!)*, és az, akit önök nem zártak börtönbe, azokat mi zártuk börtönbe. *(Nagy zaj, közbeszólások az ellenzéki oldalon. - Az elnök csenget.)*

(14.20)

Tehát a pedofil-bűncselekményt elkövető... (*Nagy zaj. - Az elnök megkocogtatja a csengőt.*) A pedofil-bűncselekményt elkövető gyermekotthon-igazgatót önként elbocsátották, utána húsz évig ott hagyták, majd a 2010-es kormányváltást követően mi börtönbe zártuk. (*Moraj az ellenzék soraiban. - Közbeszólás a Mi Hazánk soraiból: Egy öngyilkosság kellett hozzá!*) Ez az alaphelyzet.

Azért beszélünk most erről az ügyről, mert 2023-ban a köztársasági elnök (*Kálmán Olga közbeszól.*) ennek az embernek a bűncselekményét elleplező bűncselekményéért elítélt embernek kegyelmet adott (*Dr. Vadai Ágnes: A kormányod tudtával!*), ami nem helyes. Pedofiloknak nincs kegyelem. (*Moraj és közbeszólás az ellenzéki padosorokból.*) Szeretném önöket megnyugtatni, nálunk, a magyar kormányban és nálam személy szerint a pedofiloknak nincs és nem is lesz kegyelem. (*Dr. Vadai Ágnes: De van! Kaleta, Fohsz, Tímár!*) Köszönöm a figyelmüket. (*Dr. Vadai Ágnes: Ezek mind azok! - Taps a kormánypárti padosorokból. - Varga Zoltán: Nem kéne kegyelmet adni!*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most az előre bejelentett napirend előtti hozzászólásokra térünk át egy rövid technikai szünet után, miután képviselőtársaim csendben és gyorsan elhagyják az üléstermet, hogyha máshol van közfeladatuk, amit el kell látniuk. (*Több képviselő elhagyja az üléstermet. - Rövid szünet.*)

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kanász-Nagy Máté képviselő úrnak, az LMP részéről. Parancsoljon!

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előbb a miniszterelnök úr viszonzásában egy picit összecúsztak a dolgok, összecúsztak a hatalmi ágak. De nem ez volt az első beszéd, ahol a különböző témák és felvetések összecúsztak a miniszterelnök úr beszédében.

Én a napirend előtti felszólalásomban a miniszterelnöknek egy nem sokkal korábbi beszédére reflektálnék, ez az éwertékelője volt, ahol, úgy érezzük, minket is mint az LMP-Magyarország Zöld Pártját szintén megszólította Orbán Viktor.

Zöldpártként nem hagyhatjuk szó nélkül azokat a kijelentéseket, amiket a miniszterelnök a zöldpolitikával kapcsolatban, a kormány úgynevezett zöldintézkedéseivel kapcsolatban tett. Hogyha valakik, mi aztán igazán érdeklődve figyeljük a kormányzati állításokat a zöldpolitika területén, éppen ezért nagyon nehezen tudtuk követni, hogy pontosan miről is van szó.

(*Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.*)

Ugyanis nagyon vadregényes a miniszterelnöknek a kapcsolata a zöldpolitikával, és tényleg nehéz

követni azt, hogy a kormánynak éppen mi az álláspontja ebben az ügyben. Időnként valamiféle zöldfordulatot hirdetnek a kormány politikáját illetően, majd nem sokkal később a zöldpolitikát ellenfélként, ellenségként kiáltják ki.

Időnként azt mondják, hogy mi itt az LMP sorai-ban például klímarettegők vagyunk, majd nem sokkal később azt állítják, hogy valóban van klímaváltozás, de nem kell senkinek sem aggódnia, mert azt megállítják valahol a Kárpát-medence határainál, mármint a magyar kormány.

Vagy ott volt Orbán Vikornak az a kijelentése, amikor 2022 őszén nekem itt a parlamentben azt mondta, hogy a zöldenergia azért nem egy jó energia, mert drága a zöldenergia, és egyre drágább lesz. Ezzel szemben most az éwertékelő beszédében azt mondta, hogy a megújuló energiaforrások és a zöldenergiáé a jövő. De kérdezzük, hogy ez valóban így van-e, ezt valóban komolyan gondolja-e a kormány.

Komolyan gondolják-e akkor, amikor továbbra is ragaszkodnak a Paks II. beruházáshoz. Hogyha zöldenergiáról és zöldpolitikáról beszélünk, akkor mindenképpen kritériumnak kéne lennie annak, hogy az energia, amit fölhasználunk, legyen olcsó, legyen megbízható, legyen veszélytelen. Ha az atomenergia valami, akkor az egyáltalán nem leírható ezekkel a fogalmakkal, ugyanis nagyon drága, nagyon megbízhatatlan, és nagyon-nagyon veszélyes. A másik kritériumnak pedig annak kéne lennie, hogy a zöldenergia az ország függetlenségét, valódi szuverenitását kell hogy szolgálja. De az az atomenergia, amit úgy állítunk elő, hogy a fűtőelemeket, a fűtőanyagot Oroszországból vásároljuk, az mennyire segít hozzá a valódi önállósághoz és a függetlenséghez?

De menjünk tovább, nézzük meg azt, hogy mit művelnek a szélerenergia szabályozásával kapcsolatban! Lehet, hogy idén január 1-jétől bizonyos enyhítő intézkedések léptek életbe, és visszarepültünk az időben 2016-ba, amikor valóban kevésbé tiltották a szélerenergia használatát, mint az azt követő években. De továbbra sem látjuk azokat a beruházásokat, azokat a támogatásokat, hogy a szélerenergia felhasználását szolgálja a kormány.

Ha megnézzük a teljes magyar állam energia-előállításán belül az áramtermelést, alig 1-2 százalék az áramtermelésnek az aránya itt az energiámixen belül, ez nagyon nagy elmaradásra utal. Ahogyan a napenergiára hivatkoznak, hogy milyen óriási előremozdulások történtek itt az elmúlt években, azzal az alig több mint 10 százalékkal, amit az áramtermelésen belül a napenergia jelent egy-egy jobb napon Magyarországon, még ezzel is jelentősen el vagyunk maradva az Európai Unió átlagától, ami most már messze 20 százalék fölött vagy, és továbbra is látjuk azokat a korlátozásokat, amit a háztartási napenergia-felhasználás terén továbbra is életben tart a kormány.

És ha már energiapolitika, itt is szót kell emelni az akkumulátorgyarmatosítás ellen, amely politikához a kormány, úgy látszik, a végletekig ragaszkodik. Hogyha van energiazabáló szektor, energiazabáló

iparág, akkor az az akkumulátorgyártás iparága, rendkívül energiaigényes. Na, ennek a szektornak az energiaellátását úgy akarja biztosítani a magyar kormány, hogy 1,65 gigawatt teljesítményt akar betáplálni a hálózatba, olyan energiát, amit gázerőművekkel állítanak elő. Na, honnan jön a gázmolekula? Ez is Oroszországból jön, rendkívül drágán; ez is a függőségünket erősíti, és Magyarország önálló mozgásterét csökkenti.

És hogy mennyire ragaszkodnak ehhez a politikához, itt két torpedót kell kiemelnem, amit a magyar kormány elindított; az egyiket Lázár János, aki meg akarja torpedózni az LMP népszavazási kezdeményezését; üzenjük Lázár Jánosnak, hogy ez nem fog sikerülni. A másik torpedót pedig Szijjártó Péter indította el, aki - átnyúlva a sósküti lakosok feje fölé (Az elnök megkocogtatja a csengőt.) - kiemelt beruházással akarja nyilvánítani az ottani akkumulátorüzemet. Ez mennyire zöldpolitika? Mennyire zöldpolitika az, amit önkökvetnek? Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kanász-Nagy Máté képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Ha jól látom, akkor Koncz Zsófia államtitkár aszszony fog válaszolni a kormány nevében. Öné a szó.

DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Több témát érintett, több olyan témát érintett, amit egyébként a kormány is nagyon fontosnak tart.

Az egyik ilyen kérdés maga a zöldpolitika és a zöldenergiának a kérdése. Mi azt gondoljuk, hogy a zöldenergia minél nagyobb mértékű felhasználása és annak a tárolása mindenféle szempontból kulcskérdés a jövőt tekintve. Azt gondoljuk - mert a Paks II. beruházást említette -, hogy a magyar klímapolitikai célkitűzések nekünk nagyon fontosak. Büszkék vagyunk arra, hogy úgy tudtuk a magyar gazdaságot növelni, hogy közben a károsanyag-kibocsátást csökkentettük, 90-hez képest már most 37 százalékon állunk, és azt a döntést is meghoztuk, hogy 2030-ig már nem 40, hanem 50 százalékos célt szeretnénk elérni. Mindezeket a célkitűzéseket csak úgy tudjuk megvalósítani, hogyha Paks I. üzemidő-hosszabbítása megtörténik, és Paks II.-t megépítjük.

Azt látjuk, hogy gyakorlatilag a háborút követően, a szankciós politika eredményeként kialakult energiaválságban az atomenergia igenis nagyon fontos szerepet tölt be más országok életében is, akiknek korábban nem volt, azon gondolkodnak, hogy esetleg atomerőművet építenek. Nekünk a biztonságos energiaellátás szempontjából ez egy kulcskérdés, ezért mi elköteleztünk vagyunk abban, hogy Paks I. üzemidő-hosszabbítását megvalósítjuk, és Paks II.-t bizony meg fogjuk építeni.

(14.30)

Még egy dolgot említett a képviselő úr, én már ezt nagyon vártam, hogy erről itt tudjunk beszélni.

Ez magának a szélenergiának a kérdése, hiszen tavaly az egyes energetikai tárgyú és kapcsolódó törvények módosításáról szavaztunk decemberben. És ott kimondtuk azt, hogy biztosítjuk a szélérőművek létesítésére vonatkozó jogszabályi korlátok megszüntetését. És mi történt? Az LMP ezt nem szavazta meg. És ráadásul én itt voltam a vitán, és én vártam, hogy jöjjön az LMP, és végre tudjunk egy jót erről vitatkozni. Nem jöttek be.

Úgyhogy ezt szerettem volna kiemelni, hogy fontos, hogyha felmerülnek ezek a kérdések, mi erről beszéljünk napirend előtti hozzászólásokban, de amikor érdemben is ezekről a javaslatokról kell tárgyalni, akkor nagy szeretettel várjuk az LMP frakcióját.

A napenergia ügye: mi valóban büszkék vagyunk arra, hogy az elmúlt időszakban a napenergia-kapacitások elképesztő mértékben bővültek; már több mint 5700 megawattot termel az országban. És mi úgy gondoljuk, hogy ez is fontos a magyar energiaellátás szempontjából, hogy minél több energiát tudjunk itthon megtermelni, és olyan friss adatok jöttek ki az elmúlt időszakban, hogy például Görögország után mi, magyarok vagyunk, tehát a magyar napenergia részaránya második az áramtermelésben. Ezt mi, magyarok tudtuk elérni. Ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy az ipari méretű napenergia tekintetében több mint 3300 megawatt működik az országban, háztartási méretű kiserőművek tekintetében pedig több mint 2300 megawatt. Mind túlszárnyaltuk azokat a célkitűzéseket, amiket korábban célul tűztünk ki, hiszen 6 ezer megawattot akartunk korábban elérni 2030-ig.

Ehhez gyakorlatilag már most nagyon közel állunk, de mi azt gondoljuk, hogy a jövő kérdése mégis a zöldenergia tárolásának az ügye, és ezt mi fontosnak tartjuk. Éppen ezért jelenleg is fut négy pályázati felhívás, ami, azt gondolom, nagyon nagy dolog, hogy első alkalommal a Napenergia Plusz programmal a lakosság számára nemcsak napelemek telepítését tesszük majd lehetővé, hanem a tárolás kérdését is. Mert a jövő nagy kérdése az, hogy ki tudja ezt a megtermelt zöldenergiát eltárolni.

Emellett ipari tárolói pályázat is folyamatban van, lezárult, túljelentkezés van, látszik, hogy erre nyitottak. Szeretnénk az ipar szempontjából is a tárolói kapacitásokat megsokszorozni, és ezeket a célkitűzéseket elérni a következő években. Emellett azt is fontosnak tartom kiemelni, hogy az elmúlt időszakban az elektromos autók és a zöld rendszámú autók száma megsokszorozódott, megötszöröződött: 88 ezer darab zöld rendszámú autó közlekedik az országban, és ezért is nagyon fontos, hogy jelenleg is fut a vállalkozásokat érintően elektromos autózást támogató program.

Úgyhogy a magyar kormány nagyon-nagyon elkötelezett a zöldenergia támogatásának az ügyében, és várjuk, kérjük az LMP frakcióját is, hogy támogassanak ebben minket. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Koncz Zsófia államtitkár asszony. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Mellár Tamás, a Párbeszéd képviselője: „Aktuális ügyekről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Aki valamelyest is ismeri a magyar történelmet, az tudhatja, hogy voltak olyan korszakok, amikor az uralkodók rossz útra vitték az országot, és az ország lakossága nem volt képes ellenállni ennek, így rövidebb-hosszabb ideig jelentős szellemi és erkölcsi zuhlás ment végbe. Ha önök esetleg ezt kétségbe vonják, akkor szíves figyelmükbe ajánlom Bibó Istvánnak a kiváló, 1947-es tanulmányát: „Eltorzult magyar alkat, zsákutcás magyar történelem”; ott találhatóak megfelelő példákat erre.

De ha ma feltámadna Bibó István, ugyancsak elcsodálkozna azon, hogy mi is van ma Magyarországon, mert olyan mértékű ma Magyarországon a szellemi és erkölcsi zuhlás, ami az elmúlt másfél évtizedben végbement, hogy ez a Tanácsköztársasághoz vagy a nyilas rémuralomhoz vagy a Rákosi-korszakhoz mérhető, talán akkor volt ennél nagyobb.

Elkeserítő, hogy a mai Magyarországon félanalfabéta emberek kapnak Kossuth-díjat, hogy egyházi méltóságok állnak a rossz oldalra, hogy kiállnak a pedofilbotrányt mentető mellé. Igaza van annak, aki azt mondja, hogy szörnyek járnak közöttünk, még pedig a NER-rendszer által kinevelt szörnyek.

Van azonban ennél még rosszabb is! Miniszterelnök urunk néhány évvel ezelőtt nagy nyilvánosság előtt azt találta mondani, hogy a bibliai tízparancsolat mellett van még egy tizenegyedik parancsolat is (*Zaj a Mi Hazánk és a Jobbik padsoraiban. - Az elnök csenget.*), amely így szól: „Ne mondj rosszat fideszes társadról!” - szó szerint idéztem. Nem, miniszterelnök úr! Ilyen vagy ehhez hasonló parancsolat nincs a Bibliában, és nem is fér bele. Amiről ön beszél, amiről a miniszterelnök beszél, az a bűnszövetkezetnek, a maffiának az alaptörvénye, azaz a hallgatás, az omerta törvénye. És ahogy láttuk egyébként, az elmúlt néhány hétben ezzel élt is a kormányzat, hiszen a kormány mindent elkövetett annak érdekében, hogy erről a pedofilbotrányról érdemben ne beszéljen, minél kevesebbet beszéljen.

Majd aztán megtaláltak két bűnbakot, azokra fogtak rá mindent, és miniszterelnök urunk a női szoknyák mögé bújt a felelősség elől. Nem merte vállalni a felelősséget; tudniillik annak a felelősségét, hogy az ő kormányának ellenjegyzésével hatályosulhatott csak a köztársasági elnök asszony kegyelmi döntése.

Persze, a Fidesz-hívók most azt mondhatják, hogy persze, vannak hibák a rendszerben, néha szabálytalanságok is történnek, de alapvetően jó úton haladunk, jó irányba megyünk, és a cél szentesíti az eszközt. Ha tehát jók a célok, akkor megengedhető az is, hogy rossz vagy nem megfelelő eszközöket használjunk. Na most, ez is egy olyan dolog, amivel én nem tudok egyetérteni, és azt gondolom, amit sokan mások: a cél ugyanis nem

szentesíti az eszközt. Nemtelen, rossz eszközökkel csak rossz célokat lehet képviselni, és akkor az ország rossz irányba megy.

De ha megnézzük, akkor azt is láthatjuk, hogy ezek a kitűzött célok is rosszak, hiszen Magyarország rossz irányba megy: demokrácia helyett a despotikus önkényuralom felé; a hatékony piaci működés, piacgazdaság helyett a haveri kapitalizmus, az államkapitalizmus felé; és a nyugati kapcsolatok, a nyugati orientáció helyett a keleti orientáció, a keleti despotikus hatalmak felé megyünk.

Ha megnézzük a 2023. évi gazdasági eredményeket, akkor rögtön szembetűnik az, hogy a GDP 0,8 százalékkal csökkent, hogy a kiskereskedelmi forgalom 7,9 százalékkal csökkent, a reálkeresetek 2,9 százalékkal csökkentek, az államháztartási hiány pedig majdnem a duplája lett annak, mint amit terveztek; ugye, 3,5 százalékkal helyett 6,8 százalékkal.

Már minden fontos makromutatóban sereghajtók vagyunk Európában, nemcsak Románia, hanem már Bulgária is leghagyott az egy főre jutó fogyasztás tekintetében; a születések száma egyre inkább csökken, a fiatalok egyre nagyobb része dönt úgy, hogy nem akar Magyarországon tovább élni, mert Magyarországon nincs élhető élet.

Mi marad akkor nekünk? Hát, tulajdonképpen csak egy fohász: „Szánd meg Isten a magyart”. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteletét.*) Szabadíts meg minket a gonosztól! Köszönöm szépen. (*Taps a Párbeszéd padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Mellár Tamás képviselő úr. Válaszadásra a kormány nevében megadom a szót Dömötör Csaba államtitkár úrnak.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Szeretnénk reagálni, először is a gazdasági helyzetképpel kapcsolatban.

Abban talán nincsen vitánk, hogy sokféle nehézséggel kellett az elmúlt években szembenéznünk: járvány után háború, félrenézett szankciós politika, és minden, ami ennek következménye, ezért nemcsak Magyarországot, hanem számos európai országot komoly kihívások elé állította az elmúlt időszak.

Ehhez mérten szerintem komoly fegyvertény, hogy a foglalkoztatottság még mindig rekordmagasan van, ami talán sokaknak magától értetődő, de szerintem meg kell becsülnünk azt, hogy az ilyen gazdasági turbulencia idején is meg tudjuk őrizni a munkahelyeket.

Szerintem komoly fegyvertény az, hogy a korábbi magas inflációt most már sikerült jelentősen lejjebb szorítani, és ennek következményeként a reálbérek is újra növekedési pályán vannak.

(14.40)

És azt is komoly dolognak tartom - ön erről nem beszélt -, hogy ilyen körülmények között is fenn tudjuk

tartani a 13. havi nyugdíjat; tudunk minimálbért emelni, szakmunkás-minimálbért emelni, amik így már három és félszeresét jelentik a 2010-es szintnek. Az is komoly fegyvertény szerintem, hogy a beruházások terén is rekordokat döntöttünk még ebben a rendkívüli helyzetben is. Csupa-csupa olyan dolog, amelyről ön nem beszélt.

Említette Bibó István munkásságát. Én Bibó Istvánnak a kommunista rendszerről írt tanulmányait is ajánlanám figyelmébe, már csak azért, mert mégiscsak az történt az ön esetében, hogy elvileg konzervatív emberként csatlakozott azokhoz a politikusokhoz, akik között az utódpart politikusait is ott találjuk. Tehát adódna a kérdés, ha ennyire fontosnak tartja Bibó István munkásságát, akkor mit keres ott.

Azzal azért én nagyobb óvatossággal járnék el, hogy hogyan hasonlítom a Rákosi-korszakhoz bármely rendszerváltás utáni kormány tevékenységét. Azt kell hogy mondjam, hogy ezt ön sem gondolhatja komolyan. A Rákosi-korszakban százezreket sújtott a terror, fizikai fenyegetettségnek voltak kitéve azok, akik a Rákosi-rendszer alatt éltek, és az olyanok, az olyan családok, mint például az enyém, örülhettek - idézőjelben -, hogy csak a vagyonukat vették el. Ilyen előzmények után a Rákosi-rendszerre hivatkozni, engedje meg, hogy azt mondjam, meglehetősen komolytalan, és akkor még enyhén fogalmaztam.

A kegyelmi ügyben a miniszterelnök részletes tájékoztatást adott. Elmondta, helyesnek tartjuk azt, hogy a döntésben részt vevők felelősséget vállaltak és lemondtak. Azt is egyértelművé tette a kormány, hogy alaptörvény-módosítással veszi elejét annak, hogy ilyen ügyekben a jövőben kegyelmet lehessen adni. És azt is egyértelművé tettük, hogy ha kell - márpedig kell -, akkor szigorítani fogjuk a gyermekvédelmi szabályokat. Na, akkor dől majd el, hogy önök valóban a gyermekvédelmet tartják szemük előtt vagy politikai érdekek mentén próbálják ezt az ügyet kihasználni.

Ami pedig az erkölcsi züllést illeti, tisztelt képviselő úr: az elmúlt napokban, csak az elmúlt napokban két képviselőtársát ítélték börtönre hivatalos személy elleni erőszak ügyében, garázdaság ügyében és választási csalás ügyében. Ezek bűncselekmények. És ezek után önök beszélnek erkölcsi züllésről. Tehát addig, amíg ezek a képviselők nem vállaltak felelősséget, és nem mondtak le a saját mandátumukról, semmiféle kioktatást erkölcsi ügyekben, közéleti erkölcsi ügyekben önöktől és öntől nem fogadunk el. *(Rétvári Bence: Így van!)* Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dömötör Csaba államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Novák Előd képviselő úr, a Mi Hazánk képviselője: „Aktuális közügyek” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Színjátékot folytat a kormány, miközben valójában a globalistákkal nem

mennek szembe, a lényeges kérdésekben rendre együtt szavaz a Fidesz Gyurcsányékkal, ahogyan ma is a NATO-bővítés, a háború kiszélesítése ügyében nagykoalíciós egyetértésben vannak. Egyedül a Mi Hazánk Mozgalom szorgalmazza a vétót a harmadik világháború felé tett újabb lépés helyett. Így nem csoda, hogy a NATO-főtthár a minap már azt mondta, hogy Ukrajna NATO-tagsága sem kérdés, legfeljebb az időpontja. Hiszen, ahogyan Finnország és most vélhetően Svédország esetében is végül beadja a derekát és megszavazza Gyurcsányékkal karöltve a Fidesz is a NATO-bővítést, ugyanerre számíthatunk Ukrajna NATO-tagsága esetében.

Hasonlóképpen nem kérdés Ukrajna EU-tagsága sem. Ahogyan immár nem kérdés az 50 milliárd eurós támogatás az Uniótól Ukrajna számára. Ezt Orbán Viktor is megszavazta. Most már olyan kávézgatós távolmaradása sem volt a szavazástól, mint Ukrajna EU-csatlakozásának megindítása ügyében, amikor szintén nem vétózott. Ukrajna korrupció vezetője tehát örül az újabb ellopható milliárdoknak. Ukrajna EU-csatlakozása tehát sajnos nem kérdés. Ahogyan igazából Románia EU-csatlakozása sem volt kérdés: noha az ellenkezőjét, a vétót ígérték a kormánypárti politikusok, maga Orbán Viktor is, végül 2005-ben Románia feltétel nélküli uniós csatlakozását megszavazták mindannyian.

Diplomáciai fegyverletételnek, nemzetárulásnak is joggal nevezhetjük ezeket az eseteket. De, tisztelt Országgyűlés, ha számít valamit az adott szó, akkor vétózzuk meg ma a NATO-bővítést, mely immár az egyetlen lehetőség arra, hogy a kormányfői ígérethez hűen ne mi legyünk az utolsó ország, amely támogatja, jóváhagyja Svédország csatlakozását.

Maradjon tehát az utolsó Törökország, melynek szövetségét látványosan elveszítette Magyarország. Nem is csoda, miután inkább Izrael utolsó csatlósa lett az Orbán-kormány. Egy hete például Szijjártó Péter egyedüliként nem támogatta az izraeli telepesek terrorista szankciós listára helyezését az Európai Unió Külügyi Tanácsának ülésén. Tehát megvétózta a döntést. Az oroszok elleni szankciókat ellenben nem vétózták. Ukrajna 50 milliárd eurós támogatását sem, ezt is tisztán láthattuk, és a NATO- és EU-felvételét sem fogják. Palesztinában már a szavak szintjén sem támogatják a békét. Gyermekgyilkosság önvédelemből? Miért támogatja Izrael népirtását a semlegességünk helyett a sékeljobboldal?

Mindezek után tehát nem csoda, hogy Törökországot látványosan elveszítették mint szövetségesünket. És közben Svédországot sem nyertük meg. Mindössze négy, vélhetően használt Gripenről van szó, amiről ráadásul már évek óta beszélnek. És a Gripeneket sem kapjuk, hanem vesszük. Kinek éri meg? Mennyibe kerül? Hát, ezt nem tudjuk. Csak azt, hogy mely ország érdekét szolgálja: sunyin Ukrajnát. Hogy hogyan? Hát, ingyen Gripen csak Szlovákiának van, méghozzá tőlünk, ugyanis a magyar Gripenek vállalták Szlovákia légtérének védelmét is, hogy közben ők Ukrajnának adhassák a saját MiG-29-eseket,

amit meg is tettek azóta. Mi ez, ha nem az Ukrajnában zajló amerikai-országi háború közvetett támogatása, amit a magyar kormány folytat. Sőt, ugyebár, a balti légtér védelmét is vállalták a magyar Gripenekkel. És konfliktusba is kerültek az orosz vadászgépekkel, amelyről büszkén számolt be a Magyar Honvédség. A szlovák védelmi minisztertől kellett azt is megtudjuk, hogy titokban ukrán katonák, katonai egészségügyi szakemberek kiképzésében is részt vesz Magyarország. És még sorolhatnánk a bizonyítékokat Magyarország sunyi háborúpártiságára.

Pedig a béke, a semlegességünk, a függetlenségünk a legfontosabb értékek közé kellene hogy tartozzon. A világháború elkerülése érdekében a NATO-bővítés magyar vétójára volna szükség, amit sajnos immár egyedüli pártként szorgalmaz a Mi Hazánk Mozgalom, mert provokáció a katonai szövetség bővítése Oroszország közelében, míg a semleges zóna nemzetközi érdek.

Hogy a Momentum svéd állampolgárságát eltitkoló frakcióvezetője a svéd kormány érdekei mentén interpellált a magyar Országgyűlésben, az már nem meglepő, de a magyar kormánynak a magyar érdekeket kellene előtérbe helyeznie és nem pedig az idegenekét. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Novák Előd képviselő úr. A kormány nevében Menczer Tamás államtitkár úr fog válaszolni.

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Megmondom őszintén, egy picit nehéz helyzetben vagyok önnel, mert itt az ülészak kezdetén el kell ismerni, hogy önnek vannak nagy pillanatai az Országgyűlésben. Emlékezhethetünk, amikor Jakab Pétert farizeusnak titulálta; és a különböző állampolgárságokkal kapcsolatban is komoly pillanatai vannak a baloldali képviselőket illetően. Ez értékelendő teljesítmény, de időnként, amikor hallgatom önt, akkor - meg ne sértődjön, tényleg nem áll szándékomban ilyen - mintha Márki-Zay Pétert hallanám. *(Moraj a Mi Hazánk soraiban. - Dr. Apáti István: Ennél nagyobb sértés nincs!)* Tehát szerteágazó felszólalásában olyan valótlan állítások és olyan sületlenségek voltak, hogy az egészen elképesztő.

Na most, tisztelt képviselő úr, kezdjük azért anynyiban Gyurcsány Ferencel, hogy ha ön megpróbálja egy gyékényre helyezni a kormányt és Gyurcsány Ferencet, akkor valamit félreértett azzal kapcsolatban, ami itt az előző órákban történt.

Ha már Gyurcsány Ferenc, akkor kellő tisztelettel bár, de én inteném óva az ön politikai közösségét, hiszen láttunk már egy ilyen politikai közösséget, mint az öné, nevezetesen a Jobbikot, amely valamilyen erős szélsőjobboldali közösségnek definiálta magát, aztán egyszer csak ott találta magát Gyurcsány Ferenc tászkája alatt. Tehát nehogy önök is ezt az utat járják

be, tisztelettel csak ennyit jegyeznek meg. *(Egy hang a Mi Hazánk soraiból: Juj! - Dúró Dóra: Ma ki fog vele szavazni?)*

(14.50)

Svédország vonatkozásában, tisztelt képviselő úr, megint csak félreérti a helyzetet. Ha már ön a magyar érdeket fontosnak tartja, az történt, ön azt mondja most nekem, amit kint a balliberális újságírók. *(Egy hang az ellenzéki oldalról: Na!)* Megint csak mondom, nehogy egy vonalra kerüljenek: tehát mi a magyar érdek mellett kiálltunk, az alaptalan svéd hazugságokat visszautasítottuk. Most ezeket már nem idézném ide szó szerint, van egy hosszú gyűjteményem, mert ezt most már igyekszünk magunk mögött hagyni.

A bizalomépítő lépések megtörténtek. A svéd miniszter eljött ide, ahogyan el is kellett jönnie, és emellett még történt fontos megállapodás a magyar légtérvédelem vonatkozásában. *(Novák Előd közbeszól.)* Ez, hogy légtérvédelem, nem azt jelenti, hogy Gripenek, és akkor ezért NATO-tagság jár, de kétségtelen, hogy ez is egy fontos bizalomépítő lépés volt.

Na most Ukrajna vonatkozásában, megint csak a legfinomabb megfogalmazás szerint, félreérti azt, ami történik. Tehát a magyar kormány álláspontja világos a háborúval kapcsolatban, kezdettől: a háborút elutasítjuk, nem támogatjuk; azonnali, feltétel nélküli tűzszünetre van szükség, ezt támogatjuk, s a béketárgyalásokat és a békét. *(Novák Előd: Izrael...)*

És kezdettől azt mondtuk, hogy mindent meg kell tennünk azért - ha már ön itt Ukrajnát meg a NATO-t hozta különböző viszonyrendszerbe -, hogy a konfliktus eszkalációját elkerüljük; és mindent meg kell tennünk azért, hogy a konfliktus eszkalációját elkerüljük Ukrajna és a NATO vonatkozásában, ugyanis az egy pillanat alatt egyet jelentene a harmadik világháborúval. Tehát mi a béke pártján állunk, nem pedig a háború pártján. Megint csak azt kell mondanom: ön félreért valamit ezzel az üggyel kapcsolatban.

Törökország. Ön azt állította, hogy megromlottak a török-magyar diplomáciai kapcsolatok. Megint csak... - na, mindegy is. A lényeg az, hogy nem igaz. Csak néhány példát hadd hozzak ide! Tehát egyrészt az ukrajnai háborúval kapcsolatban a törökökkel meglehetősen azonos az álláspontunk. A törökök tudtak egyedül érdemleges - még a gabonamegállapodásra gondolok - előrelépést elérni.

A második: migráció. Ott is ugyanazt gondoljuk, mint a törökök: a migrációt meg kell állítani, és meg kell köszönni egyébként Európának, hogy a törökök több millió illegális bevándorlót ott tartanak az országokban. Ha ők mind elindulnának, akkor Európának harangoznának egy pillanat alatt.

A harmadik, a külkereskedelmi forgalom: évről évre nő.

A negyedik: energetika. Törökország az egyik legfontosabb és legmegbízhatóbb tranzitpartnerünk, tranzitút a gázbeszerzés vonatkozásában. És ezek

után - nem olyan régen volt itt a török elnök, folyamatok a magas szintű találkozók, kiemelt stratégiai partner Törökország - ön azt mondja, hogy megromlottak a kapcsolatok!? *(Novák Előd: Ki ratifikál utoljára?)*

Tisztelt Képviselő Úr! Ne állítson valótlanokat! Sok mindent hozott még ide, Izraellel kapcsolatban is beszélt. Itt is szeretném világossá tenni a magyar álláspontot, amely szintén, mint más ügyekben is, kezdettől változatlan. Természetesen elítéljük a terrortámadást. Izrael a terror ellen harcol. Mindannyiunk érdeke, hogy ez egy sikeres harc legyen a terror ellen, és ilyen támadás a világban soha sehol ne történhessen. A túsok azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátását várjuk és követeljük. Még egy magyar állampolgárságú túsról tudunk természetesen.

És mindent meg kell tenni azért, hogy az Ábrahám-megállapodásokhoz, amely kezdeményezés a Trump-kormány alatt hosszú idő után az egyetlen valós kezdeményezés, valós reménnyel kecsegtető kezdeményezés volt, mindent meg kell tenni, hogy oda visszatérjünk *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*, mert, mondom még egyszer, az volt az egyetlen valós lehetőség a békével és a stabilitással kapcsolatban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Menczer Tamás államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Brenner Koloman, a Jobbik képviselője: „Lehullott a lepel az orbáni rendszerről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Igen, mint abban a nagyon régi szép hollywoodi filmben, amikor Óz, a nagy varázsló függönyét elhúzza Totó kutya, és látszik, hogy a nagy varázsló különböző fogantyúkat és kerekeket tekerget, és úgy láttatja magát egyfajta olyan szerepben, amely nem az övé, úgy gondolom, hogy az elmúlt hetekben teljesen egyértelmű, hogy az orbáni rendszer, a vezérközpontú fideszes egypárti túlhatalom mindenfajta belső működéséről olyan információk birtokába jutott a szélesebb magyar közvélemény, amit mi a Jobbik-Konzervatívok részéről hosszú évek óta elmondunk, de most a magyar polgárok szélesebb nyilvánossága is látta a személyi függések és a személyre szabott jogalkotások rendszerét, amelynek a tetején - ahogy említettem, vezérközpontú fideszes egypárti túlhatalomról beszéltek - Orbán Viktor miniszterelnök úr dönt.

Dönt akkor is, amikor erről a szégyenletes pedofil kegyelmi ügyről kellett dönteni, amellyel kapcsolatban leszögezném, hogy ellentétben Kocsis frakcióvezető úr állításával, a Jobbik-Konzervatívok frakciója megszavazta azokat a törvényeket, amelyeket egyébként a Fidesz azután terjesztett be, hogy az előző években a Jobbik-Konzervatívok a pedofil bűnözők sokkal komolyabb megbüntetését mindig javasolta - ezeket önök elutasították. Majd benyújtották azt a javaslatot,

amelyet elneveztek gyermekvédelmi javaslatoknak, és két nappal a végszavazás előtt önök oda nem illő, homoszexuális propagandát jelentő paragrafusokkal látták el, amelyeket aztán a balliberális pártok nem szavaztak meg.

A Jobbik-Konzervatívok részéről, mert nekünk mindig fontos volt a pedofil bűnelkövetők komolyabb megbüntetése, ezért mi megszavaztuk, annak ellenére, hogy úgy gondoltuk, hogy a másik témáról egy másik külön törvényben kellene egyébként ebben az Országgyűlésben is egymással beszélünk. Ezt csak azért mondom, mert Ander Balázs képviselőtársam most is nagyon részletes javaslatcsomagot nyújtott be a gyermekvédelem területén, és azt gondolom, hogy erről a kérdésről kiegyensúlyozott és nagyon komoly szakmai vita az, amely a felbujtott magyar közvéleményt meg tudná nyugtatni. És szerintem az mindannyiunk érdeke, hogy ebből a jelenlegi morális és közéleti válságból, ahogy azt Róna Péter kifejezte, aki a Jobbik-Konzervatívok listavezetője az európai parlamenti választáson, kijussunk.

Egy másik, nagyon komoly bepillantást nyerhetünk tehát ezekbe a személyügyi és egyéb jogalkotásokba. Például a Kúria elnökét hadd hozzam ide, hiszen őt, emlékeznek, tisztelt képviselőtársaim, úgy tudta a fideszes többség megválasztani a Kúria elnökévé, hogy az ő személye miatt megváltoztattuk a törvényt. Ugye, emlékeznek, tisztelt fideszes képviselőtársaim? Mert ő nem lehetett volna a Kúria elnöke az addig hatályos szabályok szerint. Önök megváltoztatták ezt.

Mit csinál most a Kúria elnöke? Felfüggeszti annak a kiadványnak a publicitását, amelyben megjelenik ez a kegyelmi ügy. Egészen elképesztő cinizmus és hatalmi téboly, tisztelt fideszes képviselőtársam! A Kúria elnöke egy szakmai lapot, a bírók szakmai lapját eltünteteti, csak azért, nehogy véletlenül más kegyelmi ügyben is mindenfajta ügyvédek aztán itt kutakodhassanak. Hát, ez egy beismerő vallomás, tisztelt képviselőtársaim. Komolyan ettől retteg a fideszes egypárti túlhatalom? Ja persze, értem én: önök mindentől rettegnek, ami nem az önök legbelső hatalmi körébe tartozik, ahogy azt Magyar Péter, Varga Judit volt miniszter asszony volt férje elmondta. Nem véletlen talán, hogy Sas Zoltán képviselőtársammal, a Nemzetbiztonsági Bizottság jobbikos elnökével Magyar Péter már eszmét cserélt.

Tehát lássák be, hogy ez maga a rendszer, és most lehullott a lepel. Most lehullott a lepel, és ezért is gondolom, hogy ebből a súlyos morális és közéleti válságból akkor tudnánk előrelépni, ha ma nem megint a fideszes többség választaná az Alkotmánybíróság elnökét, ami egyébként megint vicces a fékek és ellensúlyok rendszerében, hogy egy fideszes alkotmánybírósági elnököt javasolnak most önök köztársasági elnöknek. Ez is mutatja, hogy önöknek végtelenül mindegy, hogy ki a köztársaság elnöke - nekünk, konzervatívoknak nem.

Ezért javasoltuk azt már hosszú évekkel ezelőtt, én már 2021 márciusában is benyújtottam az

Országgyűlésnek abbéli javaslatomat, hogy közvetlenül válassza a magyar polgárok közössége az államfőt, mert akkor tudnánk ismét egy kiegyensúlyozott polgári demokráciában élni. A Jobbik-Konzervatívok fenn hirdeti a polgári Magyarország eszméjét. Várunk mindenkit a sátorba! Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, Brenner Koloman képviselő úr. A kormány nevében Répássy Róbert fog válaszolni. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt mintegy másfél órában hallhatta a kormányfő nyilatkozatát, amelyet szeretnék megismételni, szeretnék megerősíteni: a kormány zéró toleranciát alkalmaz a gyermekek sérelmére elkövetett bűncselekményekkel szemben és az ilyen bűnelkövetőkkel szemben. Ugyanígy zéró toleranciát és a legnagyobb szigorúságot alkalmazzuk a gyermekvédelem kérdésében. *(Dr. Brenner Koloman: Be van nyújtva?)*

Amennyiben önöknek olyan javaslatai vannak, amelyek a kormány gyermekvédelmi politikájával egybevágóak, egybecsengenek, akkor örömmel látjuk ezeket. Reméljük, hogy ezek nem üres szavak voltak az ön részéről. *(Dr. Brenner Koloman: Be van nyújtva?)*

Tisztelt Képviselő Úr! A Kúria elnökével kapcsolatos megjegyzéséről sajnos az jutott eszembe, hogy az elmúlt napokban éppen Gyurcsány Ferenc otromba módon megtámadta a bíróságokat - nem tudom, hogy hallotta-e ezeket a mondatokat -, fenyegetőzött a DK elnöke.

(15.00)

Kérem, ne lépjen erre az útra, ne foglalkozzon a Kúria elnökével! A Kúria elnöke és a Kúria független, és nyilván az Országgyűlés előtt beszámol a tevékenységéről, majd megkérdezheti, hogy milyen döntéseket hozott; egyébként a Kúria kiadott erről egy közleményt.

Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tett egy megjegyzést, amire azt szeretném mondani úgy is, mint egykori helyettese, hogy Varga Judit volt igazságügyi miniszter asszonyt nagyra becsüljük, és a volt férjével nem foglalkozunk. Azt hiszem, világosan megérti, hogy miért ez az álláspontunk.

Ami a közvetlen elnökválasztást illeti, tisztelt frakcióvezető úr, ön bizonyára tudja, hogy a királyság megszüntetésének a pillanatában, 1946-ban az 1946. évi I. törvény már a parlament által választott köztársasági elnök intézményét vezette be, és ezt a hagyományt vették át a rendszerváltás idején az 1989-90-es törvénymódosítások. Tehát a magyar közjogi hagyományok a parlament által választott köztársasági elnökön alapulnak amióta csak köztársasági elnökünk volt - most nem számítom ide azokat az időket, amikor a kommunista diktatúra idején egy elnöki tanács nevű testületet

hoztak létre -, és a közvetlen elnökválasztás helyett mindig is parlament által választott elnökünk volt. Ez egyáltalán nem függ össze azzal a kérdéssel, hogy az elnöknek milyen erősek a jogosítványai. Az elnök egyfajta semleges hatalmat jelent, az elnök nem sorolható semelyik hatalmi ághoz. Ennek megfelel a magyar Alaptörvény, úgy is, mint a korábbi közjogi hagyományoknak a folytatása.

Tisztelt Frakcióvezető Úr! Kérem, hogy amikor a kormánnyal szembeni kritikáját megfogalmazza, különösen amikor számonkér rajtunk bizonyos politikai hibákat, akkor vegye tekintetbe azt, hogy a jobboldalon a politikai hibáknak is vannak következményei, a baloldalon viszont a bűnöknek sincsenek következményei. *(Sebők Éva: Simonka polgármester!)* Az elmúlt napokban láttunk rá példát, hogy egy vállrándítással intézték el az ügyet azok az országgyűlési képviselők, akiket elítéltek bíróság előtt, és eszük ágában sincs vállalni a következményeket. *(Sebők Éva: Simonka polgármester!)* Kérem, hogy ezt vegye figyelembe, amikor a kormánnyal szembeni erkölcsi kritikáját megfogalmazza! Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Répássy Róbert államtitkár úr. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Komjáthi Imre, az MSZP képviselője: „Aktuális kérdésekről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KOMJÁTHI IMRE (MSZP): *(Egy plüssmackó van az asztalán.)* Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! Nem megy, ugye? Vannak óriásplakátok, reklámvideók, konzultáció, nagy arc, van minden, kivéve kormányzás. Az már megint nem megy! Félre ne értsenek, mi ennek az MSZP-ben nem örülünk. Addig jó, addig helyes, hogy a botrányosan rossz kormányzás miatt elpártolnak önöktől a szavazók, ha azonban önök rosszul kormányoznak, az a magyar embereken, jelen esetben a magyar gyerekeken csattan, és ez rossz. Ezt mi nem szeretnénk, ez minket, önökkel ellentétben nagyon zavar, és nagyon bánt.

Amikor meghallottam, hogy a miniszterelnök úr az úgynevezett évertékelő rendezvényen bejelentette, hogy na jó, nekiállnak a gyermekvédelemnek, átnézik a rendszert, és hoznak mindenféle intézkedést, majd leestem a székről. Hát, eddig mi volt, tisztelt fideszes kollégák? Három éve fogadták el a saját gyermekvédelmi törvényüket, volt népszavazás is, és valóban nagyon hatékonyan akadályozták meg az óvodások nemváltó műtétjét, meg légmentesen fóliáztattak könyveket. De sikerült? Megvédték a gyerekeket a pedofiloktól, a bántalmazóktól, az elkallódástól, az elhanyagolástól, a bűnözővé válástól, az elkerülhető testi-lelki betegségektől? A túrót! Nem megy ez önöknek, lássuk be!

Először tavaly nyáron tettem szóvá, hogy az Integrált Jogvédelmi Szolgálat keretein belül a jogvédők, gyermekjogi képviselők egyharmadát kirúgták.

A kormányzati válasz a szokásos lekezelő visszamutogatás és terelés volt akkor, amikor már szabadon lófrált az önök jóvoltából a pedofil igazgató bűntársa, akkor, amikor halott volt, önkezeléssel vetett véget az életének az egyik bántalmazott bicskei fiú.

Pénteken kaptam meg a választ Rétvári Bence államtitkár úrtól arra a kérdésemre, hogy tekintettel a pedofilosdató kegyelem által világossá tett hibákra, mikor emelik legalább a leépítés előtti létszámra a gyermekjogi képviselők számát. Tudják, mit volt képes válaszolni államtitkár úr? Valami olyan, eddigénél is vadabb marhaságot, hogy azért rúgták ki a gyermekjogi képviselőket, mert én nem támogattam az úgynevezett gyermekvédelmi népszavazásukat (*Derűlség az ellenzéki sorokban.*), és az is volt a válaszban, hogy egyébként plakátokkal és applikációkkal akarnak küzdeni a rendszerabúzus ellen, amit önök hoztak létre és állítottak elő.

Kedves Fideszes Kollégák! Ha azt a kérdést tenétek fel népszavazásra, hogy legyen-e háromszor annyi gyermekjogi képviselő, én kampányolnék a leghangosabban, megjegyezve, hogy ehhez egyébként csak kormányozni kéne, nem népszavazgatni. De önök átoperált óvodásokról hallucináltak, meg könyveket fóliáztak ahelyett, hogy a pedofilokat csomagolták volna össze. Nem megy, nem sikerült, önök egyáltalán nem védik meg a gyerekeket. János bácsit, a bicskei rémet már 2011-ben lekapcsolhatták volna, de az akkori eljárást lezárták, a rémet újra a gyerekek közé engedték, még ki is tüntették. Micsoda gyerekvédelem ez?! Nem a szívárványos zászló alatt rontották meg az intézeti fiúkat; az önöktől kapott plecsni volt az igazgató zakóján. Bűntársát pedig Balog Zoltán, Novák Katalin és Varga Judit triója engedte szabadon, nem mi. És az igazi felelős, a csúcsgóré, a megrendelő neve még mindig homályban van!

Van még bő két év az önök kormányzásából, gyerekek életét eldöntő két év. A magyar szocialisták nevében van önök felé egy ajánlatom: ezt a feladatot most oldjuk meg jól, emeljük ki ezt a kérdést a napi politikai csatákból. Mi hajlandóak vagyunk részletes szakmai javaslatokkal élni, minden, a gyerekek érdekét szolgáló, jó kompromisszumot megkötni. Cserébe azt kérjük, hogy fejezzék be azt a hülyeséget, hogy amerikai transzvesztitákat hallucinálnak a magyar óvodákba, és netflixes sorozatok ellen küzdenek a János bácsik helyett. Ne minél kevesebb, hanem minél több könyvet akarjunk a gyerekek kezébe adni! Nem a nyomtatott betűk, hanem egyes gazember felnőttek tesznek rosszat a gyerekeknek. Költsünk azonnal és sokkal többet a valódi gyermekvédelem infrastruktúrájára, szűrjük meg és fizessük meg sokkal jobban azokat, akikre a gyerekeket bizzuk!

Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! Nem tudom, hogy volt-e ilyen egyértelmű kudarca, ilyen mély morális és erkölcsi válsága az önök 14 éves kormányzásának. Kérem önöket, tanuljanak belőle! Tegyük kísérletet arra, hogy végre valóban megvédjük a gyerekeket, mert ez a közös érdekünk. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps az ellenzéki sorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Komjáthi Imre képviselő úr. A válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. (*Közbeszólás az ellenzéki sorokból. - Derűlség.*)

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Sajnálom, hogy ennél a témánál csak nevetgél a magyar baloldal, mert valóban olyan témáról van szó, amelyik mindenki számára elvileg pártokon felül álló közügy kellene hogy legyen, hiszen mindenki a saját gyerekét látja akkor, amikor egy-egy áldozatról van szó. Soha nem szeretnénk, hogy bármelyikünk gyereke ilyen helyzetbe kerüljön, még kevésbé azok, akik szülők nélkül nőnek fel valamilyen okból; ők mindig fokozott segítséget érdemelnének.

Ezért lenne szép, ha az, amit ön elmondott, tisztelt képviselő úr, az elmúlt tizen-egynéhány évre igaz lenne, hiszen minden józan gondolkodású ember úgy gondolná, hogy ebben az ügyben az egyik oldal meg a másik oldal egyet tudna érteni. Csakhogy ez nem így volt az elmúlt években! Ez nem így volt, hiszen azokat a javaslatainkat, amelyek itt, a parlament asztalán fekdtek, nem szavazta meg a magyar baloldal. Több tucat esetet lehetne mondani, de hadd mondjak önnek párat! (*Sebők Éva: És hányat engedtetek a parlament elé?*) Elfogadtuk Magyarországon az Európai Unió legszigorúbb büntető törvénykönyvét, hogy a magyar gyerekeknek a legszélesebb körű védelme legyen; hogy a legszigorúbban sújtsunk le bárkire, aki a gyerekek ellen bűncselekményt követ el; amelyik az áldozatot védi, és nem a bűnöst próbálja kimenteni, mint a korábbi büntetőjogi szabályozás. Megszavazta ezt a magyar baloldal? Nem.

Elfogadtuk itt a parlamentben egy külön törvényben a kapcsolati erőszaknak a büntetőjogi tényállását, hogy azokat fokozottan védjük, akik akár házastársként, élettársként vagy valamilyen együttélési formában valamelyest kiszolgáltatottabb helyzetben megalázó bánásmódot szenvednek el vagy erőszakot szenvednek el, azoknak fokozott legyen a jogi védelme. Hát, ennél egyértelműbb, elvileg Európában és világszerte a baloldal által is támogatott több javaslat nem lenne! Megszavazta a magyar baloldal ezt a parlamentben? Nem szavazta meg a kapcsolati erőszak tényállását, pedig kiszolgáltatott gyerekeken, házastársakon, élettársakon lehetett volna segíteni.

Volt egy javaslatunk 2013-ban, hogy azok, akik gyermekek sérelmére bűncselekményt követtek el, ne végezhesenek gyermekek nevelésével vagy gondozásával kapcsolatos munkát.

(15.10)

Támogatta ezt a magyar baloldal 2013-ban? Nem támogatta.

Létrehoztuk 2015-ben egy törvényjavaslattal a titkos menedékházak intézményét, hogy azok a feleségek, élettársak és gyerekek, akiket bántalmaznak a saját háztartásukban, otthonukban, valahova úgy

tudjanak elmenekülni, hogy a bántalmazó ne tudja, hogy hol vannak, hogy elbújhassanak előle. Van ennél egyértelműbb dolog, amit mindenkinek támogatni kell? Kevés. Önök ezt támogatták? Nem, a magyar baloldal ezt nem támogatta.

Megyek tovább. Amikor a gyermekvédelmi rendszer megerősítéséről hoztunk szabályozást, arra, hogy mások is telessenek bejelentést, ne csak a gyermekvédelmi jelzőrendszer tagjai, vagy az orvosi ellátás visszautasítási tilalmára, vagy ennek részeként, a krízistelefonszám üzemeltetésére, ezeket a dolgokat önök támogatták itt a parlamentben akár 2016-ban, akár a többi évben? Nem támogatták.

Amikor egy egységes eljárásrendet hoztunk létre arra, hogy a gyermekvédelmi rendszerben lévő gyermekeknek nagyobb fokú legyen a védelme - 2017-ben hoztuk ide ezt a törvényjavaslatot -, és így hatékonyabban lehet kivizsgálni minden bántalmazási esetet és ezzel jobban meg lehet előzni a későbbi bántalmazásokat, önök ezt a törvényjavaslatot támogatták? Nem támogatták itt a parlamentben.

Amikor bevezettük a gyermekek otthongondozási díját, hogy aki egész napos törődést, gondozást igényel és ezért a születi vagy az egyik szülő nem tud dolgozni, akkor kapjon egy magasabb összeget, mert ott van a gyerekkel, önök ezt támogatták? Nem támogatták. Itt voltak a parlamentben, bent voltak az ülésteremben, de egyikőjük sem nyomta meg az igen gombot, tisztelt képviselő úr.

Amikor 2018-ban olyan javaslatot terjesztettünk be, hogy a szexuálisan bántalmazott gyermekek gyermekbarát meghallgató szobában hallgassák meg, olyan körülmények között, ahol egy szakember is jelen van, hogy a traumát ne kelljen mindig újra és újra megélni egy rideg hivatali helyiségben, önök ezt a javaslatot megszavazták itt a parlamentben? Nem szavazták meg, tisztelt képviselő úr.

Amikor létrehoztuk a pedofil-nyilvántartást, amin már több mint 10 ezer lekérdezés történt, megszavazták? Nem. Ha önökön múlt volna, nemhogy 10 ezer, hanem egy lekérdezést sem lehetett volna a pedofil-nyilvántartásban végrehajtani.

Amikor arról döntöttünk, hogy ne évüljenek el a súlyos pedofil-bűncselekmények, önök ezt támogatták? Nem szavazták meg itt a parlamentben.

Amikor arról szavaztunk 2021-ben, hogy a gyermekpornográfia elkövetői ne kerülhessenek újra gyermekek közelébe, önök ezt támogatták? Nem támogatták. Amikor az egészséget meg akartuk erősíteni, hogy ezt ne csak a parlament mondja ki, hanem egy gyermekvédelmi népszavazáson a magyar emberek erősítsék meg, hogy a gyermekek védelme elsődleges - és ez messze túlnyúlik a Fidesz-KDNP 3 milliós támogatottságán, hiszen 3,6 millió ember támogatta -, önök egy jó szóval is mondták azt, hogy ez egy pártok fölött álló ügy? Hát védjük már meg a gyerekeket közösen, mutasson a magyar politika példát, hogy legalább a gyerekekben egyetértünk, a gyerekek védelmében nem pártpolitikát látunk, önök bennünk nem az ellenséget látják és mivel fideszes javaslat,

nem szavazzák meg, hanem a gyereket látják a javaslatban és ezért megszavazzák. Megtörtént ez? Nem történt meg.

Szomorú, tisztelt képviselő úr, hogy ezt tudom elmondani az elmúlt tíz évről. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári Bence államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Orosz Anna képviselő asszony, a Momentum képviselője: „Aktuális ügyek” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

OROSZ ANNA (Momentum): Köszönöm a szót. Miután kiderült, hogy Novák Katalin és Varga Judit kegyelmet adott a bicskei pedofil igazgató bűnsegédjének, önök gyors egymásutánban lemondatták a volt köztársasági elnököt és a volt igazságügyi minisztert. Tudom, hogy abban reménykednek, hogy ezzel az ügy le van zárva, de ezt távolról sincs lezárva. Nem azért mondtatták le ugyanis Novákot és Vargát, mert kegyelmet adtak egy pedofil bűnsegédjének, hanem azért, mert lebuktak, hogy ezt tették. *(Sebők Éva: Így van!)* Önöknek nem az a bajuk, hogy a bicskei fiatalok éveken át szenvedtek, hogy őket éveken át kínozza egy pedofil, és önök ezt hagyták, sőt kegyelmet is adtak a pedofilsegítőnek, hanem az, hogy erre fény derült.

Varga Zs. Andrásnak, a Kúria elnökének, az önök legjobb cimborájának a legfőbb gondja az volt az elmúlt napokban, hogy felfüggeszse annak a kiadványnak a terjesztését, aminek köszönhetően egyáltalán tudunk erről a gyalázatos kegyelemről. Egyáltalán nem csodálom, hogy önök abban reménykednek, hogy a két lemondással pontot tehetnek ennek az ügynek a végére, hiszen az elitáltak ezer szállal kötődnek a Fideszhez és Orbán Viktorhoz személyesen. *(Gelencsér Ferenc: Így van!)*

A bicskei pedofil igazgatót az az ügyvéd védte a bírósági perben, aki a Nehéz Kő Kft. ügyvédje volt, amely egészen 2021-ig az Orbán család tulajdonát képezte. 2002-ben pedig nem más, hanem személyesen Orbán Viktor kampányolt a bicskei választáson akkor listavezető pedofil igazgatónak. *(Gelencsér Ferenc: Szégyen! - Sebők Éva: Így van!)* A pedofil igazgató bűneit eltussoló helyettes kegyelmét pedig nem más járta ki, hanem Balog Zoltán, aki nemcsak az Orbán-kormány családügyekért felelős minisztere volt, hanem az Orbán család egyik legfőbb bizalmasa is. Ki kezdeményezte, kedves állampárti képviselő, hogy kegyelmet kapjon egy pedofil bűnsegéd? *(Közbeszólás az ellenzéki padsorokból: Szégyen!)* Kinek a nevét próbálják meg kiradírozni ebből a gyalázatos történetből azzal, hogy lemondatták Vargát és Novákot?

Kocsis Máté szinte könnyes szemekkel mondta azt a múlt heti sajtótájékoztatón, hogy ezt a kegyelmi ügyet sajnos tényleg lehetetlen kivizsgálni, ha Novák Katalin nem akar több információt megosztani a nyilvánossággal, akkor ez ennyi volt. Az a helyzet, hogy ez az ügy egyáltalán nem a kegyelemmel kezdődött, az

csak a jéghegy csúcsa volt a bűneik sorozatában. Az akkor fideszes vezetésű Fővárosi Önkormányzat, a fideszes Balog Zoltán miniszter, a Fidesz által megszávozott ombudsman, a gyermekvédelmi szervek, a rendőrség 2011 óta tudnak arról, hogy mi folyik Bicskén. Ehhez képest önök nemhogy véget vetettek volna a gyerekek szenvedéseinek, hanem kitüntették a pedofil igazgatót, majd megkegyelmeztek a bűntársának. *(Gelencsér Ferenc: Szégyen!)*

2016-ban nem önök miatt indult újra a nyomozás az ügyben, nem azért, mert önök végre cselekedtek volna, hanem azért, mélyen tisztelt állampárti képviselők, mert Szabolcs, az akkor 18 éves fiú egy nap kísértelt a bicskei gyermekotthon épületéből és a vasútállomáson a vonat elé vetette magát. Öngyilkos lett. Másnap Pop Mert, szintén áldozat, Szabolcs barátja elment a VIII. kerületi Rendőrkapitányságra és feljelentést tett. Ha nincs Szabolcs, ha nincs Pop Mert, ha nincs a többi bátor áldozat, akik kiálltak az igazukért, s ha csak önökön múlik, akkor a pedofil igazgató a mai napig kínozza a gyerekeket Bicskén. *(Bedő Dávid: Így igaz!)*

Önök azt hazudják a közpénzből nyomtatott propagandaplakátjaikon, hogy a Fidesz megvédi az országot, a családokat, a gyerekeket. Hát most már köszönjük szépen, pontosan tudjuk, hogy ez mit jelent a gyakorlatban. Azt, hogy az állampárt cserben hagyja, sőt szembeköpi azokat a fiatalokat, akik a legsérülékenyebbek, legkiszolgáltatottabbak, legvédtelenebbek, és akik ráadásul a magyar kormány segítségéért is kiálltak. Az a helyzet, mélyen tisztelt képviselők, hogy akiktől a leginkább meg kell védeni a gyerekeket, azok nem az önök által kitalált ellenségképek, hanem önök maguk. *(Gelencsér Ferenc: Így van! - Sebők Éva: Így van! - Vitályos Eszter: Ócska színész nő! Nagyon ócska!)*

A Momentum közösségében minden egyes nap az igazságért küzdünk. Önök tartoznak a magyarázattal, a valódi felelősökkel és az igazi bocsánatkéréssel a fiataloknak, a bicskei fiataloknak. És tartoznak a magyar gyerekeknek egy olyan országgal, ahol mindenki szeretetben, biztonságban és méltóságban nőhet föl. *(Taps a Momentum és a Párbeszéd sorában. - Gelencsér Ferenc: Így van! - Sebők Éva: Így van!)*

ELNÖK: Köszönöm, Orosz Anna képviselő asszony. Az elhangzottakra a kormány nevében Répássy Róbert államtitkár úr fog válaszolni.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Nézzük, hogy miről nem beszélt a képviselő asszony. Fekete-Győr András bűncselekményéről nem beszélt. *(Zaj a Momentum soraiban.)* Elítélték, ugye? Az önök korábbi elnökét elítélték. Vajon miért nem emlékezett meg erről a pillanatról? Miért nem? *(Vitalyos Eszter: Kiment a fejből!)* Képviselő asszony, az nem számít? Az nem számít, hogy Fekete-Győr András ellen

büntetőeljárás van folyamatban? *(Orosz Anna: Nem ide tartozik.)* Nem számít.

Az megint csak magyarázatra szorul, képviselő asszony, hogy miért nem szavazták meg önök a büntető törvénykönyvet. Államtitkártársam az előbb elmondta, hogy milyen szigorú intézkedéseket fogadott el az Országgyűlés a büntető törvénykönyvben, de ennek egyetlen szigorítását sem fogadták el. Nem fogadták el a gyermekvédelmi törvényt, képviselő asszony. Miért nem adott magyarázatot arra, hogy miért nem fogadták el a gyermekvédelmi törvényt? *(Gelencsér Ferenc: Nem voltunk itt a parlamentben!)* Miért nem támogatták a pedofil-nyilvántartás létrehozását? *(Gelencsér Ferenc: Mert akkor még nem voltunk parlamenti párt!)* Miért nem támogatták a gyermekpornográfiát elkövetőkkel szembeni súlyosabb szankciókat? Miért nem támogatták a gyermekek sérelmére elkövetett súlyos szexuális bűncselekmények elévülését? Miért nem támogatták, hogy a gyermekek sérelmére elkövetett bűncselekmények elkövetői ne végezhesenek a gyermekek nevelésével és gondozásával kapcsolatos munkát? *(Gelencsér Ferenc: Mert nem voltunk még itt a parlamentben!)*

(15.20)

Nem támogatták a gyámhatóság, a gyermekvédelmi jelzőrendszer megerősítésére vonatkozó törvényt módosításokat; a baloldal nem támogatta a kapcsolati erőszak mint bűncselekmény bevezetését *(Közbeszólások a Momentum soraiból.)*; a baloldal nem támogatta a titkos menedékházak törvényi létrehozását. Képviselő asszony, ezekről is kellene beszélni egyszer, ezekről is beszélni kellene, amikor a felelősséget osztja.

Ebben a kegyelmi ügyben egy olyan büntetőeljárásról döntött a köztársaság elnöke, amelyben az elsőrendű elkövető kilenc és fél év börtönbüntetést kapott, kilenc és fél évre ítélték azt az embert, akiről ön az előbb azt állította, hogy mi nem tettünk semmit ellene. *(Orosz Anna: A bíróság!)* Kilenc és fél évre ítélte a bíróság, az a bíróság, amelyet önök kritizálnak *(Orosz Anna: Nem őket, önöket kritizáljuk! - Bedő Dávid: Önöket kritizáljuk!)*, az a bíróság ítélte el azok alapján a szigorú törvények alapján, amelyeket bevezettünk. A büntetések szigorítását nem szavazták meg, a bíróság elítélte a pedofil elkövetőt, a segítőjének kegyelmet adó köztársasági elnök lemondott. *(Bedő Dávid: Miért kapott kegyelmet?!)* Önök nem követnek el soha semmilyen felelősségre vonást, semmilyen felelősséget nem vállalnak a saját soraikban. *(Bedő Dávid: Miért kapott kegyelmet?! - Szabó Szabolcs: Bocsánatkérés!)*

Amikor a kormányoldalon bárki csak egy hibát is elkövet, annak mindig van politikai következménye, mindig van következménye *(Szabó Szabolcs közbeszól.)*, az önök részéről soha semminek nincsen következménye. *(Szabó Szabolcs: Bocsánat, mondd ki!)* Ezért kérdeztem meg, hogy Fekete-Győr András

ügyében mikor akarnak legalább annyit mondani, hogy elnézést kérnek a sértettektől. *(Közbeszólások a Momentum soraiból. - Vitályos Eszter: Vagy Varju elvtárs ügyében!)* Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Répássy Róbert államtitkár úr. *(Szabó Szabolcs: Szégyen, amit műveltek! Szégyen! - Közbeszólások a Momentum soraiból: Szégyen! - Az elnök csenget.)*

Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Nacsa Lőrinc képviselő úr *(Lőcsei Lajos: Na, azt megvárom! - Derültség a Momentum soraiban.)*, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője: „Aktuális kérdésekről” címmel. Őné a szó.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt láthatjuk, hogy forrong a világ, kegyetlen, véres és pusztító háborúk zajlanak, és terrortámadások történnek a közvetlen szomszédságunkban, Európában és a Közel-Keleten is - a veszélyek korszakát éljük. A gyilkos és embertelen háborúkban, terrorista merényletekben ártatlan civilek halnak meg nap mint nap, otthonok, városok, felbecsülhetetlen kulturális örökségek pusztulnak el, idősök és betegek maradnak ellátatlanul, családok szakadnak szét.

143. napja tart az izraeli háború. 143 napja, hogy a Hamász nevű terrorszervezet brutális támadássorozatot hajtott végre Izrael népe ellen, melynek során 1200 ember meghalt, több mint 3 ezren megsérültek, 240 embert pedig túszként hurcoltak el Gázába. Több településre, köztük kibucokba törtek be a terrorszervezet tagjai, ahol válogatás nélkül kegyetlen megszállásba kezdtek. Brutalitásuk nem ismert határt, csecsemőket, gyermekeket fejeztek le, nőket erőszakoltak meg, és embereket öltek meg. A szélsőségesek későbbi elfogásuk és kihallgatásuk során elismerték, hogy kifejezett utasítást kaptak az erőszakra. A terroristák ezzel egy időben egy kültéri zenei fesztivál helyszínét is előzönlötték, ahol a többségében fiatalabb korú résztvevők körében válogatás nélkül gyilkolásba és túszejtésbe kezdtek. Válaszul Izrael hadműveletet indított a Hamász felszámolása és a palesztin területek terroristáktól való megtisztítása érdekében.

Azt gondolom, hogy Izrael önvédelemhez való jogán túl egyben a világ összes országának is érdeke, hogy a jelenleg folyó terrorellenes intézkedések mielőbb sikerrel záruljanak annak érdekében, hogy soha többé sehol a világon ne fordulhasson elő a Hamász alattomos és brutális támadássorozatához hasonló terrorcselekmény.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Az immár négy és fél hónapja tartó konfliktus folytán sajnos az Izraelt övező térség is forrongani kezdett. Folyamatosak a harcok az izraeli-libanoni határon, ahol a palesztinpartii Hezbollah terrorszervezet rakétatámadásait kénytelen visszaverni

az izraeli hadsereg. A pattanásig feszült helyzetben elég egy újabb szikra, és az egész Közel-Kelet lángba borulhat, a háború térségbeli államokra való áttérése pedig az orosz-ukrán háborút is figyelembe véve akár egy újabb világháború kirobbanásához is vezethet. Éppen ezért minden országnak, így Magyarországnak is minden lehetséges módon, a rendelkezésre álló valamennyi eszközzel fel kell lépnie a jelenleg is fennálló konfliktusok eskalációjának megelőzésére, megakadályozására és a béke mielőbbi megteremtése érdekében, valamint a humanitárius szempontok előrehelyezése érdekében.

A világháború melletti másik veszély, amely a közel-keleti helyzet folytán fenyegeti Európát, így Magyarországot is, a migrációs krízis további eskalálódása. Tavaly október óta tapasztalhatjuk, milyen súlyos következményekkel jár e téren már önmagában egy ilyen konfliktus kirobbanása, vészteljes kölcsönhatásban Brüsszel elbukott migrációpartii politikájának következményeivel. A brüsszeli politika ismét elaludt, és kudarcot vallott a húsz lázadók ügyében is, akik folyamatosan támadják a teherszállító hajókat Jemen partjainál, emiatt pedig az Ázsiából Európába irányuló tengeri áruszállítás időtartama és költségei is jelentősen megnöttek.

A világ nem hagyhatja, hogy ez a lázadókból álló szervezet ilyen mértékben veszélyeztesse a világkereskedelem szabadságát. De Brüsszel megint nem megfelelően mérte fel a helyzetet, az EU külpolitikájában megint nem az Európával szomszédos térség valódi problémáival foglalkozik, amely veszély egy új térséget destabilizálhat, radikalizálhat, és az ellátási problémák éleződésével újabb migrációs hullámokat generálhat a Közel-Keletről és Észak-Afrikából Európa felé. Ennek következményeképpen Magyarország a jemeni síita lázadók terrorszervezetté nyilvánítását kérte és kezdeményezte az Európai Uniónál. A magyar álláspont szerint segíteni kell a jemeni kormányt, hogy megerősítse a parti őrséget, az ehhez szükséges források rendelkezésre állnak az Európai Békekeretben.

A migráció, az ellenőrizetlen tömeges bevándorlás migránsgettókat, radikalizmust, antiszemitizmust és terrorista merényletek tucatját hozta Európába. Halálra késelt tanár Franciaországban; agyonlőtt svéd turisták Brüsszelben; legmagasabb terrorkészültség a támadásokat követően. Bombariadó miatti evakuálás múzeumokban, reptereken, kastélyokban. Molotovkocktéllal megdobált zsinagóga Berlinben, Dávid-csilaggal megjelölt lakások. Antiszemita- és terrorpartii tüntetések világszerte.

Tisztelt Képviselőtársaim! Forrong a világ, háborúk dúlnak, terrorista merényletek zajlanak - mindezek rendkívül súlyos következményekkel jártak már eddig is és járhatnak még a jövőben is egy esetleges további kibontakozás folytán. Azt gondolom, hogy az egész világnak mihamarabb békére van szüksége, ezért mi, kereszténydemokrata képviselők a kormánnyal egyetértésben mindenkor ebben leszünk érdekeltek, és mindenkor a békéért fogunk dolgozni.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Nacsá Lőrinc képviselő úr. A kormány nevében Szijjártó Péter külügyminiszter úr fog válaszolni. Öné a szó, külügyminiszter úr.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor a közel-keleti konfliktusról beszélünk, akkor inkorrekt lenne úgy beszélni minderről, hogy ne akarnánk a teljes képet megérteni - erre vonatkozólag vannak kísérletek a nemzetközi szervezetekben. Akkor, amikor vagy próbálják eltagadni, hogy ez az egész, amit ott látunk a Közel-Keleten, egy brutális, pokoli terrortámadással indult, vagy ha éppen ezt nem is akarják eltagadni, de relativizálni próbálják, mintegy ezt a terrortámadást csak egy elemként feltüntetve a közel-keleti válságot kirobbantó okok között.

Ezért szerintem fontos, hogy így több hónap távlatából is világosan beszéljünk erről a kérdésről, és a lehető leghatározottabban ítéljük el azt a brutális terrortámadást, amelyet a Hamász elkövetett Izraellel szemben. És azt is tegyük világossá, hogy az izraeliek által végrehajtott terrorellenes műveletek sikere nem kizárólag egy izraeli nemzeti érdek, hanem egy globális érdek is annak érdekében, hogy sikerüljön megelőzni azt, hogy ilyen vagy ehhez hasonló terrortámadás bárhol a világon még egyszer megismétlődhesen.

Most, tisztelt képviselőtársaim, a legfontosabb feladata a nemzetközi közösségnek az, hogy megakadályozza ennek a konfliktusnak a továbbterjedését. Mi, magyarok itt megpróbálunk ebben az ügyben segítőtőleg közbenjárni. Mi egy olyan külpolitikai stratégiát folytatunk, amely a kölcsönös tiszteletra alapul, ennél fogva mi a közel-keleti válság minden szereplőjével, azt minden oldalról látó országokkal beszélni tudunk - ez ma egy nagy érték. Fenn tudtuk tartani a stratégiai szövetségi kapcsolatainkat Izraellel úgy, hogy közben fenn tudtuk tartani a kölcsönös tiszteleten alapuló, párbeszédet lehetővé tevő partnerséget az arab országokkal is.

És, tisztelt képviselőtársaim, ennek a külpolitikai stratégiának az eredményei ma a közel-keleti konfliktus tekintetében megmentett emberéletekben mérhetőek. A helyzet ugyanis az, hogy az egyiptomiakkal és az izraeliekkel kellett megállapodnunk annak érdekében, hogy a Gázai övezetből elsők között jöhessenek el a korábban ott élő, de most veszélybe kerülő magyar állampolgárok, és a katariakkal kellett megállapodni annak érdekében, hogy a túsok szabadon engedése idején azok a magyar állampolgárságú túsok, akik a szabadítható kategóriába tartoztak, szintén az elsők között szabadulhattak el.

(15.30)

Ha nem folytattunk volna, ha nem folytatnánk ilyen külpolitikai stratégiát, nem lehetne egyszerre

hatékony beszélő viszonyt fenntartani az izraeliekkel és az arab országokkal, és akkor nem tudtuk volna megmenteni ezeknek a magyar embereknek az életét. És ugyanígy fenn kell tartani a párbeszédet a térségben kulcsszerepet fenntartó országokkal, Libanonnal, Egyiptommal, Iránnal, Katarral és a többiekkel.

A helyzet az, hogy ennek a biztonsági típusú konfliktusnak újra a gazdaságban is van egy rendkívül negatív, nehézségeket, kihívásokat okozó hatása. A húszik ugyanis folyamatosan terror alatt tartják a kereskedelmi hajózást a térségben. Ennek következtében a keletről nyugatra irányuló szállítások időben meghosszabbodtak, bizonytalanná váltak és kifejezetten drágábbak lettek. Közben Egyiptom elvesztette a Szezi-csatorna tranzitdíjaiból származó bevétel egy jelentős részét, és mindannyian tudjuk, hogy Egyiptom stabilitása, nyugalma és békéje nem csak most, a közel-keleti válság idején, hanem úgymond békeidőben is kritikus fontosságú az európai biztonság szempontjából. Ezért támogattuk az Európai Uniónak azt a döntését, hogy egy tengeri missziót indít, amelynek célja az, hogy a kereskedelmi hajózás szabadsága újra realitássá válhasson. És itt nagyon fontos, hogy a legitim jemeni kormánnyal együtt kell működni, az európai békekeretből a jemeni parti őrséget támogatni kell, és ugyanígy együtt kell működni a térség azon országaival, amelyek erre hajlandóak, a húszikot pedig terrrorszervezetnek kell minősíteni.

Végezetül, tisztelt elnök úr, tisztelt képviselőtársaim, mindenkinek az az érdeke az egész világon, hogy vissza tudjunk térni az Ábrahám-megállapodások szellemiségéhez annak érdekében, hogy a Közel-Keleten az emberek újra békében és nyugalomban élhessenek, és ne kelljen félteniük az életüket. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szijjártó külügyminiszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Selmeczi Gabriella, a Fidesz képviselő asszonya: „Aktuális ügyeink” címmel.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tegnapelőtt volt két éve annak, hogy Oroszország megindította a támadását Ukrajna ellen. Akkor még senki nem gondolta, hogy ez a háború még ma is tartani fog, joggal lehetett bízni abban, hogy legfeljebb néhány hét, és véget ér.

Emlékezzünk csak vissza, hogy 2022 márciusában már arról szóltak a hírek, hogy megkezdődhettek a tárgyalások a tűzszünetről, és sor is került az első előkészítő tárgyalásra. Minden remény megvolt tehát arra, hogy ahogy nyolc évvel korábban, most is sikerül majd megfékezni a konfliktust, területileg is le fog szűkülni a háború és az intenzitása is csökkenni fog.

Másképp történt: ezúttal nem a béke-, hanem a háborúpárti hangok győztek. Az eredmény pedig katasztrofális. Az áldozatok száma minden bizonnyal

közelebb jár a 200 ezerhez, mint a 100 ezerhez, több mint hatmillióan hagyták el Ukrajnát, és legalább ugyanennyien az otthonaikat az országon belül. Az infrastruktúrában és a kulturális örökségben okozott kár pedig felbecsülhetetlen.

A második világháború óta nem látott menekültválságra válaszul Magyarország történetének legnagyobb humanitárius segélyakcióját hajtotta végre. És akkor itt most mondjunk köszönetet azoknak a hatóságoknak, civil szervezeteknek, önkénteseknek, valamint a leginkább érintett határ menti területek lakóinak, akik részt vettek ebben, akiknek köszönhetően a háború elől hazánkba menekülők semmiben nem szenvedhettek hiányt. Mondjunk köszönetet azoknak az iskolásoknak, magyar iskolásoknak, akik szeretettel fogadták be a Kárpátaljáról menekülő osztálytársaikat!

A háború nem kímélte sajnós a magyar közösségeket sem. A magyarok a bőrükön érzik ezt a háborút, mert magyar áldozatai is vannak, ami még egy ok arra, hogy határozottan kiálljunk amellett, hogy minél előbb véget kell vetni ennek a háborúnak.

Magyarország sohasem járult hozzá és sohasem fog hozzájárulni ahhoz, hogy a magyar-ukrán határon fegyvereket szállítsanak át, hogy ezzel is óvja Kárpátalját. A Nyugat azonban másképp reagált. Az Egyesült Államok Oroszország katonai meggyengítésének lehetőségét látja a háborúban, amihez Európa vezető híján - mondjuk ki: vezető híján - saját érdekeit részben fel nem ismerve, részben sutba dobva asszisztál. A fegyverszállításokon és a pénzügyi támogatásokon túl Brüsszel teljesen értelmetlen szankciókat vetett ki, amelyek a legkevésbé sem gyengítették meg Oroszországot, annál inkább gyengítették Európát, ráadásul a magas energiaárakon keresztül tomboló inflációt eredményeztek.

Legkésőbb tavaly őszre mindenki számára nyilvánvalóvá vált, hogy ez a stratégia megbukott. A nyugati támogatás nem vezet harctéri győzelmekhez, az Egyesült Államok pedig egyre vonakodik állni a számlát, ami ezért végül majd Európára marad. A dollárbaloldal természetesen ebben az ügyben is hozta a formáját. Ezúttal sem a magyarok érdekét tartják szem előtt, hanem szolgálai követik a külföldről érkező utasításokat. De nem jobb ennél a Mi Hazánk sem, amelynek elnöke már Ukrajna feldarabolásáról fantáziál, ezzel odadobva a sajnós egyre jobban zsugorodó maroknyi kárpátaljai magyar közösséget az ukrán nacionalistáknak.

Tisztelt Ház! Sajnos az elmúlt két évben megtanultunk együtt élni a háborúval, de valójában minden egyes nap, amivel folytatódik ez a háború, az eszkaláció veszélyét hordozza magában. Bármikor ébredhetünk úgy, hogy ez már nem csak két állam, két szomszéd szláv nép háborúja, hanem belesodródhat bármelyik ország. Lehet, hogy könnyen belefér ennyi kockázat annak, aki 6 ezer kilométerről tekint rá, de az a helyzet, hogy nekünk, akik szomszédok vagyunk Ukrajnával, ez nem fér bele. Átlagosan minden egyes óra, amivel a háború folytatódik, tíz

embaraslatos és elkerülhető halálát jelenti. A legfontosabb - mi kezdettől fogva ezt is mondjuk -: az öldöklés megállítására kell hogy legyen. Mi, Fidesz-frakció, a béke mellett vagyunk, és nem fogjuk hagyni, hogy belerángassanak bennünket a háborúba, még akkor sem, ha ez sokaknak nem tetszik. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Selmeczi Gabriella képviselő asszony. Az elhangzottakra a kormány nevében Szijjártó Péter külügyminiszter úr fog válaszolni.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető-helyettes Asszony! Kedves Képviselőtársaim! Több mint két esztendeje zajlik a háború a szomszédunkban, és mi, magyarok végig következetes álláspontot képviseltünk, végig ugyanazt az álláspontot képviseltük, mint a háború első perceiben: a háborút elítéljük, a háború rossz, a háború szenvedéssel jár, kiállunk Ukrajna mellett, kiállunk az ukrán emberek mellett és kiállunk Ukrajna szuverenitása mellett is.

Ugyanakkor azt is el kell mondanunk, hogy nekünk ebben a háborús helyzetben, tisztelt képviselőtársaim, a legfontosabb az, hogy Magyarország és a magyar emberek biztonságát mindvégig meg tudjuk őrizni. Ezért szorgalmazzuk, hogy ez a háború minél előbb érjen véget, minél előbb újra béke legyen a szomszédunkban. És azt gondolom, hogy a béke melletti kiállás az egyetlen elfogadható álláspont morális szempontból is, mert a béke jelenti egyedül az emberéletek megmentését. És nekünk, magyaroknak ez különösen fontos, hiszen mintegy 150 ezer magyar ember él Ukrajna területén, közülük sokat besoroztak, sokat a frontra vittek és sokan meg is haltak. Ez egy olyan szempont, amit még a szövetségeseink sem ismernek, és nem is képesek átlátni, mert szerencsére eddig egy luxemburgi, egy dán vagy egy holland ember sem halt meg ebben a háborúban, de magyarból már több is. És mi, magyarok nem akarjuk, hogy még több ember, pláne még több magyar ember meghaljon ebben a háborúban. Ezért mi, magyarok azonnali tűzszünetet és béketárgyalásokat szorgalmazzunk annak érdekében, hogy ne kelljen több embernek meghalnia, és minél előbb béke legyen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Unió egy stratégiai hibát követett el akkor, amikor döntést hozott arról, hogy hogyan áll hozzá ehhez a háborúhoz. A stratégia ugyanis úgy nézett ki, hogy fegyvert kell szállítani, pénzt kell adni, információt kell adni Ukrajnának, ezért majd az ukránok harcolni fognak, emberáldozatok árán ugyan, de nyerni fognak, Oroszország pedig veszíteni fog. Mára mindenki, aki képes racionálisan szemlélni ezeket az eseményeket, be kell hogy lássa, még akkor is, ha nem vallja be, de be kell hogy lássa, hogy ez a stratégia megbukott.

(15.40)

Ennek a háborúnak nincsen megoldása a csatatéren. A csatatéren csak halottak vannak és pusztítás van, és minden egyes nappal, amivel tovább tart ez a háború, még több halott lesz a csatatéren és még nagyobb lesz a pusztítás. És a béke esélye nem nő az eltelt idővel arányosan, hanem ez pont fordítva van: a béke esélye folyamatosan csökken, minél tovább tart a háború.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Unióban sajnos egy háborús pszichózis uralkodott el. Racionálisan nagyon nehéz beszélni a háború bármely aspektusáról. Az Európai Unióban jelenleg ahelyett, hogy a béke irányába mennénk, éppen egy olyan döntést készítenek elő, amelynek keretében újabb 5 milliárd eurót kapnának a következő esztendő alatt azok az európai uniós tagországok, amelyek fegyvereket szállítanak Ukrajnába; mindezt természetesen az európai adófizetők pénzéből. Mi világossá tettük, hogy ilyen akcióban nem vagyunk hajlandók részt venni, és csak akkor nem vétőzünk meg egy ilyen javaslatot, ha az semmilyen módon nem jelent ránk semmifajta politikai vagy pénzügyi kötelezettséget.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Unió szankciós politikája is megbukott. A szankciós politika megbukott, mert nem az orosz gazdaságot kényszerítette térdre, pedig ez volt a várakozás. Az európai gazdaságnak okozott nehézséget. Mondok önöknek egy példát: Oroszország 2022-ben 0,1 százalékkal részesült India olajimportjából, ma 35 százalékkal. (Dr. Mellár Tamás közbeszól.) Korábban az Európai Unió nem importált, vagy alig importált olajat Indiából. Ma az Európai Unió India első számú vásárlója kőolaj tekintetében. Akkor működnek a szankciók vagy nem működnek? Mi az eredmény? Az oroszok eladják az olajat, mi európaiak meg megvesszük drágábban. Hát, ez aztán, mondhatom, remekül működő intézkedéssorozat! Arról nem is beszélve, hogy az Egyesült Államok folyamatosan arra akarja rávenni az Európai Uniót, hogy szakítsa meg a nukleáris ipari együttműködését Oroszországgal, közben a tavalyi esztendőben Oroszország vált az Egyesült Államok első számú uránbeszállítójává több mint 1 milliárd dollár értékben.

Ezért itt lenne az ideje abbahagyni a képmutatást Európában, itt lenne az ideje, hogy az európai országok is a béke pártjára álljanak, és a bukott stratégia helyett a békéhez vezető utat válasszák. Köszönöm a türelmét, elnök úr. (Taps a kormánypártok sorában.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szijjártó külügyminiszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most Grexa Liliána ukrán nemzetiségi szószóló napirend előtti felszólalására kerül sor, ötperces időtartamban: „Már évszázadok óta...” címmel. Tehát megadom a szót Grexa Liliána szószóló asszonynak, aki az első mondatokat nemzetiségi nyelven ismerteti, majd magyarra fordítja azokat. Öné a szó.

GREXA LILIANA nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök úr. Шановний пане Голово! Шановні депутати, представники національних меншин! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselők és Nemzetiségi Szószólók! Ha a tavaly őszi ülészak utolsó napjaiban elmondott beszédemet kéréssel zártam, akkor a mostanit egy köszönettel kezdem. Nem azért, mert úgy illik, hanem azért, mert valóban szeretném megköszönni mindenkinek Magyarországon és Ukrajnában is, aki hozzájárult ahhoz, hogy a kétoldalú kormányzati kapcsolatok a holtpontról kimozdultak. Ez fontos, nagyon fontos, mert ha a párbeszéd megszűnik, a bizalomvesztés továbbgyűrűzik először a médiába, majd a mindennapokba, az beláthatatlan következményekkel járhat, főleg most, amikor Európa országainak vezetői tulajdonképpen egy puska- poros hordó körül ülnek, ami bármikor felrobbanhat. Hiszen az orosz agresszor által indított háború, ami szinte napra pontosan tíz éve indult és két éve teljes körű agresszióba csapott át Ukrajna ellen, itt zajlik Európában, a maga véres, tragikus valójában. Ennek következtében sajnálatos módon a magyarországi ukrán nemzetiségi családok között egyre többen vannak olyanok, akiknek az Ukrajnában élő rokona vagy ismerőse az életét veszítette az orosz agresszió következtében.

Gyászolunk mindennap, mert nincs olyan nap, hogy ne látnánk az Ukrajnában élő ismerőseink, rokonaink közösségimédia-oldalain a gyászjelentéseket az orosz agresszió áldozatairól, akik vagy a fronton hunytak el, vagy éppen álmukban a lakásukban, ahova becsapódott az orosz agresszor által indított rakéta, mert a rakéták nem válogatnak. Látjuk a fekete gyászszalagos képen a huszonéves fiút, aki önként ment a frontra, hogy védje a hazáját. Látjuk a nőt, az édesanyát, aki sebesülteket mentett épp, mikor eltárolta egy orosz lövedék. És látjuk a kisbaba fotóját is, aki pár hónappal ezelőtt született a légiriadók közepette, és mostanra egy orosz rakétatámadás következtében már az angyalokkal van a mennyben.

És akkor összetörik a szívünk, mert mi ilyenkor nemcsak egy fotót látunk, mert nekünk a gyászszalagos képen szereplő Danilo, Mikola, Matvij, Natalka az ismerősünk, barátunk, rokonunk, nekünk a vérünk. Közben halljuk a mindentudó szakértőket, hogy testvérháború, meg hogy tengerentúli befolyás, és halljuk a kérdéseket, hogy de miért nem adják már fel az ukránok, hát, úgymint esélytelenek, az oroszok úgymint mindig győznek. Hát, nem! Azért nem adják fel, mert az ukrán emberek nem akarnak az országukban olyan jövőt a gyermekeiknek, ahol az orosz agresszor diktál. Ők békés, orosz befolyástól mentes jövőt szeretnének a gyermekeiknek Ukrajnában, és ezt, ha kell, az őket megtámadó orosz agresszorral szemben megvédik már évszázadok óta.

Engedjék meg, hogy felszólalásomat a világszerte ismert és nagyra tartott Tarasz Hrihorovics Sevcsenko ukrán költő 1845-ben megírt művével zárjam. Hallgassák meg ezeket a közel 180 évvel ezelőtt leírt mondatokat, melyek ma sajnos megelevenednek a

szemünk láttára az ukrán bárdtól, akit az orosz elnyomó hatalom többször letartóztatott és száműzésbe is küldött a gondolataiért, hazafias érzelmeiért.

Kérem, hallgassák meg, és zárják szívükbe ezt a versbe foglalt üzenetet a múltból, mely engem lelkületében a magyar 1848-as Nemzeti dal utolsó versszakaira emlékeztet. Zárják szívükbe, és értsék meg, érezzék át, miért tart ki még mindig az ukrán nép az orosz agresszióval szemben már évszázadok óta.

Tarasz Sevcenko: Végrendelet. Ha meghalok, egy kurgánon legyen nyugovásom, áldott ukrán föld ölében, a nagy rónaságon. Hogy láthassam messzi síkját, bukkanóit, s halljam a vén Dnyepert, amint zúgva hömpölyög alattam. Hogyha vérét viszi tova majd ellenségnek, viszi a kék tenger felé, én is útra kélek, s az úristen eleibe hálát adni. Hanem addig nincs Isten a mennyben. Ébredjetek és zúzzátok a rabláncot széjjel, szabadságunk öntözzétek ellenség vérével. A majd az új, a nagy családban, hol szabad az élet, emlékezzetek meg rólam jó szóval, testvérek.

Isten áldjon minden segítő szándékú magyart! Isten segítse a megtámadott ukrán népet! Isten adjon igazságos békét, és Isten óvja Ukrajnát, Magyarországot és Európát ezekben a vészterhes időkben! Köszönöm a figyelmet. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Grexa Liliána szószóló asszony. Most megadom a szót a kormány nevében felszólaló Szijjártó Péter külügyminiszter úrnak.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Szószóló Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném még egyszer megismételni a magyar kormány álláspontját: a magyar kormány elítéli a szomszédunkban zajló háborút. A háború rossz, a háború pusztítást hoz, a háború áldozatokkal jár. Éppen ezért Magyarország Kormánya minél előbb azt szeretné, hogy béke legyen a szomszédunkban, ne kelljen több embernek meghalnia, és ne kelljen Ukrajnának több pusztítást elszenvedni. Az Ukrajnában zajló háború áldozatait pedig közösen gyászoljuk, különös tekintettel arra, hogy sokan közülük magyar emberek.

Tisztelt Szószóló Asszony! A közelmúltban Ungváron adatott meg a lehetőség, hogy ismételten találkozhattam Ukrajna külügyminiszterével és az elnöki iroda vezetőjével. Ezen találkozó előtt közösen látogattunk el a városi temetőbe, ahol leróttuk a tiszteletünket, a kegyeletünket a háború áldozatai előtt. Látuk a sírokat, láttam a születési dátumokat; döntő többsége az én születésem után volt már. Ezek mind nyilvánvalóan értelmetlen halálok. Ez a látogatás a temetőben meggyőzött arról, hogy meg kell sokszoroznunk az erőfeszítéseinket a béke mielőbbi elérése érdekében.

(15.50)

Tisztelt Szószóló Asszony! Engedje meg, hogy itt, a magyar parlament és a magyar nyilvánosság előtt

köszönetemet fejezzem ki Viktor Mikitának, Kárpátalja kormányzójának, akinek a hozzáállása, bölcsesége nélkül ma minden bizonnyal kevésbé adódna lehetőség arra, hogy magyarok, ukránok és más nemzetiségű emberek együtt éljenek Kárpátalján. Viktor Mikita megérdemli a tiszteletünket, megérdemli a támogatásunkat és őszintén reméljük, hogy a jövőben is hozzá tud járulni ahhoz, hogy a kárpátaljai magyar közösség és a Kárpátalján élő többségi nemzet és más nemzetiségek tagjai is békében élhetnek együtt.

Tisztelt Szószóló Asszony! Szeretném önt biztósítani arról, hogy Magyarország Kormánya, Magyarország hatóságai, a magyarországi szervezetek mindaddig fenntartják Magyarország történetének legjelentősebb humanitárius akcióját, amíg arra szükség van. Itt, Magyarországon több mint egymillió menekültet fogadtunk be Ukrajnából. Az egészségügyi és az oktatási rendszerhez egyenlő hozzáférést biztosítottunk számukra, az utazásaikat az országon belül szintén lehetővé tettük, a vállalatoknak pedig támogatást adunk ahhoz, hogy menekülteket foglalkoztassanak.

Selmeczi Gabriella képviselőtársam az előbb már köszönetet mondott azoknak a diákoknak, akik befogadták osztályaikba, iskoláikba az Ukrajnából menekülő gyerekeket. Szeretném elmondani, hogy ma Magyarországon 1558 - 1558! - olyan óvoda és iskola van, ahova menekült gyerekek járnak, ahol menekült gyerekek tanulnak. Ezért jár a köszönet a kisgyerekek, nagyobb gyerekek osztálytársain túl a tanároknak és az iskolavezetőknek is, akik megteremtik annak a lehetőségét, hogy ezek a gyermekek itt tanulhatnak.

Ugyanakkor szeretném önöknek elmondani azt is, hogy Ukrajna húsz megyéjében összesen félmillió családnak segítettünk magyar kormányzat, egyházi, jótékonyági szervezeti támogatással. Részt vettünk, részt veszünk kórházak, iskolák felújításában és újjáépítésében. Tizennégyezer gyermeknek biztosítottunk táborozási lehetőséget itt, Magyarországon, hogy legalább egy időre elfeledkezzenek a borzalmakról.

Tisztelt Szószóló Asszony! Mi abban vagyunk érdekelték, hogy Magyarország és Ukrajna között egy kölcsönös tiszteleten alapuló, jó együttműködés lehessen a jövőben is. Ehhez azonban természetesen szükség van a két ország közötti jelenleg nyitott, vitás kérdések rendezésére, amely nyitott, vitás kérdések szinte kizárólag a kárpátaljai magyar nemzeti közösség jogainak folyamatos megsértése miatt álltak elő. Ungvári találkozónkon arra kértem az ukrán külügyminiszter kollégát, hogy adják vissza a magyaroknak Kárpátalján azokat a jogokat, amelyeket 2015 óta elvesznek. Nem kérünk semmi extrát, csak azt, hogy adják vissza ugyanazokat a jogokat. Arra kérem önt is, tisztelt szószóló asszony, hogy legyen ebben segítségünk. Ez nagymértékben segítené a két nép és a két ország békés egymás mellett élését az elkövetkezendő időszakban. Emellett pedig, tisztelt elnök úr, büszkék vagyunk arra, hogy mi itt, Magyarországon, amióta kormányunk, majd nem öt és félszeresére emeltük az

ukrán nemzeti közösségnek járó támogatást. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szijjártó Péter külügyminiszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a további napirenden kívüli felszólalásra jelentkezett képviselők névsora a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Ugyanakkor bejelentem, hogy a következő napirendi pontig, 16 óra 20 percig szünetet rendelék el.

(Szünet: 15.53-16.27)

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Arra kérem valamennyiüket, foglalják el helyüket, ellenőrzék, hogy kártyájukat megfelelően elhelyezték-e a szavazógépekben.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy Novák Katalin köztársasági elnök asszony az Országgyűléshez intézett, február 11-én kelt nyilatkozatában lemondott megbízatásáról. A köztársasági elnök jogállásáról és javadalmazásáról szóló törvény rendelkezései értelmében a lemondás érvényességéhez az Országgyűlés elfogadó nyilatkozata szükséges. Az erről történő döntésre mai ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Ház! Bejelentem, hogy Varga Judit képviselő asszony 2024. február 16-án arról tájékoztatta az Országgyűlés elnökét, hogy képviselői mandátumáról lemondott.

Bejelentem, hogy az országgyűlési képviselők létszáma jelenleg 198 fő.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés 2024. évi tavaszi ülészakájának javasolt munkarendjével kapcsolatban a Házbizottság múlt heti ülésén nem alakult ki konszenzus, ezért az országgyűlési törvény 13. § (6) bekezdése értelmében a munkarendről az Országgyűlés dönt. A javasolt munkarendet képviselőtársaim a honlapon már megismerhették.

Mielőtt megkezdjük a szavazási eljárást, még egyszer kérem képviselőtársaimat, hogy a szavazógépekbe helyezték be kártyájukat, ellenőrizték azt, és központi létszámmellenőrzést, jelenlét-ellenőrzést tartunk. Kérem, nyomják meg a szavazógépük valamelyik gombját! *(Jelenlét-ellenőrzés. Jelen van: 195, távol van: 3.)*

Megállapítom, hogy 195 képviselő van jelen, a Ház határozatképes, három képviselő van távol.

Most tisztelettel kérdezem az Országgyűlést, elfogadják-e a **2024. évi tavaszi ülészakai javasolt munkarendjét**. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a munkarendet 134 igen szavazattal, 51 nem szavazat ellenében és 10 tartózkodás mellett elfogadta.

Tájékoztatom önöket, tisztelt képviselőtársaim, hogy a kormány benyújtotta a tavaszi ülészakai törvényalkotási programját, amelyet az érdeklődők az informatikai hálózaton már megismerhettek.

Most soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Tisztelt Országgyűlés! Most **kivételességi javaslatról** döntünk. Az előterjesztő kezdeményezte, hogy az Országgyűlés kivételes eljárásban tárgyalja meg az egyes közszolgálatokkal kapcsolatos törvények módosításáról szóló T/7423. számú előterjesztést. Az előterjesztő azt kezdeményezte, hogy módosító javaslat benyújtására a kivételes eljárást elrendelő döntés meghozatalát követő három órán belül legyen lehetőség, az összevont vitára 2024. február 27-én, azaz holnap, kedden első napirendi pontként kerüljön sor, és a 3. pontban pedig azt javasolta, hogy az összegző módosító javaslatról való döntésre és a zárószavazásra ugyancsak 2024. február 27-én, kedden kerüljön sor.

Tisztelt Országgyűlés! A házszabályi rendelkezések 62. § (1) bekezdése alapján a kivételes eljárásban történő tárgyalásról az Országgyűlés vita nélkül határoz. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a kivételes eljárás elrendeléséhez a képviselők több mint feleének, azaz 100 képviselőnek az „igen” szavazata szükséges.

Tisztelt Országgyűlés! Most a döntéshozatal következik. Kérdezem önöket, elfogadják-e a T/7423. számú előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalását. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalását 134 igen szavazattal, 62 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

(16.30)

Tisztelt Országgyűlés! Elfogadott döntésünknek megfelelően a módosító javaslatok benyújtására 19 óra 34 percig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! A határozati házszabály 37. § (1) bekezdése értelmében az Országgyűlés egyes napirendi pontok **időkeretben történő tárgyalását** határozhatja el. Az elnöki jogkörben előterjesztett indítvány azt kezdeményezi, hogy az életvégi döntésekről szóló V/6517. számú előterjesztést az Országgyűlés négyórás időkeretben tárgyalja meg. A napirendi ajánlás tartalmazza az időkeret felosztását is.

Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse az időkeret felosztására vonatkozó indítványt.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A javasolt négyórás időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 82 perc; a KDNP képviselőcsoportjának 38 perc; a DK képviselőcsoportjának 23 perc; az MSZP képviselőcsoportjának 18 perc; a Momentum képviselőcsoportjának 18 perc; a Jobbik képviselőcsoportjának 16 perc; a Mi Hazánk képviselőcsoportjának 14 perc; a Párbeszéd

képviselőcsoportjának 14 perc; az LMP képviselőcsoportjának 13 perc; a független képviselőknek pedig 4 perc áll rendelkezésére. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 10-10 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, egyetért-e azzal, hogy az előterjesztést négyórás időkeretben tárgyalja. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az előterjesztés időkeretben történő tárgyalását 134 igen szavazattal, 48 nem szavazat ellenében, 14 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy a Párbeszéd képviselőcsoportja javaslatot tett a **napirendi javaslat kiegészítésére**, amely a határozati házszabály 15. § (4a) bekezdése alapján elnöki jogkörben visszautasításra került, tekintettel arra, hogy azt nem a 15. § (4) bekezdésének megfelelően nyújtották be, mivel a határozati házszabály 82. § (2) bekezdése, valamint a határozati házszabály 158. § 17. pontja alapján csak tárgysorozaton lévő politikai nyilatkozatra vonatkozó javaslat vehető fel az Országgyűlés ülésének napirendjére.

A visszautasított javaslat benyújtója kezdeményezte az elnöki döntés hatályon kívül helyezését. Az Országgyűlés erről vita nélkül, kézfelemeléssel határoz.

Bejelentem továbbá, hogy a frakcióvezető kezdeményezte a szavazás szavazatszámoló gép alkalmazásával történő megismétlését. Erre való tekintettel a kézfelemeléses szavazást eleve szavazatszámoló gép alkalmazásával tartjuk meg.

A Párbeszéd képviselőcsoportja indítványának megfelelően most kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy hatályában fenntartja-e az OE-42/134-2/2024. számú elnöki döntést. Kérem, szavazatszámoló gép alkalmazásával szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy az Országgyűlés a házelnöki döntést 140 igen szavazattal, 56 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül hatályában fenntartotta.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy a DK képviselőcsoportja javaslatot tett a napirendi javaslat kiegészítésére, amely a határozati házszabály 15. § (4a) bekezdése alapján elnöki jogkörben visszautasításra került, tekintettel arra, hogy azt nem a 15. § (4) bekezdésének megfelelően nyújtották be, arra figyelemmel, hogy a határozati házszabály 80. § (1) bekezdése és a 158. § 17. pontja alapján csak tárgysorozaton lévő határozati javaslat vehető fel az Országgyűlés ülésének napirendjére.

A visszautasított javaslat benyújtója kezdeményezte az elnöki döntés hatályon kívül helyezését. Az Országgyűlés erről vita nélkül, kézfelemeléssel határoz.

Bejelentem továbbá, hogy a frakcióvezető kezdeményezte a szavazás szavazatszámoló gép alkalmazásával történő megismétlését. Erre való tekintettel a

kézfelemeléses szavazást eleve szavazatszámoló gép alkalmazásával tartjuk meg.

A DK indítványának megfelelően most kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy hatályában fenntartja-e az OE-42/135-2/2024. számú elnöki döntést. Kérem, szavazatszámoló gép alkalmazásával szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: megállapítom, hogy az Országgyűlés a házelnöki döntést hatályában 140 igen szavazattal, 56 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül fenntartotta.

(16.40)

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett napirendi javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Ez látható többség. Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a **napirendet elfogadta**.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **közársasági elnök lemondásának elfogadásáról történő döntés**. Köztársasági elnök asszony lemondó nyilatkozata S/7131. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiük számára elérhető.

Most felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, ismeresse a lemondó nyilatkozat szövegét. Parancsoljon, jegyző úr!

DR. SZÚCS LAJOS jegyző: „Kövér László, az Országgyűlés elnöke részére. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy köztársasági elnök megbízatásomról lemondok a köztársasági elnök jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CX. törvény 2. §-a alapján. Budapest, 2024. február 11. Üdvözlettel: Novák Katalin.”

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a köztársasági elnök jogállásáról és javadalmazásáról szóló törvény 2. § (1) bekezdése alapján a lemondás érvényességéhez az Országgyűlés elfogadó nyilatkozata szükséges.

A lemondó nyilatkozat alapján házelnök úr határozati javaslatot nyújtott be. A határozati javaslatához módosító javaslatot és bizottsági jelentést nem lehet benyújtani. Az Országgyűlés a lemondó nyilatkozat elfogadásáról vita nélkül határoz. Most a döntés következik.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a köztársasági elnök lemondó nyilatkozatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a lemondó nyilatkozatot 196 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, ismeresse az Országgyűlés határozatát az elfogadó nyilatkozatról. Parancsoljon, jegyző úr!

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: „1. Az Országgyűlés Novák Katalin köztársasági elnök 2024. február 11-én kelt írásbeli nyilatkozatában foglalt lemondását elfogadja.

2. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba.”

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az Országgyűlés elnökének feladatait ellátó alelnök kijelöléséről történő döntés.**

Tájékoztatom önöket, hogy az Alaptörvény 14. cikk (1) bekezdése szerint a köztársasági elnök megbízatásának megszűnése esetén az új köztársasági elnök hivatalba lépéséig a köztársasági elnök feladat- és hatásköreit az Országgyűlés elnöke gyakorolja. A 14. cikk (3) bekezdése alapján a köztársasági elnök helyettesítése idején az Országgyűlés elnöke országgyűlési képviselői jogait nem gyakorolhatja, és helyette az Országgyűlés elnökének feladatait az Országgyűlés által kijelölt alelnök látja el.

Házelnök úr S/7422. számon határozati javaslatot nyújtott be, amelyben a helyettesítés idejére azt kezdeményezte, hogy az elnöki feladatok ellátására az Országgyűlés Lezsák Sándor alelnök urat jelölje ki. Most a döntés következik.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, kijelöli-e az Országgyűlés elnöke feladatainak ellátására Lezsák Sándor alelnök urat. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Lezsák Sándor alelnök urat az elnöki feladatok ellátására 162 igen szavazattal, 16 nem szavazat ellenében, 15 tartózkodás mellett kijelölte.

Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, ismertesse az Országgyűlés határozatát az Országgyűlés elnökének feladatait ellátó alelnök kijelöléséről. Parancsoljon, jegyző úr!

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: „1. Az Országgyűlés - Novák Katalin köztársasági elnök lemondásának elfogadására tekintettel - az Alaptörvény 14. cikk (3) bekezdése alapján az Országgyűlés elnökének feladatait ellátó alelnöknek Lezsák Sándort jelöli ki.

2. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba, és az új köztársasági elnök hivatalba lépésekor hatályát veszti.”

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Ház! Soron következik **a Svéd Királyságnak az Észak-atlanti Szerződéshez való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló T/638. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/638. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 188 igen szavazattal, 6 nem szavazat

ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta. *(Nagy taps a DK, a Momentum, a Párbeszéd és az MSZP sorai-ban.)*

Tisztelt Ház! Házbizottsági egyetértés hiányában, az elnöki jogkörben előterjesztett indítvány alapján, most **előterjesztések bizottsági megtárgyalásáról és döntéshozataláról** határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Gazdasági Bizottságot „Az állam nevében tulajdonosi jogokat gyakorló szervezetek 2022. évi működéséről, az állami vagyon állományának alakulásáról, az állami vagyonnal való gazdálkodás folyamatairól” című B/6631. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kijelölt bizottságot a határozathozatalra 131 igen szavazattal, 61 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül felkérte.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Igazságügyi Bizottságot az „Országgyűlési beszámoló a Nemzeti Emlékezet Bizottsága 2022. évi tevékenységéről” című B/6545. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kijelölt bizottságot a határozathozatalra 133 igen szavazattal, 61 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül felkérte.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **mentelmi ügy** megtárgyalása és határozathozatala.

Tájékoztatom önöket, hogy Gurmai Zita, MSZP-s országgyűlési képviselőtársunk mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló indítvány érkezett 2023. december 20-án KSB. 860/2022/11-I. számon a legfőbb ügyésztől csoportosan elkövetett, hivatalos személy elleni erőszak miatt indított ügyben. Ez megvizsgálásra elnöki jogkörben átadásra került a Mentelmi Bizottságnak. A Mentelmi Bizottság H/7429. számon határozati javaslatot terjesztett elő Gurmai Zita országgyűlési képviselő mentelmi jogával kapcsolatban. Erről az Országgyűlés vita nélkül határoz.

A határozathozatal előtt megadom a szót Hargitai Jánosnak, a bizottság elnökének, aki a bizottság javaslatát szóban is meg kívánja indokolni. Elnök úr, 5 perces az időkerete. Parancsoljon, öné a szó.

DR. HARGITAI JÁNOS, a Mentelmi Bizottság elnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A legfőbb ügyész átiratában dr. Gurmai Zita országgyűlési képviselő mentelmi jogának felfüggesztését indítványozta csoportosan elkövetett, hivatalos személy elleni erőszak bűntette miatt. A tényállás ismertetése során, ha egyáltalán van itt, a Házban olyan képviselő, aki a körülbelül két évvel ezelőtti események filmkockáit nem látta a közszolgálati vagy egyéb televíziós fórumokon *(Derűltég a kormánypartok soraiban.)* - nem mindenhol vetítették -, az az Egri csillagok filmélményét hívja segítségül, és könnyen be tudja azonosítani az esetet.

(16.50)

Körülbelül két évvel ezelőtt, egész pontosan '22. február 21. napján a NAV Bűnügyi Főigazgatósága egy VIII. kerületi házban végzett eljárási cselekményeket, költségvetési csalás büntette ügyében nyomoztak, járulékfizetési kötelezettséggel összefüggő dokumentumokat, adatokat mint bizonyítási eszközöket kutattak fel.

Az épület körül nagyobb tömeg jelent meg létrákkal felfegyverkezve (*Derültség és szórványos taps az ellenzéki pártok soraiból.*), az épületbe többen létrákon keresztül, az ablakon keresztül jutottak be. Gurmai Zita képviselő asszony később került erre a bűnügyi helyszínre.

A NAV dolgozói az ott jelen lévő országgyűlési képviselőket értesítették arról, hogy mi zajlik ott, tehát kaptak egy tájékoztatást, az ott lévő országgyűlési képviselők és a tömeg azonban azt gondolta, hogy mások is joguk van. Ezért, mondom, behatolva az épületbe, részben létrákon keresztül, az ablakon keresztül, részben az ajtó felnyomásával lépésről lépésre haladtak a lépcsősoron felfelé, tolva a NAV dolgozóit addig, ameddig reccsent egy ajtó, törött egy üveg, és ez az eljárás akkor fejeződött be, amikor megérkeztek a rendőrök. A legfőbb ügyész tényállás-ismeretése során a leveléből az derül ki, hogy ennek tevőlegesen részese volt Gurmai Zita képviselő asszony is.

A mai mentelmi bizottsági ülésen megjelent a képviselő asszony, és álláspontját a következőkben rögzítette: bűncselekményt nem követett el, csak a gyűlekezési jogával élt. (*Arató Gergely: Így van! Pontosan így van!*) Két évvel ezelőtt zajlottak ezek az eljárási cselekmények, és az egész ügy koncepciózus. (*Arató Gergely: Így van!*) A képviselő asszony hozzá-tette azt is, hogy ennek ellenére nem kíván a mentelmi joga mögé bújni.

A legnagyobb meglepetésemre... - elnökként az indítványom az volt, hogy minden közvéadás ügyben azt javasoljuk az Országgyűlésnek, hogy bízzuk az igazságszolgáltatásra az események megítélését. Itt is ez volt a javaslatom, és akkor ért a meglepetés, hogy három kormánypárti képviselő egyetértett velem (*Arató Gergely: Micsoda meglepetés!*), és a baloldal centruma, három ellenzéki képviselő, a szocialista képviselő, a DK-s képviselő és a momentumos képviselő nem támogatta az ilyen irányú indítványomat.

Tehát nekem arról kell tájékoztatnom a tisztelt Házat tájékoztatnom, hogy a bizottság megosztott volt, a kormánypártiak az eddigi gyakorlatot követve a mentelmi jog felfüggesztését javasolták, a három ellenzéki képviselő pedig ellenezte ezt. Úgyhogy, tisztelt elnök úr, a Ház bölcsességén múlik, hogy ebben a mentelmi ügyben milyen döntést hoz. Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a kormánypárti padso-rokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most tisztelettel megkérdezem Gurmai Zita képviselő asszonyt, hogy kíván-e élni a felszólalás lehetőségével.

(*Dr. Gurmai Zita: Nem.*) A képviselő asszony nem kíván élni ezzel.

Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Emlékeztetem önöket, hogy a bizottság úgy foglalt állást, hogy a képviselő mentelmi jogát az Országgyűlés ne függesse fel, mivel az elnöki javaslat nem kapott többséget. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a mentelmi jog felfüggesztéséhez a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felfüggeszti-e Gurmai Zita országgyűlési képviselő mentelmi jogát. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Gurmai Zita képviselő asszony mentelmi jogát 138 igen szavazattal, 52 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül felfüggesztette.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tagjainak és tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 11/2022. V. hó 2-án kelt országgyűlési határozat módosításáról** történő határozathozatal. Az elnöki jogkörben előterjesztett S/7428. számú javaslatot a honlapunkon már valamennyien megismerhették.

Most felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse az elnöki jogkörben előterjesztett személyi javaslat tartalmát. Parancsoljon, jegyző úr!

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: 1. Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tagjainak és tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 11/2022. (V. 2.) országgyűlési határozat 1. pontja a következők szerint módosul:

Az Országgyűlés a Fenntartható Fejlődés Bizottságába Orosz Anna, Momentum, helyett Gelencsér Ferencet, Momentum, a Gazdasági Bizottságba Orosz Anna, Momentum helyett Gelencsér Ferencet, Momentum, a bizottság tagjává megválasztja.

2. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e az S/7428. számú javaslatot. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a javaslatot 189 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most engedjék meg, hogy nagy tisztelettel köszöntsem dr. Sulyok Tamás köztársaságielnök-jelölt urat és vendégeit (*Hosszan tartó taps a kormánypárti képviselők soraiban.* - *Dr. Sulyok Tamás a páholyban felállva köszöni meg a tapsot.* - *Az ellenzéki képviselők nagy része elhagyja az üléstermet.*), a köztársasági elnök feladat- és hatásköreit gyakorló Kövér László házelnök urat (*Taps a kormánypárti képviselők soraiban.*), Orbán Viktor miniszterelnök urat (*Taps a kormánypárti képviselők soraiban.*), Schmitt Pál volt köztársasági elnök urat

(Taps a kormánypárti képviselők soraiból. - Schmitt Pál a páholyban felállva köszöni meg a tapsot.), Áder János volt köztársasági elnök urat (Taps a kormánypárti képviselők soraiból. - Áder János a páholyban felállva köszöni meg a tapsot.), valamennyi volt és jelenlegi közjogi tisztségviselőt, a magyarországi és a határon túli történelmi egyházak vezetőit (Taps a kormánypárti képviselők soraiban.), a külhoni magyar közösségek képviselőit (Taps a kormánypárti képviselők soraiban.), a diplomáciai testület tagjait (Taps a kormánypárti képviselők soraiban.), az Európai Parlament magyar képviselőit. (Taps a kormánypárti képviselők soraiban.)

Tisztelettel köszöntöm valamennyi országgyűlési képviselő-társamat, a nemzetiségi szószólókat, valamennyi kedves vendégünket, a hazai és a külföldi sajtó képviselőit és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **Magyarország köztársasági elnökének titkos szavazással történő megválasztása.**

A Házbizottság mai ülésén tájékoztatást kaptak a frakciók, hogy a Fidesz és a KDNP 133 országgyűlési képviselője dr. Sulyok Tamást jelölte köztársasági elnöknek. A Mi Hazánk frakciója 6 támogató aláírás benyújtásával dr. Csath Magdolnát jelölte köztársasági elnöknek. Az aláírásokat tartalmazó ajánlóívek S/7414. és S/7415. számokon a parlament honlapján valamennyiünk számára megtekinthetők.

Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Házbizottság az Országgyűlésről szóló törvény 11. §-ának (1) bekezdése l) pontja alapján ajánlást tesz a köztársasági elnök jelölésére vonatkozó ajánlás érvénytelenségének megállapítására.

Az Alaptörvény 11. cikk (2) bekezdése alapján a jelölés érvényességéhez az országgyűlési képviselők legalább egyötödének, azaz 40 képviselőnek a határozati házszabály 4. melléklet 1. függeléké tartalmi elemeinek megfelelő írásbeli ajánlása szükséges.

(17.00)

Tekintettel arra, hogy a Házbizottság mai ülésén a fenti kérdésben nem alakult ki konszenzus, az Országgyűlés elnöke azt javasolja az Országgyűlésnek, hogy a mai napra kitűzött választásra köztársasági elnöknek jelölt dr. Csath Magdolnára vonatkozó ajánlás érvénytelenségét állapítsa meg, tekintettel arra, hogy a jelölés érvényességéhez szükséges számú képviselői támogató aláírás hiányzik.

Most a döntés következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, megállapítja-e a köztársasági elnöknek jelölt dr. Csath Magdolnára vonatkozó ajánlás érvénytelenségét. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az ajánlás érvénytelenségét 134 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 9 tartózkodás mellett megállapította.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy érvényes jelölés kizárólag dr. Sulyok Tamásra érkezett.

Most engedjék meg, hogy ismertessem a köztársaságielnök-választás szabályait!

Az Alaptörvény 11. cikke szerint az első szavazás alapján megválasztott köztársasági elnök az, aki az országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatát megkapta. Ha az első szavazás eredménytelen, második szavazást kell tartani. A második szavazás alapján megválasztott köztársasági elnök az, aki - tekintet nélkül a szavazásban részt vevők számára - a legtöbb érvényes szavazatot kapta. Az Országgyűlés a köztársasági elnököt titkos szavazással, öt évre választja.

Tisztelt Országgyűlés! A titkos szavazás menete a következő. A képviselők az Országház alsóházi üléstermének Duna-parti folyosóján vehetik át a szavazólapokat, a nevük kezdőbetűjének megfelelő csoportból, ábécésorrendben, négy csoportban. Tájékoztatom Önöket, hogy a szektoroknál egy darab szavazólapot, továbbá egy borítékot vehetnek át. Kérem, hogy az átvétel tényét az asztaloknál elhelyezett íveken aláírásukkal igazolni szíveskedjenek. Tájékoztatom önöket, hogy a szavazás során szavazófülkét is igénybe lehet venni. Kérem önöket, hogy a szavazólapon az „igen”, „nem”, illetve „tartózkodom” rovatban helyezték el egyértelmű jelölésüket.

Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy röviden **ismertesse a szavazás szabályait**, képviselőtársaimat pedig tisztelettel arra kérem, hogy a helyükön hallgassák azt végig. Parancsoljon, jegyző úr!

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Szavazni csak a hivatalos szavazólapokkal lehet. Érvényes szavazatnak csak az minősül, amit a szavazólapon szereplő jelöltre adtak le, neve melletti „igen”, „nem” vagy „tartózkodom” négyzetben elhelyezett két, egymást metsző vonallal. Érvénytelen az a szavazat, amelyről nem lehet kétséget kizáró módon megállapítani, hogy a képviselő kire, illetve hogyan szavazott. Semmis az a szavazat, amit nem a hivatalos szavazólapon adtak le, amelyikről hiányzik a bélyegzőlenyomat, illetve ha a szavazólapot a képviselő átveszi, de nem dobja be az urnába.

Tájékoztatom önöket, hogy amennyiben a szavazólap kitöltését bárki elrontja, a szavazatszámoló bizottság urnánál tartózkodó tagjai azt bevonják, és helyette új lapot adnak ki.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! A szavazási idő alatt az ülésterem Duna-parti folyosóján csak a képviselők, illetve a szavazásban közreműködő munkacsoport tagjai tartózkodhatnak. Bejelentem, hogy a szavazatok leadására 40 perc áll rendelkezésre, tehát erre 17 óra 44 perckor kerül sor.

A szavazás eredményének ismertetése vélhetően 60 perc múlva következik, 18 óra 4 perckor. Kérem ezt irányadónak tekinteni, mert mindez attól függ, hogy a számlálóbizottság hogyan végez.

Tisztelt Ház! A **titkos szavazást elrendelem.**

(Szünet: 17.04-18.10)

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: (Az ellenzéki frakciók közül a DK, az MSZP, a Jobbik, a Momentum és a Párbeszéd képviselői nem tartózkodnak az ülésteremben.) Tisztelt Képviselőtársaim! Foglalják el helyüket! Folytatjuk munkánkat.

Ismételen köszöntöm vendégeinket, és **bejelentem**, hogy a szavazatszámoló bizottság befejezte munkáját. Megállapította, hogy a szavazás érvényességét befolyásoló esemény nem történt.

A titkos szavazásban 147 képviselő vette fel a szavazólapot. Az urnában megtalált szavazólapok száma alapján 146 képviselő adta le szavazatát. Ezek megoszlása a következő: érvénytelen szavazat 7 darab, az érvényes szavazatok száma 139. Ebből az igen szavazatok száma 134, a nem szavazatok száma 5, a tartózkodó szavazatok száma nulla. Ezek alapján a jegyzők megállapították, hogy a szavazás érvényes és eredményes volt.

Tisztelt Országgyűlés! **Ismertetem** az Országgyűlés határozatát: „Az Országgyűlés az Alaptörvény 10. cikkének (1) bekezdése alapján dr. Sulyok Tamást köztársasági elnökké megválasztja.” (Hosszan tartó taps. - Dr. Sulyok Tamás felállva köszöni meg a tapsot.) Folytatom, tisztelt képviselőtársaim, a határozatot: „Az Alaptörvény 11. cikk (6) bekezdése alapján a megválasztott köztársasági elnök 2024. március hó 5. napján lép hivatalba. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba.”

Tisztelt Országgyűlés! Most **Magyarország megválasztott köztársasági elnökének ünnepélyes esküvétele** következik. Kérem önöket, hogy felállva fogadják a történelmi zászlókat, majd közösen énekeljük el hazánk himnuszát. (A teremben lévő felállnak. A vezénylő tiszt az elnöki pulpituossal szemben lévő bejáraton keresztül bejön, és az ülésterem közepéről engedélyt kér az ülést vezető elnöktől a történelmi zászlók és a nemzeti lobogó behozatalára, aki az engedélyt megadja. A fanfárok hangja mellett az elnöki pulpitus két oldalára bevonulnak a zászlók, majd egy képviselő által megadott kezdőhanghoz csatlakozva a teremben lévők eléneklék a Himnuszt.) Köszönöm szépen. Foglaljanak helyet, képviselőtársaim! (Megtörténik.)

Tisztelt Országgyűlés! Most ünnepélyes percek következnek. Felkérem dr. Sulyok Tamás megválasztott köztársasági elnök urat, fáradjon az ülésterem közepére és tegye le esküjét. Képviselőtársaimat pedig arra kérem, hogy az eskü alatt maradjunk állva. Most álljunk föl! (A teremben lévők felállnak. - Dr. Sulyok Tamás a páholyból a Terembiztos Szolgálat munkatársának kíséretében az ülésterembe lép, majd a mikrofonhoz megy.)

Felkérem Vinnai Győző jegyző urat, hogy aláírásra készítse elő az esküokmányokat, dr. Sulyok Tamás megválasztott köztársasági elnök urat pedig kérem, hogy majd az esküje letétele után azt lássa el kezéjével.

DR. SULYOK TAMÁS köztársasági elnök: Én, dr. Sulyok Tamás fogadom, hogy Magyarországhoz és annak Alaptörvényéhez hű leszek, jogszabályait megtartom és másokkal is megtartatom; köztársasági elnöki tisztségemet a magyar nemzet javára gyakorlom.

Isten engem úgy segítse! (Hosszan tartó taps. - Az esküokmányt dr. Vinnai Győző írhatja alá, majd gratulál dr. Sulyok Tamásnak.)

ELNÖK: Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az Országgyűlés és a magam nevében szívből gratulálok Sulyok Tamás megválasztott köztársasági elnöknek. Eredményes munkát, sok sikert, Isten áldását kívánom!

Most a megválasztott köztársasági elnök fogadja a gratulációkat. (Taps. - Dr. Sulyok Tamásnak elsőként Orbán Viktor, majd Kövér László, dr. Semjén Zolt, Kocsis Máté, dr. Simicskó István, Ungár Péter, Toroczkai László, Ritter Imre, dr. Polt Péter, dr. Windisch László, Kozma Ákos, Rigó Csaba Balázs, dr. Senyei György Barna és dr. Varga Zs. András gratulál.)

Kérem, foglaljanak helyet! Tisztelettel felkérem Sulyok Tamás megválasztott köztársasági elnök urat, fáradjon az emelvényre, és tartsa meg **beszédét**. Parancsoljon, elnök úr, öné a szó.

(18.20)

DR. SULYOK TAMÁS köztársasági elnök: Köszönöm szépen. Tisztelt Házelnök Úr! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt meghívott Vendégek! Az Alkotmánybíróság elnökeként kaptam a jelölést az államfői tisztségre, és köszönöm meg mindenkinnek, akit illet. Az, hogy bár megválasztott köztársasági elnökként, de egyben még az Alkotmánybíróság elnökeként is állok itt, a tisztelt Ház előtt, némiképp meghatározza, vagy ha tetszik, behatárolja a lehetőségeimet.

Úgy hiszem, nem volna sem elegáns, sem helyénvaló - az Országgyűlésben egyébként szokásos és odaillő - politikai beszéddel megnyilvánulnom. Ám, ha megengednek egy személyes megjegyzést, ez a tilalom tökéletes összhangban van személyes lelki alkatommal és életutammal, amely a jogi pálya bejárásáról szól, a legszabadabb ügyvédségtől a legnemesebb alkotmánybírói munkáig. Megadott, hogy dolgozhatam a végeken és a váraknál egyaránt.

A jog szeretetét és tiszteletét édesapámtól és két, nálam jóval idősebb bátyámtól tanultam, és úgy vélem, két gyermekem is ezt kaphatta tőlem, mivel mindkettő a jogász pályát választották. A jog szeretete és tisztelete nyomta és nyomja rá bélyegét szakmai és emberi kapcsolataimra egyaránt; Ulpianus tanításával szólva: honeste vivere, alterum non laedere, suum cuique tribuere - tisztességesen élni, mást nem bántani, mindenkinek megadni azt, ami őt illeti.

Édesanyám nem volt jogász, feleségem sem az; így volt biztosított és biztosított mind a mai napig a

családon belül a szakbarbárság rémének elkerülése. (*Derűtség.*)

Köszönöm szüleimnek, akik most odaátról drukkolnak, azt a szeretetet, amivel engem mint utolsó gyermeküket körülvettek, s amelyből a mai napig táplálkozom. De köszönöm azt a nevelést is, amit tőlük kaptam, hogy minden akkori nehézség ellenére magyart s keresztényt igyekeztek faragni belőlem. Hálásan köszönöm feleségemnek, Zsuzsannának, hogy immár ötven éve mellettem áll, elvisel, szeret, támogat. Nélküle nem lehetnék az, aki vagyok. (*Taps. - Nagy Zsuzsanna a díszpáholyban felállva köszöni meg a tapsot.*) Köszönöm gyermekeinknek és unokáinknak, hogy megajándékoznak bennünket feltétlen szeretetükkel. Életem végső értelmét ők adják.

Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A jog alap gondolata a modern társadalomban az emberi szabadság és jogegyenlőség biztosítása azzal, hogy az állam és minden hozzá hasonló entitás előre látható és jogkövetkezményeket is tartalmazó garanciális szabályokkal keretek közé szorítja működését. Számomra minden hatalom csak a jog keretei között értelmezhető. A jog meggyőződésem szerint értékeket hordoz, következésképpen központi funkciója az egymással versengő értékek méltányos kiegyenlítése. A jog alapvető értéktartalmát a modern társadalmakban az alkotmányjog definiálja; az alkotmány az a jogi alapdokumentum, amelyben a társadalom döntő többsége által képviselt értékrend megtestesül. A jog által definiált értékek a politikai vagy erkölcsi értékektől éppen abban különböznek, hogy az előbbiek jogilag meghatározottak, pontosan körülírt tartalommal bírnak, míg az utóbbiak esetében maga az értéktartalom aktuális mibenléte is vita tárgyát képezheti. Láthatjuk, hogy a jogállam jogilag korrekten definiált fogalma hogyan vész el, hogyan alakul át eszményből bálványá a jelenlegi Európában a tisztán haszonelvű, politikai megközelítés során. Számomra a politikai megközelítések főleg akkor és annyiban váltak érzékelhetővé, ha azok a közjog által meghatározott jogi keretrendszerben értelmezhetők voltak. Tehát alapvetően és elsősorban közjogi, alkotmányjogi problémákat tudtam és tudok ezután is érzékelni abból a nagy rendszerből, amelyet a „politika” szóval szoktunk leírni.

Hadd említsem e helyütt az alkotmánybíróági vitakultúrát, amely véleményem szerint példaértékű, hiszen a hagyományok szerint szigorúan magázódva folyik, kiküszöbölve ezzel is a személyeskedést, és biztosítva azt, hogy a vita dialógus legyen, hogy abban hallgattassék meg minden vélemény, hogy a kollektív bölcsesség elve vezérelje a döntés tartalmát. Az alkotmányos alapjogok és értékek egymással folytonos versengésben állanak, a közjogi bíraskodás feladata az értékkiegyenlítés. Ez meglátásom szerint egy igen szép és nemes feladat, mindazonáltal óriási felelősség is egyben. Egymásra mutogató vitakultúrát, egymás megbecsülését nélkülöző acsarkodást nem tűr meg, ugyanis a tiszteletet mint erkölcsi minimumot nélkülözve nem csupán méltatlan szerepbe kényszerülne a

közjogi bíraskodás, de életképtelenné is válna. Azt tudom ígérni, hogy a köztársasági elnöki székből is az alkotmányos alapjogok és értékek méltányos kiegyenlítésén fogok munkálkodni.

Ügyvédként és alkotmánybíróként egyaránt a bizalom volt mindennapjaim alapja. Államunk, nemzetünk létének is alapfeltétele a kölcsönös bizalom az egyének és társadalmi csoportok között egyaránt. A kormányzás, a gazdaság, az üzleti élet, de a baráti kapcsolatrendszer is összeomlik bizalom nélkül. Az előítéletektől mentes, kölcsönös bizalom a nemzet egységének alapja. Köztársasági elnökként bizalmat szeretnék építeni az előítéletektől mentes, kölcsönös meghallgatás és megértés révén.

Magyarorságom emberi létem alapvető mozgásformája. Anyanyelvem, kultúráim, családom, munkám, azaz mindenem idekötődik. A magyarság európaiság nélkül nem értelmezhető. Történeti alkotmányunk, a nemzet egységét megtestesítő Szent Koronánk csak az európai kontextusban nyerik el értelmüket. Az a közjogi szabadságharc, amelyet eleink a Habsburg-birodalmon belüli jogi önállóság érdekében évszázadokon keresztül folytattak, vagy az az egyenlőtlen és gigászi küzdelem, amit a magyarok a török megszállás ellen folytattak a keresztény Európa védelmében, csak ebben a tágabb, európai dimenzióban nyerik el értelmüket és céljaikat. Aki magyar, az európai is. De hogy milyen lesz Európa a jövőben, az nemcsak rajtunk, hanem a többi 26 tagállamon is múlik.

Én olyan Európát szeretnék, ahol az értékek többet jelentenek az érdekeknél; ahol az uniós intézményekben elsősorban nem politikai, hanem jogi jellegű munka folyik. Meggyőződésem, hogy nem léteznek a tagállamoktól független európai értékek, hanem a tagállami alkotmányos értékrendekből tud kifejlődni egy olyan európai értékrend, amelyik a tagállamokban közös. Az európai értékek tehát ugyanúgy a tagállamok alkotmányaiban gyökereznek, ahogyan a közös hatáskörök végső urai is a tagállamok. A nemzeti alkotmányos identitás számomra alapvetően alkotmányjogi tartalmú, amelyhez jogi, kulturális, világnézeti aspektusok is kapcsolódnak.

Elődeink abbéli félelmei, hogy Trianon után feloldódunk a többi nép olvasztótégelyében, talán soha nem volt realisabb, mint napjainkban. Identitásunk szorosán kötődik ahhoz a hagyományos társadalmi környezethez, amely a Kárpát-medencében az elmúlt évezredben kialakult, s amelynek megőrzése nemzeti létünk egyik alapfeltétele. A nemzeti identitásnak szerves része a velünk együtt élő nemzetiségek identitása is.

Az állami szuverenitás, illetve a népszuverenitás kérdését is az alkotmányjog szemüvegén keresztül tudom megközelíteni. Szilárd álláspontom volt mindig, hogy a szuverenitás fogalmilag oszthatatlan, ezért az Európai Unió tagállamai, így hazánk sem szuverenitást, hanem hatásköröket ruháznak át az Unióra, és mindezt nem öncélúan, hanem azért teszik, mert azok

közös gyakorlása hatékonyabb, mint ha azokat a tagállamok maguk gyakorolnák. Ugyanígy szilárd meggyőződése, hogy jelenleg nincs egységes európai politikai nemzet, hanem kizárólag a tagállamok politikai nemzetei értelmezhetők államalkotó tényezőként. A többi között ez az oka annak, hogy az Európai Unió nem állam, amint ezt az Európai Bíróság már 2013-ban is megállapította. Nemzeti alkotmányos identitásunk és a népszuverenitáson alapuló államiságunk számomra alapvető fontosságú alkotmányos alapértékek.

Az Alaptörvény alkotmányos rendje szerint mind az Alkotmánybíróság, mind pedig a köztársasági elnöki intézmény kívül esik az államhatalmi ágakon, ezen intézmények nem tartoznak egyik hatalmi ághoz sem. Ezt a kívülről állást súlyponti kérdésnek tartottam és tartom ma is. Köztársasági elnökként is az Alaptörvény által meghatározott keretek között, az ott definiált hatáskörökben, az Alaptörvény értékrendje szerint, elveimhez híven, jogászként kívánok működni. Bizonyos hatáskörökben, például a kitüntetések, kegyelmezés, a lehető legszélesebb transzparencia biztosításának a híve vagyok.

A nehézségekkel küzdök, az önhibájukon kívül nehéz helyzetbe kerültek vagy magukról gondoskodni nem képesek, a szenvedők, az idős, a beteg, a magányos emberek mindig számíthatnak figyelmemre és támogatásomra.

(18.30)

Minden cselekedetemmel azt az egységet szeretném kifejezni, hogy mi, magyarok egy több mint ezeréves történelemmel bíró, büszke, európai és a jogot minden eszközzel érvényesíteni elszánt nép vagyunk, s mindezt meggyőződésből, érzelmektől vezérelve s humorral átszóve vagyunk képesek megtenni. Ezt nehezen fogják megérteni Európában, ahogy Deák Ferenc idején sem nagyon értették meg.

A Bach-rendszer alatt egy előkelő német azt kérdezte Deák Ferenctől: ön lehetetlennek tartja, hogy Magyarország elnémetesedjék? Lehetetlenség éppen nincs benne, felelte Deák. Hát, akkor miért nem adják meg magukat? Deák válasza: uram, ha az orvos azt mondaná önnek, hogy elélhet még egy darabig, de meghalhat ma is, mit tenne? Hát, élne, ameddig lehet. *(Derűltség.)* No, hát, mi is mint magyarok megpróbálunk élni mindaddig, amíg lehet. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Hosszan tartó taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm köztársasági elnök úr szavait.

Tisztelt Ház! A köztársaságielnök-választás ünnepélyes lezárásaként tisztelettel kérem, hogy együtt énekeljük el a Szózatot, és felállva tisztelegjünk a nemzeti zászló és a történelmi zászlók kivonulása előtt. *(A teremben lévők felállnak, majd egy képviselő által megadott kezdőhanghoz csatlakozva eléneklik a Szózatot. - A teremben lévők állva maradnak. - A vezénylő*

tiszt előlép, majd jelzésére a fanfárok hangja mellett a zászlók elhagyják az üléstermet.) Köszönöm szépen. Foglaljanak helyet, képviselőtársaim! *(Megtörténik.)*

Tisztelt Ház! Köszönöm vendégeinknek a részvételt, és most 5 perc szünetet elrendelve ülésünket a szünet után folytatjuk.

(Szünet: 18.34 - 18.40)

Elnök: Jakab István

Jegyzők: Dr. Vinnai Győző és Szabó Sándor)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Megkérem képviselőtársaimat, hogy szíveskedjenek a helyüket elfoglalni. Köszönöm megértésüket.

Tisztelt Országgyűlés! **Interpellációkkal** folytatjuk munkánkat. Arató Gergely, a DK képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnök úrhoz: **„Hány gyereket védtek meg?”** címmel. Az interpelláció megválaszolásával miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Tuzson Bence igazságügyi miniszter urat bízta meg. Az interpellációra miniszter úr felkérésére Répássy Róbert államtitkár úr válaszol. Képviselő úr, öné a szó.

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Nem csodálom, hogy sem miniszterelnök úr, sem miniszter úr nem mer válaszolni erre a kérdésre, és ezért önre szabták ki ezt a feladatot. Hiszen most, amikor kiderült, hogy az önök által védelmezett pedofilhálózat befolyása a Köztársasági Elnöki Hivataltól a református egyházon keresztül a kormányig ér el, akkor ideje feltennünk néhány kérdést. Például azt a kérdést, hogy milyen célt szolgált a Rogán Antal propagandaminisztériuma által egyébként jogilag is tévesen gyermekvédelminek nevezett törvényjavaslat, amelyet idestova három éve fogadott el a fideszes szavazóegyezet.

Megvédett-e az önök törvénye egyetlen gyereket is attól, hogy pedofilbűnözők áldozatává váljon? Semmilyen más célt nem szolgál ez a jogszabály, minthogy elterelje a figyelmet az önök pedofilmentő, pedofilbűntető tevékenységéről. Az önök gyalázatos törvénye ugyanis nem a pedofilbűnözőket célozta elsősorban, hanem összemosta a pedofilokat és a különböző nemi vagy szexuális kisebbségeket. Önök erre a gyalázatos törvényre hivatkozva könyveket fóliáztak be, kiállításokról tiltottak ki gyerekeket, vagy éppenséggel kitiltottak civil szervezeteket az intézményekből, köztük egyébként azokat is, akik éppen az erőszak megelőzésére hívták volna föl a figyelmet a gyerekek között. Ezt tették önök, ez volt a tevékenységük.

Miközben önök aljas módon összemosták a homoszexualitást a pedofilfiával és ártatlan magyar állampolgárok ellen uszítottak, aközben a Szijjártó Péter által kinevezett perui nagykövet, Kaleta Gábor 19 ezer pedofilfotót gyűjtögetett össze a hivatali számítógépén, majd megúsza félmillió forintos pénzbírsággal, mert önök kimentették. Miközben Orbán Viktor

tudtával és beleegyezésével ellenjegyezte Novák Katalin a pedofilmentő döntését, abban az évben, ahogy az előző években is magyar gyerekek százai estek különböző pedofil szexuális bűncselekmények áldozatává, akiknek a megvédésére önök semmit sem tettek. Közben a pedofilhálózat tagjai hol megszöktek a házi őrizetből, hol visszaengedték őket tanítani az iskolába, hol kegyelmet adtak nekik, hol pedig más módon folytathatták undorító tetteiket.

Tisztelt Államtitkár Úr! Hány gyermeket mentett meg a Magyarországot fojtogató pedofilhálózattól a Fidesz úgynevezett gyermekvédelmi törvénye? Hány pedofil bűnözőt fogtak el és tiltottak el a gyerekek közeléből mindörökre? Csökkent-e a pedofil-bűncselekmények száma azóta, hogy könyveket fóliáznak és kiállításokról tiltanak ki embereket? Miért védelmezik a gyerekek jogai helyett a kormányban és a Fideszben gyökeret vert pedofilhálózatot? *(Taps a Momentum és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Tájékoztatom önt, hogy a kormány zérótoleranciát alkalmaz a gyerekek sérelmére bűncselekményt elkövetőkkel szemben. A gyermek sérthetetlen, bántalmazása a legsúlyosabb büntetést vonja maga után. Kegyelemnek ilyen esetben nincs helye. Magyarország Alaptörvényének XV. és XVI. cikke deklarálja, hogy Magyarország külön intézkedésekkel védi a gyermekeket, továbbá minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.

2010 óta a polgári kormány számos intézkedést hozott a gyermekek védelme érdekében. Biztosítottuk, hogy akik gyerekek sérelmére követtek el súlyos bűncselekményeket, azok ne végezhessek a gyermek nevelésével, felügyeletével, gondozásával, gyógykezelésével kapcsolatos tevékenységet. A gyerekek sérelmére elkövetett súlyos bűncselekmények, különösen a szexuális bűncselekmények esetén rendelkezünk azok el nem évüléséről, illetve az elévülési idő nyugvásáról. Fokozatosan bevezettük a végleges hatályú foglalkozástól eltiltást azoknál, akik gyermek sérelmére követtek el szexuális bűncselekményt. Szigorítottuk a 12 év alatti személlyel végzett szexuális cselekményért kiszabható büntetést. Tovább szigorítottuk a foglalkozási tilalmat. Módosítottuk az emberkereskedelem tényállását, és megemeltük a büntetési tételeket a gyermekek sérelmére elkövetett szexuális bűncselekményeknél. Szigorítottunk a hozzátartozó sérelmére elkövetett személy elleni erőszakos bűncselekményeknél a büntetéskiszabás elvein.

Mindemellett tájékoztatom képviselő urat, hogy a pedofil bűnelkövetőkkel szembeni szigorúbb fellépésről, valamint a gyermekek védelme érdekében

egyres törvények módosításáról szóló 2021. évi LXXIX. törvény hatálybalépésével a gyermekek védelmét tovább erősítő intézkedéseket vezettünk be. Létrehoztuk a pedofil-bűncselekményeket elkövetők nyilvántartását, szigorítottuk a gyermekpornográfia tényállását, valamint új minősített eseteket vezettünk be, jelentős mértékben megemeltük a gyermekpornográfia elkövetőivel szemben kiszabható büntetési tételeket. Meghosszabbítottuk a szexuális bűncselekmények elévülési idejét, szigorítottunk a foglalkoztatási szabályokon a gyermekek sérelmére szexuális bűncselekményt elkövetők tekintetében, továbbá kizártuk a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből azokat, akiket 18 éven aluli sérelmére elkövetett nyolc évi vagy ennél súlyosabb szabadságvesztéssel fenyegetett szexuális bűncselekmény miatt ítélték végrehajtandó szabadságvesztésre.

A feladataink nem értek véget, a fenti törvények megalkotásával a magyar gyermekvédelmi rendszert meg kell erősíteni, át kell fésülni és ki kell egészíteni a gyermekeink védelmét hivatott jogszabályainkat az alkotmánytól a miniszteri rendeletekig. Az áldozatok kálváriája arra kötelez bennünket, hogy megerősítsük a gyermekvédelmi intézményeink vezetését és felügyeletét, az ott dolgozóakra vonatkozó előírásokat és korlátozásokat.

Kérem önt és a képviselőtársait, hogy az Országgyűlés tavaszi ülészakán támogassák a kormány ez irányú törekvéseit. Köszönöm a figyelmét. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Megkérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a választ. Öné a szó.

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm tárgyszerűnek szánt válaszát még akkor is, ha a kérdésre nem válaszolt. Arra a kérdésre ugyanis nem válaszolt, hogy az önök által elfogadott törvény hány gyermeket mentett meg, hány pedofil elfogásában segített, hány esetben szabtak ki szigorúbb büntetést. És ez nem véletlenül van így, mert mindegy, hogy mit írnak bele a törvénybe, amíg az elítélt bűnözőnek kegyelmet adnak, amíg hagyják, hogy akivel szemben ilyen eljárás van, az tanítson az iskolában, amíg elengedik a nyomkövetőjét annak, aki egyébként eljárás alatt áll, és még a végteleenségig folytathatnám, amíg az önök hálózata menti és védi a pedofilokat, addig teljesen mindegy, hogy mi van a törvények betűjében. Ezért a választ nem tudom elfogadni. *(Taps a Momentum és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el a miniszterhelyettesi választ. Tájékoztatom önöket, hogy elfogadott napirendünknek megfelelően határozathozatalra a holnapi ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Lócsei Lajos, a Momentum képviselője, interpellációt nyújtott be az igazságügyi miniszterhez: **„Elhallgathatja-e az igazságügyi**

miniszter az igazságot a magyar emberek elől?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

(18.50)

LŐCSEI LAJOS (Momentum): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Elhallgathatja-e az Igazságügyi Minisztérium az igazságot a magyar emberek elől? „Vétkesek közt cinkos, aki néma”, márpedig ha az igazságügyi miniszter továbbra is néma marad, azzal nemcsak saját maga, hanem az egész minisztérium a pedofilsegítő Kónya Endre cinkosává válik.

„Vétkesek közt cinkos, aki néma” - mondogatták nekem úgy kormánypárti, mint demokratikusan gondolkodó ismerőseim az elmúlt három hét során; igen, kormánypárti ismerőseim is, akiket elbizonytalanított a hallgatás és a mellébeszélés a pedofilsegítő Kónya Endre ügyében. Hogyan mehetett keresztül az Igazságügyi Minisztériumon egy ilyen kérelem, hát, nem volt senki, aki alaposan megvizsgálta volna? - kérdezték tőlem. Jogos kérdés, és erre a kérdésre önök tudják a választ, államtitkár úr. Pontosan tudja, hiszen egy ilyen kérelem nem kizárólagosan a mindenkorai igazságügyi miniszter asztalára kerül. A kérelmet ugyanis megvizsgálják az Igazságügyi Minisztérium Kegyelmi Főosztályának szakemberei, akik végül vagy javasolják azt kegyelemre, vagy pedig nem. A hallgatás miatt a munkájukat tisztességgel végző minisztériumi szakemberekre is a cinkosság árnyéka vetül most. Pedig egyszerűen tisztázni lehet az ő felelősségüket, hiszen ön, önök pontosan tudják, hogy a Kegyelmi Főosztály milyen javaslatot tett Kónya Endre kérelme ügyében.

Tisztelt Államtitkár Úr! Önöknek mint az Igazságügyi Minisztérium vezetőinek vállát most hatalmas felelősség nyomja. Meg kell védenie a munkatársainak, a Kegyelmi Főosztály jelenleg önnel dolgozó munkatársainak becsületét. És ami még ennél is fontosabb, helyre kell állítania a magyar emberek megrendült bizalmát az Igazságügyi Minisztérium intézményében. Kónya Endre ügyében nincs helye hallgatásnak és mellébeszélésnek.

Várom tehát az államtitkár úr egyenes válaszát egy egyszerű eldöntendő kérdésre: a köztársasági elnöknek történő továbbítást megelőzően kegyelemre javasolta-e az Igazságügyi Minisztérium Kegyelmi Főosztálya Kónya Endre kérelmét? Köszönöm válaszát. (*Taps a DK, a Momentum és az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Répássy Róbert miniszterhelyettes úrnak, aki az interpellációra válaszolni fog.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Biztosíthatom önt és képviselőtársait, hogy minden tájékoztatást megadunk, ami a törvények szerint lehetséges.

A kegyelmi eljárásokban egy konkrétan meghatározott személlyel kapcsolatos adatok személyes adatok, illetve azon belül is az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvény szerint bűnügyi személyes adatok, amelyek megismeréséről a büntetőeljárás törvény és a büntetés-végrehajtási törvény rendelkezik. Ezenkívül szeretnék arra hivatkozni, hogy a Kúria Pfv 21.518/2012/5. számú ítéletében megállapította, hogy ezek az előbb általam említett jogszabályok kizárják azt a lehetőséget, hogy a személyes adatokat közérdekű adatként kiadja akár a Köztársasági Elnöki Hivatal, akár az Igazságügyi Minisztérium.

Bármennyire is szeretném tehát, ahogy ön mondta, megvédeni a munkatársaimat, én sem tehetem meg, hogy a kegyelmi ügyben a személyes adatokról beszámoljak önnek, és valószínű (*Bedő Dávid: Vátoztasd meg a törvényt!*), hogy ezt a jövőben sem fogom tudni megtenni. Láttam a képviselők kérdéseit, láttam közérdekűadat-igényléseket, továbbra is a törvények szerint fogjunk eljárni, ezt tudom önnek ígérni. Tehát minden olyan adatot, amely a kegyelmi ügyekben megadható, meg fogunk adni, de amit a törvény nem tesz lehetővé, azt nem tudjuk a rendelkezésükre bocsátani. Kérem, hogy fogadja el a választomat. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Megköszönöm a miniszterhelyettes úr válaszát. Megkérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a választ. Öné a szó.

LŐCSEI LAJOS (Momentum): Én nagyon sajnálom, államtitkár úr, hogy egy ilyen egyszerű, egyenes kérdésre nem tud nekem válaszolni, és nem is azzal van a gond, hogy esetleg engem hülyének néz, de itt több millió magyar választópolgár teszi fel ezt a kérdést, és erre egy egyszerű választ nem tudott nekem adni.

Egy bicskei érintettnek a véleményét szeretném felolvasni:

Iszonyatosan méltatlan és megalázó az önmagában, hogy maga a kegyelmi döntés, az ilyen helyzetbe hozott minket, áldozatokat. Gyalázatosnak és szégyenteljesnek gondolom magát a döntést, és, ugye, még a háttérben egy csomó olyan tisztázatlan dolog van, ami jó lenne, ha tisztázódna, merthogy itt még nem állt meg a történet, és egészen elképesztő, milyen történet kerekedik most ebből a kegyelmi botrányból. Örülök annak, hogy vannak most ennek így személyi felelősei is, de abban nem hiszek, hogy csak ők ketten felelősek ebben.

Államtitkár úr, én nagyon szeretném önöket (*Az elnök csenget.*) arra megkérni, hogy végre egy bocsánatkérést (*Az elnök csenget.*) az áldozatok felé...

ELNÖK: Képviselő úr, köszönöm szépen...

LŐCSEI LAJOS (Momentum): ...ez lenne a minimum. (*Taps a Momentum és az LMP soraiban.*)

ELNÖK: ...lejár az időkerete. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el a miniszterhelyettesi választ. Tájékoztatom önöket, hogy elfogadott napirendünknek megfelelően határozathozatalra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Komjáthi Imre és Gurmai Zita képviselők, az MSZP-frakcióból, interpellációt nyújtottak be a belügyminiszterhez: „**Ki az igazi felelős a kegyelmi ügyben? Tett-e egyébként bármilyen érdemi intézkedést a kormány a gyermekek védelmében a bicskei pedofilbotrány 8, illetve 12 évvel ezelőtti kirobbanása óta?**” címmel. Komjáthi Imre képviselő úr helyett Gurmai Zita képviselő asszony fogja az interpellációt elmondani. Képviselő asszony, ön a szó.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): *(Mikrofonjának vezetékeit igazgatva:)* Hát, ahogy a kormány belegabalyodott ebbe, úgy látom, én is, de megkísérlem a...

ELNÖK: Csak bogozza ki nyugodtan, majd gyorsan visszaállítjuk az órát.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Jó, elnézést kérek, de nem vagyok egy technikai zseni...

ELNÖK: Esetleg segítsen valaki a képviselő asszonynak. *(Kézi mikrofont helyeznek dr. Gurmai Zita elé.)* Köszönöm. Kérem visszaállítani az órát. Parancsoljon!

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen a rendkívül gyors segítséget.

Tisztelt Ház! A bicskei pedofilbotrány kirobbanása óta nyolc év telt el, azóta számos pedofilbotrányba keveredett a Fidesz, amit valahogy mindig megúszott a kormány. *(Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Jaj!)* Miközben párttársaikat mosdatták, próbálták úgy tenni, minthogyha a legnagyobb gyermekvédők lennének. Az ellentmondás elfedésére a kormányzati gépezet mindent bevetett, volt itt minden: törvénymódosítás, nemzeti konzultáció, közpénzből tolt propaganda. De Novák Katalin és Varga Judit közös kegyelmi ügye teljesen világossá tette, hogy ez az egész csak színjáték, amiben Balog Zoltán fideszes politikus, egyházi szereplő és egykori miniszter és még valószínűleg mások is benne voltak. Ezek a politikusok egy olyan személyt részesítettek kegyelemben, aki kiszolgáltató, gyermekotthonban élő gyermekekkel szembeni szexuális erőszakot próbált eltussolni. Kinek és miért állt ez érdekében? Milyen szerepe volt ebben a miniszterelnöknek és másoknak? K. Endre bűnsegéd semmilyen szinten nem érdemelt kegyelmet.

A kormány tagjai már évekkal a kegyelem előtt tudtak erről az ügyről. Aztán elfelejtették? Hogyan felejthette el ez az ügyet bárki az érintett politikusok közül? Hogyan hihetjük el, hogy Orbán Viktor ne tudott volna a hozzá, a családjához, az ügyvédjeihez, a párttársaihoz több szálon kötődő elítélt kegyelméről, akár

arról, hogy kért, akár arról, hogy megkapta azt? Hogy lehet, hogy Budaházy Györgyék kegyelmi kérvénye szóba került kormányülésen, miként ezt Gulyás Gergely miniszter beismerte, a bicskei pedofil bűnsegéd kegyelmi ügye pedig nem? Fideszes körökben elterjedt, hogy itt bizony egy szegény ártatlan ember meghurcolásáról van szó, nem is beszélve a két jó asszonyról mint áldozatról. Nem! Az igazi áldozatokról, a gyermekekről nem beszélnek.

Állandóan a gyermekek védelméről beszélnek, de közben valódi érdemi intézkedéseket nem tettek a gyermekvédelem területén, sőt tavaly a gyermekjogi képviselők számát harmadára csökkentették. Kevesebb szakember, kevesebb forrás - akkor pedig miről beszélnek önök? Ha a kormány valóban kiemelten fontosnak tartaná a gyermekeink védelmét, akkor fejlesztené a gyermekvédelmi rendszert.

Míndezek miatt kérdezem: mikor emelik legalább a leépítés előtti létszámra a gyermekjogi képviselők számát? Mit tett, illetve tett-e érdemi intézkedéseket a gyermekek védelmében a kormány a bicskei pedofilbotrány kirobbanása óta? Történtek-e lépések a gyermekotthonban élő gyermekek felvilágosítása, az ott dolgozók továbbképzése, a jelzőrendszer megerősítése érdekében? Miért nem a gyermekeket védi meg a kormány, miért inkább a fideszes pedofilpártolók méltóságáról beszélnek? Miért mentegetik a pedofilmosdatókat, miért nem a gyermekvédelmi rendszert erősítik? Várom válaszát. *(Taps a DK, a Párbeszéd és az LMP soraiban.)*

(19.00)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence miniszterhelyettes úr válaszol. Öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ha valami fontos volt ennek a kormánynak 2010 óta, az pontosan az, hogy a gyermekeket, gyermeket vállaló családokat segítse, a gyermekek felnövekedését segítse. Ezért volt minden lépésünk akár a szociális intézményrendszerben, akár máshol is; ezért fogadtuk el rögtön a kormányzásunk elején azt a büntető törvénykönyvet, amelyik az áldozatot védi, nem pedig az elkövetőknek ad különböző kibúvókat. Ez egy radikális szakítás volt az azt megelőző szemlélethez képest, ahol nem az áldozatok érdeke volt az elsődleges, hanem különböző liberális, elvont jogi elvek alapján az elkövetőknek próbáltak egérutat biztosítani egyszer vagy máskor. Azt hiszem, ez a helyes hozzáállás ebben az ügyben is, hogy mindig, minden esetben, itt is az áldozatok, a gyermekek szemszögéből kell megközelíteni az ügyet, és az ő érdekeiket kell képviselni.

Ezért volt fontos az a 2013-as törvénymódosítás, amelyben azt fogadtuk el - sajnos a baloldal ebben nem támogatta minket, ahogyan a büntető törvénykönyvnél sem -, hogy akik gyermekek sérelmére követnek el

súlyos bűncselekményt, azok ne végezhessenek később olyan munkát, amely a gyerekek nevelésével vagy gondozásával kapcsolatos.

Az is fontos célkitűzésünk volt, hogy a kapcsolati erőszak mint bűncselekménytípus bevezetésre kerüljön a magyar büntetőjogban, hiszen ezzel nagyon sok bántalmazott, erőszakot, megaláztatást elszenvedő együtt élő családtagot, akár férjet, feleséget, házastársat, élettársat vagy gyermeket tudunk a későbbi bántódásoktól megmenteni. De sajnos 2013-ban önök ezt nem támogatták.

Fontos volt, amiről ön is nyilván európai parlamenti képviselőként sokat hallott és sokat beszélt, úgynevezett titkos menedékházakat - shelter house - hozunk létre. Ennek elég kiterjedt gyakorlata volt már akkor, amikor 2015-ben ezt benyújtottuk a magyar parlament elé a szociális törvény módosításaként. De sajnos a baloldal emögé sem állt oda, ebben sem nyújtott segítséget, hogy el tudjanak rejtőzködni a bántalmazók elől a kiszolgáltatott akár élettársak, házastársak vagy pedig gyermekek. Pedig ez is egy fontos előrelépés volt, sok tucat, sok száz üldöztetést szenvedőnek vagy erőszakot elszenvedőnek tudunk ezzel segíteni.

A gyermekvédelmi jelzőrendszert több törvény-módosítási csomagban erősítettük meg itt a parlamentben. 2016-ban például azt vezettük be, amit nem támogatott a baloldal, hogy ne lehessen visszautasítani a gyermekeknek akár az orvosi ellátását. De az is fontos módosítás volt, amikor arról döntöttünk, hogy akár a jelzőrendszeren, az állami szervezetrendszeren kívüli jelzéseket is ugyanúgy komolyan kell venni, és fel kell lépni a gyermekek érdekében.

Fontos volt az egységes eljárásrend bevezetése 2017-ben a javítóintézetben élő gyermekek bántalmazási eseteinek a kivizsgálására, hiszen így hatékonyabban lehet minden ilyen esetben feltérképezni, hogy mi történt valójában, és lehet rács mögé küldeni nagyon hosszú évekre azokat, akik gyerekek sérelmére követnek el valami erőszakos vagy szexuális bűncselekményt.

Szintén fontos volt a gyermekek otthongondozási díjának a bevezetése, amit a baloldal szintén nem támogattott.

Bevezettük azt a fajta módot a büntetőeljárásban, hogy a szexuálisan bántalmazott gyerekeknek nem a szokott felnőtt körülmények között, hanem sokkal inkább az ő hétköznapjaikhoz illeszkedő körülmények között, szakember jelenlétében kell csak egyszer az eljárás során elmondani, hogy mi történt velük, hogy ne traumatizáljuk őket többször. Sajnos 2018-ban ezt sem támogatták önök. Ahogyan nem támogatták a pedofil-nyilvántartás létrehozását, nem támogatták azt, hogy ne évüljenek el a súlyosabb, gyermekek sérelmére elkövetett bűncselekmények. Nem támogatták azt sem, hogy a gyermekpornográfia elkövetőjével szemben súlyosabb szankciók legyenek, és ne jussanak legközelebb gyermekek közelébe.

Tisztelt Képviselő Asszony! Dönthetett volna úgy a baloldal, hogy azt nézi a gyermekvédelmi törvényben, ami a gyermekek érdekeit elősegíti, ami a gyermekek

védelmi szintjét növeli, ami a gyermekeket az erőszak-tól jobban megóvjá (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.) és az erőszak elkövetőit hosszabb időre (Az elnök ismét csenget.) a börtönbe juttatja. Ezzel szemben önök nem ezt nézték ebben a törvényben, hanem azt, hogy mi az okuk arra, hogy ne kelljen megszavazniuk ezt a javaslatot. Bár ebben egyetértettünk volna! Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok soraiból.)

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a választ. Öné a szó.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Nem fogadom el, és szeretnék válaszolni, illetve reagálni. A bicskei pedofilbotrány kirobbanása óta, ahogyan elmondtam, nyolc év telt el, tehát pontosan tudja, hogy amiket most nekem röviden megválaszolt, ezekben valóban volt jó néhány olyan dolog, amihez bármikor lehetett volna csatlakozni. Ha megszavaztuk volna a homofób kampányba csomagolt gyermekvédelmi törvényt és egyebeket, akkor - mondja, államtitkár úr - nem adnak kegyelmet a pedofilsegítőnek? Hát, mindig minden egyes ilyen törvényt beraknak salátatörvénybe! Ha lenne egy normális, tisztességes egyeztetés, ha a Népjóléti Bizottságban átmennének egyébként az ellenzéki javaslatok, mert van egy csomó értelmes és épkezláb javaslat (Vítályos Eszter: Csomó meg nem.) - például a mellrákkal kapcsolatosan volt egy ilyen, mindenki bólogatott, majd a végén egy nemet kaptunk.

Tehát azt szeretném mondani, hogy Novák Katalin és a Fidesz-KDNP 2021-ben megszavazták a törvényeket, és mégis kegyelmet adtak a pedofilsimogatónak. (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.) Nem az számít, hogy mit szavazunk meg (Az elnök ismét csenget.), hiszen ők maguk is tesznek a saját törvényeikre, amit megszavaznak. Ne rajtunk kérjük számon...

ELNÖK: Képviselő asszony, az időkerete lejárt, sajnálom!

DR. GURMAI ZITA (MSZP): ...a saját lelkiismeretüket! Egyébként meg... (Az elnök kikapcsolja a szónok mikrofonját. - Taps az ellenzék soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony nem fogadta el a miniszterhelyettesi választ. Elfogadott napirendünknek megfelelően határozathozatalra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Mikor vesszük vissza azt, ami a magyar adófizetőké?**” címmel. Z. Kárpát Dániel képviselő urat illeti a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt hónapokban számos alkalommal vitatkoztunk arról, hogy a kormány a

magyar álláskeresők - több mint 200 ezer fő - kiemelt támogatása helyett miért a vendégmunkások szervezett importját támogatja. És ennek keretein belül derült ki, hogy számos multicég kapott vissza nem térítendő támogatást a magyar adófizetők pénzéből úgy, hogy aztán munkaereje egyre nagyobb hányadát a harmadik világ dolgozói tegyék ki.

Még inkább irritáló az, hogyha az érintett cégek úgy bocsátják el a magyarokat, hogy közben megtartják a hasonló vagy éppen ugyanolyan munkakörben dolgozó vendégmunkásaikat. A Jobbik-Konzervatívok ezért hangoztatja, hogy magyar kvótára van szükség, csak olyan multicég kaphasson állami támogatást, amely vállalja, hogy legalább 90 százalékban EGT-n belüli, tipikusan magyar munkavállalókat foglalkoztat. Ma délelőtt a Vállalkozásfejlesztési Bizottság ülésén leszavazták, nem támogatták érthetetlen módon a magyar kvótára vonatkozó javaslatunkat.

A helyzet az, hogy ha egy magyar ember adott esetben családtámogatási formában részesül, és mondjuk, a babaváró vagy a CSOK feltételeit nem tudja teljesíteni, általam elítélt módon, de mégiscsak egy büntetőkamattal kell hogy visszafizessen bizonyos összegeket. A kérdésem egyértelmű: támogatja-e a kormány, hogy ugyanilyen arányú büntetőkamattal fizesse vissza az érintett multicég is az összes állami támogatást, amely a magyar embert elbocsátja és a vendégmunkást megtartja?

Isten lássa lelkem, nem volt eltervezve, hogy Lázár miniszter úr itt üljön, de én nagyon szerettem azt a nyilatkozatát, amely arról szólt, hogy a Continental esetében tarthatatlan, amit az a multicég művel, és igenis fizesse vissza - ha kell, kamatostul - azt az állami támogatást, amit a magyar adófizetők pénzéből kap. (Lázár János: *Vissza is fizette.*) Én ezt a javaslatot szeretném rendszerszinten látni; azt látni, hogy a magyar adófizetők pénzéből származó támogatást az utolsó forintig, de hasonló büntetőkamattal fizesse vissza az a multicég, amely a befogadó ország bizalmával ilyen fokon visszaél.

Vannak biztató jelek. Nyomásgyakorlásunk után a munkásszálló-építések tekintetében - és ezt ismerjük el, államtitkár úr - a kormány egyfajta 50 százalékos magyar kvótát már megvalósított: legalább 50 százalékban elvárja, hogy amit támogat, és megépítenek, ott magyarok legyenek. Azt szeretnénk, hogy ez az 50 százalék először is legyen 90 - érthetetlen tehát, hogy a magyar kvótát a bizottságban miért szavazták le. De legalább ennyire szeretnénk azt, hogy fizetessék vissza a magyar emberek pénzét azokkal, akik kirúgják a magyart, de adott esetben megtartják a vendégmunkást. Ne lehessen hasonló munkakörből elbocsátani a magyart, de amíg ugyanolyan vagy hasonló munkakörben vendégmunkást is foglalkoztat a cég. Aki pedig ezt a magyarok védett státuszára vonatkozó kikötést megszegi, fizesse vissza az állami támogatást.

A kérdésem egyértelmű: támogatják-e, hogy mindezt ugyanazzal a büntetőkamattal tegyék, mint

amivel egy magyar ember szembesül, legalábbis ingoványos helyzetekben. Várom érdemi választát. (*Taps az ellenzéki padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Fónagy János miniszterhelyettes úr válaszol. Öné a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Előljáróban: a Continental visszafizette a pénzét.

Egyébként minden ilyen válaszmot annak az előrebocsátásával kezdem, mert ezek a tények, hogy az elmúlt tíz évben mintegy egymillióval növekedett a magyar munkavállalók száma. Tehát hogy magyar emberek magyarországi munkahelyeken történő elhelyezkedését a jelenlegi kormányzat mennyire segíti, úgy gondolom, ezt ez a szám alapvetően bizonyítja.

(19.10)

Képviselő úr javaslatai, amelyeket korábban is megtett, és most is megismételt, alapvetően egy kialakult szituáció orvoslására, mi több, pönalizálására, büntetésére irányulnak. A kormány célja pedig az, hogy ne kerüljön sor ilyenre, tehát magát ezt a szituációt megelőzni szeretnénk. Ezért a magyar kormány a magyar családok védelme érdekében szigorította a bevándorlással és munkavállalással kapcsolatos szabályokat. Magyarország a magyaroké; a magyar munkahelyek elsősorban a magyarokat illetik meg.

A magyar munkaerő az első, ezért az Országgyűlés '23 decemberében minden korábbinál szigorúbb idegenrendészeti törvényt fogadott el. Magyarországon csak a magyar állam által meghatározott célból, jogcímen és feltételek teljesülése, valamint az állam ilyen döntése esetén lehet átmenetileg tartózkodni és munkát vállalni. Az üres álláshelyeket a magyar munkaerő-tartalék aktivizálásával, az álláskeresők és számításaink, ismereteink szerint mintegy 300 ezer fő inaktív munkaerőpiaci alkalmasságának elősegítésével lehet betölteni.

Egyébként ezen intézkedésen túlmenően mintegy 300 foglalkozásból kizártuk a vendégmunkás-tartózkodási engedéllyel érkező, harmadik országbeli állampolgárokat. Tehát a magyar kormány az eddigi szabályozással meggyőződésem szerint azt igyekezett elsősorban biztosítani, hogy az ön által feltételezett állapot, amit büntetni vagy szankcionálni kell, létre se tudjon jönni.

Meggyőződésem és meggyőződésünk, hogy ezzel az intézkedéssel elsősorban biztosítjuk a magyar munkaerő foglalkoztatásának elsőbbségét; biztosítjuk az általam előbb jelzett törvényhozási célok teljesülését; és biztosítjuk azt, hogy vendégmunkás alkalmazására csak a lehető legszűkebb, legindokoltabb és a törvény által megengedett körben kerülhessen sor. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr választát. Megkérdezem képviselő urat, elfogadja-e a miniszterhelyettesi választ. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Én nagyon szerettem volna elfogadni a választ, de nem azt hallottam, hogy ami a Continental esetében kicsiben elindult, az országosan, törvényi garanciával rendszerszintűvé vált volna, tehát hogy minden olyan multicég, amely visszaél Magyarország bizalmával, fizessen, de kamatostul fizessen. Nincs erre vonatkozó garancia; én viszont szeretném, hogy legyen.

Szeretném azt is, hogy az említett 300 ezer magyar inaktív többsége ingyenes átképzési programokban részesüljön és meg tudja találni a számítását a munkaerőpiacon. Csak szórványosan látom ezt. És hogy mennyire szórványos mindez, azt bizonyítja, hogy a kormányzat újabb kvótát szabott, na de nem magyar kvótát, hanem a vendégmunkások érkezésére vonatkozó kvótát, és sokan félreértik, azt hiszik, hogy összesen lehet itt 65 ezer vendégmunkás a kvóta alapján, de ez nem igaz.

Ez egy plusz mennyiség, és adott esetben 200 ezer fölé is kúszhat majd hosszabb távon az a vendégmunkás-mennyiség, amely egyébként Magyarországon nem feltétlen lenne szükséges. Komplet ágazatokból lehetne hazaküldeni a dolgozókat a harmadik világba, ha a magyar munkavállaló és a magyar munkakereső kellő fokú támogatást kapna, de első körben *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* megelégednék azzal is, ha kamatostul visszafizetnék az érintett multik azt a támogatást, amit a céltól eltérően használtak fel. Köszönöm a türelmét, elnök úr. *(Taps a Jobbik és a Párbeszéd padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el a választ. Tájékoztatom önöket, hogy elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Dócs Dávid, a Mi Hazánk képviselője, interpellációt nyújtott be az agrárminiszter úrhoz: **„Felmérték-e, hogy milyen hátrányok érik a hazai méhészeket a beömlő ukrán méznek köszönhetően?”** címmel. Ön a szó, képviselő úr.

DÓCS DÁVID (Mi Hazánk): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Önök ismét bort ittak és vizet prédikáltak, ami önöknél sajnos már rendszeresnek és rutinosnak mondható. Hogy csak néhány példát hozzak az elmúlt időszakból: önök gátolták a svédek NATO-csatlakozását, majd azt ma, nagykoalícióban a DK-val, megszavazták.

Nemzeti konzultációt indítottak, majd szembe mentek a saját kérdéseikkel és a konzultáció eredményével, hiszen támogatták Ukrainát ismételt forrásokkal, és az ukrán termékeket gyakorlatilag beengedték Magyarországra.

Gazdatüntetés helyett csak bábszínházat tartottak, ahol rengeteg méhészt is ott volt, akiket hidegzuhanyként ért az az egy héttel korábbi kormányhatározat, amit maga Orbán Viktor jegyzett és a Magyar Közlönyben megjelent, miszerint mostantól ismét lehet ukrán mézet behozni a magyar piacra.

Gyórfy Balázs, a NAK elnöke így fogalmazott a záhonyi tüntetésen: „Lássuk be, sokszor alapvetően a gabonáról beszélünk, de messze nem csak a gabonáról van szó. Baromfihús, tojás, és látjuk a hírekben, hogy a méltán híres és keresett magyar méz is várja, hogy exportpiacot találjon. Szörnyű, hogy ez van.”

És valóban szörnyű, hiszen ma a méhészszakma - az önök által most meghozott, számukra hátrányos döntés nélkül is - a túlélésre játszik. Önök ezt tették meg, utolsó szöveget verve a magyar méhészet koporsójába. Az ukrán méz letőri a felvásárlási árakat, melyek következtében azok a termelési költség alá kerülnek, és így már eladni sem éri meg az első osztályú magyar mézet. Rengeteg termelőnél hordószámra áll otthon a méz, így a miniszter úr védekezése a behozatali engedélyre sem igaz, mely szerint elfogyott itthon a vegyes méz. A valóság az, hogy ilyen áron nem tudják eladni a termelők.

Tisztelt Miniszter Úr! A magyar méhészek válszokat várnak: felmérték-e, hogy milyen hátrányok érik a hazai méhészeket a beömlő ukrán méznek köszönhetően? Miért nem védik meg a magyar méz számára legalább a belső, hazai piacot? Terveznek-e további kivételeket tenni az ukrán termékek behozatalával kapcsolatban? És tervezik-e, hogy kárpótolják valahogy a magyar méhészeket? Hiszen egész egyszerűen az a vesszőfűtés, amelyre önök most ítélték őket, nagyon könnyen ennek az ágazatnak a végét és hanyatlását hozhatja el, pedig láthatuk, hogy az elmúlt években, évtizedekben milyen sikerágazat volt ez és mennyi magyar családnak biztosított tisztességes megélhetést.

Ezekre a kérdésekre várnám miniszter úr megtisztelő választát. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Mi Hazánk padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Nagy István miniszter úr válaszol. Miniszter úr, ön a szó.

DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter: Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársam! Köszönöm szépen a szót. A méhészet a magyar agráriumban bár a legkisebb, de az egyik legfontosabb ágazat; számomra pedig a legkedvesebb, hiszen én is méhészt vagyok. Felhőborítónak tartom és a leghatározottabban visszautasítom, hogy bábnak nevezze valaki is a gazdákat és a méhészeket egy olyan ügyben, amely a biztonságos élelmiszer-ellátást és a termelők mindennapi megélhetését veszélyezteti. Brüsszel a felelőtlen döntéseivel a termelők mindennapi megélhetését veszélyezteti. *(Tordai Bence: És a kormány?)*

A kezdetektől fogva felhívtuk a figyelmet arra, hogy az Európai Bizottság intézkedései tönkretesznek

az Európai Unió piacait. A méhészek értékesítési gondjait és elsősorban az alacsony árakat nagyban a kínai kétes eredetű műméz okozza. Az elmúlt két évben több mint 80 százalékkal nőtt a kínai import az Unióban. Egyértelmű, hogy Kína alakítja az árakat, és a kínai hamis mézzel szemben uniós szinten is határozottabban fel kell venni a harcot. Ezt tesszük mi is: zászlóvivői vagyunk ennek a küzdelemnek.

Az Európai Unióban süket fülekre találtunk a probléma felvetésekor. Sajnos egyedül vagyunk ezzel a témával. A magyar kormány eddig is mindent megtett a magyar méhészekért. Nézzük csak sorjában!

Európában egyedülálló módon lehetővé tettük a méhészeti tevékenység adómentességét. Az Európai Unióban először Magyarországon vezettünk be állattámogatást a méhészek számára, ezzel is segítve az egészséges méhállományok fenntartását és a méhészágazatot.

890 ezer méhcsalád után igényeltek kifizetést az egységes kérelem keretei között, melynek kifizetése még decemberben megkezdődött azok számára, akik megfelelő módon eleget tettek vállalásuknak, és igazolt módon visszahagyták a megfelelő mennyiségű mézet, valamint lezárult ennek ellenőrzési folyamata. Öt éve kapnak a hazai méhészek úgynevezett méhegészségügyi válságtámogatást, melyet egymillió méhcsaládtulajdonos igényel évente; mértéke 1000 forint családonként.

Magyar siker, hogy hazánk kezdeményezésére változnak az uniós mézjelölési szabályok. Hazánk tett javaslatot a mézirányelv módosítására, ami a származásjelölés szigorítására vonatkozott. A magyar kezdeményezésről most a Tanács és az Európai Parlament között is megszületett a megállapodás. Ezentúl konkrétan fel kell tüntetni, hogy az üvegben milyen arányban, mely országokból származó mézkeverék van.

(19.20)

Évek óta folyamatosan szervezünk mézmarketingkampányokat a hazai mézfogyasztás növelése érdekében. Mivel a döntés alapvetően a magyar vásárlók kezében van, most is arra kérjük a hazai fogyasztókat, hogy legyenek tudatos vásárlók, és vásároljanak közvetlenül a termelőktől magyar mézet. A fogyasztók számára fontos, hogy a hatóságok az olyan mézet, amely nem nyomon követhető, tehát nem lehet róla tudni, hogy milyen alapanyagok felhasználásával készült, és azt sem, hogy ezen alapanyagok honnan származnak, kivonják a forgalomból. Éppen ezért végez rendszeres vizsgálatokat a Nébih, a vásárlók eligazodását pedig az OMME egységes üvegei, címkéi és zárjegyei segítik.

Osszesen évente 7 milliárd forint támogatásban részesül a hazai méhészeti ágazat olyan forrásokból, amelyeknek nagy részét a mi kormányunk vezette be. Az intézkedések eredményét jól jelzi, hogy az egy főre jutó éves mézfogyasztás 40 dekáról 1 kilogrammra emelkedett. Magyarország a legelkötelezettebb és a

legaktívabb zászlóvivője az európai mézpiac rendbetételének. Többek között ezért is vezettük be tavaly júniusban a behozatali tilalmat az Ukrajnából érkező mézre akkor, amikor az Európai Unió újra lehetővé tette, hogy Ukrajnából minden mezőgazdasági termék mennyiségi korlát nélkül érkezhessen; tettük ezt azért, hogy amíg a hazai termelők a mézet pergetik, védve legyenek a piacaink.

A karácsonyi ünnepi főszezonban is tartottuk a tilalmat, a méhészeti ágazattól azonban februárban olyan jelzéseket kaptunk, hogy a vegyes méz elfogyott, illetve az adott piaci áron nem eladó. A tilalmi intézkedést azért vontuk vissza, hogy a mézágazat ne omoljon össze (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret letelét.*), a kereskedők pedig az exportszerződéseket tudják teljesíteni annak érdekében, hogy ne listázzák ki őket az összes külföldi kereskedelmi láncból. A döntést az indokolta, hogy a méz reexportját segítsük (*Az elnök ismét csenget.*), és a hazai vállalkozások ne veszítsék el a nyugat-európai piacokat. A jövőt védjük ezzel a döntéssel, monitorozunk, és amikor szükséges, újra és újra beavatkozunk, mert mindig meg kell védeni a magyar mezőgazdaságot. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszter úr válaszát. Megkérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a miniszteri választ. Öné a szó.

DÓCS DÁVID (Mi Hazánk): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. A választ agrárminiszter úr legnagyobb igyekezetére sem tudom elfogadni. Az érdemeket nem vitatom, a felháborító viszont az, hogy önök alig egy héttel a záhonyi gazdatüntetés után ezzel a kormányhatározattal gyakorlatilag hátba szúrták a magyar méhészeket. A felháborító az, hogy önök Brüsszelre mutogatnak folyamatosan akkor, amikor a magyar kormányfő jegyezte ezt a kormányhatározatot, és egészen elképesztő az a hozzáállás is, miszerint önök azt mondják, hogy a magyar vállalkozásokat meg kell menteni, de olyan áron, hogy közben a magyar termelők tönkremenjenek.

Én azt szeretném kérdezni - majd a folyosón, ahogy a múltkor agrárminiszter úr utalt rá, megbeszéljük -, hogy milyen érdekképviselőre számíthatnak a magyar gazdák akkor, ha a közismerten méhészkedéssel is foglalkozó agrárminiszter még a saját ágazatát sem tudta sajnos hathatósan megvédeni. Köszönöm szépen a szót. (*Taps a Mi Hazánk soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el a választ. Az elfogadott napirendiünknek megfelelően a határozathozatalra a holnapi ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Tordai Bence, a Párbeszéd képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Mit tesz a kormány az illegális akkuhulladék-lerakás megakadályozása érdekében?**” címmel. Az interpelláció megválaszolásával miniszterelnök úr a téma szerint

feladat- és hatáskörrel rendelkező Lantos Csaba energiaügyi miniszter urat bízta meg. Az interpellációra a miniszter úr felkérésére Koncz Zsófia miniszterhelyettes asszony válaszol. Öné a szó, képviselő úr.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Két erős állításra reagált a kormány: az akkugyarak egyértelmű elutasítására, illetve a ránk maradó veszélyes hulladékkal kapcsolatos aggodalmakra. Egyrészt azt mondták - azóta is nevetünk rajta -, hogy az akkuiparra nálunk az európainál szigorúbb előírások vonatkoznak, illetve hogy bár a gyarak idejönnek, de nem fogunk az iparág hulladéklerakójává válni.

Most Sárbogárdon egy újabb messziről bűzlő ügy mutatja, hogy mi igaz mindebből: semmi. Ezúttal egy dél-koreai érdekeltégű cég, a CB Engineering Kft. sárbogárdi bérelt raktárában bukkant fel több száz tonnányi gyártási hulladék, amely korábban Tiborcz István egyik cégével mutyizott. Akkor a Tiborcz-érdekeltéget veszélyes akkuhulladék átcímkezése és illegális kezelése miatt megbüntette a hatóság. Most is a szokásos receptet látjuk: először tagadnak, aztán hazudoznak, végül egyértelműen lebuknak, és kirúgják azt a felelősségteljes raktárost, aki felhívta a figyelmet a botrányra.

A fideszes polgármester a cég tájékoztatására hivatkozva azt írta, hogy az ipari csarnokban kész termékek, akkumulátorok raktározását végzik jelenleg, amelyeket el fognak szállítani, a tevékenységhez szükséges engedélyekkel rendelkeznek. Csakhogy a CB Engineering Kft. engedélye, amelyet a Fejér Vármegyei Kormányhivatal adott ki - ez önmagában is problémás, hogy kiadták - január 23-án, nem készült, hanem veszélyes hulladék kereskedelmére és szállítására vonatkozik, összesen évi 10 ezer tonna mennyiségben. Az engedély 4.0.2-es pontja szerint a hulladéktároló helyen egyidejűleg tárolható hulladékmennyiség 4500 tonna. Még egyszer: 4500 tonna veszélyes hulladék Sárbogárd vízbázisán, a Mezőföld szívében, a lakóházak közvetlen szomszédságában.

A Párbeszéd-Zöldek által megszerzett és közzétett fényképfelvételek tanúsága szerint a sárbogárdi akkumulátorok a kormány által tejben-vajban fűrösztött, ökögyarmatosító óriáscégtől, az SK Ontól származnak, az ő gyártási selejtjükről van szó. Hogy történhet meg ilyesmi újra és újra? Ez lenne az európainál szigorúbb hatósági kontroll? Ugyan már! Ez is bizonyítja, amit mi, zöldek már az első akkubotrányok óta képviselünk: egyrészt az ilyen volumenű akkumulátorgyártás összes feltétele hiányzik Magyarországon, másrészt mi leszünk az iparág hulladéklerakója.

Az aarhusi egyezmény, amelyet hazánkban éppen az első Orbán-kormány idején iktattak törvénybe, biztosítja az érintett lakosság számára környezeti ügyekben az információhoz jutás és a döntésekbe való beleszólás jogát. Sárbogárdon erről a ketyegő akkuhulladék-bombáról szinte senki nem tudott, amíg Jávör Benedek és én fel nem hívtuk rá a figyelmet.

Tisztelt Államtitkár Asszony! Ki a felelős a veszélyes akkuhulladékokkal kapcsolatos ismétlődő jogsértésekért? Mit üzen a sárbogárdiaknak? Lesz-e veszélyeshulladék-temető a lakóházaik szomszédságában? Lesz-e akkubontó vagy akkumulátorkisütő üzem Sárbogárdon? Feszülten várjuk a válaszát. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Koncz Zsófia miniszterhelyettes asszonynak. Parancsoljon!

DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Tudom, hogy nem fog tetszeni, amit mondok, de azért az embernek az igazságérzetét valahol bántja az, hogy önként nyilvánvalóan politikai haszonszerzés miatt elmennek Sárbogárdra, ott riogatnak, lázítanak. Közben azért azt el kell mondani, hogy önöket az ott élők nem tisztelték meg a bizalmukkal, és azt gondolom, lennének olyan ügyek akár a környezetvédelemmel kapcsolatban, akár a természetünk megóvásával kapcsolatban, amelyeket az önök által vezetett fővárosban vagy fővárosi kerületben tudnának vinni, és úgy gondolom, ezek hitelesek lennének. Ettől függetlenül azért a konkrét ügyvel kapcsolatban néhány dolgot szeretnék kiemelni.

Egy picit távolabbról nézzük a dolgot! Amit mindenképpen el kell mondani: Magyarországon a hulladékgazdálkodási tevékenység kizárólag érvényes hulladékgazdálkodási engedéllyel és a szigorú jogszabályok betartásával végezhető. A hatóságok minden esetben - hiába próbálják azt mutatni, hogy nem - megteszik a szükséges intézkedéseket, az iránymód jogszabályoknak megfelelően lefolytatják a hatósági eljárásokat, helyszíni ellenőrzéseket tartanak, kötelezik a jogsértőket, valamint szankciókat szabnak ki, a kockázatos tevékenységeket folyamatosan nyomon követik, és önök is tudják, hogy ha szükséges és ha kell, akkor akár felfüggesztik egy adott üzemnek a működését. Úgy gondolom, önök azt is tudják, hogy egyébként a hulladékot újra lehet hasznosítani, és a magyar kormány a körforgásos gazdaság elérésén dolgozik.

Ami a konkrét ügyet illeti, a Fejér Vármegyei Kormányhivatal és a Fejér Vármegyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság a múlt héten közös helyszíni ellenőrzést tartott Sárbogárdon. Az ellenőrzés eredményéről a város polgármestere részletesen tájékoztatta az ott élőket; egyébként én is megnéztem ezt a nyilatkozatot, valóban rendkívül részletes. A telephely hulladékgazdálkodási engedéllyel rendelkezik, amely azonban nem az egykori laktanya egész területére, hanem csak az úgynevezett nagycsarnok egy kijelölt részére szól. Az ellenőrzés megállapította, hogy a csarnokban tárolt termékek nem hulladékok, a nemzetközi előírásoknak megfelelő, bontatlan csomagolásban tartott árut csupán tárolják a telephelyen, ahonnan tovább szállítják azokat.

Tisztelt Képviselő Úr! A kormány álláspontja egyértelmű: Magyarországon minden üzemben, minden telephelyen mindenkinek maradéktalanul be kell tartania a szigorú előírásokat. A kormány számára nagyon fontos az, hogy a magyar emberek jogos környezetvédelmi és biztonsági szempontjait figyelembe vegyék, és az illetékes hatóságok ennek megfelelően járjanak el.

Önök a szavak szintjén nagyon tudnak aggódni, de azért ki kell hogy emeljem, hogy amikor a hulladékgazdálkodással kapcsolatos törvényjavaslat szavazására sor került, akkor ön és a Párbeszéd frakciója is nemmel szavazott. Nemmel szavazott! *(Tordai Bence: Igen.)*

(19.30)

Még egy dolgot szeretnék kiemelni. Egyeztettem Varga Gábor képviselő úrral, aki most is itt van a teremben. Azt gondolom, hogy az ott élő emberek bizalmat adnak azoknak az embereknek, akik ott élnek, és úgy gondolom, hogy mindig, minden körülmények között azért dolgoznak, hogy az ő érdekeiket képviseljék. A képviselőtársamat negyedszer választották országgyűlési képviselővé Mezőföldön, Sárbogárdnak pedig háromszor megválasztott polgármestere van. Nyilván ők azon dolgoznak, hogy mindig a helyi emberek érdekeit képviseljék.

Úgyhogy képviselő urat pedig arra szeretném kérni, hogy ne elmenjenek vidékre, mert vannak, akik pedig ott élnek, és ott élnek a mindennapjaikat, hanem azon dolgozzanak, hogy ne a riogatás, hanem a valós ügyek mellett álljanak ki, és ebben kérem képviselő urat együttműködését. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszterhelyettes asszony válaszát. Megkérdezem képviselő urat, elfogadja-e a miniszterhelyettesi választ.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Államtitkár asszony, amit maga politikai haszonszerzésnek nevez, az valójában a politikai képviselet. Tudom, hogy ez ismeretlen önök számára, de majd mesélek róla részletesebben.

Lehet, hogy önöket megtisztelték a bizalmukkal a sárbogárdiak, viszont visszaéltek ezzel a bizalommal. Tény és való, hogy az engedélyt megkapták; kérdés, hogy miért adták ki ezt az engedélyt. A másik kérdés, hogy december eleje és január 23-a között miért végzett engedélyköteles tevékenységet ez a cég úgy, hogy nem volt meg az engedélye. És valóban volt egy helyszíni bejárás, ami után az önök polgármestere, Sükösd Tamás megtámadta ezt az engedélyt, bejelentette, hogy megtámadja a maguk kormányhivatalának az engedélyét. Tehát akkor a fideszes beharcokat egy picit játsszák le. Ha a polgármester átállt a mi oldalunkra, a lakosság oldalára, akkor lehet, hogy mégis valami büzlik Sárbogárdon.

Úgyhogy az a kérdésem, hogy tudnak-e garanciát adni arra, hogy nem lesz ott illegális akkuhulladék-le rakás, nem lesz ott akkukisütő üzem, nem lesz ott akkubontó üzem, és kiállnak-e most szerdán 17 órakor Sárbogárd népe elé, a minisztérium vagy a képviselő úr jelen lesz-e ezen a fórumon. Köszönöm szépen. *(Dr. Gurmai Zita és Csárdi Antal tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el a miniszterhelyettesi választ. *(Tordai Bence és Varga Gábor közbeszól.)* Elfogadott napirendünknek megfelelően határozathozatalra a holnapi ülésnapon kerül sor. *(Tordai Bence Varga Gábor felé: Téged miért nem hívtak, az a kérdés!)*

Tisztelt Országgyűlés! Csárdi Antal, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be az építési és közlekedési miniszterhez: **„Miért tart a magyar állampolgár véleményétől, Miniszter Úr?”** címmel. Csárdi Antal képviselő urat illeti a szó.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! Döbbenettel értesültem, hogy az ön vezetése alatt lévő Építési és Közlekedési Minisztérium támadta meg a Nemzeti Választási Bizottság által jóváhagyott népszavazási kezdeményezést, azt a népszavazási kezdeményezést, amely hatályon kívül helyeztetné a magyar építészet-ről szóló 2023. évi C. törvény kiemelt beruházásokra vonatkozó részeit. Igazság szerint nem kellett volna meglepődnünk miniszter úr döntésén, hiszen a kiemelt beruházások szabályai pont azt célozzák, hogy a társadalom érintett szereplői minél nehezebben jussanak érdemi információhoz, sőt lehetőleg se nekik, se az ő képviselőjükben esetlegesen eljáró önkormányzatoknak semmilyen beleszólása ne legyen az önök belső, titkos kis üzleteibe.

A döbbenet indokoltsága ott jelenik meg, hogy azzal, hogy a minisztérium megtámadta a népszavazási kezdeményezést, egyértelművé vált: Magyarország Kormánya nem meri vállalni a nyíltszíni vitát a kérdésről, vélhetően a kormányban is tisztában vannak vele, hogy a kiemelt beruházások szabályai indokolhatatlanok. Ezek egyértelműen megmutatkoztak mind a Fertő tónál, mind a Balatonnál, mind a kiemeltnek nyilvánított összes veszélyesüzem-beruházásnál.

Önök nem ismernek sem Istent, sem embert, ha a saját üzletükről van szó. A legaktuálisabb példa erre Sós-kút esete, ahol folyamatban van a beruházást elutasító helyi népszavazás, de a kormány - semmibe véve a helyieket - kiemelt beruházássá nyilvánítaná a sós-kúti veszélyesüzem-beruházást. A sós-kútiak szembeköpésével és az országos népszavazás megtámadásával Lázár János és Szijjártó Péter egyértelmű üzenetet küldött minden magyar állampolgárnak: csönd a nevetek.

Ezek fényében nagyon egyszerű kérdéseim vannak, tisztelt miniszter úr. Miért gondolja, miniszter úr, hogy magyarok százezreit érintő, magyarok százezreinek az életét befolyásoló kérdésben nem számít a

magyar állampolgárok véleménye? Miért félnek az állampolgárok véleményétől? És végül, tisztelt miniszter úr, úgy általában mit gondol a népszavazás jogintézményéről? Nagy tisztelettel várom válaszát.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Lázár János miniszter úr válaszol. Miniszter úr, öné a szó.

LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Figyelmébe ajánlom először is tisztelt képviselőtársamnak, hogy ebben a Házban jelen pillanatban az a politikai közösség, amely a legtöbb népszavazást kezdeményezte és vitte sikerre ebben az országban, az a Fidesz. Emlékeztetnék például a szociális népszavazásra, amit az egészségügy és az egészségügyi ellátórendszer megvédése érdekében kezdeményeztünk (*Közbeszólás az ellenzéki sorokból.*), és amelynek nagyrészt köszönhetjük azt, hogy 2010-ben kétharmados támogatásban részesítettek bennünket a választópolgárok. (*Közbeszólás az ellenzéki sorokból: Az hazugság is volt!*) Hogy a bevándorlás és a migráció leállítását megakadályozó, illetve a leállítást kiváltó népszavazásról már ne is ejtsék szót. Tehát egy fideszes viszonya a népszavazáshoz teljesen egyértelmű.

Ha komolyan veszem az interpellációt, és egy elméleti kérdés megvitatását ajánlom a parlament figyelmébe, itt akkor arról van szó, hogy miután belépett Magyarország az Európai Unióba, és elfogadta az előbbi interpellációban is idézett irányelveket, amelyek részben vonatkoznak a környezetvédelmi létesítési szabályokra, részben arra, hogy ki fordulhat ezen szabályok alapján ügyfélként, panaszosként, résztvevőként a hatóságokhoz, van-e arra joga a magyar államnak, hogy ezektől a szabályoktól eltérjen, és az általános szabályokhoz képest különleges szabályokat alkalmazzon egy-egy beruházásra, függően attól, hogy ez állami beruházás vagy magánberuházás.

Azt az elvi kérdést kell föltenni, hogy létezik-e olyan szituáció, amikor az általános szabályoktól kell, érdemes, szükséges és el lehet térnünk annak érdekében, hogy a cél megvalósulhasson; előállhat-e az a helyzet Magyarországon, hogy a társadalom egészének nagyobb érdeke fűződik egy beruházáshoz, mint amilyen érdek fűződik a személyi, egyéni vagy kisközösségi jogvédelemhez.

2006-ban fogadták el az LIII. törvényt, nem mi, hanem azok, akik ön mellett ülnek, amelyben elmondták, hogy milyen feltételek mellett lehet nemzetgazdasági kiemeléssel az általános szabályoktól eltérni. Ebben a törvényben 2006-ban azt mondták, hogy elég összesen 90 millió forintos beruházást végrehajtani Magyarországon, és egy 15 fős új munkavállalói alkalmazást megvalósítani. Ez onnan nézve, hogy most Szegeden a BYD-beruházással 9500 embernek ad majd munkát, és több száz milliárdba kerül a beruházás, azt gondolom, a két nemzetgazdasági kiemelés lehetősége között rávilágít a különbségre.

Szerintünk létezik olyan társadalmi érdek, hogy az állam nemzetgazdaságilag kiemelt beruházásainál eltérjen az általános szabályoktól. Például ilyen a délbudai központi kórház megépítése, ahol az egészségügyi beruházáshoz nagyobb érdek fűződik, mint egy partikuláris részérdekhez. De ha arra gondolok, hogy katonai szempontból mennyi infrastruktúrát kell megépítenünk olyankor, amikor háború van a szomszédunkban, akkor nyilvánvalóan egy katonai beruházás megakadályozását nem lehet megkockáztatni 10 millió magyar ember védelme és biztonsága érdekében.

Tehát az egyéni jog ütközik a közösségi érdekekkel, és létezik olyan helyzet, amikor az Európai Unió szabályainak teljesen megfelelően, más 26 tagállam gyakorlatát alkalmazva Magyarország is alkalmaz kivételeket.

Azért fordultam a Kúriához az önök népszavazási kezdeményezésével szemben, mert egyrészt azt mondja a népszavazási törvény, hogy költségvetési ügyben nem lehet népszavazást tartani. Az állami beruházások költségvetési ügyek. Azok az állami beruházások, amelyek nemzetgazdasági kiemelésben részesülnek, például a mohácsi Dunahíd, hogy megvalósuljon, az nemzetgazdasági kiemelésű ügy, és a magyar költségvetés, a '24-es, '25-ös költségvetés része. Ha önök erről népszavazást rendeznek, akkor ez egy költségvetést érintő kérdés.

A másik pedig: azért fordultam a Kúriához, mert ezt a 2006-os szabályt - pont az önök intenzív közreműködésével is - megváltoztattuk és szigorítottuk. Míg a 2006-os balos szabályhoz képest 15 munkahely és 90 millió forint, most 100 milliárd forintos beruházás és 100 új munkahely létrehozása szükséges ahhoz, hogy magánberuházás esetén egyáltalán fölmerülhessen a kiemelés lehetősége.

Annak a mérlegelését kérem képviselő úrtól, hogy egy népszavazással érdemes-e megakadályozni azt, hogy akár egy katonai, népegészségügyi, szociális, oktatási vagy a társadalom érdekében álló beruházás gyorsabban megvalósuljon Magyarországon. (*Taps a kormánypartí sorokban.*)

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a miniszteri választ. Öné a szó.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Nem tudom elfogadni a választát. Ön a Délbudai Centrumkórházat hozta példaképpen, és hogy mennyire látszik, hogy nem működik a kiemelés a felgyorsítás érdekében, egy kapavágás nem történt ebben a beruházásban.

De azt gondolom, hogy ha önnek nem számít a választópolgárok véleménye egyénileg megválasztott országgyűlési képviselőként, akkor, elnézést kérek a tisztelt Háztól, miniszter úr, nincs más dolga, mint hogy visszaadja a mandátumát. Köszönöm szépen.

(19.40)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el a miniszteri választ. Az elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Bánki Erik, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be az építési és közlekedési miniszterhez: **„Hogyan segíti a közösségi közlekedést a tarifarendszer átalakítása?”** címmel. Bánki Erik képviselő urat illeti a szó.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Lassan már tíz hónapja, hogy bevezetésre került a vármegye- és országbérlet Magyarországon, amely végre egy egyszerű, átlátható, olcsó és igazságos rendszer az állami közlekedésben. Fontos közlekedéspolitikai cél hozzájárulni a lakosság mobilizációjához és a gazdasági növekedéshez, amelyhez a Fidesz- és a KDNP-frakció a továbbiakban is mindenféle támogatást megad a kormánynak.

Sajnos a Karácsony Gergely vezette főváros erről egészen másképp vélekedik, hiszen mint ismeretes, áremeléseket és járatritkításokat eszközöltek az elmúlt időszakban. Ma egy BKK-vonaljegy ára 450 forint, a buszokon megvásárolható jegy ára már 600 forint, egy tízes gyűjtőjegy pedig 4 ezer forintba kerül. A baloldali városvezetés mindenféle előzetes értesítés, valamint társadalmi egyeztetés nélkül ritkított meg több mint 50, egyébként fontos útvonalon közlekedő járatot. Egyik napról a másikra szembesültek a budapestiek azzal, hogy a megszokottnál ritkábban jön több fővárosi üzemeltetésű tömegközlekedési járat. Amikor az utasok érzékelnéi kezdtek ezt, és reklamálni kezdtek ez ügyben, Karácsony Gergely összevissza hazudozott. Először próbálta tagadni, majd miután a BKK vezérigazgatója beismerte, hogy járatritkítás történt, elkezdett menekülni az újságírók elől, és amikor végül már nem maradt más választása, csak beismerte azt, amit már a legelején is tudtunk, hogy mégis járatritkítás történt Budapesten. Ez Karácsony Gergely, tisztelt hölgyeim és uraim.

Nagy előrelépés, hogy az ország- és vármegye-bérletek eredményeire építve megszületett az az új megállapodás, mely Budapesten és a főváros agglomerációjában is olcsóbbá és igazságosabbá teszi a közlekedési szolgáltatások rendszerét, hiszen március 1-jétől a BKV járatain is érvényesek lesznek az ország- és vármegye-bérletek. Az újraalkotott tarifarendszernek köszönhetően a vidékről ingázók az országbérletükkel immáron a fővároson belül a BKV járatain is utazhatnak, míg az agglomerációból ingázók esetében 75 ezer felnőttnek csaknem tízezer forinttal, 85 ezer diáknak pedig mintegy 3500 forinttal kerül majd kevesebbe a havi közlekedése. Az agglomerációban élő 14 éven aluli diákok Budapestig, illetve azon belül is teljesen ingyenesen utazhatnak, míg mintegy 200 ezer fővárosi, 14 év feletti diák 3450 forintos Budapest-bérlet helyett mindössze

945 forintért, azaz kevesebb mint az egyharmadáért válthat majd vármegye-bérletet.

Tisztelt Miniszter Úr! Szeretném öntől megkérdezni, hogy ez az új rendszer, amelynek létrehozását mindkét frakció, a KDNP- és a Fidesz-frakció is üdvözli, hogyan, milyen módon segítheti még a közlekedési tarifarendszer jobbá tételét, igazságosabbá és átláthatóbbá tételét. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Lázár János miniszter úr válaszol. Miniszter úr, öné a szó.

LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Két minőségben vesz részt a magyar állam a választópolgárok számára a tömegközlekedés megszervezésében. Először is nyilvánvaló, hogy a magyar állam megrendeli a tömegközlekedést a választók érdekében. Szeretném az Országgyűlést tájékoztatni arról, hogy idén szeretnék egy olyan törvényjavaslattal élni, amelyben világosan tisztáznánk azt, hogy milyen alapjog a tömegközlekedéshez való jog, hogy egy magyar választópolgár, akinek Magyarországon állandó lakóhelye van, milyen tömegközlekedési szolgáltatásra számíthat, honnan kell direkt elszállítanunk és hová, és mit jelent az, amit alanyi jogon kell számára biztosítunk térítés ellenében.

Tehát a magyar állam megrendeli a tömegközlekedést, illetve a magyar állam, bár megtehetné, hogy nem teszi, mégis megteszi, a tömegközlekedés lehetőségét biztosítja mindenki számára a vállalatai segítségével. Megtehetnénk azt, hogy piaci szolgáltatókat vesszünk igénybe és magánvállalatokkal szállítatjuk az embereket. Hogy milyen komoly kérdésről van szó? Négy és fél millió ember ingázik naponta Magyarországon, négy és fél millió ember ingázik, ezért az az ötlet, hogy vezessünk be egy egyszerű vármegye- és országbérletet, tegyük egyszerűbbé és hozzáférhetőbbé a tömegközlekedést, óriási sikert aratott Magyarországon.

Friss számokat szeretnék mondani önöknek. 2022-ben a magyar MÁV és Volán-csoport jegyértékesítésből származó bevétele 112 milliárd forint volt, 2023-ban pedig 118 milliárd. Azt mondta a közvéleményben számos ellenzéki párti kritikusunk, hogy ha bevezetjük a vármegye- és országbérletet, akkor 40 milliárdba fog kerülni, ehhez képest 6 milliárd többletet hozott, mert a kleine Fische, gute Fische elvére alapozva, a sűrű fillérből kiindulva olcsó és egyszerű szolgáltatást próbálunk biztosítani március 1-jétől, a teljes tarifarendszert megváltoztatva, Magyarországon.

Szeretném azt is elmondani, hogy ennek mi a hatása. 2022-ben a MÁV-START-nál, csak a vasútnál 134 millió utazás volt, '23-ban 180 millió utazás, ami az elmúlt 35 év legtöbb utasa a Magyar Államvasutaknál. Tehát ha a magyar állam megrendeli a szolgáltatást és olcsón biztosítja azt, akkor ezzel segít négy és

fél millió embert Magyarországon napi rendszerességgel, olcsóbbá teszi a hozzáférést, egyáltalán biztosítja a hozzáférés lehetőségét mindenki számára, és a mobilitás, például a munkaerő-mobilitás, iskolai mobilitás vagy egészségügyi mobilitás jelentősen javulni fog. Ennél nagyobb rezsicsökkentést az utóbbi években nem hajtottunk végre.

Szeretném az Országgyűlés figyelmébe ajánlani, hogy a vármegyebérletből és az országbérletből 2023-ban összesen már eladtunk 6,8 millió darabot, tehát iszonyatos mennyiségű bérletet adtunk el, ami azt bizonyítja, hogy az emberekben bőségesen van erre igény. Néhány szám március 1-jétől, amit csak megismételni és aláhúzni tudok. 700 ezer olyan gyerek van Magyarországon, aki 6 évnél idősebb és 14 évnél fiatalabb, ők díjmentesen fognak a helyközi közlekedésben közlekedni. Egymillió olyan fiatal van, diák és nem diák, aki 14 és 25 év közötti, tehát azok a fiatal melósok is benne vannak, akik 22 évesen gyárakban dolgoznak, ők fognak kapni egy félárú közlekedést Magyarországon. 300 ezer olyan nyugdíjas van, aki 65 év alatti és innentől kezdve ingyenesen utazik ugyanúgy, mint a 65 év fölöttiek. Egymillió olyan közalkalmazottunk van, aki mind ez ideig 12 alkalommal kapott 50 százalékos kedvezményt, most ezt megkapja korlátlanul, amennyiben regisztrál. 200 ezer olyan nagycsaládos van, aki ha a családjával együtt utazik, akkor ezt térítésmentesen teheti meg, és 900 ezer olyan magyar igazolvánnyal rendelkező, nem Magyarországon élő magyar állampolgártársunk van, aki 12 alkalmas ingyenes utazásra kap lehetőséget az országban a nemzethez való tartozás jegyében. Szeretném még azt is elmondani önöknek, hogy 280 ezer olyan fogyatékos van, aki március 1-jétől teljes egészében ingyenesen utazik.

A fővárosi megállapodásról csak egy mondatot szeretnék mondani. 200 ezer olyan budapesti diák van, aki 3450 forintot fizetett eddig és március 1-jétől 945 forintért fog utazni. Azt gondolom, a 2024-es esztendőnek ez a legnagyobb vívmánya eddig, amit el tudtunk érni közösen. Köszönöm szépen a támogatásukat. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Megkérdem képviselő urat, elfogadja-e a választ. Parancsoljon!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Nyilván a téma fontosságát az is jelzi, hogy ezen a késői órán személyesen tartózkodik velünk itt a parlamentben, hogy ezekre a kérdésekre választ adjon és ezeket a statisztikai adatokat személyesen mondja el nekünk.

Azt gondolom én is, hallva ezeket a számokat, hogy hatalmas sikerről beszélhetünk. Alátámasztja a kormány ezen intézkedése Einsteinnek azt a mondatát, miszerint a kreativitás kockázatokból születik. Nyilvánvaló, hogy nem volt kockázatmentes a dolog, de ismét bebizonyosodott, miniszter úr, ami az adórendszer átalakításánál is, amikor a magyar kormány

olyan mértékben merete csökkenteni az adókulcsokat és egyszerűsíteni az adórendszert, pedig az ellenzék folyamatosan azt vizionálta, hogy össze fog omlani a költségvetés, és most ugyanaz történt, mint abban az esetben: 6 milliárd forinttal nőtt a bevétel és tízmillió utassal több utazott Magyarországon. Tehát ezt a rendszert is örömmel vették a magyarok.

Hálásak vagyunk a kormánynak ezért, és a továbbiakban is minden észszerűsítést támogatunk. Köszönjük szépen. Köszönöm a választ is, elfogadom. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr a miniszteri választ elfogadta. Tisztelt Országgyűlés! Földi László, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be a kultúráért és innovációért felelős miniszterhez: **„Mit tesz a Kormány a szakképzésben dolgozók béremelése érdekében?”** címmel. Földi László képviselő urat illeti a szó.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Kedves Képviselőtársaim! A kormány az elmúlt évek során számos intézkedést tett a hazai szakképzés megújításának érdekében. A képzési kínálatot a munkaerőpiaci igényekhez igazította, életszerűbbé tette a képzési formákat, bevezette a duális képzést, létrehozta a szakképzési centrumokat, a szakképzésben tanulók ösztöndíjrendszerét, valamint komoly lépéseket tett a digitalizáció irányába is.

A változások egyben a szakképzés és a gazdaság közötti szoros kapcsolat fenntartását is szolgálják, továbbá lehetővé teszik a szakképzés rendszerének gazdasági elvárásokat rugalmasan követő működését, a munkaerőpiaci igényekhez igazodó képzési struktúra fenntartását.

(19.50)

Az intézkedések sikerre vezettek, amit mi sem bizonyít jobban, mint az általános iskola után a szakképzést választók száma: jelenleg tízből hatan döntenek a szakképzés mellett. A technikumokban pedig többszörös a túljelentkezés, ami a legnépszerűbb iskolatípussá vált hazánkban. A 2023. év olyan sikert hozott, amelyekre mindannyian büszkék lehetünk. A „szakmák Európa-bajnoksága” versenyen Európa-bajnok, a szakképzett fiatalok elhelyezkedési esélyeit vizsgáló OECD által készített jelentésben világbajnoki bronzérmes lett a magyar szakképzés.

Szaktanácsunk hazai és nemzetközi eredményei tehát arról tanúskodnak, hogy kiváló pedagógusok, oktatók, szakemberek végzik a felkészítésüket. A szakképző intézményekben folyó szakmai oktatás színvonalának további emeléséhez, hatékonyságának növeléséhez meghatározó módon járult hozzá a szakképzésben dolgozó oktatók foglalkoztatási kereteinek átalakítása, rugalmasabbá tétele, de nem feledkezhetünk meg a szakképzésben dolgozók bére versenyképességének megtartásáról sem.

Tisztelt Államtitkár Asszony! A fentiekre tekintettel kérdezem: mit tesz, illetve mit tett a kormány a szakképzésben dolgozók béremelése érdekében? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Vítályos Eszter miniszterhelyettes asszony válaszol. Öné a szó.

VITÁLYOS ESZTER kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány kiemelt feladatának tekinti a tudásalapú gazdaság megteremtését, ezzel is az ország versenyképességének javítását szeretnénk elérni. A fenntartható gazdasági növekedés egyik alapvető feltétele az, hogy képzett, a társadalmi változásokhoz és a munkaerőpiaci igényekhez alkalmazkodni képes munkaerő legyen Magyarországon nagy számban. Éppen ezért a követelmények és elvárások tudatában újítottuk meg 2020-ban a teljes szakképzési rendszert.

A bevezetés óta eltelt tapasztalatok azt mutatják, hogy a változások minden érintett - akár a vállalatok, akár a tanulók, akár az oktatók, illetve a szülők - számára pozitív hozzáadékkal jártak. A szakképzés rendszere egyszerűsödött, átláthatóvá és ami még fontosabb, átjárhatóvá vált. Az állam az új szakképzési rendszerben is ingyenesen biztosítja az első két szakma és a felnőttek továbbképzésében az első szakképesítés megszerzését.

Ami pedig a béremeléseket illeti, a kormány 2020 nyarán az akkori pedagógusbérekhez képest átlagosan 30 százalékkal megemelt, teljesítményalapú, differenciált elváró bérezést valósított meg a szakképzésben, amelyre éves szinten 35 milliárd forintot biztosított. 2023-tól a köznevelési béremelési lépésekhez igazodóan megvalósult a szakképzésben dolgozó oktatók bérenek differenciált emelése is.

A két lépcsőben megvalósult bérfelzárkózás éves szinten összesen 15 százalékos emelést jelentett 2023-ban. Ezt követően 2024-ben is tovább emelkedik a szakképzésben dolgozók bére, január 1-jétől minden szakképzésben dolgozó oktató átlagosan 32,2 százalékos béremelést kapott. A kormány által elfogadott 2024. évi béremelésre vonatkozó kormányhatározat rögzítette, hogy a szakképzésben dolgozó oktatók számára olyan bérfelzárkózást kell megvalósítani, amely biztosítja a szakképzési béreknek a gazdaság azonos ágazataiban alkalmazott átlagkeresethez, továbbá a köznevelés rendszerében bevezetésre került illetményekhez való igazítását.

Konkrét béremelési irányelvek is meghatározásra kerültek, amelyeknek az az alapja, hogy teljesítményértékelés legyen minden oktató vonatkozásában.

A további állami és nem állami szakképző intézmények fenntartói is tájékoztatást kaptak ezekről annak érdekében, hogy minden szakképző intézmény

esetén egységes elvek mentén kerüljön sor a béremelésre, ne legyenek különböző feszültségek az ágazaton belül. Az oktatók bére többségében átlagosan 34 százalékkal emelkedett. A döntés 24 ezer szakképzésben dolgozó oktatót érint, az összege pedig 60 milliárd forint kiadást jelentett a költségvetésnek. 2020-tól a folyamatos béremeléseknek köszönhetően azt lehet mondani, hogy az oktatói bérek tulajdonképpen megduplázódtak.

Az eddigi visszajelzések alapján az oktatók elégedettek, mert azt mondják, hogy ez a béremelés valóban történelmi mértékű volt. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes asszony válaszát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a választ. Öné a szó.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm államtitkár asszony válaszát, és elfogadom a választ, annál is inkább, mert ahol én élek - Cegléden és környékén - több szakképző intézmény is van, van benne állami fenntartású, és van benne nem állami fenntartású intézmény, és azt tapasztalom a szakképző centrumokon keresztül, hogy bizony ezek a béremelések nagyon jót tettek a szakképzéseknek, hiszen meg tudták tartani a jó tanárokat, meg tudták tartani a jó oktatókat. Mert nem mindegy az, hogy adott intézményben az adott szakmát milyen felkészültségű, mennyire innovatív oktatók végzik, és az új munkahelyek, amelyek a térségbe is jönnek, bizony megkövetelik azt, hogy jól felkészült szakemberek kerüljenek ki az intézményekből, és az utóbbi évek változásai komolyan odavezettek, hogy valóban ma már a szakképző intézményekbe jelentkező tanulók száma drasztikusan nőtt, hála Istennek. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr a miniszterhelyettesi választ elfogadta. Tisztelt Országgyűlés! Barkóczi Balázs, a DK képviselője, interpellációt nyújtott be a belügyminiszter úrhoz: „**Miért?**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

BARKÓCZI BALÁZS (DK): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Az ember azt gondolná, hogy a pedofíliaival, a gyermekek sérelmére elkövetett szexuális abúzzsal kapcsolatban ellenzéki és kormányparti is egyetért abban, hogy ez olyan bűn, hogy az elkövetőket és az őket segítőket soha többé nem szabad gyermekek közelébe engedni, és ki kell zárni a közéletből.

Ehhez képest azonban elég hamar kiderült, hogy az önök pedofilsimogató kormánya számára nem az elkövetett bűnnek, hanem a bűn napvilágra kerülésének van csak következménye, igaz, annak is csak akkor, ha a társadalmi felháborodás már akkora, ami az önök politikai népszerűségét fenyegeti, addig ugyanis

csak mismásolnak, hazudoznak, és próbálják menteni a menthetetlent.

2011-ben az akkor még fideszes vezetésű Fővárosi Önkormányzatban mesélte el az akkor még fővárosi fenntartású bicskei gyermekotthon két dolgozója, hogy milyen szörnyűségek történnek a gyermekotthon falai között. És vajon önök, akik folyamatosan családbarátnak és kereszténynek hazudják magukat, tettek-e valamit ez ellen? Dehogy tettek, sőt kitüntették az elkövetőt, még a Magyar Bronz Érdemkeresztet is megkapta. Csak akkor kezdték komolyan venni az ügyet, amikor az egyik áldozat öngyilkos lett, és a szélesebb közvélemény számára is a napnál világosabbá vált, hogy milyen szörnyűségek történnek a bicskei gyermekotthonban.

Kísértetiesen hasonló epizód játszódott le aztán 2018-ban, ezúttal K. Endre igazgatóhelyettes ügyében, hiába is emeltek ellene vádat pedofil-bűnségéldet vétke miatt, önök hagyták, hogy nyugodtan folytassa az üzemeltetést, és csak azután rúgták ki onnan, hogy a sajtó elkezdett érdeklődni felőle. De most, az elnöki kegyelem után semmi sem akadályozza meg őt abban, hogy újra gyerekek közé menjen, és megpróbálja újabb elvbarátai szörnyű tetteit eltussolni.

Tisztelt Fideszes Képviselőtársaim! Értik-e, hogy mi történt? Két embert, akiket a legsúlyosabb bűnnel, kiskorú gyermekek szexuális zaklatásával vádoltak, önök simán visszaengedtek kiskorú gyermekek közé, hogy ott folytathassák piszkos üzemeltetést, ahol abba hagyták. Márpedig nem élhetünk egy olyan országban, ahol gyerekeket szolgáltatnak ki pedofiloknak, nem maradhatunk csendben akkor, amikor visszaengednek pedofil bűnözőket az iskolába tanítani, ezzel életre szóló traumákat okozva a gyerekeknek. Ezt nevezik önök családbarátságának és gyermekvédelemnek, vagy ez lenne a nindzsakormányzás, a rendszerintű korrupció mellett a pedofilok segítése? Mert nem arról van szó, hogy ezek az emberek szabálytalanul parkoltak, vagy nem álltak meg a piros lámpánál, képviselőtársaim, nem! Őket azzal vádolták, hogy gyerekeket rontottak meg és zsaroltak meg, hogy ne beszéljenek senkinek arról, hogy mit tett velük a bicskei igazgató.

Kérdezem ezután államtitkár urat: hogyan engedhették meg, hogy K. Endre visszatérjen az oktatásba, miután felmerült a bűnrészessége pedofilügyben? Várom válaszát. *(Taps a DK soraiból.)*

(20.00)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence miniszterhelyettes úr válaszol. Öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Minden jóéremű ember, így mi is úgy gondoljuk, hogy minden pedofilnak a börtönben a helye, minél tovább van ott, annál jobb, annál kevésbé

jelent veszélyt a társadalomra és a gyermekekre. Kéves annál visszataszítóbb dolog van, minthogyha valaki felnőttként egy gyerek kiszolgáltatott helyzetével, naivitásával, becsaphatóságával vagy az erőfölényével visszaél, és így akár erőszakot vagy valamilyen szexuális visszaélést követ el vele szemben. A legszigorúbban kell a törvények erejével lecsapni az ilyen emberekre a lehető leggyorsabban.

Ezért is megdöbbentő szerintem mindenki számára, hogy az ön által említett intézményvezető 1990 óta volt kinevezve ebben az intézményben, és Demszky Gábor húszéves főpolgármestersége alatt teljes mértékben háborítatlanul tudta végezni a tevékenységét. Miután állami fenntartásba került az intézmény, három éven belül viszont büntetőeljárás indult ellene, és szerencsére kiszűrésre került, hogy ő mire használta a hatalmát, vagy hogyan élt vissza azzal, és hogyan erőszakoskodott gyerekekkel, hogyan követett el szexuális visszaéléseket. Míg a Demszky-korszakban 20 évig a haja szála sem görbült, addig az állami fenntartás időszakában három éven belül jöttek a rendőrök, elvitték, és azóta börtönben van, és a megérdemelt börtönbüntetését tölti.

Mi abban az irányban próbáltunk lépéseket tenni az elmúlt években, és nemcsak próbáltunk, hanem tettünk is hathatós lépéseket, hogy minél szigorúbb legyen a büntethetősége a pedofiloknak, és minél nagyobb esélye legyen ennek a bűncselekménynek a lelepleződésére, hiszen itt a nagy látencia az, ami probléma, ezért fogadtunk el törvénymódosításokat, és fogunk elfogadni a közeljövőben is, hogy még nagyobb legyen a lebukás aránya ebben az esetben, és még több gyermeket tudjunk megóvni attól, hogy ne úgy váljon gyermekből felnőtté, hogy egy ilyen traumát él át, és egy ilyen visszaélésnek válik az áldozatává.

Ön azzal kezdte, tisztelt képviselő úr, hogy ennek egy konszenzusos témának kéne lennie, a baloldal, a jobboldal, minden képviselő között konszenzus kéne hogy legyen. Mi is így gondoltuk ezt, amikor beterjesztettük a pedofil-nyilvántartásról, a súlyos pedofil-bűncselekmények el nem évüléséről szóló törvényjavaslatot, amely szigorúbbá tette a büntetéseket, amely sok olyan új lépést tartalmazott, amely a gyermeket védi.

Azt gondoltuk, hogy ebben egyet fogunk érteni mindnyájan itt a parlamenten belül, és utána szomorúan tapasztaltuk, hogy nemcsak hogy nem szavazták meg önök ezt a törvényt, hanem utána egy népszavazás során, ami ennek a törvénynek a megerősítésére szolgált, önök népszavazás-ellenes kampányt folytattak, hogy érvénytelen szavazatot adjanak le az emberek, vagy obszcén jeleket rajzoljanak a szavazólapra ahelyett, hogy megerősítsék a gyermekvédelmi törvényt.

Mi úgy gondoltuk, hogy a gyermekek védelme olyan dolog, ami minket össze tud fogni, amivel példát tudunk mutatni az embereknek, hogy van egy téma, amelyben minden párt egyetért, hogy visszaszerezzük

egy kicsit az emberek bizalmát a politikusokban, hogy a gyermekvédelem ügyében egyetértünk.

De önök azért, mert ebben voltak olyan részek, amelyekkel a gyermekek körében végzett LGBT-tevékenységet próbáltuk kiiktatni, voltak ilyen részek, ezért önöknek az fontosabb volt, mert az önök külföldi finanszírozói ezt rendkívül fontos kérdésnek tartják, és nem engedik, hogy ebben a kérdésben önök bármilyen kompromisszumot kössenek és a gyermekek javára a gyermekvédelmi szigorításokat megszavazzák, mert a finanszírozók nem engedik, hogy bármilyen LGBT-ellenes dologhoz a nevüket adják.

Pedig dönthettek volna úgy, hogy a mérleg egyik serpenyőjében van valami, meg a másikban is. De a legfontosabb a mérleg serpenyőjében az, hogy a gyermekeken segítsenek, és a gyermekek sérelmére elkövetett bűncselekményeknél szigorítsák a büntetési tételeket, és növeljék a lebukás veszélyét minden pedofil bűnelkövető számára. Sajnálatos, hogy ezelőtt két évvel nem sikerült ebben konszenzusra jutnunk, és a népszavazás során sem sikerült ebben konszenzusra jutnunk, pedig mi azt szerettük volna, ha ez megtörténik.

A mai napon már többször fölsoroltuk azt a tucatnyi törvénymódosítást, a Btk.-szigorítástól kezdve a titkos menedékházakon keresztül a gyermekvédelmi jelzőrendszer megerősítéséig, amelyeket beterveztünk ide, amelyeket mi elfogadtunk, de az ellenzék ehhez a támogató voksát sohasem adta itt a parlamentben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr választát. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a választ. Öné a szó.

BARKÓCZI BALÁZS (DK): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, nem tudom elfogadni a választ. Magyarázhat ön akármennyit, akkor még egyszer elmondom: a Tarlós István vezette önkormányzat 2011-ben már tudott a visszaélésekről, mégsem történt semmi, csak az egyik áldozat öngyilkossága után.

2018-ban már tudtak K. Endre pedofilsegítéséről, mégsem történt semmi, sőt az önök köztársasági elnökének kegyelme által visszamehetett tanítani, és azóta sem tudjuk, hogy milyen közoktatási intézményekbe mehetett vissza tanárként.

És felsorolhat ön most törvényeket, amelyeket az önök többsége elfogadott. Egyébként hogy ezeket mennyire veszik komolyan, jól látszódott a válaszból. Ezek a törvények önöknek azért fontosak, hogy egy ilyen viszonválaszban elmondják háromszor, négyszer azt, hogy LGBT. Tehát megvannak ezek a törvények, önöknek csak be kellett volna tartaniuk a saját maguk által meghozott törvényeket. Ez sem sikerült, ezért nem törvényt kell módosítani, hanem fel kell számolni az orbáni pedofilhálózatot, és mi ezt fogjuk tenni. Köszönöm szépen. *(Taps a DK sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el a miniszterhelyettesi választ. Elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra a holnapi ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Ander Balázs, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnök úrhoz, „**Valódi gyermekvédelmet!**” címmel. Az interpelláció megválaszolásával miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Tuzson Bence igazságügyi miniszter urat bízta meg. Az interpellációra miniszter úr felkérésére Répássy Róbert államtitkár úr kíván válaszolni. Öné a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nos, igen, a gyermekvédelemről lesz szó. Ma déli 12 órakor elkezdődött a Költségvetési Bizottság ülése, ahol volt egy ellenzéki javaslat, amelyhez hasonló javaslatot már mi is megfogalmaztunk. Ugyanis hogyha valaki redukálni akarja a gyermekvédelmet a 23 ezer állami gondoskodásba vett gyermek szomorú sorsára, akkor ez valamilyen szinten igaz, de csak részgazság. 1 millió 800 ezer 18 évnél fiatalabb gyermek, illetve fiatal él Magyarországon, közülük sajnos körülbelül százezren olyan körülmények közepette, hogy bármikor ki lehetne emelni a családból.

Mindig el szoktuk mondani, és újra meg újra én magam is el fogom mondani, hogy nem csak az államnak van felelőssége; a gyermeknevelésben elsődlegesen a szülőknek, a családnak van felelőssége. Ezt konzervatív alapállásból mondjuk.

De megvan az állami feladat is. Ha az állam, ha az állam képviselői, ha a kormánypárti túlhatalmat képviselő képviselő urak és hölgyek, akik immáron 14 esztendeje kétharmaddal kormányozzák ezt az országot, rendre lesöprik azokat az észrevételeket, amelyeket az ellenzék és köztük mi ezzel kapcsolatosan megfogalmazunk, akkor, azt hiszem, hogy ha gyermekvédelemről beszélnek, akkor az csak üres lózung marad.

Szóval, nagyon fontos annak a 23 ezer állami gondoskodásban élő gyermeknek a sorsa, de hogyha gyermekvédelemről beszélünk, akkor sokkal nagyobb perspektívában kellene gondolkodni. Ehhez viszont a teljes szociális szférának a nyomorúságos, gyalázatos bérhelyzetét végre érdemben rendezni kellene. Itt is elhangzott egyébként ma már miniszterelnök úrtól, hogy 2010 óta milyen érdemi emelések történtek.

Az a helyzet, hogy beszélni kellene akkor az ott dolgozókkal, meg kellene vizsgálni azokat a statisztikákat is, amelyek azt mutatják, hogy minden hatalmas emelés ellenére iszonyatos a munkaerőhiány, és hatalmas a fluktuáció. Márpedig ha ezeket a tényeket nézzük, akkor ki kell jelenteni, hogy hathatós, valódi, igazi gyermekvédelemről Magyarországon nem beszélhetünk. Tehát ez lenne az állami feladat, hogy azokat a magukat a hivatásuknak szentelő szakembereket végre megbecsüljék. Tisztelettel kérdezem, mikor kerül végre erre sor. Köszönöm, és várom a választ. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Répássy Róbert miniszterhelyettes úr válaszol. Öné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Mindenekelőtt engedje meg, hogy emlékeztessem arra a Házat, hogy a szociális ágazat költségvetése a 2010-es évhez képest több mint négyszeresére emelkedett, akkor 320 milliárd forint volt a szociális ágazat támogatása, most pedig több mint 1400 milliárd forint.

(20.10)

Ebbe természetesen beletartoznak a gyermekvédelmi intézmények is, de valóban, az előttünk álló költségvetési vita még lehetőséget ad arra, hogy további támogatást kapjon a gyermekvédelmi intézményrendszer.

Tisztában vagyunk azzal, hogy a feladataink nem érték véget azokkal a törvényekkel, amelyeket ma már sokszor elsoroltunk, hogy hogyan szigorítottuk a gyermekvédelmi rendszert. A magyar gyermekvédelmi rendszert szerintünk is meg kell erősíteni, a kormány szerint át kell fésülni, ki kell egészíteni a gyermekeink védelmét hivatott jogszabályainkat, az alkotmánytól egészen a miniszteri rendeletekig. Az áldozatok kálváriája kötelez bennünket, meg kell erősítenünk a gyermekvédelmi intézmények vezetését és felügyeletét, az ott dolgozóakra vonatkozó előírásokat és korlátozásokat.

Fontosnak tartjuk, hogy a gyermekvédelmi intézmények élére történő kinevezésnél a kritériumok sokkal szigorúbbak legyenek, mint eddig. Hozzáteve, hogy egyébként a kritériumokat már 2017-ben, szintén a jelenlegi kormánytöbbség szigorította. De fontosnak tartjuk, hogy ezt követően a kinevezés előtt pszichológiai alkalmassági vizsgálat, kiterjesztett megbízhatósági vizsgálat és környezettanulmány is rendelkezésre álljon, és csak ezt követően legyen mód valakit kinevezni. Ezenfelül meg kell találni a lehetőségét annak, hogy az összes ilyen intézmény is átvilágításra kerüljön abból a szempontból, hogy a már kinevezett vezetők átmentek-e megfelelő alkalmassági vizsgálaton, és megfelelnek-e a mindenre - beleértve az életvitelt, a szexuális devianciát, a pszichológiai megfelelést is - kiterjedő feltételeknek. Nem dolgozhatnak a gyermekek közelében olyanok, akik veszélyt jelentenek rájuk. Egy tisztességes országban, mint Magyarország, nem fordulhat elő olyan, mint ami a bicskei gyermekotthonban előfordult. Ez talán lehetőséget ad arra, hogy ezekben a kérdésekben, amelyek eddig megosztóak voltak a bal- és jobboldal között, most talán konszenzust tudunk teremteni.

Kérem, hogy az Országgyűlés tavaszi ülészakáján önök is támogassák a kormány ez irányú törekvéseit. Köszönöm a figyelmét. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr választát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a miniszterhelyettesi választ.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Nem tudom elfogadni a választ. Államtitkár Úr! Mi elfogadtuk egyébként az előző szigorítást is, az ellenzéki pártok közül egyedülként. Ezt a szigorítást is elfogadjuk, mert azt valljuk, hogy a pedofil-bűncselekményeket tüzzel-vassal üldözni kell, ki kell őket irítani és gyomlálni.

Csakhogy államtitkár úr nem hallotta meg a kérdésemet. A pedofil abúzus egy iszonyatos, elfogadhatatlan dolog. De nem csak arról szól a gyermekvédelem. Tehát a gyermekvédelemnek még ezernyi ága-boga van. Ha önök csak és kizárólag erre kívánnak koncentrálni most akkor a törvénymódosítások során, akkor megint nem foglalkoznak olyan problémákkal, amelyekkel egyébként foglalkozni kellene. Nem olyan régen vetett véget életének, vonat elé vetette magát egy középiskolás fiú. Mi lesz az ilyen helyzetekkel? Van olyan körzet Magyarországon, ahol 3 ezer gyermekre jut egy gyermekpszichológus. Fogja ez a törvény kezelni, mondjuk, az ilyen problémákat, vagy csak elüldözik a szakembereket a vegzálásal az érdemi bérfejlesztés helyett?

Erre szerettem volna választ. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el a miniszterhelyettesi választ. Tájékoztatom önöket, hogy elfogadott napirendünknek megfelelően határozathozatalra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! 20 óra 13 perc van. Az interpelláció tárgyalásának végére értünk. Most az **azonnali kérdések** tárgyalásával folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Arató Gergely és Kálmán Olga, a DK képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni miniszterelnök úrnak: **„Hogyan lehetséges?”** címmel. Megadom a szót Kálmán Olga képviselő asszonynak. Parancsoljon!

KÁLMÁN OLGA (DK): Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ön a pedofilbotrány kirobbanása óta azt próbálja elhíttetni a magyarokkal, hogy fogalma sincs arról a pedofilhálózatról, ami átszövi az ön saját kormányát, átszövi az ön saját pártját, átszövi a saját felekezetét, de még a saját családját is érinti. *(Nacsá Lőrinc: Fogd vissza magad!)* Már a Fidesz legelszántabb szavazói sem értik, hogy mit hadovál össze a propagandagépezet, ezért kérem, tisztázza ezeket az úgynevezett véletleneket.

Szóval, ön szerint soha nem kerül szóba a felcsúti családi ebédeken, hogy az ön öccse, ifjabb Orbán Győző, véletlenül kiváló viszonyban van K. Endrével, a bicskei gyermekotthon pedofil igazgatójának bűntársával. Gondolom, az is a véletlen műve, hogy a pedofil iskolaigazgatót éppen az Orbán család céges

ügyvédje képviselte a bíróságon. Ön szerint akkor nyilván az is véletlen, hogy ön személyesen kampányolt a pedofil igazgató mellett. Sőt, 2016-ban is csak véletlenül tüntette ki Magyar Bronz Érdemkeresztrel V. Jánost, öt évvel az első rendőrségi nyomozás után. Az akkori köztársasági elnök, Áder János testvére is tudott a gyermekek elleni erőszakról, de véletlenül szemet hunyt felette? Aztán szintén véletlenül annak a Balog Zoltánnak lett az államtitkára, aki Novák Katalinnál lobbizott a bicskei pedofilsegítő elnöki kegyelme mellett? Balog Zoltán az ön volt minisztere, bizalmasa, felekezetének volt vezetője és még mindig püspöke. Higgyük el, hogy véletlenül éppen a kegyelmi kérvényre nem kérte az ön áldását? Sőt, véletlenül Varga Judit sem szólt önnek, aki miniszterként ellenjegyezte a kegyelmet? És Novák Katalin miután megadta a kegyelmet, véletlenül K. Endre szülőfalujába ment nyaralni.

Kérdezem hát miniszterelnök urat, meddig nézi még hülyének az embereket. *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Mikor ad végre egyenes válaszokat arra, hogy meddig érnek az ön által védelt pedofilhálózat szálai, és mi volt az ön személyes szerepe a pedofilsegítő kegyelmében? *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Két perce van képviselő asszonynak. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen. A provokatív megjegyzéseket természetesen visszautasítom. Helyette arra a tényre hívom fel a figyelmét, hogy a kormány számára sosem volt kérdés a pedofília ügye. A kormány mindig is mindent megtett annak érdekében, hogy megvédje a gyermekeket. A kormánynál és nálam is, pedofiloknak sosem volt kegyelem, ma sincsen kegyelem és nem is lesz kegyelem. *(Kálmán Olga: De megkapta!)* Ellenben azzal a helyzettel szembesültünk, hogy húsz évig ennek az intézménynek az élén egy olyan ember állt, akit később bűncselekményért el is ítélték, akit önök neveztek ki. Önök tartották ott, önöktől örököltük. *(Moraj az ellenzéki pártok soraiban.)*

Ami a kormányt illeti, minden alkalommal, amikor gyanú merült fel, azonnal megindítottuk a vizsgálatot. 2011-ben ez a vizsgálat még nem vezetett eredményre. *(Kálmán Olga: Az igazgatóhelyettes eltusolta!)* Ennek a földolgozása nagyon tanulságos lesz majd mindannyiunk... *(Közbeszólások a DK soraiból. - Az elnök csenget.)* Ennek a földolgozása tanulságos lesz majd mindannyiunk számára, de nem adtuk fel, mert 2016-ban ismét eljárást indítottunk, ami eredményre vezetett, a kormány által tett feljelentés eredményeképpen.

Én inkább azt kérdezném önöktől, hogy önök hol voltak húsz évig, ha nekünk kellett eltakarítani azt,

amit itt hagytak. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Közbeszólás a Fidesz soraiból: Így van! Bravó!)*

ELNÖK: Köszönöm miniszterelnök úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót. Parancsoljon, képviselő asszony!

KÁLMÁN OLGA (DK): Miniszterelnök Úr! Mindenki pontosan tudja ebben az országban, hogy valójában ön döntött a pedofilsegítő kegyelméről. *(Felzúdulás a kormánypártok soraiban. - Közbeszólás a Fidesz soraiból: Szégyellj magad!)* Tudják ezt az ön körül ülő fideszes képviselők is, tudják ezt a fideszes szavazók, az ellenzéki szavazók, tudja az ön egyetlen fütytyentésére lemondott Novák Katalin, tudja ezt Varga Judit is, aki az ön beleegyezésével ellenjegyezte a kegyelmet. És tudja ezt Balog Zoltán, aki az ön jóváhagyása nélkül még egy darabig lemondani sem volt hajlandó a református egyház éléről. És tudják ezt a bicskei pedofilok, V. János és K. Endre, tudja ezt Kaleta Gábor, a pedofil nagykövet, Fohsz Tivadar, a Fidesz pedofilfiával vádolt alpolgármestere, és még sorolhatnám a neveket. Ők mind tudják, hogy Orbán Viktor egy pedofilhálózatot védelmez. *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból.)* Ön az egyik legmocskosabb bűn elkövetőit védi? *(Rétvári Bence: Te se hiszed el, amit mondasz! - Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét. - Nacsá Lőrinc: Lejárt az idő!)* Ön az egyik legmocskosabb bűn elkövetőjét védi, és a bűnt védi? *(Az elnök kikapcsolja a képviselő mikrofonját.)*

ELNÖK: Képviselő Asszony! Lejárt az ideje, köszönöm. *(Az elnök csenget. - Közbeszólás a Fidesz soraiból: Szégyellj magad! - Taps a DK, a Momentum és az MSZP soraiban.)*

Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg miniszterelnök urat. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen. Akik a pedofilfiához kapcsolódó ügyben kegyelmet adtak, azok lemondtak. Minden kérdésükkel bátran forduljanak hozzájuk, mit miért tettek. *(Kálmán Olga: Hú, de bátor!)*

(20.20)

Ellenben megkérdezem önöket, hogy ki is az, aki itt pedofilhálózatot rejteget. Tudják-e például önök, hogy 2010-ben hány pedofil bűnöző volt börtönben? 81. *(Kálmán Olga: És hányat engedtetek ki?)* Mennyi van 2024-ben börtönben? 663. Miről beszélnek? *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszterelnök úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Bedő Dávid, Gelencsér Ferenc, Szabó Szabolcs és Tompos Márton Kristóf, a Momentum képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Kérem, válaszoljon, Miniszterelnök Úr!**” címmel. Kérdezem, hogy a Momentum... - igen, megadom a szót

Bedő Dávid képviselő úrnak. *(Zaj.)* Nem ő az? Tompos Márton képviselő úrnak. Parancsoljon!

TOMPOS MÁRTON KRISTÓF (Momentum): Köszönöm szépen, elnök úr. Miniszterelnök Úr! Az elmúlt talán egy évtized legsúlyosabb közéleti botrányában, azt hiszem, van még tényleg egy nagyon fontos tisztázatlan kérdés; több is, de most fókuszáljunk először egyre. Erre a kérdésre világít rá az a nemrég napvilágot látott felvétel, amin ön szerepel a bicskei igazgatóval egy kampányeseményen. Ugye, erre azt mondják, hogy hát, ez 2002-es felvétel. Igen ám, csak hogy az önök családjának, az ön családjának a céges ügyvédje védte a bicskei igazgatót a perben. Erre világít rá az is, hogy a kegyelmet kapott ember, a kegyelmet kapott helyettes az ön öccsének birkózóegyesületével dolgozott együtt Bicskén, és rendszeresen járt az ön által alapított Puskás Akadémián. *(Zaj a kormánypárti oldalon.)* Miniszterelnök Úr! A kérdés az, hogy önnek személyesen milyen kapcsolata volt ehhez a két emberhez.

De talán még fontosabb a miért, miniszterelnök úr, amire nem hajlandók válaszolni. Miért kapott kegyelmet Kónya Endre? Megértem, ha a többi kellemetlennek tartja, de erre az egy dologra legyen szíves válaszolni. *(Taps a Momentum soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Megismétlem szívesen századszor is, hogy kegyelmet a köztársasági elnök adott. Hogy ezt miért tette, arra egyedül ő tud válaszolni. *(Kálmán Olga: Nem kérdezte meg?)* Nem vagyunk fölhatalmazva - egyikünk sem, és én sem -, hogy a köztársasági elnök helyett bármely kérdésre válaszoljunk. Forduljanak bátran a köztársasági elnökhöz. *(Kálmán Olga: Nem kíváncsi rá?)* Még egyszer mondom: a kormány elé kerülő ügyekben a kormány körültekintően, megalapozottan jár el. Ha a kormány elé kerül bármilyen ügy, ott pedofilkérdésekben kegyelemnek helye nincs; nem volt, most sincs és nem is lesz.

Ezzel szemben megismétlem, hogy amikor tenni kellett volna a pedofilokkal szemben - és erre volt is lehetőség itt a parlamentben -, akkor önök soha nem segítettek bennünket ebben a munkában. Nem támogatták a pedofil-nyilvántartás létrehozását *(Zaj a Momentum és a DK soraiban.)*, nem támogatták a gyermekpornográfia elkövetőivel szembeni súlyosabb szankciókat, nem támogatták azt a javaslatunkat, hogy a gyermekek sérelmére elkövetett súlyos szexuális bűncselekmények ne évüljenek el. És azt sem támogatták, hogy akik gyermekek sérelmére követnek el súlyos bűncselekményeket, azok a jövőben ne végezhessenek gyermekek nevelésével vagy gondozásával kapcsolatos munkát. Önök ezt mind nem támogatták.

Ezt mind nem támogatták, és megismétlem: önök megengedték, hogy több mint ötszáz pedofil járjon szabadon az országban, mert mindössze 81 embert voltak képesek börtönbe zárni, miközben akiket önök ma vádolnak, több mint 660 pedofilzt zártak börtönbe. Ha valaki pedofilokat rejtegetett itt az elmúlt időszakban, azok önök voltak. Épp elég gond nekünk, hogy amit önöktől megörököltünk, azt az istállót kitakarítsuk. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr választát. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak.

TOMPOS MÁRTON KRISTÓF (Momentum): Miniszterelnök úr, ön azt mondja, hogy mi nem szavaztuk meg ezeket. Nem voltunk parlamenti párt, hogyan szavaztuk volna meg? Hogyan?! *(Vitályos Eszter: De a haverjaitok igen!)*

De térjünk rá olyan kérdésekre, amiket nem én tettem fel; három kérdés. Mit fog tenni a kormány azért, hogy minden gyermek emberhez méltó körülmények közt nőhessen fel? Mit fog tenni a kormány azért, hogy minden gyermek minőségi, az életre felkészítő oktatást kapjon? És mit fog tenni a kormány azért, hogy minden gyermek bizalommal fordulhasson valakihez, ha bántják? *(Rétvári Bence: Többet, mint ti.)* Miniszterelnök úr, ezt a három kérdést tíz nappal ezelőtt 150 ezer ember kérdezte magától. Itt a lehetőség, hogy válaszoljon. *(Taps a Momentum soraiban. - Zaj a kormánypártok soraiban. - Rétvári Bence: Tegnap nem voltatok annyian!)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásért illetem meg a miniszterelnök urat. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Képviselőtársam! Azt javaslom, hogy tekintse át azokat az intézkedéseket, amelyek a büntetőjog területén túl 2010 óta ebben az ügyben születtek. A magyar gyermekvédelmi rendszer ma sokkal erősebb, mint amilyen 2010-ben volt. Már csak azért is, mert azt az ötszáz bűnözőt, akiket önök engedtek, hogy kint járkáljanak szabadon, mi bezártuk. *(Kálmán Olga: Majd kiengedtették őket!)* Ezeket az intézményeket négyszer akkora költségvetési támogatással működtetjük most, mint ahogy önök tették. Azt nem mondom, hogy a fizetések jók, de jóval magasabbak, mint az önök idején voltak. És biztosak lehetnek abban, hogy ha Magyarországon szülők és gyerekek valakiben megbízhatnak, az nem a pedofilokat rejtegető baloldal, hanem mi vagyunk. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Tóth Bertalan, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Hogy is van ez Miniszterelnök Úr?**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Miniszterelnök úr, az a nagyon nagy probléma, hogy K. Endre viszont szabadlábban van. Késő van, ezért nem fogom túlcizellálni ezt a kérdést, ugyanolyan konkrétan szeretném feltenni, ahogy ezt a napirend előttije után megtettem, de nem kaptam rá választ. Az a kérdésem, hogy ön hagyta-e jóvá Varga Judit ellenjegyzését, ami arról szólt, hogy megváltoztatta a véleményét, és ellenjegyzésével a kormány nevében átvállalta ezt a felelősséget. Ha nem ön adta ezt a hozzájárulást, ezt a jóváhagyást, akkor azt szeretném kérdezni, hogy az ön környezetéből ki tette ezt meg. Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Miniszterelnök úr, parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: A kormány ezt a kérdést nem tárgyalta, ha tárgyalta volna, sosem született volna meg a kegyelmi ítélet. Varga Juditnak azért kellett távoznia, mert ellenjegyezte azt, amit nem kellett volna ellenjegyezni. Ezért nincs ma itt közöttünk. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr választát. Viszonválaszra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem azt kérdeztem, hogy a kormány tárgyalta-e ezt az ügyet, hanem azt, hogy ön jóváhagyta-e Varga Judit ellenjegyzését. Ha pedig teljesen tiszta az önök lelkiismerete, akkor még egy kérdést hozzáténnék: támogatja-e, hogy egy parlamenti vizsgálóbizottság ezt az ügyet vizsgálja? Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban. - Tordai Bence: Jó kérdés!)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonválasz illeti meg a miniszterelnök urat. Miniszterelnök úr, öné a szó.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: A miniszterelnök tagja a kormánynak. Amikor tehát azt mondom, hogy ha a kormány tárgyalta volna, akkor ilyen kegyelmi ítélet vagy kegyelmi döntés sohasem született volna meg, az azt jelenti, hogy a kormány egyetlen tagja sem látta - az igazságügyi minisztert leszámítva - a kegyelmi kérvényt. Ezért nincs ma a volt igazságügyi miniszter közöttünk. Egyébként pedig minden vizsgálatot támogatunk. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Ander Balázs, Lukács László György és Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Mit gondolt erről, Miniszterelnök úr?**” címmel. Ander Balázs képviselő urat illeti a szó.

(20.30)

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszterelnök Úr! II. János Pál pápa mondta: „A család a szeretet civilizációjának központja.” Ezzel a Jobbik-Konzervatívok frakciója teljes mértékben azonosulni tud. A gyermek felelősség, és éppen ezért a felelős gyermekvállalás kérdése sem lehet tabu, mert azért lássuk be, valahol itt kezdődne egyébként az igazi gyermekvédelem. Megvan a családoknak és megvan a szülőknek a felelőssége - erről az előbb beszéltem interpellációm során -, de megvan az államnak a feladata is, és a Jobbik éppen ezért egyedüli ellenzéki pártként '21-ben támogatta a gyermekvédelmi törvényt, mert mi nem akarunk semmilyen pedofil gazembert szabadlábban látni, legyen az NER-es vagy nem NER-es, de azt sem akarjuk, hogy a Nyugatról importált woke-elmebaj neomarxista örülete betegye a lábát az iskolákba, és a gyerekeket szexualizálják, indoktrinálják.

Mindig támogattuk a szigorú büntetések bevezetését, akkor is, amikor önök '16-ban azzal söpörték le a javaslatcsomagunkat - Hollik István mondta egyébként -, hogy az akkori jogszabályi környezet teljes mértékben megfelelő ahhoz, hogy rendezzék a kérdéseket. Láttuk, hogy ez mennyire nem működik, hiszen például hazacsempészték Peruból az aberrált Kaletát, aztán kapott pénzbüntetést, vagy éppen bronz keresztel tüntették ki a bicskei NER-es pedofil szörnyet, aki ellen 2011-ben már volt nyomozat, és hozzáténnék, akivel kapcsolatosan a kompromittáló fotók, amelyek kényelmetlenek az önök számára, úgy tűnnek el most, mint valami banánköztársaságban, és jött utána a botrányos kegyelmi ügy.

Mi tehát támogatjuk a törvények szigorítását, a pedofil bűnelkövetőkkel szembeni minél keményebb fellépést, de ez nem lesz elég; szükség lenne a megelőzésre, szükség lenne az áldozatsegítésre - és erről nem volt szó, miniszterelnök úr itt, sajnálom, de nem volt szó, egy szót nem áldozott erre -, és szükség lenne *(Az elnök csenget.)* a teljes gyermekvédelmi és szociális ágazat megerősítésére *(Az elnök csenget.)*, anélkül nem lesz gyermekvédelem. Várom a választát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Képviselő úr, azt hiszem, hogy önnel én teljesen egyetértek, nincsen vitám önrel. Az áldozatsegítés ügyében talán annyiban lehetne méltányosabb, hogy tudomásom szerint áldozatsegítő központokat ebben az országban a mi kormányunk hozott létre. *(Közbeszólások a kormánypártok soraiban: Így van! - Közbeszólások a Jobbik soraiban.)* Ezt önök elhanyagolták, sőt nem foglalkoztak vele. *(Dr. Brenner Koloman közbeszól.)* Tehát áldozatsegítés ebben az országban azért van,

mert polgári kormánya van Magyarországnak. Tehát áldozatsegítés-ügyben biztosan lehet többet tenni, de talán arról az oldalról, akik a kormányzásuk idején semmit nem tettek ebben a tárgyban, ez a felvetés indokolatlan. *(Dr. Brenner Koloman: Nem kormányoztunk még!)*

Minden szigorítást megfontolunk. Kérjük, hogy a saját javaslatainkat, amiket mi teszünk, önök támogassák, az önök javaslatait pedig mi is tanulmányozni fogjuk. Egy dolog biztos: a belügyminiszter világos utasítást kapott arra, hogy minden gyermekvédelemmel foglalkozó intézményt át kell világítani, minden vezetőt és vezetőhelyettest egyenként meg kell nézni, mert úgy tűnik, hogy a kinevezésükhöz kapcsolódó előzetes vizsgálatok nem voltak elég alaposak az elmúlt időszakban, és ezért most ezt a munkát egyenként el kell végezni. Lesznek új szabályok, amelyek a vizsgálatok szempontjait adják meg, majd lesz is róluk jó nagy vita; arra kérem, hogy támogassa az általunk előterjesztett, szigorúbb előfeltételeket tartalmazó szempontrendszert. *(Kálmán Olga: Válaszokat kérünk! - Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Megköszönöm a miniszterelnök úr választát. Viszonzásra megadom a szót.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Miniszterelnök úr, mi az átvilágítást egész biztos, hogy támogatni fogjuk, mert nagyon fontos, hogy megfelelő emberek kerüljenek ezekre a posztokra. *(Nacsá Lőrinc közbeszól.)* De nem volt szó a fluktuációról, nem volt szó arról az iszonyatos munkaerőhiányról, amely ezt az ágazatot sújtja, és nagyobb volumenben kellene gondolkodni, nem csak az állami gondozásba vett gyerekekről van szó.

Most, 8 óra 26 perckor kaptam egy üzenetet, arról szól a történet, hogy az iskola 150 gyermekéből gyakorlatilag 40 egyéni fejlesztésre szorulna, ezzel szemben a gyógypedagógus beleszakadhat abba a munkába, ami a nyakába zúdul. Hogyha önök ezekre a dolgokra nem figyelnek oda, hogyha az emberfogyasztó hivatást űző embereket anyagilag nem becsülik meg, akkor az az elvándorlás és a fluktuáció, amiről beszéltem most már nagyon sokszor, és amit önök mindig eleresztenek a fülük mellett, még tovább fog súlyosbodni, így pedig igazi, valódi gyermekvédelemről beszélni Magyarországon sajnos nem lehet. *(Az elnök csenget.)* Bárcsak, mondjuk, erre a szektorra fordítanának akkora figyelmet, mint a magántőkealapokra! Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás válasz illeti meg a miniszterelnök urat. Öné a szó, miniszterelnök úr.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Azt hiszem, hogy itt is egyetértek önnel, leszámítva az utolsó és méltánytalan megjegyzését, tekintettel arra, hogy - mint talán

már a mai napon erről volt alkalmam beszélni - a 2010-es kormányváltás időszakához képest a gyermekvédelmi intézményekre a költségvetési támogatás összegét a négyszeresére növeltük, valahol háromszáz-egynéhány milliárd volt, és valahol 1200 milliárd fölött volt az idej, illetve a tavalyi esztendőben. Az a megjegyzés tehát, hogy nem törődünk ezzel a területtel, méltánytalan. Abban önnek igaza van, hogy sok még a tennivaló, ezen dolgozunk is.

Hasonló a helyzet a bérekkel is. A bérek sincsenek ott jó állapotban, de mégis az elmúlt három évben több mint 42 százalékos béremelést tudtunk végrehajtani, és ezt a programot szeretnénk folytatni. Várom, hogy támogassák a költségvetési javaslatainkat. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm a miniszterelnök úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Toroczkai László, a Mi Hazánk képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Miért halad rossz irányba, miniszterelnök úr?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

TOROCZKAI LÁSZLÓ (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Miniszterelnök úr, úgy tűnik, legalábbis a tények azt mutatják, hogy önök mindig a bankok és a bankárok oldalán állnak a magyarokkal, a magyar emberekkel szemben; láttuk ezt a devizahiteles esetében *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból.)*, amikor cserben hagyták őket, vagy láttuk ezt például akkor, amikor, mondjuk, a Magyar Nemzeti Bank néhány évvel ezelőtt megvizsgálta, az Európai Unióban 11 országot, tagállamot vettek górcső alá, és Magyarországon fizetik az emberek a jövődelmük legnagyobb hányadát banki szolgáltatásokra, és az elmúlt egy esztendőben azt is megvizsgáltuk, hogy az Európai Unióban hogyan nőttek a banki és a postai szolgáltatások díjai: 12 százalékkal nőttek, az Európai Unió 27 tagállama közül az első ötben van Magyarország.

Tehát már csak ezért is ragaszkodunk a készpénzhasználathoz, ami szerintünk egyben szabadságjog is, alkotmányos jog kellene hogy legyen Magyarországon, hogy ne tudjanak többek között a bankárok, a bankok visszaélni a hatalmukkal. Láttuk azt, hogy Ausztriában maga az osztrák kancellár kezdeményezte, követelte, hogy legyen alkotmányos jog a készpénzhasználathoz fűződő jog, amit ott a kormánypártok és az ellenzék is támogatott. Szlovákiában alkotmányba emelték a készpénzhasználathoz fűződő jogot, amit a köztársasági elnök is aláírt.

Kérdezem azt, hogy miért van, hogy az ön által vezetett kormánykoalíció, kormánytöbbség leszavazta a Mi Hazánk Mozgalom ez irányú előterjesztését, kezdeményezését, tárgysorozatba sem vették a kormánypárti szavazatok miatt, miközben azt mondta itt már nekem korábban, miniszterelnök úr, hogy ön is támogatná a készpénzhasználathoz fűződő alkotmányos szabadságjogokat *(Orbán Viktor: Úgy is van!)*, de a gyakorlatban megint azt látjuk, hogy a

miniszterelnök úr mond valamit, és aztán a tények és az önök tagjai, az önök politikusai pedig leszavazzák, tehát egészen mást tesznek. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Azt hiszem, nem fair, nem fair, amit mondott, azért nem, mert nem emlékszem olyan intézkedésre, amellyel a magyar kormány a készpénzhasználat lehetőségét engedte volna szűkíteni. *(Dr. Lukács László György: Dehogynem, az OTP most csinálja szabadon!)* Rengeteg ilyen javaslat érkezik a bankszektorból, rengeteg ilyen javaslat érkezik nemzetközi szervezetektől, ez egy divatos téma ma a világban, hogy iktassuk ki a készpénzhasználatot. Erre mindenfajta jól vagy kevésbé jól sikerült érvekkel szoktak előhozakodni.

A kormány semmilyen ilyen igényt nem fogadott be, nem ismer el, nem engedjük szűkíteni a készpénzhasználatot. Ha majd lesz olyan nemzetközi nyomás, amelyhez kell egyébként akár alkotmányos szintű ellenállás, akkor készen állunk arra, hogy ezt ki is fejtjük, mármint hogy ezt az ellenállást kifejtjük. De a helyzet ebben a pillanatban az, hogy a kormány álláspontja szilárd, a KDNP eleve ragaszkodik a készpénzhasználatához, és a kormányon belül is meg van bízva olyan miniszter, aki nem a pénzügyminiszter, hogy ezzel a kérdéssel foglalkozzon, és ennek a nemzetközi fejleményeit kövesse nyomon.

Ha tehát önök együtt szeretnének működni a kormánnyal egy olyan ügyben, amelyben nincsenek pártpolitikai megközelítések, akkor a készpénzhasználat kérdése és az ehhez kapcsolódó szabadságjogok kérdése olyan ügy, ahol könnyen szót tudunk egymással érteni. Várom az együttműködés különböző lehetőségeit. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm a miniszterelnök úr választát. Viszontválaszra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

TOROCZKAI LÁSZLÓ (Mi Hazánk): Miniszterelnök úr, tényleg nem értjük egymást. Tehát minden jel szerint szorul vissza a készpénzhasználat. Nem tudom, hogy tud-e róla, miniszterelnök úr, hogy - lehet, hogy nem sokat utazik, nem tudom, tömegközlekedéssel, de - a Volánbusznál büntetik a készpénzhasználatot, többet kell fizetni, hogyha az ember, az ott utazó közbiztonság készpénzzel akar fizetni, de egy percbe nem fér bele, hogy még milyen sok területen szorul ki a készpénz. Szegeden például egy olyan fesztivál volt, az egész belvárosban zajló borfesztivál, ahol nem lehetett készpénzzel fizetni. Tehát igenis itt van már ez a jelenség az országban.

Egyetlenegy módszerrel lehet ezt megállítani, visszaszorítani: hogyha a kormánypártok támogatják

azt, hogy az alkotmányba belekerüljön, mint Ausztriában, mint Szlovákiában, legyen alkotmányos jog!

(20.40)

Mi megtettük, amit a miniszterelnök úr mond vagy kér, beadtuk, és önök tárgysorozatba sem engedték venni ezt a kérdést. Akkor hogyan vár együttműködést, miniszterelnök úr, ebben a kérdésben? *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszontválasz illeti meg a miniszterelnök urat. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Eddig bízunk magunkban, mert azt gondoltuk, hogy miután mi a készpénzhasználat mellett vagyunk, ezért nem szükséges jogi védelmet nyújtani azon túl, ami van, mert mi így is meg tudjuk védeni a most fennálló lehetőséget. De ha önök azt gondolják, hogy ezt érdemes alkotmányos szintre emelni, nem leszünk akadályai ennek. Úgyis van három-négy komoly téma, amit az alkotmány szempontjából meg kell vizsgálnunk, például a kegyelmi ügyek kérdését. Nyugodtan összerakhatjuk egy csomagba, szívesen várjuk a kezdeményezésüket, és fogunk ezzel foglalkozni.

Szerintem ön téved azokban a konkrét ügyekben, amiket említ, mert a különböző rendezvényeken a készpénzhasználatot nem azért szokták kiküszöbölni, hogy ne lehessen készpénzzel fizetni, hanem hogy ne a bankok bankkártyáival kelljen fizetni, hanem saját fizetési rendszert csináljanak. Ha már az életről beszélünk meg az élet szagáról, akkor ennyit elárulhatok, mert tudja, így élnek a magyarok. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm a miniszterelnök úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Jámbor András Imre, a Párbeszéd képviselője *(Moraj és közbeszólások a kormánypárti padsorokból: Mondjon le! Antifa!)*, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Mi folyik itt?**” címmel. *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* Jámbor András Imre képviselő urat illeti a szó. *(Zaj. - Az elnök ismét cseng.)*

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): Látom, a népszerűségi versenyt már megnyertem. *(Derűtség a kormánypárti padsorokban.)*

Miniszterelnök Úr! Ön napirend előtt arról beszélt, hogy önök csukták le a bicskei pedofil bűnelkövetőt, és most is arról beszélt, hogy önök tettek feljelentést. A helyzet az, hogy a bicskei pedofil bűnelkövető azért került börtönbe, mert az egyik áldozata öngyilkos lett, és azok az áldozatok, akik felálltak, feljelentették az igazgatót. Én azt szeretném kérni öntől, ha már bocsánatot nem kér a kormánypárt ebben az ügyben, legalább ezeknek az áldozatoknak a tettét ne próbálják elvenni, ne próbálják ezt a helyzetet kisajátítani.

Én most két olyan rendszerrel akarok foglalkozni itt, ami emberéleteket tesz tönkre, és ami embereket visz nagyon nehéz helyzetbe. Én azt gondolom, hogy képviselőként azért vagyunk itt, hogy ha a rendszerek nem működnek jól, akkor azokat a rendszereket megpróbáljuk megjavítani.

Az egyik ilyen rendszer a végrehajtás rendszere. Ön másfél évvel ezelőtt azt ígérte itt, a parlamentben, hogy ha valaki benyújt egy új végrehajtási törvényt, akkor azt tárgyalni fogja a parlament. Mi decemberben benyújtottunk egy ilyet, egy olyan végrehajtási törvényt, ami nem a végrehajtói maffia profitját, profittermelését segíti, hanem az adósság visszafizetését és az áldozatok megsegítését. Az lenne a kérdésem, miniszterelnök úr, tudja-e támogatni azt, hogy ez napirendre kerüljön, hogy elfogadjuk ezt a törvényt, vagy egy másik törvényben azt a végrehajtási rendszert, ami a Völner-Schadl-ügy kapcsán elég rosszul működik, azt a rendszert újraalkossuk.

A másik pedig a gyermekvédelem kérdése. Miniszterelnök Úr! Ma a gyermekvédelemben 1500 forint jut reggeli-ebéd-vacsorára egy gyereknek, 5100 forint a zsebpénz. Én azt gondolom, hogy a miniszterelnök úr gyerekei már korábban több zsebpénzt kaptak, mint az 5100 forint, és azt gondolom, hogy az unokái is többet fognak kapni ennél.

Én azt akarom kérni - a miniszterelnök úrnak egyetlenegy tollvonásába kerülne az, hogy holnaptól ennél az 1500 forintnál több jusson egy gyermekvédelemben lévő gyereknek -, én azt szeretném kérni öntől, hogy húzza meg ezt a tollvonást, és történjen meg az *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy megfelelő források jutnak a gyermekvédelem ágazatába. Köszönöm. *(Taps a Párbeszéd és a Momentum soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, képviselő úr. Semmi akadályát nem látom annak, hogy átvizsgáljuk a végrehajtás rendszerét. Én csak arra emlékszem itt a legutóbbi időkből, ha már ezt a kérdést hozta szóba, hogy mintha a végrehajtásnál a részletfizetési lehetőséget éppen mi vezettük volna be. Tehát én azt hiszem, hogy a gondolkodásunk a végrehajtás alá kerülő emberek megsegítésének irányába mutat, a döntéseink is ebbe az irányba mutatnak, szívesen működünk együtt, ha van javaslatuk.

Azt javaslom, hogy valamikor majd tekintsük át pénzügyi szempontból is a gyermekvédelmi intézményeket, csak a pillanat most éppen nem alkalmas erre, mert valahogyan összekeverednek a gyermekvédelmi intézményekben dolgozók fizetése, munkakörülményei meg a pedofilügy. Ez nincs így jól, a kettőnek egymással semmilyen összefüggése nincs. Tehát takarítsuk ki, ha szükséges, a létező pedofilától fertőzött intézményeinket, ha vannak még ilyenek a bicskein túl,

a vizsgálatokat elrendeltük, ezt tegyük rendbe, mert rendet kell tenni, és utána álljunk neki, és a hosszabb távon is kiszámítható, tisztességes működési feltételeket is teremtsük meg.

Kétségtől van a fejemben a teljes akta, bár mostanában ilyenekkel kell foglalkoznom, miután ez az ügy az érdeklődés középpontjába került, de az én emlékezetemben ez úgy van, hogy 2016-ban a kormány minisztere tett feljelentést a bicskei gyermekotthon vezetője ellen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszterelnök úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak.

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): Ebben vitakozhatunk, majd mindketten elolvassuk az újságcikkeket, hogy mi az igazság ebben. *(Moraj és derűlttség a kormánypártok soraiból.)* Én úgy emlékszem, hogy az áldozatok tettek feljelentést, ahogy 2011-ben is *(Az elnök csenget.)* ők kezdtek el feljelentést tenni, amely vizsgálat nem vezetett eredményre, mert visszavonatták velük a vallomásaikat a történet szerint.

A bérkérdés nem csupán a dolgozók kérdése, hanem annak a kérdése, hogy a gyermekvédelmi rendszerben vannak-e olyan autonóm emberek, akik rendelkeznek olyan fizetéssel és olyan függetlenséggel, hogy egy ilyen ügyben merjenek szólni, és nem függenek a főnököktől. A bérkérdés nemcsak a fizetésről szól, hanem a dolgozók autonómiájáról. Azért fontos a bérkérdés ebben a helyzetben, miniszterelnök úr, mert ha jól megfizetett dolgozók vannak, akik nem függenek a főnököktől, akkor tudnak felépni egy ilyen ügyben, és akkor tudják támogatni ezeket a gyerekeket.

Az én anyukám 30 évig dolgozott a gyermekvédelemben, elképesztő körülmények között kellett ott a hivatástudatban dolgozó embereknek működniük. Miniszterelnök Úr! Tényleg csak egy tollvonás az *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy ne 1500 forint legyen holnaptól a gyerekek *(Az elnök ismét csenget.)* reggelije, ebédje, vacsorája. Ez önnek semmibe nem kerül. *(Taps az ellenzéki pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg a miniszterelnök urat. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Azt hiszem, hogy én szívesen vitakozom önnel sok mindenről, de talán arról nem, hogy az az állítás elfogadható lenne, hogy ha kicsi a fizetés, akkor a gyerekek rovására elkövetett pedofil-bűncselekmények ügyében nem szólalok meg. Azt hogy képzelem? *(Jámbor András Imre: Ilyet nem mondtam!)* Ezt hogy képzelem? Hát milyen összefüggés ez?

Ne sértegesse azokat az embereket, akik ma kevés munkáért dolgoznak ezekben az intézményekben,

és biztos vagyok benne, hogy a legtöbbjük, ha illet lát - bocsánat, kevés pénzért dolgoznak ezekben az intézményekben. Ha pedofil-bűncselekményt tapasztalnak ezek az alulfizetett emberek, szerintem ők meg fognak szólalni. *(Orosz Anna: Hiába!)* Hogy lehet azt mondani, hogy az alacsony fizetésben részesülő emberek nem mernek megszólalni pedofil-bűncselekményekben? Mindegyiküket megsérti! *(Orosz Anna: Azért nem mernek megszólalni, mert nem kapnak segítséget!)* Mindegyiküket megsérti! - pont.

Csak annyit szeretnék mondani, hogy egyébként az azonnali kérdés műfaja miatt kénytelen vagyok önnel vitatkozni meg válaszolni is, és megteszem, mert alkotmányos kötelezettségem, de azért az mégiscsak abszurd, hogy egy olyan emberrel kell beszélnem ebben az ügyben, aki mozgalma aktivistájának a lakásán 70 ezer gyermekpornográf fotót találtak. *(Felzúdulás és közbeszólások a kormánypártok soraiban: Szegyetl magad! - Hosszan tartó taps a Fidesz és a KDNP soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Keresztes László Lóránt, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Mit gondol erről, Miniszterelnök Úr?**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Egy hete járta be a sajtót a hír, miszerint Göd város és az akkumulátorgyár légszennyezettségi adatai alapján három év alatt 88 tonnányi mérgező, magzatkárosító hatású oldószer került a levegőbe. Korábban olvashattuk azt, hogy a gyárban a rákkeltő anyagok mennyiségének sokszorososa volt kimutatható.

Szintén tudhatjuk, hogy a szigetszentmiklósi akkumulátorfeldolgozóban az egyik gépsornál a nikkel kétezerszeresen haladta meg a határértéket, és azt is olvashattuk, hogy a bátonyterenyei gyár esetében még az ellenőrök is rosszul lettek egy ellenőrzés során. Ezeket az üzemeket, miniszterelnök úr, a hatóságok előzetesen nem jelentős hatásúnak minősítették, ezért nem kötötték környezetvédelmi engedélyezéshez a megépítésüket.

Miniszterelnök Úr! Ezeket a cégeket önök százmilliárdokkal támogatják, és ennek ellenére sorozatos jogsértéseket látunk, robbanásokat, tüzeseteket. A hatóságok sokszor félrenéznek az ügyek esetében, de egészen megdöbbentő az, hogy azokat a helyi civileket, akik a saját lakókörnyezetük megmentéséért dolgoznak, az állam hátráltatja a munkájukban a legalapvetőbb információk visszatartásával, sőt, most már arra is látunk példát, hogy ezek az idegen cégek nyíltan fenyegetik azokat a magyar embereket, akik a saját városukért dolgoznak.

Miniszterelnök Úr! A mi meggyőződésünk szerint nem szuverenitásvédelem az, ha ezeknek az idegen cégeknek az érdekében feláldozzák a természeti

kincseinket. Kérem, magyarázza meg azt, miniszterelnök úr, hogy miért akarják elvenni a települések jogait, hogy a saját életükről, a saját jövőjükéről döntést hozzanak.

(20.50)

Ugye, kiemelt beruházással minősítik ezeket a gyárakat, Sósút esetében is erre készülnek. Ezt mivel magyarázza?

Illetve, tisztelt miniszterelnök úr, lesz-e következménye annak, hogy ilyen súlyos szennyezések vannak Magyarországon? És miután mi elindítottunk egy országos népszavazási kezdeményezést a kiemelt állami beruházásokról, kérem, magyarázza el, hogy önök miért akarják megakadályozni azt, hogy magyar emberek döntést hozzanak a településük, a térségük *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeleteltét.)* és összességében egyébként az ország életét alapvetően meghatározó kérdésekről. Köszönöm. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdésre Orbán Viktor miniszterelnök úr válaszol. Öné a szó, miniszterelnök úr.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Semmilyen szándékunk nincs arra nézve, tisztelt képviselőtársam, hogy bármilyen közösségnek a saját életéről szóló döntését megakadályozzuk. Sőt, épp ellenkezőleg, meggyőződésem, hogy legjobb, ha minden ügyben ott születik döntés, ahova az tartozik, minél közelebb a valóságos élethez. Tehát a magam részéről azt az álláspontot képviselem, hogy ezekben a kérdésekben a közösségeknek elidegeníthetetlen és elvehetetlen jogaik vannak.

Ami a környezetvédelmi normákat illeti *(Kanász-Nagy Máté közbeszól.)*, Magyarországon nagyon világos és tiszta szabályok vannak arra nézve, hogy milyen sztenderdeknek meg milyen követelményeknek kell megfelelniük az idetelepülő vagy akár magyar gyáraknak. Ezek a legmagasabb nyugati sztenderdekkel azonosak. Tehát Magyarországon nem működhet úgy egy üzem, hogy nem teljesíti az Európában megszokott legmagasabb környezetvédelmi előírásokat. *(Zaj. - Az elnök csenget.)* Amikor ez megsérül, akkor eljár a kormány. Volt is arra példa, hogy üzemet zártunk be.

Ami a konkrét kérdést illeti, ott az én tudomásom szerint a polgármester feljelentést tett, mert két eset lehetséges: vagy környezetkárosítás történt, vagy rémhírterjesztés. Várjuk, hogy a följelentés eredményeképpen megszülessen a vizsgálat eredménye. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr választát. Viszonzásra megadom a szót. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Tisztelt Miniszterelnök Úr! A gödi légszennyezési

adatokról ön is tájékozódhat az Országos Környezetvédelmi Információs Rendszer fellapozásában, én is ott ellenőriztem ezeket az adatokat. Sajnos, igazak ezek a hírek, igaznak tűnnek.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Én azt örömmel vettem, hogy ön most itt a nyilvánosság előtt megerősítette, hogy a helyi közösségeket érintő döntéseknek ott helyben kell megszületniük. Akkor ön nem fogja támogatni, hogy a sóskúti akkumulátorfeldolgozó kiemelt kormányzati beruházás legyen. Ugye, Sóskút esetében a helyi önkormányzat népszavazást indított el. Kérem önöket, ne akadályozzák meg, hogy a helyiek hozzák meg a döntést.

És azt szeretném kérdezni, miniszterelnök úr, egy gyárat bezártak - egyébként jórészt a helyiek felépítésének köszönhetően -, de rengeteg környezet-szennyezés történt. Mindezek ellenére a helyiek maradhat-e a környezetvédelem ügyéért is felelős Lantos miniszter úr, amikor sorozatban ilyen súlyos környezetrombolásokat tapasztalhatunk.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Minek kell még megtörténni ahhoz, hogy önök elfogadják, hogy *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* ezeknek a lépéseknek, az ilyen környezetszennyezésnek megálljt kell parancsolni *(Az elnök csenget.)*, és adott esetben végleg be kell zárni ezeket a cégeket...

ELNÖK: Képviselő Úr! Egy perc időkerete van.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): ...és vissza kell követelni azokat a hatalmas állami támogatásokat, amit önök ezeknek a cégeknek adtak. Köszönöm elnök úr türelmét. *(Taps az LMP padsorai-ban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásom illeti meg a miniszterelnök urat. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Megerősítem azt az álláspontot, amit Brüsszelben is képviselünk, hogy minden döntést az adott üggyhez legközelebbi szinten kell meghozni. Ezért harcol Magyarország a saját függetlenségéért Brüsszelben is, hogy ne vegyék el tőlünk azokat a döntéseket, döntési jogokat, amelyek egyébként Magyarországon hozhatók meg észszerűen, illetve Magyarország szuverenitásának körébe tartoznak.

Ez nemcsak Brüsszel és Magyarország viszonylatában igaz, hanem a helyi közösségek és az országos vezetés viszonylatában is. Ott, ahol a helyi közösségek el akarnak dönteni valamit, és a jogszabályok erre meg is adják a lehetőséget, döntsék el, eszünk ágában nincs azt megváltoztatni. Tehát ezért a föltételezés, hogy meg akarnánk akadályozni bármilyen helyi döntést, teljesen idegen attól a megközelítéstől, amit egyébként a magyar kormány alkalmaz.

Lantos miniszter urat nem érdemes kipécéznie, mert hogyha környezetszennyezéses bűncselekmény

történik, akkor nem Lantos miniszter úrnak, hanem a belügyminiszternek kell a kérdést intézni, és neki kell ebben eljárnia. Nem úgy ismerem, mint aki habozni szokott. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Ferencz Orsolya, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: **„Kik szítják az erőszakot a fővárosban?”** címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence miniszterhelyettes urat javasoltam fel. Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Igen, öné a szó.

DR. FERENCZ ORSOLYA (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! A bolsevik terrorista népbiztos, Szamuel Tibor ezt mondta 1919-ben: „Aki azt akarja, hogy visszatérjen a régi uralom, azt kíméletlenül fel kell akasztani. Az ilyennek bele kell harapni a torkába, a vértől nem kell félni. A vér acél, erősíti a szívet, erősíti a proletáröklöt, hatalmassá fog tenni bennünket a vér, a vér lesz az, mely az igazi kommunvilághoz elvezet minket.”

És hol tartunk 105 évvel a tanácsköztársaság terrorja után? Tavaly szélsőbaloldali antifa aktivisták Budapest utcáin ártatlan embereket vertek félholtra, mert ruházatuk alapján úgy vélték, hogy nem megfelelő a gondolkodásuk. Nemrég támadás érte a józsefvárosi Fidesz-irodát, vasrúddal törték be az ajtaját, Pikó András, a kerület baloldali polgármestere nagyon megértően nyilvánult meg erről; az elkövető a Jámbor András által irányított szélsőbaloldali Szikra Mozgalom aktivistája volt. Sajnálom, hogy Jámbor András közben már elment. Ez az alak a közösségi média tanúsága szerint lebukása napján még jó ismerőse volt Jámbor András mellett Szabó Timeának *(Zaj. - Az elnök csenget.)*, Tordai Bencének és Szabó Rebekának is; tehát a hatfős Párbeszéd-Zöldek parlamenti frakciójából négy főnek. Valamint ahogy miniszterelnök úr említette, a Szikra Mozgalomhoz tartozott az is, akinek a lakásán 70 ezer pedofilfelvételt találtak.

A példák sorának még nincs vége. Gyurcsány Ferenc épp a napokban támadta meg azokat a bírókat, akik neki nem tetsző ítéletet hoztak párttársa, a DK-s Varju László ellen. Nem kell szégyenlősnek lenni, jegezzétek meg az ügyészek és a bírók nevét! - írta. Említhetnék a friss, gránáthajigálás miatt elítélt momentumos Fekete-Győr András ifjúkommunista párttársának kijelentését is a neki nem tetsző politikusokról: „Meggdolgoznak a lámpavasért a fiúk.” A baloldalon egyesek úgy vélik, hogy ha valaki másként gondolkodik, azzal szemben nyugodtan lehet az erőszakot alkalmazni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mit kíván tenni a magyar kormány azért, hogy megfékezze a szélsőbaloldali terrorcselekményeket? *(Taps a kormánypárti padsorokban. - Tordai Bence közbeszól.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót a Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Valóban, mindenkit megdöbbenett az, ami egy évvel ezelőtt történt Budapest utcáin. Az Antifa csoportnak az a célja, hogy a társadalmi rendet megdöntse, és ehhez eszközként akár az erőszakot is használja.

Azt láthattuk videofelvételeken is, hogy hátulról kiszemelik az áldozatukat, először a lábára ütnek azért, hogy a földre rogyjon, ezután egyfajta feladatmegosztás alapján vannak, akik szétfeszítik az áldozat kezét, hogy a többiek addig a mellkasát és a fejét szabadon tudják ütni, és az illető ne tudjon védekezni.

A videofelvételeken jól látszik, hogy volt olyan antifa terrorista, aki 13-szor - tizenháromszor! - ütötte meg egy földön fekvő, védekezésre képtelen embernek a fejét. Láthattuk, hogy milyen eszközök vannak náluk: viperák, gumikalapács és paprikaszpré, abból a célból, hogy sem az áldozat, sem pedig a körülötte levő szemtanúk ne lássák, hogy ők pontosan kicsodák, az arcukat amúgy is eltakarják, de ha emellett paprikaszprével lefújják a szemtanúkat, úgy gondolják, hogy nem tudják majd őket beazonosítani.

Volt, akinek kettő- vagy hétcentis repesztett seb lett a fején vagy máshol a testén, duzzanatok, bevérzések, zúzódások, ujjtörés, alkarcsonttörés, agyarázkódás, darabos szemüreg- és arcüregtörés. Ilyenek voltak a következményei az embervadászatnak, amit az antifa terroristák szerveztek: húsz fő öt támadással itt, Budapesten.

Ez az az Antifa, amit sokan egyfajta filozófus-vitakörnek próbálnak főleg a nemzetközi sajtóban bemutatni, és csodálkoznak, hogy egy olyan banda tagját, akit ilyen kegyetlenséggel, aljas módon, hátulról, földre küldve az embereket vernek fél percig vezényszóra, és futnak el vezényszóra, hogy őt még tényleg kényszerítőeszközzel, lábbilinccsel viszik el a bírósági tárgyalásra. Ha egy erőszakos terroristát nem így visznek, akkor mégis, kit vinnének így a bíróságra?

Az idei évben a rendőrség a megelőző lépéseket megtette, ezek az emberek ugyanígy itt voltak, külföldről érkeztek, volt náluk paprikaszpré, voltak más eszközök is, de megakadályoztuk, hogy egyetlenegy ember - akár magyar ember, akár turista - *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* újra az Antifa áldozata legyen, és ezt a jövőben is így fogjuk tenni. A leghatározottabban és minden terrorista ellen el fogjuk indítani a büntetőeljárást. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Viszonválaszra megadom a szót a képviselő asszonynak. Parancsoljon!

DR. FERENCZ ORSOLYA (Fidesz): Köszönöm szépen a válaszát, tisztelt államtitkár úr. Tényleg fontos, hogy a törvény és a hatóságok kellő szigorral lépjenek fel az erőszakos cselekmények elkövetői ellen. Azonban az egy kérdés, hogy mikor határolódnak el Jámbor Andrástól és a botrányos mozgalmától a baloldali politikusok.

(21.00)

Szerintük azzal szemben, aki másként gondolkodik, megengedhető az erőszak? Mit gondolnak önök erről? Mikor hallunk erről végre egy határozott állásfoglalást? Sem Jámbor András frakciója, sem a Momentum, sem a DK nem határolódott el az erőszakos cselekmények ügyében érintett képviselőitől és tagjaitól. Erős a verseny a baloldalon, ha utcai erőszakról van szó, de 2006 óta senkinek sem lehetnek illúziói. Úgy látszik, hogy erőszak terén Jámbor Andrásnak Gyurcsány Ferenc a mérce. *(Közbeszólás a kormánypárti oldalon: Így van. - Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Viszontválasz illeti meg miniszterhelyettes urat. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Jámbor Andrásnak még arra is volt képe, hogy bejött a parlamentbe, és ő követelt bocsánatkérést az Antifa akcióban résztvevők irányában tőlünk.

Tisztelt Képviselő Asszony! Nemcsak Jámbor András, hanem valóban, ön is mondta Fekete-Győr András vagy Varju László példáját is. Miben különböztethető meg egy szélsőséges politikus és egy mérsékelt politikus akár az ön által idézett tanácsköztársasági időszaktól egészen máig? Egy szélsőséges politikus számára elfogadható az erőszak, a politikai eszközök része. Egy mérsékelt politikus számára nem elfogadható, elutasítjuk az erőszakot. A baloldalon, látjuk, hogy most már Gyurcsány Ferencnek köszönhetően része az erőszak.

De mi mást is tehetne Gyurcsány Ferenc? Ha elutasítaná az erőszakot, önmagát kéne elutasítsa, a 2006-os önmagát, amikor tömeges erőszakot végzett Budapest utcáin. Ezért védi Jámbor András, ezért védi Fekete-Győr András, ezért védi Varju Lászlót, a kis, agresszív politikusokat, mert ő volt a legerőszakosabb politikus a rendszerváltás utáni magyar történelemben. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Ha elítélné azt, amit Fekete-Győr András tett, ha elítélné azt, amit Varju László tett politikusként erőszakosan, önmagát is el kéne hogy ítélje. Ezért nem fogja soha megtenni, ezért szélsőséges a baloldal, mert az erőszakot politikailag elfogadhatónak tartja. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Hollik István, a KDNP

képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszter úrnak: „**Mire képes a dollárbaloldal a hatalomért?**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök úr! 2006 óta, Balatonőszöd óta tudjuk, hogy mivel főznek a baloldal boszorkánykonyhájában: hazugság, csalás, megtévesztés, lopás, erőszak, ezek a legfőbb összetevők. A végeredmény egy olyan ehetetlen koszt, ami megülte az egész ország gyomrát, sőt 2010-re majdnem belegebedtünk. A hatásokkal ráadásul minden magyar embernek szembeülnie kellett: elvett 13. havi nyugdíj, eltörölt családtámogatások, megszűnt munkahelyek százezrei, államadóssághegyek, gazdasági csőd. De persze baloldali felelősségvállalás sehol.

Azóta eltelt másfél évtized, és azt kell megtagasztalnunk, hogy az égegyadta világon semmi nem változott a baloldalon. Ezt most éppen Gyurcsány legjobb tanítványai, éppen az azóta operatőrré avasztált Fekete-Győr András és Varju László ügye bizonyítja. Merthogy 2006-ban Gyurcsány beismerte, hogy végighazudták a másfél évet, és nem árulták el a magyaroknak az ország valós állapotát, ezért valójában csalással nyertek választást. De hogy a hatalmat megtartsák, békés tüntetők ellen erőszakot alkalmaztak. Most, másfél évtizeddel később a módszerek változatlanok. Egy dolog változott, az, hogy most már a bíróság mondta ki Fekete-Győr Andrásról és Varju Lászlóról, hogy csaltak és erőszakot alkalmaztak annak érdekében, hogy a hatalmat megszerezzék.

Ezután csak két kérdés adódik, egyrészt, hogy mire képes a baloldal a hatalom megszerzéséért. Én úgy gondolom, hogy mindenre, erkölcsi gát náluk sincsen. Illetve a másik fontos kérdés, hogy van-e helye egy csalónak és egy erőszaktevőnek a magyar Országgyűlésben. Szerintem nincs, de az, hogy Varju László és Fekete-Győr András itt van, a jelenlétük bizonyítja, hogy a baloldalon még a bíróság által is elítélt bűnöknek sincs semmilyen következménye. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tuzson Bence igazságügyi miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

TUZSON BENCE igazságügyi miniszter: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Valóban egy nagyon fontos kérdéssel beszélünk, hogy mit tehet meg egy országgyűlési képviselő, meddig terjednek azok a határok, amíg a cselekedeteit teheti. És valóban, fel kell idéznünk azt, hogy amikor országgyűlési képviselővé választják, bejön először ide a parlamentbe, akkor esküt tesz, esküt tesz arról, hogy Magyarország törvényeit megtartja és másokkal is megtartatja. Ez a kötelezettség fennáll, és itt érdemes is kicsit visszanézni, és megnézni, hogy ezekben a konkrét esetekben mi történt, mit tettek ezek az urak, amikor elkövették

ezeket a cselekményeket, amikről valóban a bíróság is kimondta, hogy bűncselekmények.

Varju László 2018 decemberében több társával behatolt az MTVA székházába, és itt erőszakos cselekményt hajtott végre, testi sértést, garázdaságot, és ezenkívül még volt egy választás rendje elleni bűncselekménye is. Ezekben az ügyekben döntés született, és valóban az itt, ezekben a padosorokban megbújó Fekete-Győr András szintén bűncselekményt követett el, hivatalos személy elleni erőszakot. Ezt mint országgyűlési képviselő követte el, egy füstgránátot dobott a rendőrökre. Fontos megjegyezni, hogy ezek jogellenes cselekedetek, semmiképpen sem fér ez össze azzal, hogy valaki Magyarország jogszabályait megtartja és másokkal is megtartatja.

Le kell vonni ebből a megfelelő következtetést, elsősorban azoknak kell levonni, akik az esküt megtették, mert bizony azt láthatjuk, hogy a hibáknak a jobboldalon következménye van, de a baloldalon a bűnöknek sincsen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Viszonválaszra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. A baloldal módszerének a felsorolásából egyet kifelejtettem, ezt most gyorsan pótolnám, ez pedig a fenyegetés. Merthogy mi történt Fekete-Győr András és Varju László esetében? Ők természetesen nem vállalták a felelősséget, ahogy egyébként a baloldal vezetője, Gyurcsány Ferenc sem. És mit tett ehelyett Gyurcsány Ferenc? Ahogy azt kell, komcsi módra megfenyegette az eljáró bírákat és ügyészeket. Idézem őt szó szerint: „Nem kell szégyenlősnek lenni, jegyezzétek meg az ügyészek és bírók nevét!” Ennek tükrében igazán ironikus, hogy pártját Demokratikus Koalíciónak nevezte el, mert ha van valami, ami mélyen antidemokratikus, az egyébként az ügyészek és bírák fenyegetése. Úgyhogy az alliteráló komcsi koalíció talán helyénvaló lett volna. Javaslom az átnevezést, Apró Antalnak is biztosan jobban tetszene ez a név. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszontválasz illeti meg miniszter urat. Parancsoljon, öné a szó.

TUZSON BENCE igazságügyi miniszter: Valóban, ahogy képviselő úr mondta, példátlanok ezek az esetek, és az is példátlan eset, hogy jogerősen elítélt emberek az Országgyűlésben úgy ülnek, hogy nem vonják le ebből a következtetést, és nem mondanak le a mandátumukról. Ilyen a magyar Országgyűlésben még nem volt, ezért hívom fel az urakat, hogy vonják le ezt a következtetést. És a másik kérdés, amit a képviselő úr felvetett, valóban, itt meg kell védenem - nekem különösen mint igazságügyi miniszternek - a bíróságokat és a bírói kart. Nem lehet minősíteni ilyenformán a bíróságokat, nem lehet fenyegetni a bíróságokat. A bíróságok

pártatlanok; ezt egyébként a legutóbbi jogszabály-módosításunkat követően már az Európai Unió is elismeri. Kikérem magamnak a bíróságok nevében, hogy így illessék a magyar bírósági rendszert. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Varga Zoltán, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: **„Miért gondolja azt, hogy aki szegény, az hazudik?”** címmel. Miniszter úr távolléte miatt a válaszára Rétvári Bence államtitkár urat, miniszterhelyettest jogosította fel. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, képviselő úr.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az az igazság, egy picikét fájjalom, hogy az ön főnöke, Pintér Sándor belügyminiszter úr rigorózan kerül a Népjóléti Bizottság ülését, különösen a mostani időkből, amikor bizony minden napra jut egy-egy Fideszhez köthető vagy Fidesz-közeli pedofilügy. Nos, a sorban ugyan csak egyetlen esetet mondok most, de az érintettek számára ez egy életre szóló trauma, ami a Hajdúdorogi Főegyházmegyében történt.

2022-ben Sz. atya molesztált egy kamasz lányt. Bár az egyházi eljárás megindult, mindenki a rendőrségi nyomozásra várt. Ez azonban bűncselekmény hiányában megszűnt, lezárták a nyomozást, a félrenézésnek pedig meg is lettek az újabb áldozatai.

(21.10)

A pedofil pap két másik kislányt is zaklatott ezt követően, és az egyikük - kapaszkodjunk meg! - mindösszesen kilencéves volt. És ez kísértetiesen össze is cseng a bicskei ügygel, hiszen Kocsis Fülöp egyházfő, metropolita szerint a lányt nehéz családi körülményei miatt egyszerűen hiteltelennek tekintették. Lefordítom: azt gondolták, hogy aki szegény, az hazudik, azal bármit meg lehet tenni, azt egy pedofil pap is molesztálhatja, ha gondolja. És hát, ismerik a Fidesz mottóját: akinek nincs semmije, az annyit is ér. Ez pedig láthatóan a védtelen és kiszolgáltatott gyermekekre maguk szerint még inkább érvényes; nyilván ez történt Bicskén is. A pedofil pap ezért folytathatta a gyermekek zaklatását és molesztálását is, és sajnos azóta két újabb áldozata is jelentkezett a szörnyeteg papnak, és ember nincs, aki elhiggye ezek után, hogy aki egy-két év leforgása alatt három kislányt is molesztált, annak nincs és nem is volt több áldozata. És ki tudja, hány ilyen eset lapul még a szekrényben, amiről nem tudunk, mert az orbáni pedofilhálózat, a maguk aljas rendszere bújtatja és leplezi, mentegeti őket? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

A kérdésem: miért is hagyta a rendőrség, hogy egy pedofil szörny még egy évig gyerekeket zaklathasson... *(Közbeszólások, zaj. - Nacsá Lőrinc: Vége!)*

ELNÖK: Képviselő úr, kettő perce van!

VARGA ZOLTÁN (DK): Miért is gondolja azt, miniszter úr, hogy aki szegény, az hazudik? Köszönöm, és várom válaszát. *(Szórványos taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Bár Bite Zsolt ügyében is ilyen vehemens lett volna ön, tisztelt képviselő úr, mint ebben az ügyben!

Számunkra teljesen mindegy, hogy a pedofília hol bukkan föl, mi minden pedofil üldözni fogunk és minden pedofil börtönbe fogunk zárni. *(Tordai Bence: Ez valami új.)* Azért fogadtuk el ezeket a szigorú büntető jogszabályokat, hogy ne legyen kibúvó. Felháborító, ha egy pedofil a gyermekvédelmi rendszert akarja kijátszani, és azon keresztül akar a kiszolgáltatott gyermekek közelébe jutni. Ez az ember visszaél a hatalmával, ezért ez minősített eset a pedofilbűncselekmények kapcsán, és még súlyosabb ítéletekre számíthat, aki ezt így teszi.

Minden egyes bejelentést a rendőrség büntetőeljárás keretében vizsgál és fog is vizsgálni, amit ma, amit holnap vagy holnapután nyújtanak be, minden esetben a rendőrség büntetőeljárás keretében ki fogja vizsgálni ezeket az eseteket.

Őn is ismeri, hogy vannak egyházi szabályok is erre vonatkozóan, és az egyházak arra törekednek, hogy még az állami szabályozásnál is szigorúbb eljárásokat vezessenek be, és nagyon helyes és nagyon fontos, hogy mindenhol, bármilyen intézményről is legyen szó, eljárjunk ezen nagyon szigorú szabályok alapján.

Csak azt nem értem, tisztelt képviselő úr, hogy ha önök itt ülnek a magyar baloldal soraiban, akkor miért nem szavazták meg azt a büntető törvénykönyvet, amely szigorú büntetési tételeket ír elő. Miért nem szavazták meg a kapcsolati erőszak tényállását, egy külön, önálló törvénymódosító javaslatban, amelyik pontosan a gyermekek vagy a kiszolgáltatott, általában feleségek, élettársak számára nyújt többletvédelmet? Miért nem szavazták meg azt a javaslatunkat, amelyik titkos menedékházakat - shelter house, így hívják a nemzetközi szakirodalomban - hozott létre azért, hogy legyen hova menekülni azoknak, akik valamilyen hasonló erőszak elől menekülnek? Miért nem szavazták meg azokat a javaslatokat, amelyek pontosan a bejelentési rendszerrel kibővítették a jelzőrendszerben a jelentést vagy feljelentést tenni jogosultaknak a körét, hogy akár civil szervezetek, külső szervezetek is szólhassanak a gyermekvédelmi intézményrendszernek, hogy járjanak el? Miért nem segítették pontosan azoknak az egységes protokolloknak a bevezetését a törvényi rendszerben, amely az ügyeknek a hatékonyabb kivizsgálását szolgálja? *(Az elnök*

a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.) Miért nem adták a szavazatukat sem a pedofil-nyilvánításhoz, sem a súlyos pedofil-bűncselekmények el nem évüléséhez? Ezt nem értem, hogyha most ennyire aktív, tisztelt képviselő úr! *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak, egy percben. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Hát, az ég áldja már meg! Hát, reménytelenül félrebeszél! De az a baj, hogy nemcsak ön, hanem a saját miniszterelnöke is. Gyakorlatilag egész nap hallgatjuk ezt a félrebeszélést, ezt a kétségbeesett menekülést a felelősség vállalása alól! Önök jogászoknak, de a saját törvényeket nem tartják be, az ég áldja már meg önöket! Hát, egyszerűen azt csinálják, hogy megpróbálnak lyukat beszélni most mindenkinek a hasába, és ezzel eltitkolni azt, hogy létezik önöknek egy Kaleta Gáboruk, létezik egy Fohsz Tivadarjuk. Mi van ezekkel az emberekkel? Mi van azokkal a kislányokkal, akikről most beszéltem? Ön hiába mondja a magáét, ezeknek a kislányoknak a története igenis azt bizonyítja, hogy az orbáni pedofilhálózat létezik, működik szerte az országban, és önök nemhogy megvédeni akarják a gyerekeket, hanem a szörnyek mellé állnak, még most is, megpróbálnak magyarázkodni, a maga miniszterelnöke pedig menekül *(Orbán Viktor csodálkozva szétárja a karját.)* az elől, hogy felelősséget vállaljon! *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Két nő szoknyája mögé bújnak, és onnan... *(Az elnök kikapcsolja a mikrofont.)* Köszönöm. *(Vitályos Eszter: Te vagy a szégyen! - Szórványos taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Egy perce volt, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Aki menekül és aki nincs itt, az Gyurcsány Ferenc, az ön pártelnöke *(Vitályos Eszter: Meg Jámbor Andris.)*, tisztelt képviselő úr! Mi itt vagyunk.

Miniszterelnök úr már többször utalt a számokra. Ön arról beszél, hogy ki rejteget pedofilokat. Hát, hogy lehet, hogy önöknek 2010-ben csak 81 pedofil sikerült lecsukni és börtönbe juttatni *(Varga Zoltán: Hazugság!)*, kivonni a forgalomból *(Varga Zoltán: Valószínűleg akkor csak annyi volt, most meg ennyi van!)*, hosszú távon hűvösre tenni azért, hogy egyetlenegy kisgyerekhez se nyúljanak hozzá? 81-et! 81-et! Nekünk pedig 663-at, tisztelt képviselő úr! Óriási különbség van a kettő között!

Egyrésztől szigorú jogszabályok kellettek, másrészt egy olyan rendőrség, amely hatékonyan fel tud

lépni, amely megvédi a gyerekeket, amely kivizsgálja ezeket az ügyeket. Önöknek hogyhogy csak 81-et sikerült rendőrkézre keríteni és börtönbe juttatni, nekünk pedig 663-at? *(Varga Zoltán: Kaleta Gábor!)* Ha önök is így tettek volna, akkor nem 81, hanem sokszor ennyi ült volna a börtönökben. De önök nem cselekedtek, önök nem léptek, önök csak mentegettek mindenkit, jogszabályi szintre emelték a mentegést! *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Mi viszont börtönbe juttattuk őket *(Varga Zoltán: És ki is engedték.)*, és azért építünk Csengerben még egy újabb börtönt, hogy helyet csináljunk a jövő pedofiljainak is, hogy ott legyenek a hűvösön, nagyon hosszú éveig. *(Hangok a kormánypárti sorokból: Így van! - Nagy taps a kormánypártok sorai-ban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdések tárgyalásának végére értünk. Most kettőperces technikai szünetet rendelék el, hogy képviselőtársaim nyugodtan el tudják hagyni az üléstermet. *(Számos képviselő távozik az ülésteremből.)*

(Szünet: 21.16-21.19)

Elnök: dr. Oláh Lajos

Jegyzők: dr. Vinnai Győző és Szabó Sándor)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Soron következik „Az életvégi döntésekről” címmel benyújtott politikai vita, amelyet Szabó Timea és képviselőtársai kezdeményeztek. A politikai vita kezdeményezésére irányuló indítvány V/6517. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! Felkérem Vinnai Győző jegyző urat, hogy ismertesse a politikai vita menetét.

(21.20)

DR. VINNAI GYŐZŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Elsőként a kormány képviselőjének nyilatkozatára kerül sor 40 perces időtartamban. Ezt követően az előterjesztői nyitóbeszéd következik 20 perces időtartamban. Majd az egyes képviselőcsoportok vezérszónokainak felszólalására kerül sor 10-10 percben. Utána az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Ezután a további képviselői felszólalásokra van lehetőség a hátralévő időkeretben. Majd az előterjesztői zárszóra kerül sor 20 perces időkeretben. Végül a kormány képviselője 20 percben válaszol a vitában elhangzottakra.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy emlékeztessem önöket az időkeretes vita legfontosabb szabályaira. A vita közben felszólaló kormánytag beszédideje a kormánypárti frakciók idejébe számít. Vita közben a kétperces felszólalásokat a személyes érintettségre történő reagálás kivételével bele kell számítani az időkeretbe. Az ügyrendi felszólalásokat nem számítjuk be az időkeretbe. Az üléstermi

információs táblán az érdeklődők folyamatosan figyelemmel kísérhetik az időkeretek felhasználását.

Mielőtt megkezdenénk a vitát, felkérem Szabó Sándor jegyző urat, ismertesse az egyes időkereteket.

SZABÓ SÁNDOR jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A javasolt négyórás időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 82 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 38 perc, a DK képviselőcsoportjának 23 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 18 perc, a Momentum képviselőcsoportjának 18 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 16 perc, a Mi Hazánk képviselőcsoportjának 14 perc, a Párbeszéd képviselőcsoportjának 14 perc, az LMP képviselőcsoportjának 13 perc, a független képviselőknek pedig 4 perc áll rendelkezésre.

A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 10-10 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Először a kormány nyitóbeszédére kerül sor, amit két felszólaló ismertet összesen 40 perces időkeretben. Megadom a szót Répássy Róbert úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának. Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Mindenekelőtt szeretném ismételtelen kifejezni a kormány tagjainak együttérzését Karsai Dániel ügyvédkollégánkkal. Tiszteletben tartjuk a harcát, tiszteletben tartjuk a törekvését, soha nem volt kérdéses, hogy a magunk részéről őt és sorstársait a legnagyobb megbecsüléssel és együttérzéssel kezeljük. Az ő sorsuk azonban egy jogvitába torkollott. Ez a jogvita az Emberi Jogok Európai Bírósága előtt zajlik. Mint bizonyára ismert önök előtt, ebben a jogvitában a kezdeményezők a magyar állammal szemben eljárást indítottak, és kéri az Emberi Jogi Bíróság döntését.

Ebben az eljárásban a kormány, ha úgy tetszik, nem a saját véleményét, hanem a magyar jogrendszer szabályait, a magyar jogból következő álláspontját fejt ki. Azaz bár a kormánynak van véleménye erről az ügyről és van véleménye mindarról a jogvitáról, ami előttünk folyik, de nekünk nem az a dolgunk, a kormánynak nem az a dolga, hogy a saját értékítéletét hangoztassa az Emberi Jogok Bírósága előtt, hanem azt mutassa be, hogy Magyarországon milyen a jogi szabályozás, és milyen szabályok mellett kell az Emberi Jogok Bíróságának a magyar ügyet megítélnie. Tehát amikor a kormány képviselője ott felszólalt, az egy jogi érvelés volt.

Ezzel együtt is ki kell hogy fejezzem azt az álláspontunkat, hogy a magyar Alaptörvény az életet védi, az élet védelmének az elvől indul ki. Ezzel egyébként nincs egyedül Európában. Az Európa Tanács 46 tagállamának a többségében nem engedélyezett az úgynevezett aktív eutanázia, amelynek a meghatározása már önmagában is egy kényes kérdés, mit is tekintünk passzív vagy aktív eutanáziának. Ebben a kérdésben

jobb, ha úgy használjuk ezt a fogalmat, ami a büntetőjogi megközelítés, tudniillik az öngyilkossághoz való asszisztálás, az öngyilkosságban való közreműködés. Ez a magatartás mindenképpen az élet védelmének parancsával szemben áll, már amennyiben azt harmadik személyek, kívülálló személyek szempontjából nézzük. Tehát senkinek nincsen joga arra, hogy elvegye más ember életét. Azt hiszem, minden pártállásra való tekintet nélkül mindenki egyformán gondolhatja - remélem -, hogy ebben az Országgyűlésben vitán felül áll az élet védelmének az elsőbbsége.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Emberi Jogi Bíróság eljárása folyamatban van. Sürgősséggel tárgyalják, tehát valószínű, hogy még az Országgyűlés tavaszi ülészakája alatt megszülethet az Emberi Jogi Bíróság döntése. A kormány a maga részéről, mint ahogyan mindig, ezután is tiszteletben fogja tartani az Emberi Jogi Bíróság ítéletét. Az Emberi Jogi Bíróság ítéletéből természetesen a törvényhozással együtt fogjuk levonni a következtetést. Nem tartunk még itt, bár úgy tudom, hogy még talán ebben a hónapban is sor kerülhet újabb eljárási cselekményre az Emberi Jogi Bíróság előtt.

Ezzel párhuzamosan egy népszavazási kezdeményezést indított néhány ellenzéki párt. *(Szabó Timea közbeszól.)* Elnézést kérek, igen, nem pártok indították, pártok legfeljebb támogatják ezt a kezdeményezést. De ebben sincsen a kormánynak döntési lehetősége, nem is kell hogy döntést hozzon a népszavazás kérdésében, a népszavazás kérdésében mindenekelőtt a Választási Bizottságnak, ezt követően pedig a bíróságnak, majd az Alkotmánybíróságnak lehet döntő szerepe.

Ezek után, tisztelt Ház, azt kell hogy mondjam, miután több jogi eljárás is folyamatban van, az a legcélszerűbb megoldás, ha az Országgyűlés megvárja ezeknek az eljárásoknak a végét, és csak ezután vonja le a következtetéseket.

Tisztelt Ház! Mivel ez a kérdés nem kizárólag alkotmányjogi kérdés, ezért a kormány álláspontját nemcsak az Igazságügyi Minisztérium, hanem a Belügyminisztérium részéről az egészségügyért felelős államtitkár úr is ismertetni fogja. Kérem, elnök úr, engedje meg ezt, hogy megosztva ismertessük a kormány álláspontját. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Megadom a szót Takács Péter úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának. Államtitkár úr, öné a szó. Parancsoljon!

DR. TAKÁCS PÉTER belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az aktív eutanázia lehetővé tétele alapvetően, ahogyan államtitkár úr is mondta, etikai jogi kérdés, az életvégi döntések legtöbbször valamilyen betegség okozta testi vagy lelki szenvedéssel összefüggésben merülnek fel, ezért az egészségügyi oldaláról is szükséges megvizsgálni a kérdéskört.

Mindenekelőtt szeretném árnyalni azt a mostanában sokat hangoztatott állítást, miszerint Magyarországon nincs lehetősége az állampolgárnak arra,

hogy döntést hozzon azzal kapcsolatban, hogyan érjen véget az élete. Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvényben meghatározottan az állampolgároknak jelenleg Magyarországon kétféleképpen adott a lehetőségük egészségügyi ellátást visszautasítani, köztük az életmentő, illetve életfenntartó kezelést. Az egyik lehetőség az úgynevezett élő végrendelet, amit az egészségügyi törvény 22. §-a szabályoz. Eszerint egy adott személy egészségesen vagy betegen, de még cselekvőképes állapotban rendelkezik közokiratban egy lehetséges jövőbeni szituációról.

(21.30)

Az élő végrendeletben egyrészt rendelkezhet arról, hogy a későbbi, esetleges cselekvőképtelensége esetére szükségessé váló kezelések, beavatkozások közül melyeket zárja ki. Az élő végrendelet lehetőséget biztosít arra is a betegnek, hogy az ezen ellátás visszautasítására vonatkozó rendelkezési jogát a későbbi, cselekvőképtelen állapota esetére átruházhassa egy másik, cselekvőképes személyre.

Másrészt minden cselekvőképes és önálló döntéshozatalra képes magyar állampolgár vagy hazánkban tartózkodó és egészségügyi ellátásban részesülő személy életvégi döntés keretében nyilatkozhat arról, hogy milyen, az életet fenntartó, azt meghosszabbító kezelést választ vagy éppen utasít el. A kezelés visszautasításának joga gyakorlásánál természetesen indokolt szakemberrel konzultálni, hogy melyek azok a kezelések, amelyeket nem kíván igénybe venni a beteg.

A betegek arról is rendelkezhetnek, hogy betegségük súlyosbodása esetén ne kerüljenek intenzív osztályos felvételre. Mindezen rendelkezések lerövidíthetik a betegség lefolyását. Fontos körülmény, hogy ezen döntések bármikor megváltoztathatók és visszavonhatóak.

Az életet megrövidítő életvégi döntések kapcsán fontos alapelv, hogy az elmaradó, elutasított kezelés hiányából fakadó szenvedést minden lehetséges eszközzel, például nyugtatók adásával, mélyaltatásos szedációval kell csillapítani, illetve kiküszöbölni. Ezen életvégi döntések a betegség bármely fázisában meghozhatók és a korábbiakban jelzett módon bármikor vissza is vonhatók.

Mindezek alapján, különös tekintettel a beteg önrendelkezési jogát és méltóságát érintő kérdésre válaszolva: egyértelműen az a válasz, hogy igen, a betegnek értelmes, törvény által biztosított lehetősége van az életvégi döntése által az élete befejezésével kapcsolatos eljárások tekintetében, még akkor is, ha ez nem terjed ki az aktív eutanáziára, avagy az asszisztált öngyilkosságra.

Mindezeket túl a ténylegesen meghozható életvégi döntések természetesen életfenntartó beavatkozások igénybevételére is vonatkozhatnak. Az életfenntartó kezelést tartósan nem igénylő állapotok, kevés kivételtől eltekintve, még nem járnak súlyos, kezelésre nem vagy rosszul reagáló úgynevezett refraktált tünetekkel, azonban hozzáadódóan - leggyakrabban

felülfertőződés miatt -, interkurrens módon, az egyre súlyosbodó tünetek és szövődmények megjelenésével a betegek elesettsége oly mértékű, hogy legalább átmeneti életfenntartó kezelést vagy életmentő kezelést fognak igényelni akár visszatérően, ismételten, amelyek pedig már visszautasíthatóak.

Különösen fontosnak tartjuk a pszichológiai, pszichiátriai és szociális támogatást, mivel a betegek jelentős részben előbb-utóbb depressziós tünetekkel küzdenek, esetleg reményvesztettség alakul ki náluk. Ezek komplex kezelése pszichológus és pszichiáter bevonásával egyaránt elengedhetetlen.

A nemzetközi vizsgálatok alapján és a palliatív szakmai grémium véleményével egyetértésben azt kell minden esetben kideríteni, hogy a beteg számára pontosan mi teszi elviselhetetlenné a betegséget. Továbbá tisztázni kell a testi és lelki szenvedések jelenlétét abban az esetben is, ha ez a fenyegetettség szintjén kínozza a beteget. Ezt követően, amennyiben a tudomány állása szerint a szakértői orvoscsoport véleménye alapján a beteg számára a fenti eszközökkel a szenvedés nem csillapítható, a palliatív szedáció hatékony segítséget nyújthat.

Engedjék meg, hogy pár szót szóljak a Magyarországon elérhető palliatív ellátásokról! A palliatív ellátás a visszafordíthatatlan állapotú betegek tüneteinek enyhítésére irányuló támogató kezelések összessége. A palliatív ellátást nyújtó hospice alapvető szervezeti formái Magyarországon: az intézeti betegellátás, hospice-otthon vagy hospice palliatív részleg a kórházban, otthoni hospice-szakellátás; vannak átmeneti szervezeti formák: ambuláns gondozás, kórházi konzultatív csoport; vannak kórházi mobil csapatok: nappali kórház, gyászcsoporthoz, illetve telefonos segélyszolgálatok. Palliatív típusú ellátásokat nem csupán a kifejezetten palliatív profil alapú és szakellátásban nyújtunk a betegeknek, hanem ezen ellátás a krónikus ellátással, de néha az aktív ellátással, például a geriátriával is összekapcsolódhat.

Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy tájékoztassam önöket, hogy jelenleg Magyarországon 26 intézmény 416 ágyon végez kórházi hospice-ellátást; ezeknek az átlagos ágykihasználtsága tavaly 75 százalékos volt. Emellett 76 otthoni hospice-ellátást végző szolgáltató is végez a NEAK által finanszírozott tevékenységet. A NEAK adatai alapján a tavalyi évben végzett hospice-ellátások esetszáma megközelítette a 11 ezret. Ebből 4817 volt kórházi és 6138 otthoni ellátás. Közfinanszírozott ellátásként nyújtott, kifejezett palliatív ellátásként jelentett ellátások finanszírozására tavaly 2,76 milliárd forintot fordított a NEAK.

És hogy mit tettünk az előző években? A magyar kormány beavatkozásaként az otthoni hospice-ellátásban 2021-ben új, finanszírozást befolyásoló szabályok kerültek bevezetésre; változtak a területi pótlék szabályai; a teljesíthető napi vizitszám hatról nyolcra emelkedett.

A kormány a lehetőségeihez mérten mindig igyekszik többletforrást biztosítani az ezen területen dolgozók számára. A megváltozott gazdasági helyzetre tekintettel

az otthoni szakápolást és hospice-ellátást végző szolgáltatók egyszeri juttatásban részesültek 2022-ben, ez 625 millió forintot tett ki, és 2022 végén a kormány 1,7 milliárd forint beépülő többletforrás biztosításáról is döntött, amely lehetővé tette a szakápolási alaplát 27 százalékos emelését. Az alaplát a jelenlegi 4700 forintra emelkedett.

A 2023. év végén a kormány újabb 809 millió forint többletforrást juttatott a szolgáltatóknak. Míg az otthoni ellátások finanszírozása 2022-ben 6,49 milliárd forint volt, Magyarország 2024. évi költségvetésében már 9 milliárd forintot irányozunk elő ugyanezekre a célokra.

Természetesen a fejlesztések tovább folytatódnak. A svájci-magyar együttműködési program keretében 2029-ig jelentős egészségügyi programok valósulnak meg Magyarországon. Ezeknek az egyik főkulcsa a hospice palliatív ellátások országos szintű fejlesztése lesz. A tervek szerint pilot jelleggel egy nappali palliatív ellátó központ jön létre Pécsen, amely lehetővé fogja tenni az otthon gondozott betegek egy napos ellátását, jobb tüneti menedzsmentjét, a beteg és családja pszichés támogatását, valamint az osztályos intézeti ellátás tehermentesítését.

A meglévő pécsi egység mellé további 5 vidéki és 2 fővárosi integrált felnőtt hospice-ellátási egység kezdheti meg a tevékenységét. A Semmelweis Egyetem gyerekklinikáján pedig magas színvonalú gyermek hospice-ellátást fogunk beindítani.

Zárásképpen szeretném hangsúlyozni: a gyógyító orvos szemszögéből is fontos a kérdéskör átgondolása, és szükséges kiemelni, hogy az orvoslás egy különleges hivatás. Az orvosok a gyógyításra esküdtek fel, és azt a legjobb tudásuk szerint végzik. Ezzel elmentéses kívánalmakat állítanak fel velük szemben, ha a gyógyító munka után a betegüket a halálba kellene segíteniük. Az orvosok nem kötelezhetőek elveik felrúgására, gyógyító tevékenységük megtagadására.

Kiemelném azt is, hogy az orvostudomány rohamos fejlődése, a genetikai kezeléseken alapuló eljárások egyre szélesebb körű alkalmazása, a mesterséges intelligencia térhódítása mind azt sugallja, hogy a gyógyításba vetett hitet még a nehéz és a ma még talán reménytelennek tűnő helyzetekben sem érdemes feladni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most az előterjesztői nyitóbeszédre kerül sor, amelyet két felszólaló ismeret, összesen 20 perces időkeretben. Először megadom a szót Szabó Rebekának, aki itt, a pulpituson kívánja elmondani hozzászólását. Parancsoljon, képviselő asszony!

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd), a napirendi pont előadója: Tisztelt Képviselőtársaim! Olyan témát vitatunk meg ma, ami miatt illene elfelejtenünk, hogy kormánypártiak vagy ellenzékiek vagyunk.

Az életvégi döntések ügye az a téma, amelynél tudatosítani kell magunkban, hogy mindenekelőtt

emberek vagyunk, és embereknek is kell maradnunk: érző, másokkal együtt érezni tudó embereknek. Ugyanakkor gondolkodó embereknek is, akik a vitát nem harcra fogják fel, nem alkalomként, pusztán előítéletek hangoztatására használják, hanem egymás érveinek meghallgatására. Remélem, hogy ez a mai vita empatikus és gondolkodó emberek vitája lesz.

Azért meg kell jegyezni, fontos lett volna nappali órákban lefolytatni ezt, hogy a szélesebb nyilvánosság is követhesse. Bár a vitánapot technikailag a Párbeszéd-Zöldek kezdeményezte, azt, hogy ma ez a vita létrejött, kizárólag dr. Karsai Dániel bátorságának és felelősségvállalásának köszönhetjük. Karsai Dániel jogtudós a saját ALS-betegségén keresztül szembesített mindannyiunkat az életvégi döntések kérdéskörével, és erőfeszítései, személyes szerepvállalása nyomán társadalmi vita bontakozott ki Magyarországon erről a témáról.

És természetesen sokat köszönhetünk sorstársainak is. Itt ragadom meg az alkalmat, hogy köszönetem a helyszínen Dunavölgyi Erzsébetet és Skripeg Bélát, akik szintén ALS-betegként itt vannak jelenleg az ülésteremben. *(Taps a Mi Hazánk padsoraiból.)*

(21.40)

Tehát ezt a már megkezdett társadalmi vitát folytatjuk most mi itt, a Parlament falai között.

Felszólalásomban Balog Zoltán református püspök Karsai Dánielnek írt levelét választottam vezérfonalként. Miért éppen ezt? Nos, nem azért, mintha Balog Zoltán bármiféle erkölcsi mércét jelentene, különösen nem a pedofilbűnsegéd kegyelmi ügye óta, de az ő levele tartalmazza azokat a főbb érveket, amelyek az aktív eutanázia kérdése kapcsán fel szoktak merülni nemcsak a hazai vitákban, hanem nemzetközi szinten is, hiszen ezt a vitát nem mi folytatjuk le először, lezajlott már a világ számos országában.

Tehát három fő vitapontot szeretnék bemutatni. Az első a „csúszós lejtő” érve. Balog Zoltán azt írta Karsai Dánielnek, idézem: „Arra kérem, ne akarja kinyitni ezt a kaput, mert ha egyszer kinyílik, akkor ezt nem fogjuk tudni többé nemcsak bezárni, hanem annak egyre szélesebbé tárását sem megakadályozni.” Balog Zoltán megfogalmaz ezzel kapcsolatban egy konkrét aggodalmat is: a felelősen gazdálkodó megbiztosítás abban válhat érdekeltté, hogy a befejezést tanácsolja az úgymond, idézőjelben feleslegessé vált embernek. A püspök arra is utal a levelében, hogy lehetnek olyanok, akik meggondolatlanul választják az aktív eutanáziát; hogy ezek olyan döntések, amelyeket nem lehet megbánni vagy utólag kijavítani. A kapu szélesebbre tárását tehát úgy érti, hogy lehetnek olyan kvázi asszisztált öngyilkosságok, amelyek külső nyomásra születnek vagy éppen nem kellően átgondoltan.

Nos, ezt az érvet nyilván fontos nagyon komolyan megvizsgálni, hiszen az valóban borzalmas lenne, ha olyan esetekben is történné aktív eutanázia, amikor annak nincsen elég nyomós indoka. Ezek az aggodalmak

minden országban előkerültek, ahol az életvégi döntésekről vitáztak vagy azt engedélyezték, és ezek az aggályok eredményezték azt, hogy egyetlen olyan aktív eutanáziát megengedő szabályozás, gyakorlat sem létezik, ahol könnyű és gyors lenne erre engedélyt kapni, sőt a kérelmek túlnyomó többségét el szokták utasítani, mert ki szokott derülni, hogy például még nem merítették ki a fájdalomcsillapítás minden lehetőségét. A holland adatok szerint például tízből csak három aktív eutanázia-kérvénynek tettek eleget; az elutasított esetek jelentős hányadában, mintegy harmadában voltak még alternatívák a szenvedés enyhítésére. Az elutasítások másik vezető indoka az volt, hogy a beteg depressziós volt, vagy más pszichiátriai problémákkal küzdött. Ezekben az esetekben az orvos más lépéseket tett a beteg szenvedésének enyhítésére.

A számok tehát azt mutatják, hogy megfelelő szabályozás mellett nem lehet indokolatlan a szabad életvégi döntés engedélyezése, és mi, a Párbeszéd-Zöldek is csak olyan szigorú szabályozás mellett tudjuk támogatni a szabad életvégi döntések magyar jogrendbe illesztését, amely kizárja, hogy ezzel a jogintézménnyel visszaéljenek.

Karsai Dániel is a nemzetközi példákra hivatkozott Balog Zoltán levelére adott válaszában. Mint írta, a püspök úr szerint az életvégi döntések bármilyen fokú legalizálása egy olyan lejtőre lökné a társadalmat, amely felmenti magát a gondoskodás kötelezettsége alól, csak hogy azon országok tapasztalatai, ahol az ilyen lehetőség adott, ezt az álláspontot egyértelműen cáfolták. „Nincsen semmilyen apokaliptikus irányba mutató lejtő, a jogintézménnyel nem élnek vissza, nem hogy rendszeresen, de egyetlen ilyen konkrét példát sem hallottunk eddig” - írta válaszában dr. Karsai Dániel.

Persze, tudom, hogy sokakat a jó nemzetközi példák esetleg nem győznek meg, mert azt vallják, hogy ami máshol működik, az Magyarországon biztosan nem. Erre a pesszimista nézetre és a „csúszós lejtő” érvelés egy sajátos változatára példa Kovács József orvos-bioetikai Népszavának adott nyilatkozata. Kovács szerint mivel a magyar egészségügy nem gazdag, könnyen lehet, hogy a beteg emiatt esetleg nem kapja meg a szenvedéscsillapítás minden lehetőségét, ami azután arra vezetne, hogy a szegénység okozta szenvedésből való kiútként tekintene az eutanáziára, ami nyilván elfogadhatatlan. Mindemellett Magyarországra nem annyira jellemző a szabálykövetés, így az emberek nem lehetnének biztosak abban, hogy minden szabályszerűen fog történni, vagyis a Kovács-féle „csúszós lejtőn” olyan betegeknél is engedélyznék a szabad életvégi döntést, akiknél lenne mód, mondjuk, fájdalomcsillapításra, ha jutna rá pénz, de ugye, őszintén nem jut.

Érdekes, hogy hasonló aggodalmak elhangzottak már Magyarországnál sokkal gazdagabb országokban is. Ronald Dworkin amerikai jogfilozófus azt írta az aktív eutanázia kapcsán, hogy sokan attól tartanak, hogy a szabályokat nem lehetne megfelelően betartatni, és hogy a különösen kiszolgáltatott betegekre,

például a szűkös erőforrásokkal rendelkező, túlszűfolt kórházakban haldokló szegény betegekre esetleg nyomást gyakorolnának, rávonnák őket arra, hogy olyan életvégi döntést hozzanak, amit esetleg egyébként nem hoznának meg.

A jogfilozófus válasza az volt ezekre az aggodalmakra, hogy az ilyen betegek inkább jobb, mint rosszabb helyzetbe kerülnének, ha a szabad életvégi döntést megfelelő biztosítékokkal engedélyznék. Arra mutatott rá, hogy az aktív eutanázia legfontosabb előnye ezeknek a betegeknél a számára a még jobb életvégi ellátás lehet, az ilyen szabályozás ugyanis magában foglalná azt a követelményt, hogy a kórházaknak az ilyen kérelmek elfogadása előtt bizonyítaniuk kell, hogy hatékony orvosi ellátást nyújtottak, beleértve a legkorszerűbb fájdalomcsillapítást is. Úgy vélem, hogy Dworkin érvei meggyőzőek, és érdemes fontolóra vennünk őket. Ha Magyarországon a szabad életvégi döntés lehetőségét megfelelően szigorú szabályozással vezetjük be, az javítani fogja a végstádiumú betegek helyzetét.

És röviden szólnék arról az ellentmondásról is, amely a kormány Karsai Dániel kérelmére válaszul a strasbourgi bírósághoz benyújtott ellenkérelmében és Balog Zoltán levelében foglaltak között feszül, ugyanis a kormány ellenkérelmében az olvasható, hogy Magyarországon jól kiépített hospice-ellátás áll a halálos betegek rendelkezésére, amivel megőrizhetik az emberi méltóságukat. Balog Zoltán levelében viszont az áll, hogy bár az államnak kötelessége mindent megtenni azért, hogy Magyarországon méltósággal lehessen meghalni, de idézem: „ma különösen a szegény emberek számára nem mindig adatik meg ez a lehetőség, kevés a hospice, az olyan államilag támogatott hely, ahol a hozzátartozók jelenléte, a palliatív ellátás esélyt ad arra, hogy emberi és emberies körülmények között távozzon az életből az, akinek távoznia kell.” És ezt Balog Zoltán püspök mondja, aki egykor az egészségügyért is felelős miniszter volt. Gondolom, hogy ő jól ismeri a helyzetet, és ez meglehetősen ellentétben áll azzal, amit dr. Takács Péter államtitkár úr az előbb itt felvázolt, és azt hiszem, még azok a fejlesztések sem lesznek elegendőek ehhez a helyzethez képest, amelyeket Balog Zoltán a levelében ismertetett.

Tehát egy olyan új szabályozás, amely bizonyítékokat igényelne arról, hogy megkapta-e a halálos beteg a megfelelő fájdalomcsillapítást és a fejlett hospice-ellátást, bizonyosan pozitívan hatna az ellátás színvonalára, ugyanis felszínre kerülnének ezek a problémák, a társadalom sokkal többet tudna ezekről a kérdésekről, és így a kormányzat már nem zárkozhatna el a terület megfelelő finanszírozásától.

A második vitapont az a kérdés volt, hogy vajon csak Istennek van-e joga ahhoz, hogy életet adjon és elvegyen. Ugye, Balog Zoltán püspök ír erről, hogy az élet Isten ajándéka, csak ő veheti el, és neki adhatjuk vissza életünket. Nos, ez azért nyilvánvalóan csak azok számára rendelkezhet meggyőző erővel, akik vallásosak, akik hisznek Istenben, de egyébként még nekik sem feltétlenül. Ne feledjük, hogy Magyarországon nem

csak vallásos emberek élnek! A magyar Alaptörvény is kimondja a vallás és az állam szétválasztását, illetve a gondolat és a lelkiismeret szabadságát, vagyis ez azt is jelenti, hogy az állam nem kényszeríthet semmiféle vallási vagy filozófiai meggyőződést az emberekre az emberi étellel kapcsolatban.

Talán ezen vitapont kapcsán érdemes megemlíteni, hogy a vita nem is arról folyik, hogy eldönthető-e objektív módon, hogy az életet érdemes-e élni bizonyos feltételek mellett. A vita arról folyik, hogy tiszteljük-e annyira a haldokló személy ítéletét erről a kérdéstről, hogy miután biztosítottuk számára a magas színvonalú palliatív ellátást, és meggyőződünk arról, hogy az ítélete jól informált, befolyásmentes és tartósan fennálló, ne gördítsünk akadályt az akarata útjába. Tehát tiszteljük-e ennyire az egyént, a beteget, aki dönt?

És végül röviden a harmadik vitapont, amely sokkal egyszerűbb kérdés az eddigieknél, és ez a kormány részéről szintén elhangzott, így hangzik: elvárható-e a gyógyításra felesküdtö emberektől, hogy részt vegyenek aktív eutanáziában? Balog Zoltán szerint - és itt, ugye, a kormány képviselői is ezt mondták - ez egyértelműen ellentmond az orvosok hippokratészi esküjének, és ezt szerinte nem tehetik meg. De valójában ez a kérdés nagyon hasonlít az orvosok abortuszban vállalt szerepéhez, hiszen természetesnek gondolja mindenki, hogy egyetlen orvost sem szabad a lelkiismerete ellenében abortusz elvégzésére kötelezni. Pontosan ugyanez a helyzet az aktív eutanáziában való közreműködéssel is, mellesleg a külföldi példák is ezt mutatják: ott sem kényszerítenek, nem köteleznek senkit arra, hogy ebben részt vegyen.

Az abortusz szabályozása kapcsán - ha már ez a párhuzam jött itt elő - a kormányzat szerencsére inkább a közvélemény, mint a keresztény egyházak elvárásainak igyekszik megfelelni; alighanem ugyanerre lenne szükség az életvégi döntéseket illető szabályozásnál is.

(21.50)

Ugyanis a Medián kutatása szerint a magyarok bő kétharmados többsége támogatja, hogy élni lehessen az eutanázia, az életvégi döntések lehetőségével. Csaknem minden második állampolgár az aktív eutanáziát is támogatná. Nekünk, politikusoknak az lenne a feladatunk, hogy a társadalom elvárásainak jobban megfelelő, igazságosabb és emberségesebb szabályozást alakítsunk ki.

Az ehhez vezető út fontos lépése lehetne ez a vitanap is, de fontos lépés lett volna az a népszavazási kezdeményezés is, amelyet Karsai Dániel és testvére nyújtottak be, és amelyet véleményem szerint nem jogosan, de elutasított a Nemzeti Választási Bizottság. Megjegyzem egyébként, hogy a kormánytöbbség, a kormánypártok, ha akarnák, maguk is kezdeményezhetnének egy ilyen népszavazást, sőt, akár a propagandacélokat szolgáló nemzeti konzultációk helyett is sokkal hasznosabb lenne erről a valóban élet-halál

kérdésről megkérdezni az emberek véleményét. Tehát erre a kormánypárti többségnek lehetősége lenne.

Mindenesetre mi a Párbeszéd-Zöldek részéről, Karsai Dániellel egyetértve azt gondoljuk, hogy az élet jog, de nem kötelesség. Az életvégi döntéshez való jog az emberi méltóságból fakad, és mint ilyenben az egyén szabadságát és befolyásmentes akaratát kell tiszteletben tartani.

A végén idéznék még egy bekezdést Karsai Dánieltől, aki ezt nyilatkozta: „A létezés ezen formája számomra mindenfajta értelmet és méltóságot nélkülöz. Ebben a helyzetben szilárd meggyőződésem szerint joggal igényelhető, hogy az embernek legyen joga az értelmetlen szenvedés helyett méltósággal befejezni az életét.” Én ezzel teljes mértékben egyetértek. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Bedő Dávidnak, a Momentum frakcióvezetőjének, aki szintén itt kívánja elmondani hozzászólását. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

BEDŐ DÁVID (Momentum): Köszönöm szépen. „Úgy érzem magam, mint egy amerikai filmben a halálra ítélt, aki ott van a halálsoron és napokat, heteket, hónapokat vár arra, hogy kivégezzék. Nem bírok felállni, kiesik a kanál a kezemből. Ebben az a borzasztó, hogy elmém ép és fel tudom fogni az egészet. Éjszákanként imádkozok, hogy reggel ne keljek fel.” Súlyos mondatok. Ezeket Skripeg Béla mondta, aki Karsai Dánielhez hasonlóan ALS-ben szenved. Béla itt van velünk ma este, itt ül a karzaton és hallgatja ezt a vitát, ahogy Dunavölgyi Erzsébet is, aki szintén ALS-ben szenved, és Karsai Péter, Karsai Dániel testvére is itt van velünk.

Azt gondolom, hogy az itt ülők közül mindenki, ha tehetné, minimalizálná a gyógyíthatatlan betegek szenvedését, Karsai Dániel és társai harca az aktív eutanáziáért pedig erről szól. Nem szeretnének mást, csak hogy méltóságban halhassanak meg, szenvedés nélkül. Jár nekik a választás szabadsága, jár nekik a lehetőség, hogy saját életükről dönthessenek. Mi hiszünk a döntés szabadságában és hiszünk az emberi méltóságban, az embereknek joguk van a saját sorsuk felett rendelkezni és ezzel a magyarok többsége is egyetért. Több kutatás is kimutatta ugyanis, hogy a felnőtt lakosság közel kétharmada támogatja az aktív eutanázia lehetőségét ilyen esetekben.

Ezért szólaltunk fel a parlamentben, ezért biztosítottunk lehetőséget az állampárti képviselőknek, hogy beszélgessenek dr. Karsai Dániellel, és ezért nyújtottunk be közösen Dániellel és Péterrel népszavazási kérdéseket a valódi párbeszéd, társadalmi párbeszéd érdekében. Önök viszont csak cinizmussal tudtak válaszolni ezekre. Gyávák voltak beszélni egy gyógyíthatatlan és halálos betegségben szenvedő emberrel, gyávák voltak vitázni, és úgy tűnik, gyávák ahhoz is, hogy megkérdezzék a magyarokat, mégis mit szeretnének. A benyújtott népszavazási kérdéseinket

lesöpörte ugyanis az asztalról a Nemzeti Választási Bizottság, és gyáva módon megfosztotta az országot attól, hogy döntést hozzon a kérdésben. Bebizonyosodott újra, hogy ebben az országban csakis arról lehet népszavazás, amiről az állampárt úgy akarja.

Higgyék el, én értem, hogy rengeteg politikai vitánk van, rengeteg mindenben nem értünk egyet, az eutanázia legalizálása viszont nem egy pártpolitikai ügy, hanem az egész országról szóló húsba vágó kérdés! Éppen ezért, ha valamikor, akkor most tegyük félre az egymással szembeni ellenérzéseket és segítsünk honfitársainknak, akik a saját méltóságukért és szabadságukért küzdenek.

Kedves Állampárti Képviselők és Kormánytagok! Önök abban a helyzetben vannak, hogy a magyarok többségének egyetértésével segíthetik honfitársainkat a méltóságukért és szabadságukért vívott harcukban. Dönthetnek úgy, hogy törvényeken keresztül biztosítják Karsai Dánielnek és a hozzá hasonló gyógyíthatatlan és rengeteg szenvedéssel járó betegséggel küzdőknek a jogot, hogy dönthessenek saját sorsukról. Amennyiben viszont nincs annyi bátorságuk, hogy törvényt módosítsanak, legyen annyi magukban, hogy a magyar népre bízzák a döntés lehetőségét. Ha kamukonzultációkra el tudnak költeni több milliárd forintot, akkor legyen pénz a valódi kérdésekre is, legyen pénz a népszavazásra. Használják végre valami hasznosra hatalmukat, kezdeményezzenek népszavazást az aktív eutanáziáról! Köszönöm. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Pesti Imrének, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Képviselő úr, parancsoljon, oné a szó.

DR. PESTI IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Az emberi élet két szélső pontja a kezdet és a vég. Ennek misztériuma, vagyis a születés és a halál titokzatossága évezredek óta foglalkoztatta az emberiséget. A születésre úgy kell tekintenünk, hogy az tőlünk független, világra jövetelét nem a megszületendő kezdeményezi, de élete végét, elmúlásának körülményeit az ember jól vagy rosszul, de maga befolyásolhatja.

Tisztázzuk a fogalmat! Az eutanázia a gyógyíthatatlan beteg halálának a beteg kívánságára vagy beleegyezésével történő aktív vagy passzív meggyorsítása, illetve a páciens részéről szükségtelenné tartott orvosi beavatkozásról való tudatos lemondás. A kérdés aktualitását, parlamenti tárgyalását dr. Karsai Dániel az Emberi Jogok Európai Bíróságához küldött beadványa indokolja, amelyben a volt alkotmányjogász kifogásolja, hogy a magyar törvények tiltják - most idézet következik - „az élet segítséggel történő befejezésére vonatkozó döntés meghozatalát teljes és extraterritoriális térben” - az idézet befejezve. Egyszerűen fogalmazva: az életvégi döntésben dr. Karsai engedélyezné az aktív

eutanáziát, másként fogalmazva, ahogy ezt Svájcban szokták, az asszisztált öngyilkosságot.

Mint konzervatív személy valamennyi hasonló gondolkodású ember nevében mondhatom, hogy mélyen együttérzünk dr. Karsai Dániellel és a hozzá hasonló, súlyos betegségben szenvedő betegekkel. Mint orvos pedig őszinte empátiával tekintek azokra az embertársainkra, akik betegségét az orvostudomány nem tudja meggyógyítani és eljutnak betegségük végstadiumába.

Mi a helyzet eutanázia kérdésében Európában? Az eutanázia az emberi jogok európai egyezményének 2. cikkelyébe ütközik. A Pretty kontra Egyesült Királyság, Koch kontra Németország, Lings kontra Dánia hasonló esetek, melyek előfordultak a fent említett országokban, ahol az ottani legfelsőbb bíróság az emberi jogok európai egyezményének szellemében döntött. Az eutanáziát vagy más néven asszisztált öngyilkosságot az Európai Unió 27 tagállamából jelenleg csak háromban vagy négyben engedélyezték. Ez azt jelenti, hogy az uniós országok majd 85 százalékában az eutanázia tiltott. Az Európa Tanács 42 tagállamából 36-ban büntetőjogi felelősségre vonást rendeltek el az öngyilkossághoz való segítségnyújtás miatt. Ez egy 2013-as adat.

(22.00)

Tehát az Európai Tanács tagállamainak is több mint 85 százalékában az életvégi döntésben az asszisztált öngyilkosságot büntetni rendelik.

Mi a helyzet Magyarországon? A magyar Alaptörvény értelmezése szerint is alaptörvény-ellenesnek minősül az eutanázia, vagy más néven az asszisztált öngyilkosság. Több alkotmánybírói határozat is ennek szellemében született.

Ki legyen a partner, a társ az asszisztált öngyilkosságban? Az orvos? Az orvost orvosi eszköje tiltja. Az időszámításunk előtt V. században élt Hippokratész esküje ma is érvényes. Ezt mondja ma minden orvos akkor, amikor orvossá avatják: „Az emberi életet minden megkülönböztetés nélkül tisztetem. Orvosi tevékenységem soha nem irányul emberi élet kioltására. A betegek emberi méltóságát és jogait tiszteletben tartom, a bizalmukkal nem élek vissza, és titkaikat a haláluk után is megőrzöm.”

Az emberek, a betegek önrendelkezési jogát maximálisan tiszteletben tartva tudomásul vesszük, hogy annak nem része, hogy más embereket vonjanak be saját cselekedetük, saját öngyilkosságuk végrehajtására. Ez túlmutat az önrendelkezési jagon.

A nehéz helyzetben lévő betegek számára, akik végstádiumban vannak, az egészségügyi ellátásban biztosított a kórházi és az otthoni hospice-ellátás. Az otthoni hospice-ellátás keretében nagyon sokfajta segítséget kapnak a végstádiumban lévő betegek: alap- és szakápolási tevékenységet, tartós, hatékony fájdalomcsillapítást, gyógytornát, gyógykezelést természetes eszközökkel, például fizioterápiával, szociális tevékenységek szervezését, diétás gondozást, tanácsadást,

mentálhigiénés gondozást, tanácsadást, beleértve a családtagokat is; a részvevők felkészítése a hospice-ellátásra, valamint a gyógyszerelés tervezése és ellenőrzése. Ez van az ambuláns ellátásban.

Mi van a fekvőbeteg-ellátásban? Az egészségügyi államtitkár úr beszélt már erről. A fekvőbeteg-intézményen belül végzett olyan szakellátás, amelynek célja a különböző osztályokon kezelt terminális állapotú betegek ellátásának segítése, a palliatív ellátási szempontok érvényesítése. Feladata szakmai segítségnyújtás a terminális állapot végső stádiumába került betegek és családtagjaik számára erre kiképzett interdiszciplináris csoport segítségével. Ebbe orvosok és szakápolók értendők.

A hospice-ellátást Magyarországon egyre többen veszik igénybe, jelentős fejlődésen ment át, mint ahogy a tudomány is fejlődik. 2005-ben mintegy 1147 beteg vette igénybe, és az Egészségbiztosítási Alap 34 981 ápolási napot finanszírozott. 17 évvel később, 2022-ben ez a szám megötszöröződött: 5567 beteg mintegy 153 885 napot kapott támogatásként az Egészségbiztosítási Alapból.

Mindezek alapján világosan látható, hogy a hospice-ellátás valamilyen formában segíti az életvégi döntésben a betegeket. Tehát a hospice mint ellátási forma a végstádiumban szenvedő betegek gondozását célozza, azok testi és lelki ápolását, életminőségük javítását, szenvedéseik enyhítését, ha kell, szeretteik körében, biztosítva emberi méltóságuknak a megőrzését, egészen a halálukig. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Arató Gergelynek, a DK képviselőcsoportja ve-zérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az emberi élettel kapcsolatos kérdések, köztük az élet végével kapcsolatos kérdések is az emberi jogok legalapvetőbb gyökereit, legalapvetőbb kérdéseit és tágabb értelemben a társadalmi együttélés, az emberi biztonság és méltóság legalapvetőbb kérdéseit érintik. Éppen ezért ezekben a kérdésekben nincsenek egyszerű, könnyű válaszok. Ezekben a kérdésekben nincsenek könnyű megoldások, nem lehet ezekben a kérdésekben megspórolni a vitát, a gondolkodást, az ütköző szempontok okos és higgadt mérlegelését.

Tanulságos volt, hogy az imént Pesti Imre képviselőtársam idézte az élet védelmét, de aztán a következő mondatban idézte azt is, hogy az emberi méltóság védelme is az orvos dolga. Valójában ugyanez a helyzet alapjogi, emberi jogi szempontból is. Két alapvető jog ütközik egymással. Mert az emberi élet védelme az egyik legalapvetőbb emberi jog, azt másnak elvenni, arról másnak rendelkezni nincs joga, azt nem lehet elidegeníteni. A másik oldalról persze az emberi méltósághoz való jog is alapvető jog, és az, hogy ne tegyük ki embertársainkat fölösleges szenvedésnek.

Azt mondtam, hogy ezek nehéz kérdések. Én nem állítom azt, hogy én vagy a Demokratikus Koalíció tudja a választ, tudja az egyetlen biztos, helyes választ ezekre a kérdésekre. Azt látjuk és azt tudjuk, hogy Karsai Dániel, aki nem volt alkotmányjogász, mert ez nem múlik el attól, hogy beteg, hanem alkotmányjogász, de elsősorban egy szenvedő emberi lény, ezt a kérdést a társadalom elé tárta. És ebben nem a jogi eljárás a legfontosabb - bár ez is rendkívül fontos és tanulságos lesz ennek eredménye -, hanem az, hogy a társadalmat magát kérdezi meg arról, hogy van-e joga bárkinek őt szenvedésre ítélni, van-e joga bárkinek, az államnak azt mondani, hogy nem kérhet segítséget arra, hogy megszabaduljon a szenvedéseitől.

Bizonyos - és ezt képviselőtársaim is említették -, hogy egy ilyen ügyet szabályozni csak nagyon körültekintően, nagyon sokfajta jogi garanciával szabad, és csak nagyon alaposan lehet kialakítani ennek a szabályait, tanulmányozva a meglévő gyakorlatokat és az eddigi tapasztalatokat is. De az is biztos, hogy itt nem egyszerűen egy jogi szabályozási kérdéssről van szó. Azt gondolom, minden embernek alapvető erkölcsi kérdés, hogy mit gondol erről az ügyről, olyan kérdés, amit a lelkiismeretével is meg kell hogy vívjon, és meg kell vívnunk ezt a kérdést a kollektív társadalmi lelkiismeretben is.

Önmagában az nem érv, hogy hány európai uniós vagy akár Európa Tanácshoz tartozó ország fogadott már el ilyen gyakorlatot és hány nem. Az nem érv, hogy majd megvárjuk, hogy az Emberi Jogok Európai Bírósága mit dönt. Nem lehet félreállni, nem lehet gyáván elbújni ez elől a kérdés elől. És azt sem lehet mondani, hogy azért, mert ebben az Alkotmánybíróság hozott korábban ítéleteket, ennek mindenképpen így kell maradnia. S nemcsak azért, mert önök ennél sokkal kisebb ügyekben is hozzányúltak már az Alaptörvényhez, amikor a politikai érdekük ezt kívánta, hanem azért is, mert a jog maga is egy fejlődő valami, maga is olyasmi, ahol átértékelnek, újra és újra átgondolnak - vagy átgondolunk, ha tetszik, mi magunk mint törvényalkotók - jogi kérdéseket.

Éppen ezért a Demokratikus Koalíció álláspontja az, hogy ebben a kérdésben érdemi társadalmi vitát kell lefolytatni. Nem lehet egyik vagy másik párt, egyik vagy másik világnézet, egyik vagy másik társadalmi csoport álláspontja alapján, többségi alapon eldönteni ezeket a kérdéseket, már abban az értelemben, hogy nem lehet az, hogy azért, mert egyik vagy másik pártnak van uralma az Országgyűlésben, vagy többsége, ezért aszerint szabályozzuk ezt a kérdést. És most nem megyek bele, mert nem lenne méltó, ha belemennék a politika és a kereszténység sajátos viszonyának értelmezésébe a Fidesz esetében, maradjunk annyiban, hogy én tiszteletben tartom, hogy önöknek őszinte meggyőződése ebben a kérdésben létezik, és önök ezt őszinte elvi meggyőződésből is ellenzik. Én ezt elfogadom.

(22.10)

De önmagában az, hogy önök ezt saját vallásos vagy politikai meggyőződésük alapján ellenzik, nem

indok arra, hogy elutasítsák azt, hogy erről a kérdésről érdemben minden kérdésre kiterjedő vita folyjon, és ne haragudjon, képviselőtársam, azt mutatja, hogy ez így van, azért ne bántódjon meg, képviselőtársam, de ennél ez a kérdés nemcsak az érintettek, hanem az egész társadalom számára sokkal fontosabb, mint hogy egy néhány órás időkeretbe szorított éjszakai parlamenti vitával le lehessen tudni. *(Sic!)*

A Demokratikus Koalíció álláspontja tehát az, hogy ez a kérdés ma Karsai Dánielnek köszönhetően az asztalon van, ez mindannyiunk számára lelkiismereti kérdés, és az egész társadalom számára is lelkiismereti kérdésnek kell lennie, ezért erről a kérdésről széles körű, mindenfajta teológiai, jogi, orvosi, társadalmi szempontot felvonultató, kiterjedt társadalmi vitát kell tartani és szervezni. Nem hozom szóba ebben az összefüggésben a nemzeti konzultációt, de mondjuk azt, hogy abból a pénzből vagy annak a töredékéből, amit önök egyébként politikai propagandára vernek el nemzeti konzultáció címen, szervezzenek meg egy olyan társadalmi vitát, ahol mindenki elmondhatja a véleményét, orvosok, papok, a betegek, a világi filozófusok, mindenki, akinek ebben véleménye van, és az átlagemberek maguk is elmondhatják a véleményüket, elmondhatják, hogy mi az, amitől félnek és mi az, amivel egyetértenek, mi az, amit remélnek és mi az, amitől meg akarnak szabadulni.

És ennek a vitának az eredményét egyetlen módon lehet tisztességesen levonni: úgy, hogy döntsön a nép, legyen erről a kérdésről népszavazás, egy érdemi, nagy vita után az állampolgárok döntsenek abban, hogy számukra mi az a megoldás, mi az az irány, ami elfogadható. Utána is rengeteg dolga lesz még egyébként a törvényhozásnak, hogy jó és pontos szabályokat alkosson meg, de alapvetően az emberekre kell bízni egy ilyen alapvető kérdésnek az eldöntését, még egyszer mondom: úgy, hogy egyébként van előtte idő, van lehetőség arra, hogy erről a kérdésről érdemi vita folyjon a társadalomban, a társadalom minden színterén.

A Demokratikus Koalíció azt gondolja, hogy egy ilyen ügyben, amely lelkiismereti kérdéseket, alapjogokat, az emberi élet védelmét és az emberi méltóságot érinti, nem lehet olyanfajta álláspontot képviselni, amit a kormányoldal képvisel, semelyik világnézet nem erőltetheti rá a saját álláspontját a társadalomra. Ha valakinek ebben van határozott meggyőződése, akkor álljon elő, érveljen, folytassuk le ezt a vitát, és utána szülessen olyan döntés, amelyik a társadalom többsége számára elfogadható! *(Taps a DK, a Momentum és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Hollik Istvánnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Képviselőtársak! Abban, azt gondolom, egyetérthetünk, és én magam is egyetérték Arató képviselőtársammal, hogy persze minden morális, erkölcsi vita valójában egy jogi vita is, de a jogvita csupán leképeződése egy erkölcsi vitának, és itt, ebben a kérdésben nagyon masszívan, tulajdonképpen teljes mértékben egy morális, erkölcsi vitáról beszélünk, ezért is gondolom, azzal is egyetérték, hogy itt a kinyilatkoztatások nem helyesek.

Azzal kell kezdenem, részint azért, mert képviselőtársam, Pesti Imre, illetve az államtitkár urak a gondolataim nagy részét már elmondták, hogy kezdjem azzal, hogy minden olyan emberrel együttérzünk, aki olyan betegségben szenved, amelyet az orvostudomány jelenlegi állása szerint gyógyítani most még nem lehet; együttérzünk, és fáj, hogy bár az egészségügy és az orvostudomány fejlődik, de ma is nap mint nap szembesülnünk kell ilyen emberi sorsokkal.

Azt is szeretném az ügyhöz hozzátenni, megerősíteni, amit az államtitkár úr is elmondott, hogy Magyarországon minden betegnek, aki gyógyíthatatlan betegségben szenved, joga van azt az életvégi döntést meghozni, hogy visszautasítja az őt egyébként életben tartó kezelést vagy kezeléseket, az őt életben tartó gyógyszereket, és joga van igénybe venni palliatív ellátást is.

És amikor erről a kérdésről vitatkozunk, azt is érdemes az asztalra tenni, hogy azért mégiscsak megnézzük, hiszen nem egyedül vagyunk ebben az univerzumban, hogy az összes többi ország az Európai Unión belül és kívül hogyan jár el ebben a kérdésben, és hogyha ezt megtesszük, akkor azért azt láthatjuk - és ez, azt gondolom, nagyon erős óvatosságra kell intsen bennünket -, hogy az Unió döntő többségében is, de egyébként az ENSZ-országok döntő többségében is jelenleg olyan szabályozás hatályos, van érvényben, amely nem engedélyezi az asszisztált öngyilkosságot, sőt a törvény kifejezetten tiltja azt. És valóban, több európai uniós országban is lezajlott már vita ebben a kérdésben, és egyébként ezen viták után is maradt a tiltás, a tiltó jogszabályok maradtak érvényben.

Az egyik ilyen vita éppen Olaszországban zajlott le, és ehhez a vitához egyébként Ferenc pápa egy gondolatot küldött, ebből szeretnék felolvasni önöknek egy részletet. Azt mondja: „Az orvostudomány az emberi életet szolgálja, és mint ilyen a személyt a maga lelki és fizikai teljességében szemléli, egyéni és társadalmi vonatkozásában egyaránt. Ennek hagyománya egészen a hippokratészi eskütől eredeztethető.”

Kereszténydemokratáknak azt gondolom, egyetértve Ferenc pápa gondolatával, hogy nincs olyan, tisztelt képviselőtársaim, hogy felesleges élet, ennek szellemében az Alaptörvény is az életet védi, és az asszisztált öngyilkosságot nem engedélyezi. Azt gondolom, hogy ennek az alkotmányos keretrendszernek a megváltoztatása nem indokolt, és nagyon meg kell fontolni azokat a szempontokat, amelyek alapján a világ országainak döntő többsége a mai napig továbbra sem engedélyezi az asszisztált öngyilkosságot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Bedő Dávidnak, a Momentum képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

BEDŐ DÁVID, a Momentum képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Én a vezérszónoki felszólalásomat arra szeretném felhasználni, hogy felolvasak önöknek egy levelet, amelyet Karsai Dániel írt a magyar Országgyűlésnek.

„Tisztelt Országgyűlés! Karsai Dániel vagyok, 46 éves ügyvéd, alkotmányjogász. A nemzetközi sajtót bejárta az a hír, hogy egy volt holland miniszterelnök 93 éves korában feleségével együtt, egymás kezét fogva, saját döntésével eltávozott az élők sorából - milyen szép és méltóságteljes befejezése egy életnek. Nem kicsit irigykedve olvastam ezt a hírt, hiszen az érintett kétszer annyit élt, mint én, bár persze nem az élet hossza, hanem a tartalmassága számít, Jézus Krisztusnak például 33 év is elég volt, hogy maradandót alkosson. De ami még irigylésre méltóbb, hogy a volt holland miniszterelnöknek megadatott a jog és a lehetőség a méltóságteljes eltávozásra. Magyarország Alaptörvényének alaptörvénye a Nemzeti hitvallás, ez alapján kell értelmezni az Alaptörvényt, pontosabban: ennek szellemiségében.

A Nemzeti hitvallás kimondja, hogy az emberi lét alapja a méltóság. Én jelenleg be vagyok börtönözve életfogytig tartó szabadságvesztéssel a saját testembe.

(22.20)

Ha viszket a térdem, vagy ki akarom fújni az orrom, meg kell kérnem az engem ápolót, hogy segítsen, a rendszeres pelenkacseréről nem is beszélve. De legálább még szavakat kimondva tudom megtenni ezt. El fog jönni az a pont, amikor már annyit sem fogok tudni mondani az unokaöcsémnek, hogy szeretlek.

Tisztelettel arra kérem a kormánypárti és ellenzéki képviselőket, definiálják nekem, hogy mi az emberi méltóság, ha még ez sem sérti. Pedig az emberi méltósághoz való jog az Alaptörvény II. cikke értelmében sérthetetlen. A legőszintébb érdeklődéssel várom válaszukat. Üdvözlettel, dr. Karsai Dániel.”

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Kunhalmi Ágnesnek, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő asszony! *(Kunhalmi Ágnes jelzi, hogy nem működik a mikrofonja.)* Egy másodperc. Parancsoljon! *(Jelzésre:)* Nem hallatszik, valami nem jól sikerült a technikai megoldásban. Állítsuk meg az órát addig is! Ja, kártya nélkül nehezebb. Tökéletes, parancsoljon!

KUNHALMI ÁGNES, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Bocsánatot kérek! Nagyon szépen köszönöm. Nehéz a mai esténk, nehéz a vita, megterhelő mindenkinek, és azt gondolom, hogy az a minimum, hogy nagyon mélyen tiszteletben tartjuk egymás hitét, gondolkodását, meggyőződését. És nagyon nehéz

megszólalni Bedő Dávid után, hiszen Karsai úrnak a levelét olvasta fel. Megviseli az embereket, hiszen majd' mindenkinek a családjában és az életében volt olyan, amikor a szerettei már nagyon nehezen; vagy már nem is volt élet az, amiről úgy gondoltuk, hogy nem élet.

Nem is nagyon rabolnám az időt, inkább felolvasom azt, amit gondolok. Karsai Dániel a saját állapotán keresztül hívta fel mindannyiunk figyelmét annak fontosságára, hogy ne csak életünk tartalmáról, hanem kivételes esetben, ha szükségesnek ítéljük, annak végéről is dönthessünk. Arra ébresztett rá bennünket, hogy az emberi szenvedésnek lehet egy olyan foka, az állapotromlásnak egy olyan előreláthatósága, ami eljuttathatja oda az embert, hogy csináljuk-e egyáltalán ezt így tovább. Karsai Dániel és sorstársai esetében még a lehető legmagasabb szintű ápolási tevékenység sem képes már csökkenteni azt a fajta mérhetetlen szenvedést, amelyet betegségük előrehaladtával érezhetnek, és ezzel összefüggésben állapotuk méltóságteljes viselését sem tudják már érdemben növelni.

Az eutanázia kérdése azonban nemcsak róla, róluk, hanem mindannyiunkról szól. A döntés lehetősége ugyanis egyfajta biztonságot is ad. Nehéz élni, nehéz, néha nagyon nehéz élni. Annak tudata, hogy egy bizonyos elviselhetetlen állapot elérése után nem kell a további szenvedést választanunk, hanem egy utolsó békés pillanatban, szerető családi, baráti körben választhatjuk a méltóságteljes elmúlást. Egyikünk sem volt még olyan helyzetben, hogy ilyen döntést kelljen meghoznia, és remélem, soha egyikünk sem kerül ilyen helyzetbe, azonban éppen ezért nem is tudjuk elképzelni, hogy milyen lehet ilyen döntés előtt állni, még akkor sem, ha szeretteinknél láttuk ezt közelről.

Sajnálatos módon azonban egyikünk sem tudja, milyen betegség, vagy éppen kór lappang bennünk, hogy milyen jövőbeli állapotot rejt magában genetikánk. Kódolt betegségeinket nem választhatjuk meg, azokról nem dönthetünk. Amiről dönthetünk, az nem más, mint az, hogy mit kezdünk betegségünkkel, beteg önmagunkkal. Mit teszünk a megelőzés és a gyógyulás érdekében, és bizonyos esetekben miért utasítjuk vissza az életmentő beavatkozást.

Karsai Dániel azonban éppen arra világított és világít rá állapotával, hogy nem mindenkinek adatik meg, hogy külföldre mehessen, és ilyen döntést hozzon. Ennek a helyzetnek egy megnyugtató megoldása, bár szigorú körülmények között, hogy meg kell adni mindenki számára a lehetőséget, hogy önkéntes, aktív eutanáziát választhasson Magyarországon. Ez az MSZP álláspontja, és ezt támogatja a pártom, és az MSZP azt is támogatja, ahogy az előttem szólók mondták: szólhassanak bele az emberek. Ez nem önmagában jobb- vagy baloldaliság kérdése, bár tudom, ahogy az idea, a hit az identitásunkat meghatározza, ezen kérdésben is meghatározó. Joguk lenne a magyaroknak ebben népszavazáson elmondani a véleményüket.

Éppen ezért indokolt az Emberi Jogok Európai Bírósága, a magyar Alkotmánybíróság, de az Országgyűlés által is annak felülvizsgálata, hogy ki és milyen körülmények között milyen fajta eutanáziát vehet igénybe. Mai tudásunk és ismereteink alapján ugyanis szükséges annak kimondása, hogy minden embernek joga van ahhoz, hogy kivételes esetben életének végéről dönthessen, és tehesse ezt méltó, rendezett körülmények között oly módon, hogy ahhoz orvosi segítséget kap. És nem, kedves fideszes képviselőtársaim, nem gondoljuk, hogy bármelyik orvost a világon vagy Magyarországon kötelezni kellene. Nem lehet kötelezni rá, az orvos az életre esküdött. Az eutanázia arról szól, hogy nem büntethető az az orvos, aki viszont ebben részt vesz.

Természetesen ez csak szigorú feltételrendszer mellett lehetséges és csak akkor, ha az eutanáziához folyamodó állapota gyógyíthatatlan, és számára elviselhetetlen szenvedést okoz. Nem elegendő azonban az, hogy az életvégi döntésekkel kapcsolatos ellátások nyújtását, az eutanáziát pusztán büntethetlenné tegyük, szükség van arra is, hogy ezt az állam a társadalombiztosítás keretében egészségügyi szolgáltatásként nyújtsa, mint bármi más. Ugyanis elfogadhatatlan volna egy olyan megoldás, amely az önkéntes, aktív eutanáziát bár megengedi, azonban ahhoz nem nyújt állami forrásokat. Ez ugyanis azzal járna, hogy a méltóságteljes halál a gazdagok kiváltsága lenne, akik ennek árát magánklinikákon képesek megfizetni, míg a szerényebb, szegényebb pénzügyi forrásokkal rendelkező honfitársaink választása továbbra is csak a szenvedés maradna.

Jelenleg Magyarországon az életvégi döntések jogi hátterét az Alaptörvény II. cikke adja, a jogirodalomban az élethez és emberi méltósághoz való jog belső konfliktusként írja le ezeket a döntéseket. Két összefüggő alapjog ütközik egymással. Az Alaptörvény szerint az emberi méltóság sérthetetlen, minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz. Ennek egyik oldalán van a jog, élet aspektusa, vagyis az, hogy mindenkinek joga van az élethez, és az államnak intézményvédelmi kötelezettsége ennek védelme. Az intézményvédelmi kötelezettség azt jelenti, hogy az államnak aktív, tevőleges magatartással kell biztosítani a védett jogokat, élet esetén például az egészségügyi ellátórendszert kell fenntartania, és tiltalmaznia kell a halálbüntetést.

A másik oldalon van a méltóság aspektusa, különösen az abból eredeztetett cselekvési szabadság, az, hogy az ember életéről és annak tartalmáról szabadon dönthessen. Egyrészt itt is megjelenik az intézményvédelmi kötelezettség, annak biztosítása, hogy az ember ne legyen kényszernek, korlátozásnak kitéve, hogy az önrendelkezésen alapuló elhatározásból származó döntéseire állami segítséget kapjon, és az alanyi oldalon is, vagyis, hogy az embert az állam döntéseiben indokolatlanul ne korlátozza. A két oldal közötti alapjogi konfliktus tehát akként foglалható össze, ahogyan ezt Karsai Dániel is megfogalmazta, hogy az életjog nem kötelesség, és az adja a vita lényegét is,

hogy erősebb-e az állam emberi méltósággal kapcsolatos kötelezettsége, vagyis az, hogy orvosi segítséget nyújtson az élet befejezéséhez, mint azon kötelezettsége, hogy az élet nem vehető el, abba nem avatkozhat bele.

Magyarországon az aktív eutanázia különböző formáit a büntető törvénykönyv szabályozza.

(22.30)

A Btk. 162. § (1) bekezdése szerint aki más öngyilkosságra rábír, vagy ennek elkövetéséhez segítséget nyújt, ha az öngyilkosságot megkísérli vagy elköveti, büntetett miatt egytől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, míg a (2) bekezdés ennek minősített esetét tartalmazza.

Megjegyzendő, hogy a törvényi tényállás a más országokban legalísan elkövetett öngyilkossági formák esetén alkalmazandó, tehát az a segítő, aki Hollandiába viszi a beteget, hogy ott rajta a holland törvények szerint jogszerűen eutanáziát végezzenek, szintén e tényállás szerint felel.

Karsai Dániel esetében és minden hasonló esetben indokolt volna egyrészt a büntethetőség megszüntetése arra az esetre, ha más uniós tagállamba szállítással nyújt valaki segítséget az ott jogszerűen igénybe vett aktív eutanáziához, másrészt Magyarországon is meg kell teremteni annak a lehetőségét, hogy ezt a fajta szolgáltatást igénybe lehessen venni szabályozott körülmények között büntetlen, államilag finanszírozott módon akkor, ha a beteg állapota rendkívül elviselhetetlen szenvedéssel jár, és állapota, javulása kizárt.

A jogi kötelezettséget is jól mutatja a konkrét ügy, hiszen az állam nem tehet máshogy eleget az élethez és az emberi méltósághoz való jogból eredeztetett intézményvédelmi kötelezettségének, mint hogy engedi az önkéntes aktív eutanáziát, hiszen azokban az esetekben, ahol az emberi méltósághoz való jog a beteg állapota következtében rendkívüli lényeges tartalmát korlátozó módon csökken, életről sem igazán beszélhetünk, hiszen ahogyan azt a rendkívül konzervatív - és engedje meg, ez az utolsó mondatom, elnök úr - dr. Lábady Tamás és dr. Tersztyánszky Ödön volt alkotmánybírák írták, írják, tehát ahogyan a rendkívül konzervatív alkotmányjogászok fogalmaztak, az emberi méltóság az emberi élettel együtt az emberi lényegét jelenti, a méltóság ember voltunknak és értékünknek felemelő és feltétlen tiszteletet parancsoló volta emberi lényegünk rangja. Megtisztelt, köszönöm szépen a türelmet. *(Taps a Párbeszéd soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Lukács László Györgynek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Talán önöknek sem meglepő, hogy a Jobbik-Konzervatívok mindig a közvetlenség pártján állt, ezért tartjuk fontosnak azt, hogy a lehető legtöbb

kérdésben az emberek közvetlenül mondják el a véleményüket.

Mi abban hiszünk, hogy a hatalomnak valamilyenfajta újratelepítésére van szükség az emberekhez legközelebbi szintre, legyen szó akár az önkormányzatoknál születendő döntésekről, hogy a helyi közösségek maguk hozhassák meg a döntéseket, hogy népszavazások útján az emberek egyes fontos témákban, pláne ami megosztó, vagy amelyben a közös döntésre igényt tartunk, elmondhassák a véleményüket. Egyébként ezért is tettünk fel mi is kérdést például a kötelező kamarai ötezer forintos tagdíjjal kapcsolatban, amelyben egyébként egy népszavazás is elindult, gyűjtjük rá az aláírásokat.

Szóval, mi ebben a közvetlenségben hiszünk, abban, hogy az embereknek lehetőséget kell biztosítani arra, hogy változatos témákban elmondhassák a véleményüket. Éppen ezért is tartjuk helyesnek azt, hogy legyen vita az eutanázia kérdéséről, és lehessen ebben népszavazást is tartani, hiszen szerintem annál nagyobb akarat, mint az embereknek valamilyen módon egységes akarata, amelyben az azt megelőző vitában elmondja mindenki a véleményét, annál többet nem is kívánhatunk egy demokráciában.

Az persze egy dilemma, hogy egy pártnak milyen mélységben kell megmondania a saját tisztségviselőinek, vagy egyáltalán megmondhatja-e, hogy mit gondoljanak egyes társadalmi kérdésekben, vagy a tagjainak, vagy a szimpatizánsainak, hogy milyen véleményt mondhatnak. Nem árulok el önöknek titkot abban, hogy a Jobbik-Konzervatívoknak egyrészt a képviselőinél, de a párt szimpatizánsainál, a tagoknál is ez egy változatos megítélés, hogy az eutanáziáról és annak az egyes stációiról mit gondolnak, és ahány élethelyzet, ahány emberi tapasztalás, annyi eltérő különbség van.

Mi nem is teszünk és nem is tennénk arra kísérletet, hogy ebben valamilyenfajta egységes kérdés legyen, vagy valamilyenfajta egységes gondolkodás, hiszen mi abban hiszünk, hogy Magyarországnak normálisnak kell lennie. Nekünk van egy normális Magyarország-vízió, amelyben szélsőségektől mentesen kell gondolkodni, tehát sem a teljesen kirekesztő, elutasító álláspont nem tűnik teljesen helyesnek, de az sem, hogyha egy teljes liberalizáció irányába mozdulunk el.

Az evidencia nálunk, és ebben a konzervatív álláspont determinálja is, hogy mindenképpen az életpárti alaphelyzetből indulunk ki. Nálunk a gondolkodás közepe természetesen ez, és innen indul el, viszont az egyén lelkiismerete domináns ebben a kérdésben, és mi ide telepítjük ezt a döntési kört.

Tehát az, ami szerintem kristálytisztán látszik, és amitől nem kell ózdkodnia a parlamentnek, az elmúlt időszakban egyébként az egymást követő parlamentek mindig elmulasztották a lehetőséget, hogy az eutanázia kérdésében érdemi, hosszú és részletes vitát folytassanak. Szóval, mi abban hiszünk, hogy ezt nem lehet a továbbiakban megspórolni.

Világosan látszik az elmúlt időszak eseményei, a társadalmi folyamatok, a gondolkodásnak ebben az

irányban való fordulása alapján, hogy egyre intenzívebb vitát kell majd ebben folytatni, és nem lehet az elmúlt harminc év elzárkózó, ebben lezárt és mondjuk úgy, hogy koherensen a szőnyeg alá söprő gondolkodását követni. Tehát érdemi vitára kell felkészülni, hiszen a társadalmi érdek is valahol itt van, és a társadalmi hangulat is abban az irányban megy, hogy erről a kérdéstről és majd megannyi más kérdéstről újra kell nyitni a vitát.

Tehát számunkra a társadalmi vita és az ekörül kialakuló többségi konszenzus körüli álláspont lehet a kiindulóalappja annak, hogy majd a pártunk, a közösségünk, azok az emberek, akik velünk szimpatizálnak, határozott véleményt mondjanak, és határozott véleményt tudjanak mondani egy esetleges népszavazáson.

Az biztos, hogy konzervatívként alapvetően életpárti megközelítésre fogunk mindenképp bízni, de az is biztos, hogy mi senkire nem akarjuk és nem is fogjuk rákényszeríteni a véleményünket, hiszen abban hiszünk, hogy egy normális Magyarországon minden ember saját maga el tudja dönteni, hogy a saját lelkiismerete szerint ebben a kérdésben hogy lehet helyesen állást foglalni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Szabadi Istvánnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának, aki itt a pulpituson kívánja elmondani hozzászólását. Parancsoljon!

SZABADI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! A jelen politikai vita tárgya az önkéntes aktív eutanázia kérdése, amely az elmúlt hónapokban dr. Karsai Dániel ügyvédnek, alkotmányjogásznak köszönhetően a közéleti vita egyik kiemelt témájává vált. Tavaly augusztusban saját betegsége kapcsán keresetet nyújtott be a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bíróságához, mivel álláspontja szerint az élet végét célzó döntések magyarországi tilalma az alapvető emberi jogokat sérti.

Itt állunk meg egy szóra, tisztelt képviselőtársaim! Lehet azon vitatkozni, hogy mit is nevezünk emberi jogoknak, vagy mit értünk emberi jogokon. A Teremtő nem adott olyan jogot nekünk, embereknek, hogy szemben álljunk a saját életünkkel, hogy eldobjuk az életünket, hogy lemondjunk arról. A Jóisten nem azért adta ezt az életet. Magyarországon egytől öt évig tartó szabadságvesztéssel büntetendő az eutanáziában való részvétel, ami a segítőkre akkor is érvényes, ha gyógyíthatatlan betegek külföldön fejeznék be ily módon az életüket.

Hazánkban arra van mód, hogy a beteg szigorú eljárási szabályok betartása mellett visszautasítsa az életfenntartó vagy életmentő kezelést, ha a betegsége súlyos és gyógyíthatatlan, illetve egy évnél rövidebb időn belül halálhoz vezet.

Neves jogtudósok, mint például a Magyar Tudományos Akadémia tagjaként tevékenykedő Hámori Antal és Jobbágyi Gábor véleménye szerint az egészségügyről

szóló törvényben szabályozott ellátás visszautasításának joga nem eutanáziának, hanem betegjognak minősül. Az asszisztált öngyilkosságot és az eutanáziát a magyar törvények szigorúan tiltják és büntetik.

Az ellátás visszautasításának joga az ALS-betegekre nem vonatkozik, mert nem részesülnek kezelésben, amit dr. Karsai Dániel diszkriminatívnek tart. Saját esetén keresztül az aktív eutanázia legalizálásáért küzd. A minimális győzelmet az jelentené számára, hogy külföldön végrehajtott, asszisztált öngyilkosság esetén ne induljon büntetőeljárás a családtagok és a résztvevők ellen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az eutanázia kérdése rendkívüli módon megosztja a társadalmat, mivel az emberi élethez való jog és az emberi méltósághoz való jog ütközik egymással.

A Mi Hazánk Mozgalom egyetért a téma kiemelt fontosságával és azzal, hogy nem érdemes tabuként kezelni a halált, mert mindannyiunk életében elkerülhetetlen. Sajnálatos módon az orvostudomány fejlődésével megváltozott a halál helyzete. Míg egykor az emberek általában otthon, szeretteik körében fejezték be életüket, majd a tisztaszobában ravatalozták fel őket, ma jellemzően kórházakban, idegenek közt halnak meg.

(22.40)

Jelen politikai vita különlegességét az adja, hogy dr. Karsai Dániel személyes példájával hozta be újra a köztudatba az eutanáziáról szóló közbeszédet. A strasbourgi beadványt egyszerre tekinti szakmai és személyes ügynek, sorstársait akarja képviselni. Sikerült elérnie azt a célját, hogy az élet végét célzó kérdésekről értelmes párbeszéd alakuljon ki. Ebből a szempontból már sikert érhetett el, hiszen itt, az Országgyűlésben most erről beszélünk és vitázunk.

Felszólalásomra készülve dr. Karsai Dánielt nyilatkozatai alapján szimpatikus, intelligens embernek ismertem meg. Gyógyíthatatlan betegsége olyan személyes tragédia, amit nagyon nehéz lehet feldolgozni. Neki mégis sikerült a depressziót és pánikbetegséget leküzdenie, de valójában ő tudja azt a szíve mélyén és a lelke mélyén, hogy ez milyen küzdelmek árán történik. Mély együttérzésünket és tiszteletünket fejezzük ki ügyvéd úr iránt, hogy ebben a rendkívül súlyos élethelyzetben is ilyen példaértékű hozzáállást tanúsít.

Tisztelt Országgyűlés! A Mi Hazánk Mozgalom álláspontja szerint a keresztény értékrend talaján állva minden embernek a fogantatástól kezdve korlátozhatatlan joga van az életre, az emberi élet szent és sérthetetlen, az élet nem egy tárgy, amit csak úgy eldobhatunk. Az élethez való jog a közösségeink és nemzetjeink alapját képezi. Az egyén mint társadalmi lény, a saját életével nem rendelkezhet csak úgy, hogy eldobja magától.

Egyetértünk a Krisztus előtti VI. századi hippokratészi eskü életvédő alaptézisével, amely szerint az emberi élet kioltását célzó tevékenység mind az orvosi hivatással, mind az orvosi etikával összeegyeztethetetlen.

A 2023. május 22-én kiadott Orvosetikai Kódex életvégi állapotokra vonatkozó 7. pontja is kimondja, hogy az orvos nem segédkezhet öngyilkosságban, és nem segítheti betegét a halálba, még a beteg kérése vagy felhatalmazása esetén sem.

Tisztelt Képviselőtársak! Hazánkban nincs hosszú előtörténete, se komoly elméleti alapja, sőt háttere sem az eutanázia legalizálásának. A kívánságra ölés büntetőjogi definíciója a XIX. században a Csemege-kódexbe került be, 1961-ben a Btk. a tényállást beolvasztotta az emberölés büntetőjogi definíciójába. Az eutanázia engedélyezését a XX. századi neves jogtudósok, sorra köztük Angyal Pál, Névai László, Jámbor László és Török Károly elutasította. A palliatív kezelés és a hospice-gondolat szellemében utasítja el az élet erőszakos megrövidítését Gaizler Gyula is. Idézek tőle: „Nagy különbség, ha valakit elkísérünk Kharón ladikáig, vagy belelökjük.”

Az Alkotmánybíróság a 22/2003. számú, IV. hó 28-án kelt határozatában szintén az élet védelme mellett érvel. Megállapítása szerint senkinek nincs alapvető joga arra, hogy más személy elvegye az életét, így az aktív eutanázia tilalma nem alkotmányellenes. (Sic!) A beteg önrendelkezési joga nem terjed ki odáig, hogy segítséget kaphasson a halálhoz. Nem értünk egyet azzal, hogy a határozat alapján az Alkotmánybíróság jelenleg életvédő irányultságú álláspontját idővel a nemzetközi életellenes trendek alakulásának függvényében megváltoztathatja. Nyugtalanítónak tartjuk azt, hogy az abortuszszabályozáshoz hasonlóan az eutanázia állami megengedése az utóbbi években egyre inkább terjed, az egyén autonómiájának, önrendelkezésének hangsúlyozása mellett.

Európában az eutanázia Belgiumban, Hollandiában, Luxemburgban, és nem oly régóta Németországban, Portugáliában és Spanyolországban is legális. Svájcban 1942 óta van lehetőség asszisztált öngyilkosságra. Az eutanázia tehát Európában évről évre terjeszkedik, és sok ember életét veszi el idő előtt. Belgiumban 2002 óta több mint 27 ezer embert altattak el. 2021-ben 2700 ember halt meg eutanáziával, és közülük több mint 400-nak nem volt olyan betegsége, amely miatt a közeljövőben meghalhatott volna. Ráadásul - és ez a legsúlyosabb - Belgiumban a gyerekek is dönthetnek a halálukról, amit szívszorító jelenségnek tartunk. Ez számunkra teljesen felfoghatatlan. Hollandiában 2021-ben 7666-an választották az eutanázia valamilyen formáját, ami 10 százalékos emelkedést mutat az egy évvel korábbi adatokhoz képest, és az összes halálozás 4,5 százalékát tette ki. Kanadában 2015-ben engedélyezték az eutanáziát, és folyamatosan enyhítik a feltételeit. 2018-ban 4480-an kértek és kaptak eutanáziára engedélyt, 2021-ben számuk már meghaladta a 10 ezret, ami az összes halálozás 3,3 százaléka volt. 2022 óta depressziós betegek is kérhetik az eutanáziát Kanadában. Hát azért, mondjuk, ez is elgondolkodtató. Valaki akár milyen okból, akár milyen stressz éri, és abból eredően depresszióban szenved, ami lehet átmeneti is, és erre hivatkozva akár el is vehetik tőle az életét.

Dr. Karsai Dániel szerint, ha elfogadnák az aktív eutanáziát, az nem kötelezettséget jelentene, hanem lehetőséget. A visszaélések kiküszöbölésére a döntés lehetőségét orvosi diagnózishoz és tiszta tudatállapothoz kötnék. Dr. Dósa Ágnes orvos-jogász szerint azonban nehezen ellenőrizhető, hogy tényleg cselekvőképes, illetve halálközeli állapotban lévő betegről van-e szó, és valóban az ő kérését hajtják-e végre. Külön problémát jelent a nem cselekvőképes betegek esete, amikor a hozzátartozónak kell kérnie az eutanáziát.

A Mi Hazánk Mozgalom azokkal a szakvéleményekkel ért egyet, amelyek szerint az életről történő lemondás, az eutanázia számtalan visszaélésre adna lehetőséget. Dr. Téglásy Imre életvédő, az Alfa Szövetség elnöke szerint az abortuszlegalizáció (*Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) világszerte pusztító gyakorlata 2,5 milliárd magzatgyermek megszületését nem tette lehetővé.

Elnök úr, még egy mondatot engedjen meg! Köszönöm. Az eutanázia egyre erősödő normalizálása és általános érvényesítése napjainkban egyszerre szívszorító és nyugtalanító. Ez egy rendkívül veszélyes út, ami egyenesen az ember személyes tragédiájához is vezethet. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Szabó Timeának, a Párbeszéd képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

SZABÓ TIMEA, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Országgyűlés! „Karsai Dániel vagyok, 46 éves ügyvéd, alkotmányjogász, jelenleg már teljesen önellátásra képtelen halálos beteg. Az állapotom miatt helyesebb úgy bemutatkoznom, hogy Karsai Dániel vagyok, egyéves ügyvéd, alkotmányjogász, hiszen etetnek, pelenkáznak, bekapcsolják nekem az esti mesét - akarom mondani, focimeccset.

Valamiért jelen helyzetemben beugrott nekem Dínóka. Dínóka nagyiék halála után ránk maradt. Örögi teremtmény, egy fekete uszkar volt. A világ legrosszabb kutya, imádtuk, magas kort, tizenhat évet élt meg. A végén rákos lett mindenhol. Már csak nyüszíteni tudott a fájdalomtól. Pár nap iszonyatos vívódás után elaltattuk. Az állatorvoshoz Dínókát elvivő Apu elmondása szerint Dínóka tudta, hogy a műtőasztalon mi fog történni vele. Végtelen hálával nézett fel Apura, mielőtt elment. Kérdezem a tisztelt képviselőket és képviselő urakat, feltéve, de nem megengedve, hogy az emberi lét magasabb rendű egy kutyaénál, az emberi méltóságnak miért van kutya nehéz dolga. Engem és sorstársaimat engedjenek Dínókához csatlakozni, vagy indokolják meg, hogy miért nem.”

Ezt a levelet kérte Karsai Dániel, hogy a mai napon olvassam itt fel önöknek, és azt gondolom, hogy ez a megrendítő levél talán még átélhetőbbé teszi azt a kérdést, amiről itt szó van, hogy hányunknak kellett tulajdonképpen már elbúcsúzni akár egy háziállattól, egy kutyától, egy macskától, akit családtagnak tekintettünk, hányan éltük meg azt a tragédiát, hogy el kellett vinni az állatorvoshoz, és ott el kellett altatni.

És micsoda fájdalmat éltünk át akkor. De az, ami vigasztalt minket ezekben a helyzetekben, az pont az, hogy tudtuk, hogy tulajdonképpen egy elviselhetetlen fájdalomnak és szenvedésnek vetünk véget. Ez vigasztalt és vigasztal mindenkit ezekben a percekben.

(22.50)

Amit Karsai Dániel a levelében felvet, az egy nagyon jogos kérdés, és teljesen mindegy ebből a szempontból, hogy van-e Isten, nincs Isten, ki dönt az életről. A valódi kérdés az az, hogy ha egy szeretett kutyáról, macskáról, állatról mi, emberek dönthetünk, az életről vagy a haláláról, akkor a saját életünkről vagy a saját halálunkról miért nem tehetjük meg ugyanezt.

A franc se akar meghalni - mondta korábban Karsai Dániel, és szerintem ezzel mindannyian így vagyunk. Annyira erősen kapaszkodunk az életbe, hogy senki nem akar önként és magától meghalni. A kérdés igazából az, hogy ha már akkora, olyan elviselhetetlen a szenvedés, olyan elviselhetetlen a fájdalom, akkor azt lehet-e még életnek nevezni.

Amikor az életvégi döntésekről vagy az eutanáziáról beszélünk, akkor egy, az Alaptörvénybe is foglalt, korlátozhatatlan alapjogról, az emberi méltósághoz való jogról beszélünk. Érdekes, hogy önök is felhozták itt többször az Alaptörvényt meg hogy Alaptörvénybe ütközik. Hát, eddig tizenkétszer módosították az Alaptörvényt, most van benyújtva tizenharmadszor. Hogyha lenne politikai akarat, akkor lehetne módosítani az Alaptörvényt, hogy két alapvető jog ne ütközzön ebben.

De itt most az a kérdés, hogy az eutanázia engedélyezése abban az esetben, amikor tudjuk, hogy gyógyíthatatlan betegségről van szó, tudjuk, hogy nincsen visszaút, hogy biztos a halál, hogy biztos a pokoli szenvedés, akkor hajlandóak vagyunk-e az emberi méltóságot tiszteletben tartani. Szerintem erre egyetlen válasz van, nemcsak az, hogy hajlandóak kell-e lennünk, hanem az, hogy kötelező tiszteletben tartanunk az emberi méltóságot. Nincs más választásunk.

Beletartozik-e ebbe az alapvető emberi méltóságba az, amikor valakit már etetnek, pelenkáznak, amikor már nem tud kinyitni egy könyvet, de még a tévét se tudja bekapcsolni, amikor már nem tud egyedül enni, amikor már szondával táplálkozik? Amikor a háziállatokról beszélünk, és átérezzük ezt, akkor nyilván rengetegen vagyunk olyanok is, akik saját szeretteikkel, családtagjaikkal, rokonaikkal éltek végig ugyanezt a szenvedést, és látták azt, hogy meg lehetett volna rövidíteni ezt a szenvedést, hogyha a jog megengedi.

A magyar társadalom többsége is úgy gondolja, ahogy a Párbeszéd-Zöldek, hogy igenis jogunk van az életvégi döntésekhez, jogunk van az emberi méltósághoz ebben a tekintetben. 2023 októberében az Opinio piackutató cég által végzett reprezentatív közvéleménykutatás szerint a magyarok 79 százaléka támogatja az eutanáziát; a Medián '23 októberében végzett szintén egy reprezentatív kutatást, ott a magyarok kétharmada támogatta az eutanáziát.

Tehát van erre egy társadalmi igény, de önök a Karsai Dániel és Karsai Péter által benyújtott népszavazási kérdést is lesöpörtették a Választási Bizottsággal. Ott fideszes többség van, és hamis érveléssel nem engedik, hogy a magyarok beleszóljanak ebbe az alapvető kérdésbe, hogy hogyan akarják befejezni az életüket. A Párbeszéd-Zöldek szerint igenis joga van erről dönteni a magyar embereknek, joga van arról társadalmi vitát kezdeményezni, jogunk van erről beszélni, hogy élet-e az a szenvedés, amit az ALS-betegek például elszenvednek.

Önök is a Fideszben, némileg egymásnak ellentmondó módon ugyan, de elismerték, hogy már létezik passzív eutanázia, ha például egy rákos beteg lemond a kezeléséről, az megengedett. Viszont egy olyan betegség esetében, amire nincsen gyógymód, nem ismer a mai tudomány gyógymódot, ott nincs megengedve ez a kérdés. Ez egy nagyon súlyos diszkriminatív helyzet, és többek között erre hivatkozott Karsai Dániel a strasbourgi Emberi Jogi Bíróságon is.

Miért van az, hogy a magyar jogban az egyik ember dönthet, ha rákos, akkor dönthet arról, hogy meg akar halni, de ha például ALS-beteg, akkor nem? Ezen a diszkriminatív helyzeten is változtatnunk kell. Mi a Párbeszéd-Zöldekkel amellet érvelünk, hogy ezt a helyzetet meg kell szüntetni, és igenis engedélyezni kell Magyarországon az eutanáziát.

Elhangzott itt néhány ellenérv azzal kapcsolatban, hogy miért lenne veszélyes ezt mégis bevezetni. Elhangzott, hogy vissza lehet élni vele. Mi is azt mondjuk, hogy csak nagyon-nagyon szigorú szabályok között vagy szabályozásban lehetne ezt engedélyezni.

Itt elhangzott a belga példa, ami szerintem pont nem jó példa arra, hogy nem jó a szabályozás, mert ott a gyógyíthatatlan betegeknek a kezelőorvosával többször és alaposan át kell beszélni a helyzetet, a kezelőorvosnak egy másik orvossal is meg kell vitatnia a beteg helyzetét, igazolnia kell, hogy a beteg gyógyíthatatlan betegségben szenved, hogy a fájdalmai állandóak, csillapíthatatlanok és elviselhetetlenek. Ez a második orvos az első orvostól független kell hogy legyen, sőt az eutanázia elvégzése után egy bizottság vizsgálja ki, hogy minden jogszerűen történt. Tehát el lehet kerülni a visszaéléseket.

Hollandiában, ez elhangzott, Szabó Rebeka képviselőtársam elmondta, hogy tizből csak három esetben engedélyezik az eutanáziát. Tehát nem az van, hogy nyakra-főre mindenki ezt akarja, nem igaz ez az érvelés.

A hippokratészi esküvel kapcsolatban is elhangzott, hogy senki nem kényszeríti az orvosokat arra, hogy eutanáziát hajtsanak végre. Ugyanúgy, ahogy az abortusznál sem kényszeríthető egy szülésznőgyógyász, hogy azt elvégezze, az eutanáziánál sem kötelező ez bárkinek, csak aki erre hajlandó.

A harmadik érvként Balog Zoltántól is felmerült a hospice-ellátás kérdése mint alternatíva. Szeretném mondani, hogy 2019 és '23 között összesen 11 százalékkal nőtt a hospice-ellátásra fordított állami kiadás, miközben, mondjuk, volt egy 70 százalékos élelmiszer-

infláció. A hospice-ellátással kapcsolatban az Orvosi Kamara is elmondta, az Orvosi Kamara elnöke, Álmos Péter, hogy azért jobban tisztában kéne lenni a jelen helyzettel. A Független Egészségügyi Szakszervezet elnöke, Fördös Andrea is azt mondta, hogy a hospice-ellátásban kevés nővér van, harminc betegre két ápoló jut. Ez nem hospice-ellátás, ez nem emberhez méltó viselkedés és emberhez méltó jog. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Mi azt kérjük a kormánytól, azt kérjük önöktől, mi jogalkotók vagyunk - egy mondat még, elnök úr -, hogy jogalkotóként igenis van lehetőségünk változtatni a magyar jogszabályokon. Tartsuk tiszteletben az emberi méltóságot, és ne hosszabbítsuk meg azt a szenvedést, ami életnek már nem nevezhető. Köszönöm. *(Taps a Párbeszéd, a Momentum és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Csárdi Antalnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának, aki itt a pulpituson kívánja elmondani hozzászólását. Parancsoljon, képviselő úr!

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm. Először is szeretnék elnézést kérni, mert néhány személyes gondolattal kezdeném.

Alig pár hét híján 28 éve ott ültem édesanyámnak a halálos ágyán. Még nem volt 50 éves, de már nem volt 40 kiló sem, lehet, hogy 35 sem talán. Hat hónap alatt a betegsége okán gyakorlatilag jársképtelen lett, nem tudott segítség nélkül enni, a személyes higiéniához is segítségre volt szüksége, és több mint hat hónapig olyan elképzelhetetlen fájdalmakat élt át, amiket nem tudott csillapítani napi két alkalommal megkapott morfium sem.

Azt gondolom, hogy amikor ez a kép itt végigfut a szemem előtt, ahogy ülök a halálos ágyánál, nem tudok ettől a képtől elvonatkoztatni, mert föl kell tenni a kérdést, hogy a ma méltán sokat emlegetett méltóság mettől meddig tart, az élet méltósága. Azt gondolom, hogy ha definíció szerint nézzük az életet, akkor az életnek része a születés, és, igen, része a halál is, és amikor az élet méltóságáról beszélünk, akkor egyszerre beszélünk a halál méltóságáról is.

(23.00)

Emberségünkhöz tartozó egyik legalapvetőbb gondolat a szenvedés enyhítésére irányuló törekvésünk. Ezért vagyunk hajlandóak olykor számításba venni olyan végső lehetőségeket is, mint az eutanázia, még akkor is, ha az aktív eutanáziáról beszélünk első sorban; és abban nincs vita köztünk, hogy az eutanázia nem lehet kiindulópont, nem lehet bármikor kéznél levő alternatíva. De azt gondolom, hogy a méltóság mindenkit megillet. Mindenkit megillet, ahogy megillette volna az én beteg édesanyámat is, ahogy megilletné Karsai Dánielt is, és sajnos itt egy nagyon hosszú felsorolást kellene tennem.

Mert az alapgondolat a méltóságon túl a tisztelet. Tisztelnünk kell a szenvedő beteg megfontolt,

egyértelmű és tartós akaratát arra vonatkozóan, hogy állapotán orvosi segítséggel tudjunk változtatni akár úgy is, hogy ez élete szándékolt végét jelenti.

Ha elfogadjuk azt, hogy az ember saját maga dönthet az életéről, a sorsáról, hogy képes és tud felelősséget vállalni saját magáért, akkor ugyanezt el kell fogadnunk azzal kapcsolatban is, hogy mikor és miként szeretne véget vetni az életének, és igen, azt gondolom, hogy ez abban az esetben, amennyiben a méltóságának a megőrzése, a valóban indokolt megőrzése, a valóban indokolt méltósága megőrzésének megvédésére vonatkozik, azt támogatnunk kell.

Ha elfogadjuk, hogy a tartós és végleges szenvedés - ideértve az elviselhetetlen fájdalmat és a teljes orvosi-technológiai kiszolgáltatottságot az élet fenntartásával kapcsolatban - nem fér össze azzal, amit a jó életet élő emberről gondolunk, akkor elfogadjuk, hogy ezen a helyzeten végleges döntésekkel változtatni is lehet. Alapvető emberi jog dönteni a saját életünkről, a saját halálunkról.

Nézzük meg, hogy mi módon lehetne és kellene jogalkotói eszközeinkkel élve meghatározni az eutanázia lehetőségeit. Azt gondolom, hogy először elmondanám, amit sokan érintettek már a felszólalásuk során. Ugye, van a passzív eutanázia, amikor elutasítja valaki az orvosi kezelést, és gyakorlatilag hagyjuk meghalni. Van az orvosilag támogatott eutanázia, amikor az egészségügyi szakember átadja a felírt szert, amit a beteg maga vesz be. És van az aktív eutanázia: a halál az egészségügyi szakember aktív közreműködésének szándékolt következménye - például injekciót ad be -, ami az alany döntésével megegyezik.

És én azt gondolom, hogy arról kell döntést hoznunk, és arról szól ez a vita, hogy lehetővé tesszük-e embertársainknak, hogy döntsenek a saját méltóságukról. És azt gondolom, hogy bár sokan beszéltek a nemzetközi példákról, és bár a kormánypárti képviselők megpróbálták úgy forgatni a szavakat, hogy az Unió többségében ez tiltott dolog, azért pontosan tudjuk, hogy Hollandiában '85 óta, Svájcban 1940 óta, és Ausztriában, a tőzsomszédságunkban az Alkotmánybíróság 2020-ban elismerte az önrendelkezéssel történő halálhoz való jogot. Németországban szintén egy 2020-as szövetségi alkotmánybíróági döntés alapján gyakorlatilag az asszisztált öngyilkosság legalis, az önrendelkezéssel történő halálhoz való jogot alapvető emberi jogként ismeri el a német jog.

Én azt gondolom, hogy valóban, az Országgyűlésnek megvan az az eszköztára, hogy megakadályozza a visszaéléseket, és azt is gondolom, hogy ha nyitott szívvel tekintünk egymásra, ha illő és elvárható módon beszéljük magunkat az embertársaink helyzetébe, akkor azt gondolom, hogy a magyar Országgyűlésnek itt az ideje, hogy lépéseket tegyen annak érdekében, hogy a döntés szabadságát visszaadják a magyar állampolgároknak. A döntés szabadságát, mert ha komolyan vesszük az Alaptörvénynek a méltóság sérthetlenségére vonatkozó passzusát, akkor kötelesek vagyunk lehetővé tenni szabályozott keretek között, egyetlenegy orvost sem kényszerítve, de mégis lehetővé tenni az aktív

eutanáziának a szabályozott keretek közötti, a magyar jogrendszerben való megjelenését. Köszönöm szépen. (Dr. Komáromi Zoltán tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Folytatnánk az előre bejelentett felszólalókkal, és megvárnánk, amíg Csárdi Antal visszaér a helyére, mert ő van előre bejelentkezve. (Csárdi Antal: *Én ezt most elengedném.*) Értem. Akkor Bányai Gábornak adnám meg a szót a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Kedves Képviselőtársaim! Talán az elmúlt évtizedek egyik legkomolyabb kérdéséről fogunk vitatkozni hamarosan várhatóan, ha az Európai Bíróság úgy dönt, ahogy nem szeretném. Nem az élet kezdetéről, mert arról nem döntöttünk mi, egyikünk sem, hogy meg akarunk születni, de az, hogy meghaljunk, saját igényünk szerint, saját időbeosztásunk szerint, saját betegségünk alapján vagy amiatt, ez egy rendkívül súlyos döntés lesz, ha a magyar Országgyűlés elé fog kerülni.

Ismerve a leírásokból az ASM-betegek sorsát, megrendülve figyelem az írásaikat, olvasom a véleményeiket, és köszöntöttem volna őket, ha nem fáradtak volna el szegény itt lévő betegek - gondolom, azért mentek el az ülésünkről -, de miután a Ház itt lévő tagjai közül már sokan találkoztak a halállal, sokan láttak elmúlo rokont, édesanyát, édesapát, de én az a ritka beteg vagyok a tisztelt Házban - volt beteg - aki ezt legalább kétszer, de tudtommal háromszor is átélhettem, hogy meghaltam, de visszahoztak végül is.

És engedjék meg, hogy a tapasztalataim alapján beszéljek, és tisztelettel kérem önöket, hogy ne forgassák ki a szavaimat, mert csak azt mondom el, amit átéltem. Épp a vita minőségéhez fontos azt megjegyezni tisztelt Bedő Dávid képviselő úrnak, hogy ebben a vitában nem volt túl jó, amikor gúnyosan beszélt velünk, mert ez a vita többet érdemel attól, mint ahogy szólt, de ezt majd megbeszéljük a végén, ha lesz rá módunk, hogy ezt nem így kellett volna.

Ugye, a vita középponti mondata az, hogy az életvégi döntésekről akarunk vitatkozni. Benne van a leg súlyosabb szó, hogy vége. Itt már nincs tovább. Amikor vége lesz valaminek, akkor azt nem lehet visszacsinálni, nincs időgép, nincs eszköz, amivel visszavonni a döntést vonni. Ez olyan, mint sok döntés az életünkben, de itt már nem lesz tovább, mert akkor megáll a szív. Megáll az agy és majd jön a temetés, és jön a család sírása. Tehát nincs változtatási lehetőség, nem tudom visszavonni, ha egyszer megtörténik.

És miután... - ha megengedik, éppen én is, ahogy Csárdi képviselő úr - személyes dolgokról szeretnék mesélni. Talán még emlékeznek, mert sokan jöttek ide hozzám majdnem három évvel ezelőtt, amikor visszatértem a Covidból és szó szerint a halál torkából, a mesterséges kómából. Mert az is kóma, ha az embert mélyaltatják, akkor ott elég komoly dolgok történnek egyébként; ott is megérne egy beszélgetést

az orvosi egyetemekkel, hogy hogy kéne azokat kezelni, akik kómában vannak.

(23.10)

De gondolják el, amikor felébresztettek, és lassan visszatértek a gyógyszerek hatása után az emlékeim, a memóriám visszatért, mert korábban azt mondták, hogy nem hozzáférhető a tudatom, tehát többen már azt jelezték volna a családnak, hogy agyhalott vagyok. Azt szoktam viccesen mondani, hogy az ellenzéki képviselők annak tartanak, de ettől függetlenül szó szerint nem voltak jelek az agyamból, és mégis valami történt, mégis itt vagyok. De amikor magamhoz tértem, és elkezdtem ráeszmélni arra, hogy mi történik, amikor arról beszéltek, hogy transzplantáció kell, meg mindenféle szörnyű dolgokat meséltek - lehet, hogy nem tudták, hogy hallok éppen, mert időnként volt tisztább állapot, mert a gyógyszerek hatása nem volt állandó, mindig változott a máj működésének megfelelően a hatásuk -, de kezdtem rájönni, hogy ahogy elmondták, nekem nincs esélyem. Nem volt esélyem.

Amikor rájöttem arra, hogy vége, szinte vége mindennek, és már a családom is jöhetett látogatni, és örömmel jöttek hozzám, én akkor egyre jobban süllyedtem. Egyrészt le voltam teljesen bénulva. A bal kézfejem mozdult, meg a fejemet tudtam kicsit csóválni, de az izmaid eltűntek. Közel 30 kiló izom égett ki belőlem, fogyott el, miközben zsír meg rengeteg jött a szteroidok miatt a testemre. Nem láttam a lábaimat, nem is mozdultak a lábaim. Bent volt a tracheostoma a nyakamban, nem tudtam beszélni, hisz a levegő nem ment a hangszalagok felé, nem tudtam kérdezni senkitől semmit sem. A fájdalom, a bénultság, a némaság, be voltam zárva a testembe. Nem addig, míg majd ezek beteg emberek tesznek, amikor elveszítik a motoros reflexeiket, hanem ez három-négy hét volt, amíg ez történt velem, de nem tudtam megkérdezni senkitől sem, hogy ez meddig fog tartani.

Én azon gondolkodtam, hogy nem akartam, miután pelenkáztak engem is - tehát ahogy a képviselő úr is említette, meg többen említették -, amikor etettek szondán, vagy éppen próbálták kanállal vagy bármilyen eszközzel, itattak, próbáltak emberi méltóságot megőrizendő segíteni, hogy túléljem azt, amit mondták, hogy nem lehet, úgy döntöttem, hogy ezt át kell alaposan gondolni, hogy haza akarok-e én kerülni a kórházból. Egyrészt nem tudtam, miért vagyok néma, mert valami történt velem. Nem tudtam, miért vagyok béna. Tudtam azt, hogy engem kezelnek, pelenkáznak, katétereznek, tehát ha tizenkét csó áll az emberből ki, az nem egy kellemes érzés, elég fájdalmas tud lenni, és egyre jobban nőtt a fájdalom. És úgy voltam vele, hogy én ezt nem akarom folytatni.

Édes Istenem, hiszek benned, nézzék el nekem - bár ma kaptunk feddést a DK elnökétől, hogy milyen keresztények vagyunk, ez sem illendő egyébként -, de kértem, hogy hagyjuk abba ezt a történetet. Én elkezdtem vágyani a halálra, mert nem tudtam

elfogadni azt, hogy hazamegyek, hazavisznek, és a feleségem, a gyerekeim ápolnak, pelenkáznak, etetnek, ott lesz egy roncs, egy már semmire sem való ember-tömeg, aki nem tud kommunikálni, nincs beszéd, nincs mozgás, nincs semmi, csak fekszik, eszik és teszi a dolgát, ameddig tart. És higgyék el, az a mély depresszió, ami utána következett - higgyék el, én tényleg hiszek a Jóistenben, és tudom is, hogy van, létezik -, mély depresszióba esve ott gondolkodtam hívő emberként, hogy én ezt be akarom fejezni, és megke-resem a módját annak, hogy bevégezhessem.

Azt láttam, hogy az ágy nagyon magas, mert azt ki tudtam tekinteni, de nem volt mozgás. A kezemmel nem tudom magam lerántani. Ott volt egy kiálló vasdarab valamelyik kerékből, ha arra ráesek halántékkal, akkor biztos, hogy vége lesz, elvérzek vagy bármi, vagy kitépek csöveket, mert rengeteg csőben folyt minden-fajta folyadék, hátha valami történik velem. Én készültem a saját aktív eutanáziámra, nem kértem volna oda segítséget, mert egyszerűen úgy éreztem, hogy vége van. És ez hetekig eltartott. Életem legrosszabb időszaka volt, mert nem tudtam, mi fog történni, nem tudtam megkérdezni, nem tudtam mondani, hogy szomjas vagyok. Attól rosszabb egyébként nincs, ha valaki magánál van, és nem kap inni. Bár kaptam folyadékot a vénás kanülökön keresztül, de hogy értsék a dolgot, én szerettem volna meghalni, mert tudtam, hogy nekem végem. Elmondták, hogy szinte vége van, mert a transzplantáció egy olyan állapotú tüdőnél, ami nem nekem volt, meg olyan állapotú betegnél, hogy hatvanpár kiló mindösszesen, és a Szentlélek tartja benne az életet, meg az orvosok meg a gépek, hát, kérem, az nem volt egy kellemes történet. *(Sic!)*

És akkor úgy döntöttem egy-két fantasztikus élmény hatására, hogy mégis az nem jó, ha csak úgy öngyilkosságot követek el, és akkor majd valakit megkérnek rá esetleg, ha lett volna, mondjuk, az eutanázia lehetősége, elkezdtem átértékelni mindent. Szépen felkészültem a saját halálomra, komolyan nagyon szépen. Igaz, sokat sírtam, sokat szenvedtem miatta, hogy el kell búcsúznom a szeretteimtől, de fölkészültem. Aztán hogy mi történt, hogy egy nem létező tüdőből lett egy jól működő tüdő, de én átérzem azt, én személyesen átérzem, miután meg is hallhattam és vissza is hoztak, hogy mit élnek át azok az emberek, akik ezt kívánják.

De mi lett volna, ha akkor nekem igazam lesz? Mi lett volna, ha leesek az ágyról, ha meghalok attól a zuhanástól? Vagy megnyomok egy gombot és leáll az életben tartó készülék, és nem bírok odaérni időben. Mi lesz akkor? Egyrészt nem tudnám önnek elmondani azt, amit most mondok. Nem tudnám az unokáimat megsimogatni, a gyerekeimet megpuszítani és a feleségemet megölelni. Nem tudnék elmondani olyan dolgokat, ami talán fontos lehet a vitánkhoz, hogy megértsük, hogy ez nagyon komoly vita. És én a népszavazás kérdésénél megkérdezném, hogy fogunk mi abba a vitába belemenni, ha ez egyszer sorra kerül? Egymásnak kést fogunk tenni a torkához? Az életpártiak meg a halálpártiak? Nem tudom, hogy mi lesz

majd a szlogen, ki mivel fogja a másikat vádolni. Ez a vita szét fog szakítani mindent, ami még esetleg egyben van az országban.

Karsai Dániel és a sorstársai szerintem több százan is lehetnek, ha igaz az, hogy százezer lakosra négy-öt ilyen ember jut. Ez tényleg szomorú és tragikus, hogy hány száz ember szenvedhet ettől, de higgyék el, Pandora szelencéjét nyitogatjuk, és ez olyan szelence, amibe nem fogunk tudni visszapakolni bele semmifajta szellemet, ez el fog szabadulni. Hiába találunk ki bármilyen jogszabályt arra, hogy fékezzük, hogy karbantartjuk a törvényt, nem engedjük, hogy esetleg bárki ezen túlléphessen, illetve megszeghesse a szabályokat, meg fogják szegni a szabályokat. Így működik szinte minden törvény. Persze mindig kontrollálni kell, mindig segíteni kell, hogy javítsunk rajta, de az a legsúlyosabb törvények egyike lesz a magyar parlamentarizmus történetében, ha ezt meg kell hoznunk.

Bátorság nem ahhoz kell, hogy ezzel a törvénnyel foglalkozzunk, hogy ezt létrehozzuk. Ahhoz kell bátorság, hogy kimondjuk, hogy az élethez és a halálhoz való jogot hogy gondoljuk. Hogy a halálhoz odajussunk, szerintem nekem nincs jogom beleavatkozni, a magaméba sem, a máséba sem. Én nem akarok tettestárs lenni abban parlamenti képviselőként, hogy azok, akik igaz, hogy szenvednek, hogy halálos betegek, de hogy nekem segítenem kell ahhoz, hogy ők meghallhassanak, és törvénnyel megbízzak valakit azzal, hogy nyugodtan elvégezheti az eutanáziát ezeken a beteg embereken, szerintem ez észvesztő, ez borzasztó. Tehát mi tettestársak leszünk embereknek a meggyilkolásában. Ez végül is gyilkosság, még ha azt is gondoljuk, hogy a kegyes halál, a szép elbúcsúzás az élettől nekik jár. De higgyék el, ez gyilkosság! Nekem nincs jogom elvenni más ember életét törvényekkel. Ebben próbálok majd magam tartani, ha egyszer erre sor kerül, ebben nem veszek részt.

És egy titkot el szeretnék mondani önöknek, hogy értsék, hogy amit mondom, azt miért így mondom. Tényleg meghaltam, tényleg újraélesztettek, és tényleg jártam odaát többször ennek köszönhetően. *(Csárdi Antalnak:)* A kedves édesanyja, édesapja gyönyörű helyen van. Láttam. Szép. A halál is szép egyébként. Most nehogy valaki félreértse és félre magyarázza. Odajutni nagyon rossz, borzalmas, de miután van odaát, van remény. Ha nekem volt remény, és nem orvosi, hanem az önök imádságai, a segítők, a családtagok, a simogatások valahogy csodát tettek és visszahoztak. A csodának ne dobjuk el az esélyét azért, hogy hozunk egy olyan törvényt majd valamikor a közeljövőben, mert ki tudja, mit fog hozni az Európai Bíróság számunkra, amivel azt érzük el, hogy még az esélyét is elveszük annak - akár Teremtőnek nevezzük, bárhogya bárki -, hogy visszahozhassuk a halálára készülő embereket az életbe, mert ez vétek lenne, súlyos baj lenne. Szóval, a nagy titok az, hogy van odaát és van remény, mert van mennyország.

(23.20)

Igen tisztelt képviselőtársaim, óva intem önöket attól, hogy ezt a vitát kiterjesszük, és miután nem volt sohasem olyan joga a magyar társadalomnak, hogy erről dönthessen - mert valamit félreértettem, lehet, hogy amit mondott, hogy visszaadni a döntés jogát a magyar társadalomnak, ilyen jogunk nem volt még -, én nem adnék ilyen jogot a társadalomnak, hogy erről dönthessen, mert ebben senkinek nincs meg a tapasztalata ezen a körön kívül most halál szempontjából, hogy átéltem, rajtam kívül. Örülök, hogy önök nem élték ezt át. Éppen ezért ez a vita talán nem is jó, hogy így nyilvánosság előtt fogunk erről beszélgetni, mert ezt először át kellene beszélni csöndben, nem titokban, de csöndben, nem nyilvánosság előtt, hogy mit is fog eredményezni, mit fogunk okozni, ha egyszer ez a törvény meg kell hogy szülessen, mert úgy döntenek az Európai Bíróságnál.

Én nagyon szeretném innét megerősíteni a betegeket, élükön Karsai Dániellel, hogy mi értjük az ő bajukat, én meg különösen értem, hogy min mennek keresztül, de olyan helyzetbe fognak hozni bennünket és az országot, ha ezt ránk fogják kényszeríteni, ami szét fogja teljesen szakítani ennek a nemzetnek a szövetségét. Köszönöm szépen a figyelmüket. A józan eszükre és a szívükre hallgassanak! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti sorokban. - Bedő Dávid tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselő úr személyes hozzászólását. Megadom a szót Komáromi Zoltánnak, a DK képviselőcsoportjából.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Fabiny Tamás evangélikus püspök tavaly novemberben ezekkel a szavakkal biztosította támogatásáról a gyógyíthatatlan betegségben szenvedő dr. Karsai Dánielt. Fabiny Tamást idézem: „Ilyenkor érzi az ember, hogy azok az akár teológiai elméletek, amelyeket korábban meggyőződéssel vallott, elhalványulnak. Az eutanáziával kapcsolatos nagyon összetett kérdésben személyesen sok a bizonytalanság bennem, de az ön tevékenységének megismerése segít abban, hogy korábbi véleményemen változtassak.”

Úgy gondolom, a magyar Országgyűlésben jelenleg én vagyok az egyik legrégebben és legtöbbet praktizáló orvos. Közel 43 év gyógyító munkája során számtalan alkalommal találkoztam gyógyíthatatlan betegekkel. Háziorvosként közel 200 családnak segítettem, adtam orvosi és emberi támogatást abban, hogy elfogadják, elviseljék és túléljék azt, amikor legközelebbi hozzátartozójukat veszítették el, illetve szembeültek azzal, hogy nincs megoldás, nincs kiút egy gyógyíthatatlan betegségből.

Ezekben az embert próbáló, olykor emberfeletti helyzetekben egy orvos számára nagyon kevés írott tananyag, írott jogszabály segít. Ilyenkor egy orvos számára a legnagyobb segítséget különös módon egy

Krisztus előtt a IV-V. században élt görög természet-tudós orvos munkássága és fennmaradt bölcs tanítási jelentik. Nem véletlen, hogy számos országban az orvosi etika mindmáig meghatározó dokumentuma az ő nevét viselő, laikusok által gyakran egyébként hibásan citált hippokratészi eskü, bár ez valószínűleg a Hippokratészt megelőző időszámításunk előtti VI. századból származik. Ebből idézek: „Tehetségemhez és tudásomhoz mérten fogom megszabni a betegek életmódját az ő javukra, és mindent elhárítok, ami ártana nekik. Senkinek nem adok halálos mérget, akkor sem, ha kéri, és erre vonatkozóan még tanácsot sem adok.” *Primum nil nocere* - csak nem ártani. Ez is Hippokratész egyik közismert aforizmája.

Praktizáló orvosként én is ezekhez a veretes szentenciákhoz tartottam magamat, és legjobb tudásom szerint tettem a dolgomat. Emlékszem, hogy pályám elején gyógyíthatatlan, daganatos betegek szenvedésének csökkentése volt az egyik legkeményebb feladatunk. Képviselőtársam beszélt erről az időszakról. Az akkor hozzáférhető legkorszerűbb, legerősebb kábító fájdalomcsillapítók hatása is csak 8-12 órán át tartott, és ezt is csak injekció formájában kellett naponta kétszer-háromszor alkalmazni. Nem véletlen, hogy az eutanázia a 70-es, 80-as években elsősorban ezekkel a betegekkel kapcsolatban került szóba a fájdalomcsillapítás kapcsán.

A passzív eutanázia engedélyezését, eseteit, feltételeit Magyarországon ma is az 1997. évi CLIV. törvény ebben a szellemben határozza meg, és a betegek önrendelkezéséhez való jogosultság mentén határozza meg. A cselekvőképes beteget megilleti az ellátás visszautasításának joga. Főszabály szerint 18 évet betöltött személy élhet e jogával, kivéve, ha betegsége mások életét veszélyeztetné, például járványügyi szempontból kórházi ápolás kötelező egyes betegségeknél. A beteg minden olyan ellátást, amelynek elmaradása esetén egészségi állapotában várhatóan súlyos vagy maradandó károsodás következne be, csak közokiratban vagy teljes bizonyító erejű magánokiratban utasíthat vissza. Erre még majd visszatérünk. És ez a jogi szabályozás betűről betűre ugyanaz 27 éve. Az orvostudomány fejlődött, az emberek társadalmi szerepe is fejlődött; a jogi szabályozás, amire a kormány általában hivatkozik, és a kormánypárti képviselők is hivatkoznak, egy betűnyit nem változott.

Visszatérve püspök úr levelére, az utóbbi években az én véleményem is, az én hozzáállásom is jelentősen megváltozott az életvégi döntéssel kapcsolatban. Több mint tíz éve annak, hogy pontosan tudom, miről beszél dr. Karsai Dániel, ugyanis anyósom is ALS-betegségben halt meg. Végigcsináltuk vele ezt a borzalmas betegséget, a klinikát, kórházat, ápolási otthont, az oxigénpalackot, a teljes kiszolgáltatottságot. Neki szerencséje volt. Néhány héttel azelőtt aludt el örökre, mielőtt a légzőizmok sorvadása következtében megfulladt volna.

A Magyar Bioetikai Társaság az előbb már idézett 2013-as nyilatkozatában - azóta sincs újabb nyilatkozat és újabb anyag ebből a témából, tehát ez is 11

éves - jobbára a fájdalomra koncentrálnak, amikor kijelenti, hogy az aktív eutanázia minden formáját elfogadhatatlannak tartja, ugyanakkor állítja, hogy a halálhoz vezető betegségben szenvedő embernek joga van fájdalomnak csillapítására, testi és lelki szenvedésének enyhítésére, gondos, szeretetteljes ápolásra, lelki gondozásra, hozzátartozói segítségre. A haldokló embert is megilleti az önrendelkezés joga, elutasíthatja a túlbuzgó gyógyítást. A rendkívüli, aránytalan, túlságosan terhes beavatkozásokról való lemondás célja nem a halál beálltának siettetése, vagyis nem azonos a passzív eutanáziával és az öngyilkossággal, hanem az élet természetes befejezésének, a halálnak az elfogadását jelenti.

Az előző hozzászólásokból én egy olyan mondatot ragadtam ki és egy olyan véleményt alakítottam ki, hogy az emberi élet mindenáron való védelme nem jelentheti azt, hogy egy embertársunk élete utolsó periódusában szenvedésre legyen ítélve, és szerintem itt kell megfogni az eutanázia fogalmát, hogy bizonyos szituációkban, bizonyos betegségeknél és bizonyos nagyon kemény jogi keretek között kell erről határozni.

A palliatív medicina és a hospice-ellátás fejlődése az utóbbi években nagyon sok beteg szenvedésének csökkentésében, nagyon sok érintett család nyomasztó gondjainak megoldásában segített. Bár ez a tevékenység hazánkban még mindig nem kapja meg a megfelelő kormányzati támogatást, jelenleg a WHO által meghatározott standardkapacitás kétharmadát finanszírozza az egészségpénztár. Azonban ugyancsak az utolsó években egyre nőtt azoknak a betegeknek a száma, akik valamilyen degeneratív idegrendszeri betegségben szenvedtek, és állapotuk rohamos romlását sem megállítani, sem jelentősen lassítani nem tudjuk, viszont állapotuk előrehaladásával, egyre romló életminőségük és várható egyre fokozódó szenvedésük miatt ők kerültek ennek a problémának a fókuszába.

*(Az elnöki széklet Dúró Dóra,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Magyarországon nem kevés emberről beszélünk. A statisztika szerint 100 ezer emberrel jut öt amiotrófiás laterálszklerózisos beteg, ez 450-500 beteget érint. De beszélnünk kell a szklerózis multiplex betegségben szenvedőkről, ahol évente 300-500 új esetet diagnosztizálnak, jelenleg körülbelül 6-8 ezer beteg szenved ebben a betegségben, aminek a végkifejlete hasonló az ALS-hez. Könnyen belátható, hogy ez nem csak a betegek és a potenciális betegek és családjuk számára jelent súlyos problémát. Véleményem szerint egy ilyen gyorsan progresszív, gyógyíthatatlan betegségben szenvedő embernek meg kell adni azt a jogot, hogy legitim módon, számára és családjá számára megfelelő döntéseket hozhasson, amikor az önrendelkezését nem korlátozza semmi, és ezt nagyon erős szakmai és jogi eszközökkel kell megtámogatni.

(23.30)

Az Országgyűlésnek jogalkotóként megkerülhetetlen felelőssége és feladata, hogy ne söpörje szőnyeg alá ezt a kérdést. Kiemelt társadalmi érdek fűződik ahhoz, hogy az Országgyűlés reagáljon a megfogalmazott problémára, és maga is lefolytassa a saját vitáját egy igazságosabb, emberségesebb és a magyar társadalom elvárásainak jobban megfelelő szabályozás kialakítása érdekében.

Az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalában dolgozó vezető főtanácsos is erről beszélt egy szakmai rendezvényen, hogy 1997 óta változatlan a témával kapcsolatos jogi szabályozás. Egyik fontos üzenete volt, hogy illúzió azt hinni, hogy az élet végéről manapság nem emberek döntenek. Ez a mai napi gyakorlat.

Beszélt arról, hogy az életvégi rendelkezések jogintézménye a betegek oldaláról a mai Magyarországon nem vagy alig működik. Egy ilyen élő végrendelet elkészítése bonyolult és drága, ezt nem mindenki engedheti meg magának. De ezeknek a nehéz döntéseknek még egy magas morállal rendelkező országban is csak akkor lehet széles körű társadalmi elfogadottsága, ha azt nagymértékű szakmai, társadalmi és jogi konszenzus övezi. Magyarországnak ehhez fel kell nőnie.

Ezért azt javaslom, hogy az Országgyűlés belátható időn belül kezdeményezzen egy széles körű szakmai, társadalmi vitát erről a kérdéstről, majd írjon ki népszavazást arra vonatkozóan, hogy egy sikeres és eredményes népszavazás esetén a társadalom megbízza az Országgyűlést azzal, hogy az ebben a vitában kialakult konszenzusos vélemények szerint hozzon jogszabályt, jogszabályokat arra vonatkozóan, hogy az eutanázia kérdésében legyenek tiszta, világos, humánus, jogilag, szakmailag és etikailag pontosan szabályozott törvényeink, melyek megvédik a beteg embereket a rájuk váró felesleges szenvedésektől, és ez a szabályozás bizonyosan zárja ki azt, hogy ezzel az eszközzel bárki bármilyen indíttatásból visszaélhessen.

Az óra ketyeg, Karsai Dániel doktor és sorstársai állapota napról napra, hétről hétre romlik, és romlani fog, ezt nem nézhetjük tétlenül.

És befejezésül még egy Hippokratész-idézet: „Salus aegroti, suprema lex esto”, a beteg java a legfőbb törvény. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. A vitát kétperces hozzászólásokkal folytatjuk. Elsőként az LMP frakciójából Csárdi Antal képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon, öné a szó.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársam! Az ön hozzászólására reagálnék. Azzal szeretném kezdeni, hogy hála a Jóistennek, itt van, és elmondhatta a hozzászólását, és ennek őszintén örülök.

Azzal kezdte, hogy az eutanázia nem visszafordítható, hogy nem lehet visszacsinálni. Képviselőtársam

arról szólnak az érvek, hogy sajnos betegségek sokasága van, ami szintén nem visszafordítható, nem tudjuk visszacsinálni, és a betegséggel terhelt szeretteinknek vagy embertársunknak nem tudjuk visszacsinálni az egészséges, méltóságteljes létet.

Az előző hozzászólásban elhangzott, hogy testi-lelki szenvedés csökkentése. Képviselőtársam, önnek mint hívó, vallásos keresztény embernek pontosan kell tudni érteni - és én tudom, hogy érti is -, hogy a lelki szenvedés legalább ugyanolyan súlytal esik a latba, mint a fizikai fájdalom.

Őn elmondta a példáját, ami előtt én tényleg vigyázállásban megemelem a kalapomat, mert amit végigélt, azt gondolom, az párját ritkítja, de a helyzet az, azért egy hosszú folyamat egy eutanáziáról való döntés. Tehát nem úgy van, hogy én betegként eldöntöm azt, hogy akkor én élni szeretnék az eutanázia valamelyik formájával, hanem arról szól, hogy olyan szabályozást kell hozni, hogy ellenőrzött körülmények között, ellenőrzött módon és ellenőrzött feltételek teljesülése esetén lehessen élni ezzel.

A helyzet az, hogy minden tiszteletem, hogy sikerült kijönni ebből a betegségből, de pontosan tudjuk, hogy az érintettek, akik megtisztelték a parlament ülését és azt gondolom, hogy azok a példák, amelyek elhangoztak a különböző hozzászólásokban, itt pontosan tudtuk, hogy eldőlt, nem volt esélye, matematikai sem, csak a csoda volt ahhoz, hogy megőrizze a méltóságát. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: A következő kétperces hozzászóló Bedő Dávid képviselő úr, a Momentum frakciójából. Parancsoljon!

BEDŐ DÁVID (Momentum): Köszönöm szépen. Bányai képviselő úr, én abszolút nem szántam gúnyosnak a felszólalásom egyik részét sem. Elnézést, ha így csapódott le önben.

Én úgy gondolom, hogy a magyar társadalom és a magyar emberek képesek egy megalapozott döntést hozni, utánajárás és egy egészséges társadalmi párbeszéd után, ezért is szorgalmazom, szorgalmazzuk azt, hogy legyen népszavazás ebben a kérdésben.

És ezzel egyből államtitkár úrhoz fordulnék. Ugye, tudjuk azt, hogy a Nemzeti Választási Bizottság szerintünk, mi azt gondoljuk, hogy alaptalan indokokra hivatkozva elutasította a kérdésünket, viszont a kormánynak lehetősége van bármilyen kérdésben népszavazást kiírni. Ezért azt szeretném megkérdezni öntől, és kérem szépen, hogy majd válaszoljon egy egyértelmű igennel vagy nemmel a zárszavában, hogy a kormány hajlandó-e kiírni népszavazást az aktív eutanázia ügyében, annak érdekében, hogy a magyar emberek döntsenek ebben az igen fontos kérdésben. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Szabó Tímea képviselő asszony következik, a Párbeszéd frakciójából, szintén két percben. Parancsoljon!

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök asszony. Én is Bányai Gáborhoz fordulnék, és szeretném megköszönni, hogy megosztotta velünk ezt az őszintén megrendítő személyes történetét. Én emlékszem egyébként arra, amikor ez történt, és amikor hallottuk, hogy min ment keresztül, és őszintén meg voltunk rendülve. És nagyon-nagyon őszintén tudom önnek mondani, hogy nagyon drukkoltunk. És örülök, hogy segített önnek a Jóisten, ezt őszintén mondom; ahogyan azt is, hogy viszont az ALS-betegeknek nem tud már. Tehát amikor azt mondja, hogy van egy csodavárás, én értem, hogy ön ezt mondja, de Karsai Dánielnél és sorstársainál nincsen csodavárás, ők meg fognak halni biztosan, ott nincs visszaút. És azt is lehet tudni, hogy ők nagyon-nagyon sokat fognak szenvedni az utolsó hetekben, hónapokban.

És nem azt kérjük önöktől, hogy segítsenek meggyilkolni ezeket az embereket - azt hiszem, ez többször is elhangzott az ön szájából -, hanem hogy segítsenek megszüntetni az értelmetlen szenvedést. Azért az már nem élet, amikor - ön is mondta - teljesen tiszta tudattal nem tudnak lélegezni. Meg fognak fulladni ezek az emberek a végén. És nincsen csoda.

Úgyhogy mi azt kérjük, hogy legyenek kegyesek ezekhez az emberekhez. És nem arról van szó, hogy itt bárki meg akar ölni valakit vagy ők meg akarnak halni. Ők nagyon-nagyon nem akarnak meghalni - de meg fognak.

És én arra kérem önöket, hogy amikor az eutanáziáról beszélünk, akkor azt mérlegeljük, hogy az emberi méltósághoz mennyire tartozik hozzá az a fajta elképesztő, felfoghatatlan szenvedés, amit talán ön átélt akkor, amikor ezen keresztülment. De szerintem, ha ön kívánhatna egyet, azt mondaná, hogy ne kelljen azért ezt sok embernek átélni. És szerintem mi, jogalkotók tudunk abban segíteni, hogy ezt a szenvedést, ezt az értelmetlen szenvedést legalább a végén lerövidítsük. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Bányai Gábor képviselő úr következik, a Fidesz frakciójából, szintén két percben. Parancsoljon!

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Elnök asszony, köszönöm a szót. Nem vagyok jogász, ezért jogászokat kell megkérdezni, de egy orvos van közöttünk, hogyan lehet egy olyan törvényt hozni, ami, tegyük föl, csak erre a betegség típusra szól, számukra nyitunk egy ilyen kaput. Tegyük fel, hogy lehet egy ilyen jogtechnikai megoldást találni. De - államtitkár úr talán tud segíteni, ha akar -, mi lesz, ha jön egy következő betegség, amit megtalál a tudomány, és kiderül, hogy nekik is borzasztó lesz az utolsó iksz idejük, hetek, hónapok, évek? Akkor bevonjuk őket is?

(23.40)

Aztán a végén oda fogunk jutni, hogy megtörténik mással is, és a depressziós beteget is el lehet altatni, be lehet vonni az eutanáziát igénylők körébe.

Ez egy végeláthatatlan ciklus lesz, én ettől tartok. Én ettől félek, mert ez így szokott történni. Ott is így történt, ahol ezt eljátszották. Ez üzletté fog válni, nagyon drága üzletté. Én csak ettől tartok; az ember ilyen. *(Bedő Dávid felé.)* Kedves Dávid, én tudom jól, hogy milyenek vagyunk mi, emberek, tudom, mi lakozik bennünk, és ha ebből egyszer üzlet is lesz, akkor ez megállíthatatlan lesz. Én ettől tartok.

Még egyszer mondom: tudom, min megy keresztül, aki fullad, átéltem elég sokáig. Az oxigént nagyon rossz dolognak tartom, eléggé életveszélyes, és tudom, hogy ha ők ezen átmennek, akkor ez a legborzasztóbb dolog lesz nekik a vége felé. De mi lesz, ha lesz egy újabb betegség, amit meg kell oldanunk majd az eutanázia körébe vonva? Ennek nem lesz sohase vége, én ettől tartok. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ismételt felszólalásra jelentkezett Csárdi Antal képviselő úr az LMP frakciójából. A fennmaradó időkeretben öné a szó. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársam! Amiről ön beszél, az az egyén döntése, az egyén döntési szabadsága, amit én az Alaptörvényből vezetek le; az Alaptörvényben rögzített, emberi méltósághoz fűződő, sérthetetlen jog, mert ebből a sérthetetlen jogból tudom levezetni azt, hogy én, Csárdi Antal vagy bármelyik állampolgár el tudom dönteni tiszta tudattal, hogy egy olyan helyzetben, ahonnan nincs kiút, én vállalom-e annak a döntésnek a felelősségét, aminek a vége egyébként az aktív eutanázia.

Ezért nem gondolom, hogy ennek a törvénynek a megszületésével, a megszavazásával itt bármilyen módon szóba jöhetne áttételes értelemben a gyilkosság, ahogy képviselő úr is használta, mert az egyén döntése és az egyén joga a szabad döntéshez része az emberi méltóságnak.

És hogy érzelmileg is egy kicsit megközelítem vagy bemutassam, van időm kifejtteni: amikor ön azt mondja, hogy áttételes értelemben gyakorlatilag gyilkosságot követünk el jogalkotóként, amikor egy ilyen jogszabályt létrehozunk, az én kérdésem ezzel szemben az, hogy tiszta lelkiismerettel ön ott tudna-e ülni valamelyik beteg ágyánál, és végignézni azt, hogy már semmilyen fájdalomcsillapítás nem használ, és a morfium ellenére mégis elviselhetetlen fájdalmak vannak. Vagy végig tudná-e nézni, ahogy magatehetetlenül megfullad hosszú-hosszú szenvedések és kínlódások után? És én biztosan tudom, hogy képviselőtársam ezt nem tudná, hiszen az egymás iránti tisztelet és szeretet ezt nem teszi lehetővé.

Én azt gondolom, hogy azt a megközelítést kell alkalmaznunk, hogy hiszünk a szabad tudat és az Alaptörvényben rögzített, méltóságból levezetett, önálló döntés jogában. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs ilyen jelzés.)* Mivel jelentkezőt nem látok, a politikai vitát lezárom.

Az előterjesztők közül jelezték, hogy Szabó Timea képviselő asszony kíván válaszolni a vitában elhangzottakra; 20 perces időkeret áll képviselő asszony rendelkezésére. Parancsoljon, öné a szó.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök asszony. Én először is szeretném megköszönni minden képviselőtársunknak azt, hogy valóban egy kulturált hangnemű vitát tudtunk ma lefolytatni, ami egyre kevésbé jellemző erre a Házra. Úgyhogy én azt gondolom, hogy talán sikerült megadni a méltó és a kellő tiszteletet azoknak az embereknek, akiknek a sorsáról most beszéltünk, és szerintem ez önmagában egy pozitívum.

Egy-két dologra reagálnék, ami elhangzott a vitában. Először akkor Bányai Gábornak válaszolnék újra, hogy itt nemcsak ALS-betegekről van szó természetesen, hanem miután Karsai Dániel ALS-beteg, ezért az ő életén, az ő betegségén keresztül tudjuk a legjobban érzékelteni ezt, hiszen ő az, aki kiállt a nyilvánosság elé, és elmondta a sorsát; az ő életén és betegségén keresztül tudjuk talán egy picit átélhetővé tenni vagy átélhetőbbé tenni mindenki számára, hogy miről is beszélünk.

Biztosan nem kell attól tartani, hogy ez üzletté válik, mert vannak jó példák Európában arra, hogy hogyan ne váljon ez üzletté. Itt elhangzott képviselőtársam részéről is az osztrák példa, a német példa, a holland, a belga, a spanyol példa, Svájc, ahol nincsen visszaélés, annyira szigorúan szabályozzák. Ha például valaki már, mondjuk, írásképtelen, és nem tudja írásba adni, akkor egy hozzátartozójával vagy egy általa megbízott emberrel leírathatja, hogy ő szeretné most már, ha véget érne az élete, mert nem bírja a szenvedést. Olyan nyugat-európai szabályozások vannak, hogy aki például anyagilag érdekelt esetleg annak a személynek a halálában, az nem írathat alá ilyen dokumentumot. Tehát ez csak egy példa arra, hogy mennyire körbe van ez már járva a nyugat-európai országokban, hogy ne lehessen visszaélés.

Több orvoscsoport dönt, több körben, sok fordulóban, és ahogy a belga példát is említettem, ott az eutanázia elvégzése után is van egy vizsgálóbizottság, ami még egyszer megnézi, hogy biztosan nem volt-e visszaélés ebben a helyzetben. Tehát van büntetőjogi felelőssége azoknak az orvosoknak vagy azoknak, akik az életvégi döntésben vagy az eutanáziában részt vettek.

És még egy dolog azzal kapcsolatban, amit ön mondott: tehát már van Magyarországon, létezik eutanázia, ez az úgynevezett passzív eutanázia. És akkor tulajdonképpen jogalkotóként ön már most is megengedi azt, hogy valakit... - Hát, most mondhatja azt, hogy nem ön hozta ezt a törvényt, de ez a törvény létezik, tehát arra nem lehet hivatkozni, hogy akkor most fogjuk ezt majd bevezetni, mert ez már van. Csak van az a diszkriminatív helyzet, hogy van, akinek megengedjük, hogy meghozza ezt a döntést, és van, akinek nem engedjük meg, mert az orvostudomány még nem tart ott, hogy meghozza, meghozhassa ezt a

döntést. És ezért én, bár azt mondtam, hogy a vita szerintem valóban kulturált volt, azért volt egy-két olyan kiszólalás, ami szerintem lehetett volna egy picit visszafogottabb, bár énszerintem nem is biztos, hogy rosszindulatúnak szánták, de itt Takács államtitkár úr hivatkozott az orvostudomány rohamos fejlődésére. Hát, aki ALS-beteg, az a következő években, évtizedekben biztos, hogy nem számíthat arra - mondjuk években, évtizedeket nem merek mondani -, hogy erre azért rövid időn belül megoldás születik.

Karsai Dániel és mi is legalább azt kérjük, hogy vegyék ki a büntető törvénykönyvből azt, hogy büntethető legyen valaki, aki részt vesz egy asszisztált öngyilkosságban. Tehát Karsai Péter és Karsai Dániel ezt nyújtották be a Nemzeti Választási Bizottsághoz. Ezt szerették volna népszavazásra bocsátani, hogy akkor legalább ne legyen büntethető az, aki mondjuk, ki-megy Svájcba, és részt vesz egy ilyenben.

Tehát most az a jogi helyzet, hogy ha, mondjuk, Karsai Dániel testvére kiviszi autóval őt Svájcba, hogy Karsai Dániel akarata, a saját akarata teljesülhessen, akkor a magyar büntető törvénykönyv szerint Karsai Péter - csak azért, mert autóval kiszállította Svájcba - öt évig terjedő szabadságvesztéssel lesz büntethető. Ők azt kérik, hogy legalább ezt vegyék ki a Btk.-ból, tehát hogy legalább azokat mentesék fel, akik legalább külföldön...

(23-50)

És a svájci orvos is, aki ezt végrehajtja, büntethető lesz a magyar törvények szerint, legalább azt vegyék ki, mert ha mondjuk egy svájci orvos végrehajt egy eutanáziát egy magyar betegen, és, ugye, utána idejön esetleg, mondjuk, turistaként Magyarországra, akkor büntethető lesz. Valószínűleg a gyakorlatban az ügyészség ezt kevésbé alkalmazza, nem fogják letartóztatni, de letartóztathatják, és minimum azt szeretnénk elérni, hogy ez alól legalább azok mentesüljenek, akik külföldre mennek.

És ahogy Karsai Dániel fogalmazott egyébként, és Kunhalmi Ágnes nagyon jogosan hozta ezt fel, azért itt van egy szegénységi kérdés is ebben a nagyon fontos témában, mert ahogy... - és azért használom ezt a kifejezést, mert Karsai Dániel maga használta. Az, hogy ő megengedheti magának, hogy például kimenjen Svájcba, az egy úri huncutság, körülbelül 10 millió forint az, hogy ő kimenjen, azt végigcsinálja. Na most, mi azt szeretnénk, hogy ebben is csökkentsük a diszkriminációt, hogy ez ne egy vagyoni kérdés legyen, hogy aki megengedheti magának, az akkor nem szenved, ki tudja fizetni, aki meg nem tud kimenni Svájcba, mert a körülményei nem engedik meg, annak meg nem adatik meg ez a lehetőség.

Mi tehát azt szeretnénk, hogyha ezeket a különbségtételeket megoldanánk a magyar jogban, és ahogy mondtam, ha 12-szer, lassan 13-szor sikerült módosítani az Alaptörvényt, akkor biztosan sikerül majd 14-edszerre is. Meg hogyha n+1-szer sikerült már a büntető törvénykönyvet az elmúlt években módosítani,

akkor biztos nem az lesz a probléma, hogy még egyszer módosítsuk azt.

Én azt szeretném kérni önöktől képviselőtársaimhoz csatlakozva, hogy legalább engedjék meg a népszavazást. És itt a kormánynak... - Répássy államtitkár úr azt mondta, hogy a kormánynak nincs ebbe beleszólása, vagy nem lehet, vagy nincs köze ehhez - nem tudom, pontosan hogy fogalmazott. A kormány maga is benyújthat népszavazási kérdést. Annyi fölösleges kérdést tettek már fel népszavazáson vagy nemzeti konzultációban milliárdokat és milliárdokat kidobva, ez most tényleg egy olyan kérdés, amely a felmérések szerint az emberek 80 százalékát érdekli. Tehát erre lehetősége van a kormánynak.

Azt kérem végül, hogy vegyünk akkor ezt komolyan, és ne csak akkor hivatkozzunk az Európai Unióra meg az uniós országokra, amikor az önöknek itt kedvező, hogy nincs a többségében, mert közben meg látjuk a plakátokat, hogy ne táncoljunk úgy, ahogy Brüsszel fütyül, hanem akkor is vegyünk komolyan az Uniót, amikor jó példát látunk ezekre.

Énszerintem itt mindannyian jót akarunk az ülésteremben, senki nem akar senkinek szenvedést, de azt hiszem, hogy tehetünk többet a jelenleginél annak érdekében, hogy enyhítsünk a szenvedők fájdalmán. Köszönöm szépen. *(Taps a DK, a Momentum, az MSZP és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: A kormány képviselőjében Répássy államtitkár úr válaszol, 20 perces időkeret áll a rendelkezésére. Öné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök asszony. Remélem, nem okozok meglepetést azzal, hogy nem érzem magam illetékesnek abban, hogy lezárjam ezt a vitát, mert bár a tárgyalási rend szerint enyém az utolsó szó, mégis azt gondolom, hogy ezt a vitát nem a kormány kezdeményezte, ezt a vitánapot a kezdeményező képviselők lezárták itt az előbbi felszólalással, én a magam részéről nem akarom ezt a vitát lezárni.

Azt gondolom, hogy mindannyian, akik végigültük ezt a vitát, azt érezzük, hogy ez egy komoly vita volt és tárgyilagos, higgadt vita volt. Én azt kívánom önöknek, hogy bárcsak más témákban is ilyen tárgyilagos és higgadt vitára lenne képes az Országgyűlés. Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a napirend utáni felszólalás következik.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Földi Judit képviselő asszony, a Demokratikus Koalíció frakciójából. Megadom a szót a képviselő asszonynak ötperces időkeretben. Parancsoljon!

FÖLDI JUDIT (DK): Egy pillanat! *(Feltűzi a mikrofonját.)*

ELNÖK: Kérem, hogy az órát legyenek kedvesek visszaállítani *(Földi Judit: Köszönöm szépen.)*, és akkor a képviselő asszony el tudja kezdeni a felszólalását. Parancsoljon!

FÖLDI JUDIT (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! 2023. április 27-e fekete nap volt a magyarországi gyermekvédelemben. Ezen a napon adott kegyelmet Novák Katalin akkori köztársasági elnök és Varga Judit akkori igazságügyi miniszter egy pedofilsimogatónak. Orbán Viktor kormánynak bűne és felelőssége az is, hogy megszökött a házi őrizetből a tarpai fociakadémián edzőként dolgozó 54 éves férfi, aki az ott sportoló gyermekeket rontotta meg, 2023 októberében és novemberében ugyanis hetekre leállt a rendőrségi nyomozó rendszer, mert nem volt, aki karbantartsa azt. Ilyen ma a gyermekvédelem Magyarországon.

2010 óta halljuk Orbán Viktortól, hogy nekik a gyerekek, a család a legfontosabb. Hogyan védik meg a gyermekeinket? Mit tesznek azért, hogy a gyermekotthonokban élő gyermekek kiszolgáltatott helyzetét valóban megszüntessék? Mit tesznek azért, hogy gyermekeink, a gyermekotthonban élő gyermekek élete valóban jobb legyen? Az Orbán-kormány 2015 és 2023 között mintegy 1,3 milliárd forintot költött el kommunikációra. 10 milliárd forintba került a 2022. évben az úgynevezett gyermekvédelmi népszavazás. Miért nem a valódi gyermekvédelemre, a gyermekotthoni körülmények javítására költötte ezeket az iszonyatosan magas összegeket a kormány?

A gyermekvédelem területén dolgozók anyagi és társadalmi megbecsülése rendkívül alacsony, leterheltségük óriási, kevés a nevelőszülő, a gondozó, hatalmas a fluktuáció. Az új belépőknél szükség lenne alkalmasági teszt bevezetésére, amellyel vizsgálni lehetne, hogy a pályázó erőszakos-e, milyen nevelési elvei vannak, hogyan gondolkodik a testi fenytésről, a verbális abúzusról. Ezt a tesztet az egyéb munkakörökben dolgozóakra is ki kellene terjeszteni, hisz ők is napi kapcsolatban vannak a gyermekekkel. Jelenleg olyan nagy a szakemberhiány, hogy sajnos olyan személyeket is felvesznek, akik alkalmatlanok erre a pályára.

Ma körülbelül 600-an dolgoznak gyermekvédelmi gyámként az országban, ők a törvényes képviselői a 22 ezer, állami gondozásban lévő gyermeknek. A gyermekjogi képviselők látják el a gyermekvédelmi szakellátásba került gyermekek jogainak védelmét. Ma Magyarországon 16 gyermekjogi képviselő van, és látja el a 22 ezer gyermek érdekképviseletét. Székesfehérváron egy gyermekjogi képviselő van, aki nemcsak Székesfehérváron látja el a feladatait, hanem ezen kívül több járásban is.

A szociális vetítési alap - korábban minimálnyugdíj - 2008 óta 28 500 forint/hónap. Ez alapján kapnak a gyermekotthonban élők zsebpénzt, amelynek a havi összege 14 éves korig 3705 forint, 14 éves kor felett havi 5130 forint. Vajon mire elég ma ez az összeg? Ebből kellene egy gondozottnak összegyűjtenie például egy számítógépre, bármilyen sporteszközre, de ebből vehet

magának tőrúdit, fagyit, süteményt vagy egy szebb ruhát vagy cipőt. Hány hónapig nem kaphat, kérhet semmit, hogy egyszer-egyszer azért jól érezhesse magát?! Mélységesen felháborító, hogy az Orbán-kormány ilyen tételeken spórol.

Látjuk és tudjuk, hogy a legnagyobb gond az alacsony finanszírozás. Azonnali intézkedésekre lenne szükség. Az Orbán-kormány ne a gyerekeken, a gyerekeinken spóroljon! Sokkal nagyobb hangsúlyt kell helyezni a gyermekek bevonására, meg kell őket tanítani arra, hogy tudják, mit lehet velük megtenni, mit nem, és ha a jogaik sérülnek, hova tudnak fordulni, kinek jelezhetnek. De meg kell őket tanítani arra is, hogy mik ezek a helyzetek. Magyarországon ma ez sem működik.

Olyan országot szeretnék, ahol valóban a gyermekek az elsők és a legfontosabbak; ahol a gyermekeket

valóban megvédjük; ahol nem a pedofilokat és azok segítőit támogatjuk; ahol mindent megteszünk, hogy kiderüljön és büntetve legyen minden egyes bántalmazás vagy abúzus; ahol az elkövetőt büntetik, és nem az áldozatot bélyegzik meg; ahol mindent megtesznek azért, hogy minden gyermek családban nőhessen fel; ahol nem tesznek különbséget gyermek és gyermek között; ahol minden gyermek megkapja a megfelelő orvosi ellátást; ahol egyetlen gyermek sem éhezik. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat. Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 0 óra 00 perckor ért véget.)

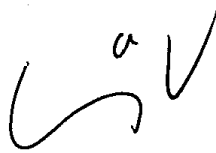
Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Dr. Vinnai Győző s. k.
jegyző

Szabó Sándor s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)